

Saturs

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

PADOME

2017/C 55/01	Padomes Nostāja (ES) Nr. 1/2017 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) Padome pieņēmusi 2016. gada 19. decembrī ⁽¹⁾	1
2017/C 55/02	Padomes paskaidrojuma raksts: Padomes Nostāja (ES) Nr. 1/2017 pirmajā lasījumā nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula)	143

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 1/2017 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula)

Padome pieņēmusi 2016. gada 19. decembrī

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2017/C 55/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 114. pantu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) ir izvirzīta prasība, ka, nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmenis. Minēto mērķi būtu jātiecas sasniegt, arī veterinārajā un fitosanitārajā jomā īstenojot pasākumus, kuru gala mērķis ir aizsargāt cilvēku veselību.

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 166. lpp.

⁽²⁾ OV C 114, 15.4.2014., 96. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja un Padomes 2016. gada 19. decembra nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

- (2) LESD ir arī paredzēts, ka Savienībai jāsekmē augsta līmeņa sasniegšana patērētāju tiesību aizsardzībā ar pasākumiem, kurus tā paredz sakarā ar iekšējā tirgus izveidi.
- (3) Savienības tiesību aktos ir paredzēts tādu saskaņotu noteikumu kopums, kas nodrošina, ka pārtika un dzīvnieku barība ir nekaitīga un veselīga un ka darbības, kas varētu ietekmēt lauksaimniecības un pārtikas aprites drošību vai patērētāju interešu aizsardzību attiecībā uz pārtiku un pārtikas produktu informāciju, tiek veiktas saskaņā ar konkrētām prasībām. Savienības noteikumi ir paredzēti arī tam, lai augstā līmenī nodrošinātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselību, kā arī dzīvnieku labturību visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē un visās darbības jomās, kurās galvenais mērķis ir apkarot to, ka var izplatīties dzīvnieku slimības – kas dažos gadījumos ir pārnēsājamas uz cilvēkiem – vai augiem vai augu produktiem kaitīgi organismi, un garantēt vides aizsardzību pret riskiem, ko varētu radīt ģenētiski modificēti organismi (ĢMO) vai augu aizsardzības līdzekļi. Minēto noteikumu (turpmāk visi kopā – “Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti”) pareiza piemērošana sekmē iekšējā tirgus darbību.
- (4) Savienības pamatnoteikumi attiecībā uz pārtikas un dzīvnieku barības aprites tiesību aktiem ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002⁽¹⁾. Papildus minētajiem pamatnoteikumiem ir arī konkrētāki pārtikas un dzīvnieku barības aprites tiesību akti, kas attiecas uz dažādām jomām, piemēram, dzīvnieku uzturu, arī ārstniecisko barību, pārtikas un barības higiēnu, zoonozēm, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, veterināro zāļu atliekvielām, kontaminantiem, tādu dzīvnieku slimību kontroli un izskaušanu, kuras ietekmē cilvēku veselību, pārtikas un barības marķējumiem, augu aizsardzības līdzekļiem, pārtikas un dzīvnieku barības piedevām, vitamīniem, minerālsāļiem, mikroelementiem un citām piedevām, materiāliem, kas ir saskarē ar pārtiku, kvalitātes un sastāva prasībām, dzeramo ūdeni, jonizāciju, jauniem pārtikas produktiem un ĢMO.
- (5) Savienības tiesību aktiem dzīvnieku veselības jomā ir mērķis nodrošināt augstus cilvēku un dzīvnieku veselības standartus Savienībā, lauksaimniecības un akvakultūras nozaru racionālu attīstību, kā arī palielināt ražīgumu. Minētie tiesību akti ir vajadzīgi, lai veicinātu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu iekšējā tirgus izveidi un novērstu Savienības līmenī būtisku infekcijas slimību izplatību. Tie attiecas uz jomām, kas ietver Savienības iekšējo tirdzniecību, ieviešanu Savienībā, slimību izskaušanu, veterinārās kontroles un slimību paziņošanu, un tie arī veicina pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu.
- (6) Pārnēsājamas dzīvnieku slimības, tostarp ar mikroorganismiem, kam ir izstrādājusies rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem, var būtiski ietekmēt sabiedrības veselību, pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu un dzīvnieku veselību un labturību. Lai Savienībā nodrošinātu augstus dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības standartus, Savienības līmenī paredz noteikumus par dzīvnieku veselības pasākumiem un par dzīvnieku barības un pārtikas nekaitīgumu. Atbilstība minētajiem noteikumiem, tostarp noteikumiem, kas paredzēti, lai risinātu problēmu saistībā ar rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem, būtu jāpārbauda oficiālajās kontrolēs, kas paredzētas šajā regulā. Turklāt Savienības tiesību aktos ir paredzēti noteikumi par veterināro zāļu laišanu tirgū un to izmantošanu, un tādējādi tiek veicināta saskaņota rīcība Savienības līmenī, kuras mērķis ir pastiprināt antimikrobiālo līdzekļu piesardzīgu izmantošanu lauku saimniecībās un mazināt rezistences pret antimikrobiālajiem līdzekļiem attīstību dzīvniekos un tās izplatīšanos ar dzīvnieku izcelsmes pārtiku. Eiropas Parlamentam un Padomei adresētajā Komisijas 2011. gada 15. novembra paziņojumā “Rīcības plāns pret pieaugošajiem draudiem, ko rada rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem” atbalstītajā 2. un 3. darbībā ir uzsvērts, cik būtiska nozīme ir konkrētajiem Savienības noteikumiem veterināro zāļu jomā. Atbilstība minētajiem konkrētajiem noteikumiem būtu jāpārbauda kontrolēs, kas paredzētas minētajos Savienības tiesību aktos, un tādēļ uz to šī regula neattiecas.
- (7) LESD 13. pantā ir atzīts, ka dzīvnieki ir jutīgas būtnes. Savienības tiesību aktos par dzīvnieku labturību ir noteikts, ka dzīvnieku īpašniekiem, turētājiem un kompetentajām iestādēm ir jāievēro dzīvnieku labturības prasības, lai nodrošinātu humānu attieksmi pret dzīvniekiem un izvairītos tiem radīt liekas sāpes un ciešanas. Minēto noteikumu pamatā ir zinātniski pierādījumi, un tie var uzlabot dzīvnieku izcelsmes pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu.
- (8) Savienības tiesību akti par augu veselību reglamentē tādu augiem kaitīgu organismu iekļūšanu, ieviešanos un izplatīšanos, kādi Savienībā nav sastopami vai nav plaši sastopami. To mērķis ir aizsargāt Savienības kultūraugu un publiskās un privātās zaļās zonas un mežu veselību, vienlaikus aizsargājot arī Savienības bioloģisko daudzveidību un vidi, un nodrošināt augu un augu produktu kvalitāti un no augiem iegūtas pārtikas un dzīvnieku barības un nekaitīgumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

- (9) Ar Savienības tiesību aktiem augu aizsardzības līdzekļu jomā reglamentē augu aizsardzības līdzekļu un jebkuru tādu darbīgo vielu, aizsargvielu, sinerģistu, papildvielu un palīgvielu, kurus varētu saturēt augu aizsardzības līdzekļi vai kas varētu būt to sastāvā, atļaušanu, laišanu tirgū, izmantošanu un kontroli. Minēto noteikumu mērķis ir augstā līmenī nodrošināt gan cilvēku un dzīvnieku veselības, gan vides aizsardzību, šādā nolūkā novērtējot riskus, ko izraisa augu aizsardzības līdzekļi, un vienlaikus uzlabojot Savienības tirgus darbību, šādā nolūkā saskaņojot noteikumus to laišanai tirgū, un vienlaikus uzlabojot arī lauksaimniecisko ražošanu.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/18/EK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1829/2003 ⁽²⁾ ir paredzēta ĢMO un ģenētiski modificētas pārtikas un dzīvnieku barības iepriekšēja atļaušana, izsekojamība un marķēšana. ĢMO, kas nav paredzēti tiešam patēriņam, piemēram, sēklas, ko izmanto kā izejmateriālu pārtikas un dzīvnieku barības ražošanai, var piešķirt atļauju saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK vai Regulu (EK) Nr. 1829/2003. Neatkarīgi no juridiskā pamata, saskaņā ar kuru ĢMO varētu piešķirt atļauju, būtu jāpiemēro tie paši noteikumi par oficiālajām kontrolēm.
- (11) Savienības tiesību akti par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu nodrošina pamatu bioloģiskās ražošanas ilgtspējīgai attīstībai, un to mērķis ir veicināt dabas resursu aizsardzību, bioloģisko daudzveidību un dzīvnieku labturību, un lauku attīstību.
- (12) Savienības tiesību aktos par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām ir norādīti produkti un pārtikas produkti, ko audzē un ražo atbilstoši konkrētām specifikācijām, vienlaikus stimulējot daudzveidīgu lauksaimniecisko ražošanu, aizsargājot produktu nosaukumus un informējot patērētājus par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu specifiskajām īpašībām.
- (13) Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu pamatā ir princips, ka operatoriem visos to kontrolē esošajos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos ir pienākums nodrošināt, ka tiek izpildītas tādas uz to darbībām attiecināmas prasības, kas noteiktas Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos.
- (14) Savienības noteikumi par zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības standartiem nodrošina ilgtspējīgus produktus un iekšējā tirgus visa potenciāla realizāciju; tie atvieglo tirdzniecības darbības, kas balstās uz godīgu konkurenci, tādējādi palīdzot uzlabot ražošanas ienesīgumu. Šie noteikumi nodrošina gan importa, gan Savienības izcelsmes produktu atbilstību vienām un tām pašām prasībām. Savienības noteikumi par lauksaimniecības produktu tirdzniecības standartiem palīdz uzlabot šādu produktu ražošanas un tirdzniecības ekonomiskos apstākļus, un šādu produktu kvalitāti.
- (15) Par Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu izpildi ir atbildīgas dalībvalstis, kuru kompetentās iestādes, organizējot oficiālās kontroles, uzrauga un pārbauda, vai attiecīgās Savienības prasības tiek faktiski ievērotas un izpildītas.
- (16) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 ⁽³⁾, tika izveidots vienots tiesiskais regulējums oficiālo kontroļu organizēšanai. Minētais regulējums ir būtiski uzlabojis oficiālo kontroļu efektivitāti, Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu izpildi un aizsardzību pret riskiem cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai un dzīvnieku labturībai Savienībā un vides aizsardzību pret riskiem, ko varētu radīt ĢMO un augu aizsardzības līdzekļi. Tas ir arī nodrošinājis konsolidētu tiesisko regulējumu, lai sekmētu integrētu pieeju oficiālo kontroļu veikšanai visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar pārtikas un dzīvnieku barības aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

- (17) Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos ir vairāki noteikumi, kuru izpilde Regulā (EK) Nr. 882/2004 nebija reglamentēta vai bija reglamentēta tikai daļēji. Konkrēti – specifiski oficiālo kontroļu noteikumi tika saglabāti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ⁽¹⁾. Arī augu veselība tikpat kā nav iekļauta Regulas (EK) Nr. 882/2004 darbības jomā; konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm ir paredzēti Padomes Direktīvā 2000/29/EK ⁽²⁾.
- (18) Arī Padomes Direktīvā 96/23/EK ⁽³⁾, ir paredzēts ļoti sīki izstrādāts noteikumu kopums, kurā cita starpā ir noteikts minimālais oficiālo kontroļu biežums un konkrēti izpildes pasākumi, kas pieņemami neatbilstības gadījumos.
- (19) Lai racionalizētu un vienkāršotu vispārējo tiesisko regulējumu, vienlaikus tiecoties izstrādāt labāku regulējumu, noteikumi, kas piemērojami oficiālajām kontrolēm konkrētās jomās, būtu jāintegrē vienotā oficiālo kontroļu tiesiskajā regulējumā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 882/2004 un citi Savienības tiesību akti, ar ko pašlaik reglamentē oficiālās kontroles konkrētās jomās, būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.
- (20) Ar šo regulu vajadzētu izveidot saskaņotu Savienības regulējumu oficiālo kontroļu un citu oficiālu darbību, kas nav oficiālās kontroles, organizēšanai visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē, ņemot vērā tādus noteikumus par oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 882/2004 un attiecīgajos nozaru tiesību aktos, un minēto noteikumu piemērošanā gūto pieredzi.
- (21) Noteikumi, kuros noteiktas prasības augu aizsardzības līdzekļu ilgtspējīgai lietošanai, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/128/EK ⁽⁴⁾, ietver tās 8. pantā iekļautos noteikumus par lietošanas iekārtu inspicēšanu, kurus turpinās piemērot, kamēr minētajām inspicēšanas darbībām nav piemērojami šīs regulas noteikumi par oficiālām kontrolēm.
- (22) Lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem par lauksaimniecības produktu (laukaugu, vīna, olīveļļas, augļu un dārzeņu, apiņu, piena un piena produktu, liellopu un teļa gaļas, aitas un kazas gaļas, medus) tirgu kopīgo organizāciju, jau darbojas labi iedibināta specifiska kontroles sistēma. Tāpēc šī regula nebūtu jāpiemēro, kad tiek pārbaudīta atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁵⁾, ar kurām pārvalda lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju, izņemot, ja kontroles, kas veiktas saistībā ar tirdzniecības standartiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ⁽⁶⁾, norāda uz iespējamām krāpnieciskām vai maldinošām prakses gadījumiem.
- (23) Konkrētas definīcijas, kas pašlaik noteiktas Regulā (EK) Nr. 882/2004, būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā šīs regulas plašāko darbības jomu, lai tās saskaņotu ar citos Savienības aktos lietotajām definīcijām un precizētu vai attiecīgā gadījumā aizstātu terminus, kam dažādās nozarēs ir atšķirīga nozīme.
- (24) Gadījumos, kad Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos ir noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir jāpārbauda, vai operatori ievēro attiecīgos Savienības noteikumus un vai dzīvnieki vai preces atbilst konkrētām prasībām, lai varētu izsniegt oficiālus sertifikātus vai apliecinājumus, šāda atbilstības pārbaude būtu jāuzskata par oficiālu kontroli.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvās dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

- (25) Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos dalībvalstu kompetentajām iestādēm papildus ir noteikti specializēti uzdevumi, kas jāveic, lai aizsargātu dzīvnieku un augu veselību un dzīvnieku labturību, un lai aizsargātu vidi attiecībā uz ĢMO un augu aizsardzības līdzekļiem. Minētie uzdevumi ir sabiedriskas nozīmes darbības, kas dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāveic, lai likvidētu, ierobežotu vai mazinātu jebkāda veida apdraudējumu, kas var rasties cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai arī videi. Minētās citas oficiālās darbības, kas ietver atļauju piešķiršanu vai apstiprināšanu, epidemioloģisko uzraudzību un pārraudzību, slimību vai kaitēkļu izskaušanu un ierobežošanu, kā arī oficiālu sertifikātu vai apliecinājumu izsniegšanu, reglamentē tie paši nozaru noteikumi, kurus izpilda, veicot oficiālās kontroles un tādēļ piemērojot šo regulu.
- (26) Dalībvalstīm būtu jānozīmē kompetentās iestādes visām jomām, uz kurām attiecas šī regula. Lai gan dalībvalstis vislabāk var noteikt un izlemt, kuru kompetento iestādi vai iestādes katrai jomai vai jomas daļai nozīmēt, tām arī būtu jānozīmē viena atbildīgā iestāde, kas katrā jomā vai jomas daļā nodrošinātu attiecīgi koordinētu saziņu ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisiju.
- (27) Tādu oficiālu kontroļu veikšanai, kuru mērķis ir pārbaudīt, vai Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktus piemēro pareizi, un pārējo tādu oficiālo darbību veikšanai, kuras dalībvalstu iestādēm uzticētas ar Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem, dalībvalstīm būtu jānozīmē kompetentās iestādes, kas darbojas sabiedrības interesēs un kam ir nodrošināti attiecīgi resursi un aprīkojums, un kas garantē objektivitāti un profesionalitāti. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina oficiālo kontroļu kvalitāte, konsekvence un efektivitāte.
- (28) Lai pareizi piemērotu un izpildītu noteikumus, kas ir šīs regulas darbības jomā, ir vajadzīgas pienācīgas zināšanas gan par minētajiem noteikumiem, gan par šīs regulas noteikumiem. Tāpēc ir svarīgi, lai darbinieki, kuri veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, saņemtu regulāras mācības par piemērojamiem tiesību aktiem saskaņā ar viņu kompetences jomu, kā arī par pienākumiem, kas izriet no šīs regulas.
- (29) Kompetentajām iestādēm būtu jāveic iekšējas revīzijas vai jāuzdod revīzijas veikt savā vārdā, lai pārlicinātos, ka tās ievēro šo regulu. Minētās revīzijas būtu jāveic pārredzami, un tās būtu jāizvērtē neatkarīgiem ekspertiem.
- (30) Operatoriem vajadzētu būt tiesībām, ievērojot valsts tiesību aktus, apstrīdēt kompetento iestāžu pieņemtos lēmumus. Kompetentajām iestādēm būtu jāinformē operatori par minētajām tiesībām.
- (31) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, ka par oficiālajām kontrolēm atbildīgie darbinieki neizpauž minēto kontroļu laikā iegūtu informāciju, ja uz to attiecas dienesta noslēpums. Ja vien izpaušanu nepamato sevišķi svarīgas intereses, dienesta noslēpumam būtu jāattiecas uz informāciju, kuras atklāšana varētu kaitēt inspicēšanas, izmeklēšanas vai revīzijas mērķim, komercinteresu aizsardzībai vai tiesvedības un juridisku atzinumu aizsardzībai. Tomēr dienesta noslēpumam nebūtu kompetentajām iestādēm jāliedz publicēt faktisku informāciju par oficiālo kontroļu rezultātiem attiecībā uz atsevišķiem operatoriem, ja attiecīgajam operatoram ir dota iespēja pirms rezultātu izpaušanas izteikt savus apsvērumus un ja šādi apsvērumi ir ņemti vērā vai darīti zināmi kopā ar informāciju, ko izpauž kompetentās iestādes. Vajadzība ievērot dienesta noslēpumu neskar arī kompetento iestāžu pienākumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 10. pantu informēt plašu sabiedrību, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka pārtika vai barība var radīt risku veselībai. Šai regulai nebūtu jāietekmē personu tiesības uz personas datu aizsardzību, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK⁽¹⁾. Šiem noteikumiem arī nebūtu jāskar situācijas, kad izpaušana tiek prasīta ar Savienības vai valstu tiesību aktiem.
- (32) Kompetentajām iestādēm oficiālās kontroles būtu jāveic regulāri, riska pamatoti un ievērojot atbilstošu biežumu, visās nozarēs un attiecībā uz visiem operatoriem, darbībām, dzīvniekiem un precēm, kas ir reglamentēti Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos. Oficiālo kontroļu biežums kompetentajām iestādēm būtu jānosaka, ņemot vērā vajadzību kontroles centienus pielāgot riskam un atbilstības līmenim, kāds paredzams

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

dažādās situācijās, tostarp ņemot vērā iespējamās Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu pārkāpumus, kas veikti, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi. Attiecīgi, pielāgojot kontroles centienus, būtu jāņem vērā iespējamība, ka nav nodrošināta atbilstība visām Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu jomām, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā. Tomēr Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos ir paredzēts, ka dažos gadījumos, lai izsniegtu oficiālu sertifikātu vai apliecinājumu, kas ir priekšnosacījums dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai, oficiālās kontroles veic neatkarīgi no riska līmeņa vai neatbilstības iespējamības. Šādos gadījumos oficiālo kontroļu biežums ir atkarīgs no sertifikācijas vai apliecinājumu izsniegšanas vajadzībām.

- (33) Lai saglabātu oficiālo kontroļu efektivitāti atbilstības pārbaudes procesā, par paredzētajām kontrolēm nebūtu iepriekš jāpaziņo, ja vien šāda iepriekšēja paziņošana nav absolūti nepieciešama, lai veiktu kontroles (piemēram, tādu oficiālo kontroļu gadījumā, kuras veic lopkautuvēs lopu kaušanas darbību laikā, kurās ir nepieciešama pastāvīga vai regulāra kompetento iestāžu darbinieku vai pārstāvju klātbūtne operatora telpās), vai ja vien tas nav nepieciešams oficiālās kontroles darbības veida dēļ (tas īpaši attiecas uz revīzijas darbībām).
- (34) Oficiālajām kontrolēm vajadzētu būt pamatīgām un efektīvām, un ar tām būtu jānodrošina, ka Savienības tiesību akti tiek piemēroti pareizi. Ņemot vērā, ka operatoriem oficiālās kontroles var būt slogs, kompetentajām iestādēm oficiālo kontroļu darbības būtu jāorganizē un jāveic, ņemot vērā operatoru intereses un gādājot, lai iepriekš minētais slogs būtu tikai tāds, kāds nepieciešams efektīvu un lietderīgu oficiālo kontroļu veikšanai.
- (35) Oficiālās kontroles būtu jāveic darbiniekiem, kuri ir neatkarīgi, proti, kuri nav iesaistīti nekādos interešu konfliktos, un jo īpaši, kuri neatrodas situācijā, kas tieši vai netieši varētu ietekmēt viņu spēju objektīvi veikt savus profesionālos pienākumus. Vajadzētu būt arī ieviesti attiecīgiem pasākumiem, lai objektīvatīti nodrošinātu gadījumos, kad oficiālās kontroles veic attiecībā uz dzīvniekiem, precēm, vietām vai darbībām, kas pieder publiskai iestādei vai struktūrai.
- (36) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm oficiālās kontroles būtu jāveic vienādi rūpīgi neatkarīgi no tā, vai noteikumi, kas tiek izpildīti, attiecas uz darbībām, kuras ir svarīgas tikai attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai uz darbībām, kuras ietekmēs Savienības tiesību aktu ievērošanu attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kas pārvietojami vai laižami tirgū citā dalībvalstī vai eksportējami no Savienības. Eksporta ārpus Savienības gadījumā kompetentajām iestādēm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var būt arī nepieciešams pārbaudīt, vai dzīvnieki un preces atbilst prasībām, ko noteikusi trešā valsts, kura ir šādu dzīvnieku vai preču galamērķa valsts. Turklāt attiecībā uz eksporta sertifikātu paraugu izstrādi šajā regulā paredzētās attiecīgās ieviešanas pilnvaras būtu jāpiemēro vienīgi tad, ja šāda sertificēšana ir paredzēta Savienības tiesību aktos un jo īpaši divpusējos nolīgumos, kas noslēgti starp Savienību un trešo valsti vai trešo valstu apvienību.
- (37) Neskarot nozaru tiesību aktos noteiktās prasības attiecībā uz izsekojamību un ciktāl tas noteikti nepieciešams oficiālo kontroļu organizēšanai, dalībvalsts kompetentajām iestādēm izņēmuma kārtā būtu jāspēj operatoriem prasīt paziņot par dzīvnieku un preču atvešanu no citas dalībvalsts.
- (38) Lai nodrošinātu, ka Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti tiek pareizi izpildīti, attiecībā uz minēto tiesību aktu aptvertajiem dzīvniekiem un precēm kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt oficiālās kontroles visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas pamatīgi un ir efektīvas, kompetentajām iestādēm, ciktāl tas nepieciešams, lai pilnīgi izmeklētu iespējamus minēto tiesību aktu pārkāpumus un noskaidrotu šādu pārkāpumu cēloņus, vajadzētu būt pilnvarotām oficiālās kontroles arī veikt visos ražošanas un izplatīšanas posmos tādām precēm, vielām, materiāliem vai objektiem, ko Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti nereglamentē. Lai minētās oficiālās kontroles veiktu efektīvi, kompetentajām iestādēm būtu jāizveido un jāuztur kontrolējamo operatoru saraksts vai reģistrs.
- (39) Kompetentās iestādes rīkojas operatoru un plašas sabiedrības interesēs, nodrošinot, lai augstie aizsardzības standarti, kas noteikti Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos, tiktu pastāvīgi uzturēti un aizsargāti, īstenojot attiecīgas izpildes darbības, un lai ar oficiālo kontroļu palīdzību pārbaudītu atbilstību šādiem tiesību aktiem visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē. Tāpēc kompetentajām iestādēm, kā arī deleģētajām

institūcijām un fiziskajām personām, kam deleģēti noteikti uzdevumi, vajadzētu būt atbildīgām operatoru un plašas sabiedrības priekšā par to oficiālo kontroļu efektivitāti un lietderīgumu, ko tās veic. Tām būtu jānodrošina piekļuve informācijai par oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību organizēšanu un veikšanu un regulāri jāpublicē informācija par oficiālajām kontrolēm un iegūtajiem rezultātiem. Ievērojot konkrētus nosacījumus, kompetentajām iestādēm arī vajadzētu būt tiesīgām publicēt vai darīt pieejamu informāciju par to, kāds vērtējums atsevišķiem operatoriem piešķirts, pamatojoties uz oficiālo kontroļu rezultātiem. Būtu jāļauj dalībvalstīm izmantot vērtēšanas sistēmas, un šī izmantošana būtu jāveicina, tādējādi lauksaimniecības un pārtikas aprītē panākot labāku pārredzamību, ar noteikumu, ka šādas sistēmas sniedz atbilstīgas godīguma, saskaņotības, pārredzamības un objektivitātes garantijas. Kompetento iestāžu rīcībā vajadzētu būt pasākumam, kas nepieciešams, lai vērtēšanā varētu precīzi atspoguļot atbilstības faktisko līmeni; jo īpaši kompetentās iestādes būtu jānodrošināt to, lai vērtēšanas pamatā būtu vairāku oficiālo kontroļu iznākums vai, ja vērtēšanas pamatā ir vienas oficiālās kontroles iznākums un konstatējumi ir nelabvēlīgi, lai turpmākās oficiālās kontroles tiktu veiktas saprātīgā laikposmā gadījumos. Vērtēšanas kritēriju pārredzamība ir īpaši nepieciešama, lai varētu salīdzināt paraugpraksi un laikus apsvērt iespējas izstrādāt saskaņotu pieeju Savienības līmenī.

- (40) Ir svarīgi, lai kompetentās iestādes, kā arī deleģētās institūcijas un fiziskās personas, kam deleģēti noteikti uzdevumi, nodrošinātu un pārbaudītu, ka to veiktās oficiālās kontroles ir efektīvas un konsekventas. Tāpēc tām būtu jārikojas saskaņā ar rakstiskām dokumentētām procedūrām un jāsniedz informācija un norādījumi darbiniekiem, kuri veic oficiālās kontroles. Tām būtu arī jāievieš attiecīgas dokumentētas procedūras un mehānismi, lai pastāvīgi pārbaudītu, vai pašu darbība ir efektīva un konsekventa, un jāveic korigējoši pasākumi, ja tiek konstatēti trūkumi.
- (41) Lai atvieglotu neatbilstības gadījumu apzināšanu un racionalizētu attiecīgā operatora veiktos korigējošos pasākumus, oficiālo kontroļu rezultāti būtu jāreģistrē rakstiskā dokumentā, un pēc pieprasījuma kopija būtu jāiesniedz operatoram. Ja oficiālajās kontrolēs, lai uzraudzītu operatora darbības, ir vajadzīga kompetento iestāžu darbinieku nepārtraukta vai regulāra klātbūtne, prasība sagatavot rakstisku dokumentu par katru atsevišķu operatora inspicēšanu vai apmeklēšanu būtu nesamērīga. Šādos gadījumos rakstiski dokumenti būtu jāsaņem tik bieži, lai kompetentās iestādes un operators varētu regulāri saņemt informāciju par atbilstības līmeni un lai viņi nekavējoties uzzinātu par visiem apzinātajiem trūkumiem vai neatbilstību.
- (42) Operatoriem būtu pilnībā jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm, deleģētajām institūcijām vai fiziskajām personām, kam deleģēti noteikti uzdevumi, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu netraucētu norisi un lai kompetentās iestādes varētu veikt citas oficiālās darbības. Operatoriem, kas ir atbildīgi par sūtījumiem, ko ievieš Savienībā, būtu jāsniedz visa pieejamā informācija saistībā ar minētajiem sūtījumiem. Visiem operatoriem būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm vismaz tāda informācija, kas vajadzīga, lai viņus, viņu veiktās darbības un operatorus, ko viņi apgādā un kas apgādā viņus, varētu identificēt.
- (43) Ar šo regulu tiek izveidots vienots tiesiskais regulējums tādu oficiālo kontroļu organizēšanai, kurās pārbauda atbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem visās jomās, uz ko attiecas šādi tiesību akti. Dažās no minētajām jomām Savienības tiesību aktos ir noteiktas sīki izstrādātas prasības, kas jāievēro un kas nosaka, ka oficiālo kontroļu veikšanai ir vajadzīga īpaša prasme un specifiski līdzekļi. Lai izvairītos no izpildes prakses atšķirībām, kas varētu radīt nevienlīdzību cilvēku, dzīvnieku un augu veselības, dzīvnieku labturības un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vides aizsardzībā, traucēt to dzīvnieku un preču iekšējā tirgus darbību, kuri ir šīs regulas darbības jomā, un izkropļot konkurenci, Komisijai vajadzētu būt iespējai papildināt šajā regulā paredzētos noteikumus, pieņemot konkrētus oficiālās kontroles noteikumus, kas ļautu gādāt par kontroļu vajadzībām šajās jomās. Šādos noteikumos jo īpaši būtu jāparedz konkrētas prasības oficiālo kontroļu veikšanai un šādu kontroļu minimālais biežums, konkrēti pasākumi vai pasākumi, kas papildina šajā regulā paredzētos un kuri būtu jāveic kompetentajām iestādēm sakarā ar neatbilstību gadījumiem, konkrēti kompetento iestāžu pienākumi un uzdevumi papildus šajā regulā paredzētajiem un konkrēti kritēriji šajā regulā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai. Citos gadījumos šādi papildu noteikumi varētu kļūt nepieciešami, lai nodrošinātu konkrētāku satvaru oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību, ja kļūst pieejama tāda jauna informācija par riskiem cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, kas liecina, ka tad, ja dalībvalstīs nebūs vienotu specifikāciju oficiālo kontroļu veikšanai, šādas kontroles paredzētajā līmenī neaizsargās pret minētajiem riskiem, kā to paredz Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti.

- (44) Lai panāktu šajā regulā aplūkoto oficiālo kontroļu efektīvu organizāciju, dalībvalstīm būtu jānodrošina brīvība noteikt vispiemērotāko personālu šādu kontroļu veikšanai, ar noteikumu, ka augstā līmenī tiek nodrošināta cilvēku, dzīvnieku un augu veselības aizsardzība un dzīvnieku labturība visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē un ka tiek izpildīti starptautiskie standarti un pienākumi. Tomēr konkrētos gadījumos, kad viņu specifiskās prasmes ir vajadzīgas, lai nodrošinātu pamatotos oficiālo kontroļu rezultātus, būtu jāizvirza prasība dalībvalstīm vērsties pie oficiāliem veterinārārstiem, fitosanitārijas amatpersonām vai citām īpaši nozīmētām personām. Tam nevajadzētu skart dalībvalstu iespējas oficiālos veterinārārstus (tostarp oficiālajām kontrolēm attiecībā uz mājputniem un zaķveidīgajiem), fitosanitārijas amatpersonas vai citas īpaši nozīmētas personas izmantot arī tādos gadījumos, kad tas nav pieprasīts saskaņā ar šo regulu.
- (45) Jaunu kontroles metožu un paņēmieni izstrādes vajadzībām saistībā ar oficiālajām kontrolēm attiecībā uz gaļas ražošanu kompetentajām iestādēm būtu jāsaņem atļauja pieņemt valsts pasākumus tādu izmēģinājumu projektu īstenošanai, kas ir laikā un apjomā ierobežoti. Šādiem pasākumiem būtu jānodrošina tas, ka kompetentās iestādes pārbauda, vai operatori ievēro visus pamatnoteikumus, kas piemērojami gaļas ražošanai, tostarp prasību, ka gaļai jābūt nekaitīgai un derīgai lietošanai pārtikā. Lai nodrošinātu, ka Komisijai un dalībvalstīm ir iespēja izvērtēt šādu valsts pasākumu ietekmi un paust savu viedokli pirms to pieņemšanas, un attiecīgi veikt vispiemērotākās darbības, par šiem pasākumiem būtu jāpaziņo Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾ 5. un 6. pantu un šo pantu vajadzībām.
- (46) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj deleģēt dažus no saviem uzdevumiem citām institūcijām. Būtu jānosaka attiecīgi nosacījumi, lai nodrošinātu, ka tiek saglabāta oficiālo kontroļu un pārējo oficiālo darbību objektivitāte, kvalitāte un konsekvence. Proti, deleģētajai institūcijai vajadzētu būt akreditētai saskaņā ar Starptautiskās Standartizācijas organizācijas (ISO) standartu inspekciju veikšanai.
- (47) Lai nodrošinātu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību uzticamību un konsekvenci visā Savienībā, metodēm, ko izmanto paraugu ņemšanai un laboratoriskajai analīzei, testēšanai un diagnostikai, būtu jāatbilst zinātnes standartiem, jāapmierina attiecīgās laboratorijas konkrētās vajadzības attiecībā uz analīzi, testēšanu un diagnostiku un jāsniedz pamatoti un uzticami analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultāti. Būtu jānosaka skaidri noteikumi par tās metodes izvēli, kas izmantojama, ja no dažādiem avotiem, piemēram, ISO, Eiropas un Vidusjūras valstu augu aizsardzības organizācijas (EPPO), Starptautiskās augu aizsardzības konvencijas (IPPC), Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE), Eiropas Savienības un valsts references laboratorijām, vai valstu tiesību aktiem ir pieejamas vairākas metodes.
- (48) Operatoriem, kuru dzīvniekiem vai precēm sakarā ar oficiālajām kontrolēm veic paraugu ņemšanu, analīzi, testēšanu vai diagnostiku, vajadzētu būt tiesīgiem pieprasīt otru eksperta atzinumu, pašiem sedzot izdevumus. Šādām tiesībām būtu jānodrošina operatoram iespēja lūgt, lai cits eksperts pārskatītu sākotnējās paraugu ņemšanas, analīzes, testēšanas vai diagnostikas dokumentus, kā arī sākotnēji ņemto paraugu materiālu daļu otrās analīzes, testēšanas vai diagnostikas dokumentus, izņemot gadījumus, kad šāda otrā analīze, testēšana vai diagnostika ir tehniski neiespējama vai neatbilstoša. Jo īpaši tie varētu būt gadījumi, kad apdraudējuma izplatība dzīvniekiem vai precēm ir sevišķi zema vai apdraudējuma sadalījums ir sevišķi rets vai neregulārs, piemēram, karantīnas organismu klātbūtnes noteikšanai vai attiecīgā gadījumā mikrobioloģiskas analīzes veikšanai.
- (49) Oficiālo kontroļu vajadzībām attiecībā uz tirdzniecību, kas notiek internetā vai ar citiem attālinātiem līdzekļiem, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj iegūt paraugus, veicot anonīmus pasūtījumus (šis process ir pazīstams kā "slepenā iepirkšanās"), ko pēc tam var analizēt, testēt vai pārbaudīt to atbilstību prasībām. Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina viss iespējamais, lai saglabātu operatoru tiesības uz otru eksperta atzinumu.
- (50) Laboratorijām, ko kompetentās iestādes nozīmējušas paraugu analizēšanai, testēšanai un diagnosticēšanai sakarā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, vajadzētu būt nodrošinātām ar tādām speciālajām zināšanām, aprīkojumu, infrastruktūru un darbiniekiem, lai šos uzdevumus tās spētu veikt atbilstoši augstākajiem standartiem. Lai nodrošinātu pamatotos un uzticamus rezultātus, minētajām laboratorijām vajadzētu būt

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

akreditētām izmantot šādas metodes saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 "Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības". Akreditācija būtu jāveic valsts akreditācijas iestādei, kura darbojas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾.

- (51) Lai gan akreditācija ir ieteicamais instruments, ar ko nodrošināt oficiālo laboratoriju darbību augstā līmenī, tā ir arī sarežģīts un dārgs process, kas laboratorijai radītu nesamērīgu slogu tādos gadījumos, kad laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metode ir sevišķi vienkārši īstenojama un tai nav nepieciešamas specializētas procedūras vai aprīkojums, kā tas ir attiecībā uz *Trichinella* konstatēšanu inspicēšanā, un – ievērojot konkrētus nosacījumus – tādos gadījumos, kad laboratorija veic tikai ar citām oficiālajām darbībām, bet ne ar oficiālajām kontrolēm saistītu analīzi, testēšanu vai diagnostiku.
- (52) Lai nodrošinātu elastīgu un samērīgu pieeju, jo īpaši attiecībā uz dzīvnieku veselības vai augu veselības laboratorijām, būtu jāparedz noteikums par tādu atkāpju noteikšanu, kas konkrētām laboratorijām ļauj nebūt akreditētām attiecībā uz visām metodēm, ko tās izmanto. Tas notiek jo īpaši tādos gadījumos, kad validētas metodes konkrētu augiem kaitīgo organismu noteikšanai nav pieejamas. Turklāt gadījumos, kad jāizmanto jaunas vai nesenas mainītas metodes, no jauna radušos risku gadījumos vai ārkārtas situācijās laboratorijas akreditēšana attiecībā uz visām metodēm, kas tai būtu jāizmanto kā oficiālai laboratorijai, varētu nebūt tūlītēji pieejama. Tāpēc oficiālajām laboratorijām, ievērojot konkrētus nosacījumus, būtu jāļauj jau pirms attiecīgās akreditācijas saņemšanas veikt analīzes, testēšanu un diagnostiku kompetento iestāžu vajadzībām.
- (53) Oficiālās kontroles, ko veic dzīvniekiem un precēm, ko ievieš Savienībā no trešām valstīm, ir ļoti svarīgas, tā kā šīs kontroles nodrošina atbilstību Savienībā piemērojamiem tiesību aktiem, un jo īpaši noteikumiem, kas paredzēti, lai aizsargātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselību, dzīvnieku labturību un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vidi. Šādas oficiālās kontroles būtu jāveic pirms dzīvnieku vai preču laišanas brīvā apgrozībā Savienībā. Oficiālās kontroles būtu jāveic tik bieži, lai varētu pienācīgi vērsties pret tādiem riskiem cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai un videi, kurus varētu radīt dzīvnieki un preces, ko ievieš Savienībā, ņemot vērā operatora līdzšinējo atbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprītes tiesību aktos paredzētajām prasībām, kontroles, kas šādiem dzīvniekiem un precēm jau veiktas attiecīgajā trešā valstī, un attiecīgās trešās valsts dotās garantijas, ka uz Savienību eksportētie dzīvnieki un preces atbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām.
- (54) Ir jāparedz tādu dzīvnieku un preču kategorijas, kuri robežkontroles punktos vienmēr būtu jāuzrāda oficiālās kontrolēs, ko paredzēts veikt pirms attiecīgo produktu ieviešanas Savienībā. Ir jāparedz arī iespēja pieprasīt, lai tādu pašu prasību uz laiku piemērotu citām preču kategorijām, pamatojoties uz noteiktiem pasākumiem šajā nolūkā, un iespēja pieprasīt, lai dažas citas preču kategorijas, jo īpaši dažus pārtikas produktus, kuru sastāvā ir gan augu izcelsmes produkti, gan apstrādāti dzīvnieku izcelsmes produkti (kombinēti produkti), robežkontroles punktos vienmēr uzrādītu oficiālās kontrolēs pirms attiecīgo produktu ieviešanas Savienībā.
- (55) Ņemot vērā riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai videi, ko var radīt noteikti dzīvnieki vai preces, tiem būtu jāpiemēro specifiskas oficiālās kontroles, kas jāveic, tos ieviešot Savienībā. Pašreizējos Savienības noteikumos ir paredzēts, ka jāveic oficiālās kontroles uz Savienības robežām, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības standarti, kas piemērojami dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, un vai augi un augu produkti atbilst fitosanitārajām prasībām. Arī noteiktas citas preces pastiprināti kontrolē brīdī, kad tās tiek ievestas Savienībā, ja to pamato no jauna radušies vai zināmi riski. Šajā regulā būtu jāparedz šādu kontroļu specifika, ko pašlaik reglamentē Padomes Direktīvas 97/78/EK ⁽²⁾, 91/496/EEK ⁽³⁾ un 2000/29/EK un Komisijas Regula (EK) Nr. 669/2009 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 97/78/EK (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaužu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaužu organizēšanu, kurus Kopienā ievieš no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 669/2009 (2009. gada 24. jūlijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas, kas nav dzīvnieku izcelsmes barība un pārtika, pastiprinātu importa oficiālo kontroli un groza Lēmumu 2006/504/EK (OV L 194, 25.7.2009., 11. lpp.).

- (56) Lai pastiprinātu Savienības oficiālās kontroles sistēmas efektivitāti, nodrošinātu, ka optimāli tiek sadalīti oficiālo kontroļu resursi, kas piešķirti robežkontrolēm, un veicinātu Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu izpildi, oficiālās kontroles veikšanai robežkontroles punktos būtu jāizveido vienota integrēta sistēma, kura aizstātu līdzšinējos sadrumstalotos kontroles regulējumus un kura būtu paredzēta visu to sūtījumu apstrādāšanai, kas, ņemot vērā to iespējamo radīto risku, būtu jākontrolē, kad tos ievēd Savienībā.
- (57) Oficiālās kontroles sūtījumiem būtu jāveic, kad tos atved robežkontroles punktos. Minētajās oficiālajās kontrolēs būtu jāiekļauj visu sūtījumu dokumentu kontrolpārbaudes, tostarp attiecīgos gadījumos izmantojot elektroniskos līdzekļus, kā arī identitātes kontrolpārbaudes un fiziskas kontrolpārbaudes, ko veic ar atbilstošu regularitāti atkarībā no katra dzīvnieku vai preču sūtījuma radītā riska.
- (58) Fizisko kontrolpārbaudu biežums būtu jānosaka un jāmaina, pamatojoties uz riskiem cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi. Minētajai pieejai būtu kompetentajām iestādēm jāpaver iespēja piešķirt resursus kontrolēm jomās, kurās risks ir visaugstākais. Arī identitātes kontrolpārbaudu biežums būtu jāsamazina vai jāierobežo līdz tam, ka pārbauda tikai sūtījuma oficiālo zīmogu, ja tas ir pamatots ar to, ka sūtījumi, ko ievēd Savienībā, rada zemāku risku. Uz riska analīzi balstītā pieeja identitātes kontrolpārbaudēm un fiziskajām kontrolpārbaudēm būtu jāīsteno, izmantojot pieejamos datu kopumus un informāciju, un datorizētas datu vākšanas un pārvaldības sistēmas.
- (59) Konkrētos gadījumos un ar noteikumu, ka augstā līmenī tiek nodrošināta cilvēku, dzīvnieku un augu veselība, dzīvnieku labturība un – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vides aizsardzība, oficiālās kontroles, ko parasti veic kompetentās iestādes robežkontroles punktos, varētu veikt citos kontroles punktos vai citas iestādes.
- (60) Lai panāktu, ka tiek noorganizēta efektīva oficiālo kontroļu sistēma, sūtījumiem, kurus atved no trešām valstīm un attiecībā uz kuriem kontroles jāveic, kad tos ievēd Savienībā, vajadzētu būt pievienotam vienotajam sanitārajam ieviešanas dokumentam (VSID), kas izmantojams, lai iepriekš informētu par sūtījumu atvešanu robežkontroles punktos un lai reģistrētu veikto oficiālo kontroļu iznākumu un kompetento iestāžu pieņemtos lēmumus par sūtījumu, kam pievienots šāds dokuments. Ar to pašu dokumentu operatoram pēc visu oficiālo kontroļu beigšanas būtu jāveic mītošana muitas dienestos.
- (61) Dažās dalībvalstīs īpašu ģeogrāfisku ierobežojumu, piemēram, garas krasta līnijas vai garu robežu, dēļ robežkontroles punktiem noteiktās minimālās prasības ir grūti izpildīt pastāvīgi. Neapstrādāti koka baļķi parasti tiek importēti lielos daudzumos caur specializētām ostām vai kontrolpunktiem un neregulāri, kas apgrūtina iespēju uzturēt ar personālu pastāvīgi nodrošinātus un pilnībā aprīkotus robežkontroles punktus. Būtu jāatļauj atkāpes no minimālajām prasībām robežkontroles punktiem, lai nodrošinātu iespēju efektīvi veikt oficiālās kontroles attiecībā uz konkrētiem neapstrādātiem koka baļķiem.
- (62) Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, kurus ievēd Savienībā no trešām valstīm, būtu jāveic robežkontroles punktos, ko dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar minimālo prasību kopumu. Šāds nozīmēta punkta statuss būtu jāatsauc vai jāaptur, ja šie punkti vairs neatbilst minimālajām prasībām vai ja to darbības varētu radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi. Pieņemot lēmumu par to, vai atsaukt vai apturēt šādu statusu, būtu jāņem vērā riska nopietnības pakāpe un proporcionalitātes princips.
- (63) Lai nodrošinātu, ka tiek vienādi piemēroti oficiālās kontroles noteikumi, kuri attiecas uz sūtījumiem, ko atved no trešām valstīm, būtu jāievieš vienoti noteikumi, kas reglamentē darbības, kuras kompetentajām iestādēm un operatoriem būtu jāveic, ja ir aizdomas par neatbilstību, un attiecībā uz neatbilstīgiem sūtījumiem un sūtījumiem, kas varētu radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.
- (64) Lai novērstu oficiālo kontroļu veikšanas nekonsekvenci un dublēšanos, lai varētu laikus identificēt sūtījumus, kuriem piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktos un citos kontroles punktos, un lai nodrošinātu, ka kontroles tiek veiktas efektīvi, būtu jānodrošina sadarbība un informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, muitas dienestiem un citām attiecīgajām iestādēm, kuras strādā ar sūtījumiem, ko atved no trešām valstīm.

- (65) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai vienmēr būtu pieejami pietiekami finanšu resursi, lai kompetentajām iestādēm, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, garantētu attiecīgu personālu un aprīkojumu. Lai gan operatoru galvenais pienākums ir nodrošināt, ka to darbības tiek veiktas atbilstoši Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem, paškontroļu sistēma, ko tie šajā nolūkā ievieš, būtu jāpapildina ar specializētu oficiālo kontroļu sistēmu, ko katra dalībvalsts uztur, lai nodrošinātu efektīvu tirgus uzraudzību visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē. Šāda sistēma jau pēc būtības ir sarežģīta un resursietilpīga, un būtu jānodrošina, ka oficiālo kontroļu vajadzībām tās rīcībā pastāvīgi pieplūst resursi, kas ir tādā līmenī, kāds katrā konkrētā brīdī atbilst izpildes vajadzībām. Lai mazinātu oficiālās kontroles sistēmas atkarību no publiskajām finansēm, kompetentajām iestādēm būtu jāiekasē nodevas vai maksa, kas segtu izmaksas, kuras tām rodas, kad tās veic oficiālās kontroles attiecībā uz konkrētiem operatoriem un konkrētām darbībām, kuriem saskaņā ar Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem ir jābūt reģistrētiem vai apstiprinātiem saskaņā ar Savienības noteikumiem, kas attiecas uz pārtikas un dzīvnieku barības higiēnu, vai noteikumiem, kas reglamentē augu veselību. Nodevas vai maksa no operatoriem būtu jāiekasē arī, lai kompensētu to oficiālo kontroļu izmaksas, kuras veic, lai izsniegtu oficiālu sertifikātu vai apliecinājumu, un to oficiālo kontroļu izmaksas, ko kompetentās iestādes veic robežkontroles punktos.
- (66) Nodevām vai maksai būtu jāsedz – bet ne jāpārsniedz – izmaksas, tostarp pieskaitāmās izmaksas, kas kompetentajām iestādēm rodas sakarā ar oficiālo kontroļu veikšanu. Pieskaitāmās izmaksas varētu ietvert izmaksas saistībā ar atbalstu un organizāciju, kas nepieciešami oficiālo kontroļu plānošanai un veikšanai. Šādas izmaksas būtu jāaprēķina, pamatojoties uz katru atsevišķo oficiālo kontroli vai visām oficiālajām kontrolēm, kas veiktas noteiktā laikposmā. Ja nodevas vai maksu piemēro, pamatojoties uz atsevišķo oficiālo kontroļu faktiskajām izmaksām, operatoriem ar labu atbilstības vēsturi kopējām izmaksām vajadzētu būt zemākām nekā neatbilstīgiem operatoriem, jo oficiālās kontroles tiem būtu jāveic retāk. Lai veicinātu, ka visi operatori ievēro Savienības tiesību aktus neatkarīgi no metodes, kādu dalībvalsts izmanto nodevu vai maksas aprēķināšanai (vai tās pamatā būtu faktiskās izmaksas vai vienota likme), ja nodevas vai maksu aprēķina, pamatojoties uz kopējām izmaksām, kas kompetentajām iestādēm radušās noteiktā laikposmā, un iekasē no visiem operatoriem neatkarīgi no tā, vai atskaites periodā tiem ir vai nav piemērota oficiāla kontrole, minētās nodevas vai maksa būtu jāaprēķina tā, lai operatoriem ar pastāvīgi labiem Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu ievērošanas rādītājiem tās būtu izdevīgas.
- (67) Būtu jāaizliedz tieši vai netieši kompensēt kompetento iestāžu iekasētās nodevas vai maksu, jo tas var radīt neizdevīgu situāciju operatoriem, kas kompensāciju nesaņem, un potenciāli var radīt konkurences izkropļojumus.
- (68) Oficiālo kontroļu finansēšanai, izmantojot no operatoriem iekasētās nodevas vai maksu, vajadzētu būt pilnīgi pārredzamai, lai pilsoņi un uzņēmumi varētu saprast, kāda metode un dati ir izmantoti nodevu vai maksas noteikšanai.
- (69) Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos ir paredzēts, kādos gadījumos noteiktu dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai ir vajadzīgs oficiāls sertificējošās amatpersonas parakstīts sertifikāts. Ir lietderīgi paredzēt vienotu noteikumu kopumu, kurā paredzēts, kādi ir kompetento iestāžu un sertificējošo amatpersonu pienākumi attiecībā uz oficiālo sertifikātu izsniegšanu, kā arī tas, kādām jābūt šādu oficiālo sertifikātu īpašībām, lai nodrošinātu to uzticamību.
- (70) Citos gadījumos noteikumos, kas ir šīs regulas darbības jomā, ir paredzēts, ka, laižot tirgū vai pārvietojot noteiktus dzīvniekus vai preces, tiem līdz jābūt tādai oficiālai etiķetei, oficiālai zīmei vai citam oficiālam apliecinājumam, ko izsnieguši operatori kompetento iestāžu oficiālā uzraudzībā vai pašas kompetentās iestādes. Oficiāli apliecinājumi ietver, piemēram, augu pasēs, bioloģiskās produkcijas logotipus un identifikācijas zīmes, ja tās ir pieprasītas ar Savienības tiesību aktiem, un aizsargātu cilmes vietu nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu vai garantēto tradicionālo īpatnību zīmes. Ir lietderīgi noteikt minimālo noteikumu kopumu, lai nodrošinātu, ka arī oficiālie apliecinājumi var tikt izsniegti saskaņā ar attiecīgām uzticamības garantijām.
- (71) Oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības būtu jāveic, pamatojoties uz analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm, kas atbilst mūsdienu zinātnes standartiem un nodrošina pamatotus, uzticamus un salīdzināmus rezultātus visā Savienībā. Tāpēc oficiālo laboratoriju izmantotās metodes, kā arī to ģenerēto analīzes, testēšanas

un diagnostikas datu kvalitāte un vienveidīgums būtu pastāvīgi jāuzlabo. Šajā nolūkā Komisijai vajadzētu būt iespējai nozīmēt Eiropas Savienības referenes laboratorijas un paļauties uz to ekspertu palīdzību visās lauksaimniecības un pārtikas aprites jomās, kurās ir vajadzīgi precīzi un uzticami analīžu, testēšanas un diagnostikas rezultāti. Eiropas Savienības referenes laboratorijām būtu jo īpaši jānodrošina, ka valsts referenes laboratorijām un oficiālajām laboratorijām tiek sniegta atjaunināta informācija par pieejamām metodēm, jāorganizē starplaboratoriju salīdzinoši testi vai aktīvi jā piedalās šādos testos un valsts referenes laboratorijām vai oficiālajām laboratorijām jā piedāvā mācību kursi.

- (72) Regulas (EK) Nr. 1829/2003 32. panta pirmajā daļā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003 ⁽¹⁾ 21. panta pirmajā daļā attiecīgi Eiropas Savienības ģenētiski modificētas pārtikas un dzīvnieku barības referenes laboratorijai un Eiropas Savienības barības piedevu referenes laboratorijai ir noteikti tādi konkrēti uzdevumi ģenētiski modificētas pārtikas un dzīvnieku barības vai barības piedevu atļaujas piešķiršanas procedūrā, kuri jo īpaši attiecas uz pieteikuma iesniedzēja ierosinātās apsekošanas vai analīzes metodes pārbaudi, novērtēšanu un apstiprināšanu. Tādēļ šīs regulas vajadzībām minētajām laboratorijām būtu jā darbojas kā Eiropas Savienības referenes laboratorijām.
- (73) Lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, kuru mērķis ir konstatēt iespējamus noteikumu pārkāpumus, tostarp tādas, kurus izdara, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi, un dzīvnieku labturības jomā, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pieejamiem atjauninātiem, uzticamiem un konsekventiem tehniskajiem datiem, pētījumu konstatējumiem, jaunām metodēm un speciālām zināšanām, kas vajadzīgas divās minētajās jomās spēkā esošo Savienības tiesību aktu pareizai piemērošanai. Šajā nolūkā Komisijai būtu vajadzīga iespēja nozīmēt Eiropas Savienības referenes centrus attiecībā uz lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumu un integritāti un dzīvnieku labturību un paļauties uz to ekspertu palīdzību.
- (74) Lai īstenotu šīs regulas mērķus un sniegtu ieguldījumu iekšējā tirgus pienācīgā darbībā, nodrošinot, ka patērētāji tam uzticas, būtu efektīvi un konsekventi jā vērsas pret tādiem neatbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem gadījumiem, kuru novēršanai nepieciešamas izpildes darbības vairāk nekā vienā dalībvalstī. Ātrās brīdināšanas sistēma pārtikas un barības jomā (RASFF), kas izveidota, ievērojot Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu, jau tagad ļauj kompetentajām iestādēm, lai varētu veikt steidzīgus pasākumus šādu nopietnu risku novēršanai, ātri apmainīties ar informāciju par būtiskiem tiešiem vai netiešiem riskiem cilvēku veselībai sakarā ar pārtiku vai dzīvnieku barību vai par būtiskiem riskiem cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi sakarā ar dzīvnieku barību un izplatīt šādu informāciju. Tomēr, kaut arī minētais instruments dod iespēju laikus rīkoties visās attiecīgajās dalībvalstīs nolūkā apkarot noteiktus būtiskus riskus lauksaimniecības un pārtikas aprītē, to tomēr nevar izmantot, lai starp kompetentajām iestādēm nodrošinātu tādu efektīvu pārrobežu palīdzību un sadarbību, kas gādātu, lai pret tādiem neatbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem gadījumiem, kuros ir pārrobežu dimensija, iedarbīgi vērstos ne vien dalībvalstī, kurā šī neatbilstība pirmoreiz konstatēta, bet arī šīs neatbilstības izcelsmes dalībvalstī. Jo īpaši administratīvajai palīdzībai un sadarbībai būtu jā dod kompetentajām iestādēm iespēja apmainīties ar informāciju, konstatēt un izmeklēt Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu pārrobežu pārkāpumus un veikt iedarbīgus un samērīgus pasākumus, lai vērstos pret šādiem pārkāpumiem, arī tādu potenciāli krāpnieciskas vai maldinošas prakses gadījumos, kurai piemīt vai varētu piemist pārrobežu dimensija.
- (75) Pēc administratīvas palīdzības lūgumu un visu paziņojumu saņemšanas būtu jā veic attiecīgas turpmākās darbības. Lai atvieglotu administratīvas palīdzības sniegšanu un sadarbību, būtu jā nosaka, ka dalībvalstīm ir jā nozīmē viena vai vairākas koordinācijas struktūras, kas sniedz palīdzību un koordinē saziņas plūsmas starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai un lai racionalizētu un vienkāršotu sadarbību starp dalībvalstīm, būtu jā piešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka izmantojamo tehnisko instrumentu specifikācijas, koordinācijas struktūru saziņas procedūras un palīdzības lūgumu, paziņojumu un atbilžu standartformu.
- (76) Būtu jā nosaka, ka katrai dalībvalstij ir jā izstrādā un regulāri jā atjaunina valsts daudzgadu kontroles plāns (VDKP), kurš aptver visas jomas, kas reglamentētas Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos, un kurā ir iekļauta informācija par tās oficiālo kontroļu sistēmas struktūru un organizatorisko struktūru. Šāds VDKP ir instruments, ar kura starpniecību katrai dalībvalstij būtu jā nodrošina, ka oficiālās kontroles visā tās teritorijā un

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.).

visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē tiek veiktas efektīvi, balstoties uz riska analīzi un ievērojot šo regulu. Plānu atbilstība mērķim būtu jānodrošina tādējādi, ka pirms to sagatavošanas pienācīgi apspriežas ar attiecīgām ieinteresētajām personām.

- (77) Lai nodrošinātu, ka VDKP ir saskaņots un pilnīgs, katrai dalībvalstij būtu jānozīmē viena struktūra, kurai uzdotu koordinēt un sagatavot šīs dalībvalsts VDKP un pēc vajadzības vākt informāciju par tā īstenošanu, pārskatīšanu un atjaunināšanu.
- (78) Būtu jānosaka dalībvalstīm pienākums iesniegt Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietverta informācija par kontroles darbībām un VDKP īstenošanu. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai un lai atvieglotu salīdzināmu datu vākšanu un nosūtīšanu, šādu datu vēlāku apkopošanu Savienības mēroga statistikas datos un Komisijas ziņojumu sagatavošanu par oficiālo kontroļu darbību visā Savienībā, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz ikgadējo ziņojumu standarta veidlapu paraugiem.
- (79) Komisijas ekspertiem būtu jāspēj veikt kontroles, tostarp revīzijas, dalībvalstīs, lai pārbaudītu, kā tiek piemēroti attiecīgie Savienības tiesību akti un kā darbojas valsts kontroles sistēmas un kompetentās iestādes. Komisijas kontroles būtu arī jāizmanto kā pamats, lai pārbaudītu un vāktu informāciju par izpildes praksi vai problēmām, ārkārtas situācijām un jaunām norisēm dalībvalstīs. Pēc attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma Komisijas ekspertiem būtu arī jāspēj piedalīties kontrolēs, ko attiecīgās dalībvalsts teritorijā veic trešo valstu kompetentās iestādes; šādas kontroles būtu jāorganizē ciešā sadarbībā starp attiecīgajām dalībvalstīm un Komisiju.
- (80) Dzīvniekiem un precēm no trešām valstīm būtu jāatbilst tādām pašām prasībām, kādas piemēro Savienības dzīvniekiem un precēm, vai prasībām, kas atzītas par vismaz līdzvērtīgām attiecībā uz mērķiem, uz kuriem orientēti Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti. Šis princips ir noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 11. pantā, kurā paredzēts, ka pārtika un barība, ko importē Savienībā, atbilst attiecīgajām Savienības pārtikas aprites tiesību aktu prasībām vai prasībām, kuras uzskata vismaz par tām līdzvērtīgām. Konkrētas prasības attiecībā uz šā principa piemērošanu ir paredzētas tādos Savienības noteikumos par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, kas aizliedz ievest Savienībā noteiktus kaitīgos organismus, kuri Savienībā nav sastopami (vai kuri Savienībā ir ierobežotā daudzumā), Savienības noteikumos, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības un kas ļauj dzīvniekus un noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus Savienībā ievest tikai no tām trešām valstīm, kuras iekļautas attiecīgā šim nolūkam sagatavotā sarakstā, un Savienības noteikumos, kas attiecas uz lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem veicamu oficiālo kontroļu organizēšanu un kur arī paredzēts sagatavot to trešo valstu sarakstu, no kurām šādus produktus var ievest Savienībā.
- (81) Lai nodrošinātu, ka dzīvnieki un preces, ko ievē Savienībā no trešām valstīm, atbilst visām Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos noteiktajām prasībām vai prasībām, ko uzskata par tām līdzvērtīgām, papildus prasībām, kas paredzētas Savienības noteikumos par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, Savienības noteikumos, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības, un Savienības noteikumos, ar ko paredz konkrētus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, lai nodrošinātu, ka ir izpildītas prasības, kas noteiktas Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos attiecībā uz fitosanitārijiem un veterinārijiem aspektiem, būtu jāļauj Komisijai paredzēt nosacījumus dzīvnieku un preču ieviešanai Savienībā, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu minēto dzīvnieku un preču atbilstību visām attiecīgajām Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām. Šādi nosacījumi būtu jāattiecinā uz dzīvniekiem vai precēm vai dzīvnieku vai preču kategorijām no visām trešām valstīm vai no noteiktām trešām valstīm vai to reģioniem.
- (82) Ja konkrētos gadījumos ir pierādījumi, ka noteikti dzīvnieki vai preces, kuru izcelsme ir trešā valstī, trešo valstu grupā vai šādu valstu reģionos, var radīt riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, vai ja ir pierādījumi, ka, iespējams, ir vērojama būtiska plaša mēroga neatbilstība Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem, Komisijai būtu jāspēj pieņemt pasākumus šādu risku ierobežošanai.

- (83) Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību efektīva un lietderīga veikšana un, galu galā, cilvēku, dzīvnieku un augu drošība un veselība un vides aizsardzība ir atkarīga arī no tā, cik pieejams kontroles iestādēm ir labi apmācīts personāls ar attiecīgām zināšanām par visiem jautājumiem, kuri ir būtiski Savienības tiesību aktu pareizai piemērošanai. Komisijai būtu jānodrošina pienācīgas un specializētas mācības, lai veicinātu kompetento iestāžu vienveidīgu pieeju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām. Lai uzlabotu zināšanas par Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem un prasībām trešās valstīs, šādas mācības būtu jānodrošina kompetento iestāžu personālam trešās valstīs. Tādā gadījumā mācību pasākumi būtu jāizstrādā, lai ņemtu vērā jaunattīstības valstu konkrētās vajadzības un atbalstītu to kontroles un izpildes darbības, lai tās varētu ievērot prasības, kas piemērojamas dzīvnieku un preču importam Savienībā.
- (84) Lai veicinātu pieredzes un paraugprakses apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, Komisijai būtu arī jāspēj sadarboties ar dalībvalstīm organizēt apmaiņas programmas dalībvalstu darbiniekiem, kam uzticēta oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību veikšana.
- (85) Efektīvu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanai ir svarīgi, lai kompetentās iestādes dalībvalstīs, Komisija un attiecīgā gadījumā operatori varētu ātri un efektīvi apmainīties ar datiem un informāciju, kas saistīti ar oficiālajām kontrolēm vai izriet no šādām kontrolēm. Ar Savienības tiesību aktiem ir izveidotas vairākas informācijas sistēmas, ko pārvalda Komisija un kas dod iespēju veikt šādu datu un informācijas apstrādi un pārvaldību, izmantojot Savienības mēroga datorizētus un uz interneta bāzes veidotus rīkus. Specializēta sistēma oficiālās kontroles rezultātu reģistrēšanai un izsekošanai ir Tirdzniecības kontroles un ekspertu sistēma (*Traces* sistēma), kas izveidota ar Komisijas Lēmumiem 2003/24/EK ⁽¹⁾ un 2004/292/EK ⁽²⁾ saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/425/EEK ⁽³⁾ un ko pašlaik izmanto, lai pārvaldītu datus un informāciju par dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem un par to oficiālajām kontrolēm. Šajā regulā būtu jāparedz, ka minētā sistēma jāuztur un jāpilnveido, lai to varētu izmantot visām precēm, attiecībā uz kurām Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktos ir noteiktas konkrētas prasības vai oficiālo kontroļu praktiski pasākumi. Pastāv arī specializētas datorizētas sistēmas ātrai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un ar Komisiju par riskiem, kas varētu rasties lauksaimniecības un pārtikas aprītē vai skart dzīvnieku un augu veselību. Ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu ir izveidota RASFF, kas ir sistēma informēšanai par tiešu vai netiešu risku cilvēku veselībai, ko izraisa pārtika vai dzīvnieku barība, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/429 ⁽⁴⁾ 20. pantu ir izveidota sistēma paziņošanai un ziņošanai par pasākumiem attiecībā uz sarakstā norādītām slimībām, un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/2031 ⁽⁵⁾ 103. pantu ir izveidota sistēma paziņošanai un ziņošanai par kaitīgo organismu klātbūtni un paziņošanai par neatbilstības gadījumiem. Visām šādām sistēmām būtu jādarbojas saskaņoti un konsekventi, izmantojot dažādo sistēmu sinerģijas, izvairoties no dublēšanās, vienkāršojot šo sistēmu darbību un padarot tās efektīvākas.
- (86) Lai atbalstītu oficiālo kontroļu efektīvāku pārvaldību, Komisijai būtu jāizveido datorizēta informācijas sistēma, kurā tiek integrētas un pēc vajadzības atjauninātas visas attiecīgās esošās informācijas sistēmas un kura ļauj izmantot modernus saziņas un sertificēšanas rīkus un iespējami efektīvi izmantot ar oficiālajām kontrolēm saistītus datus un informāciju. Lai izvairītos no tā, ka prasības attiecībā uz informāciju lieki dublējas, šāda datorizēta sistēma būtu jāizstrādā, ņemot vērā, ka visos attiecīgos gadījumos vajadzīgs nodrošināt šādas datorizētas sistēmas savietojamību un savstarpēju sadarbību ar citām informācijas sistēmām, ar kurām darbojas publiskas iestādes un ar kuru starpniecību notiek automātiska vajadzīgu datu apmaiņa vai publiskošana. Turklāt

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2003/24/EK (2002. gada 30. decembris) par integrētas datorizētas veterinārās sistēmas izveidi (OV L 8, 14.1.2003., 44. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2004/292/EK (2004. gada 30. marts) par TRACES sistēmas ieviešanu, ar ko groza Lēmumu 92/486/EEK (OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par veterinārajām un zootehnikajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK, 2000/29/EK, 2006/91/EK un 2007/33/EK (OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.).

atbilstoši Eiropas digitalizācijas programmai būtu jāparedz iespēja izmantot elektroniskos parakstus tādā nozīmē, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/93/EK⁽¹⁾. Izstrādājot jaunas funkcijas šādā datorizētā sistēmā, kā arī sagatavojot attiecīgus īstenošanas pasākumus, kas varētu ietekmēt personas datu apstrādi un privātumu, būtu jākonsultējas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.

- (87) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz datorizētās informācijas sistēmas pienācīgu darbību, šādas sistēmas tehniskajām specifikācijām, kā arī dažādo iesaistīto dalībnieku un lietotāju pienākumiem un prerogatīvām, jo īpaši ņemot vērā nepieciešamību pēc iespējas samazināt administratīvo slogu, pēc vajadzības izmantojot starptautiski standartizētu valodu, ziņojumu struktūru un apmaiņas protokolus, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai.
- (88) Kompetentajām iestādēm būtu jāizmeklē gadījumi, kuros ir aizdomas par neatbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem, un, ja šāda neatbilstība tiek konstatēta, jānoskaidro tās izcelsme un apjoms, kā arī operatoru pienākumi. Kompetentajām iestādēm būtu arī jāveic attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka attiecīgie operatori situāciju novērš, un lai nepieļautu turpmāku neatbilstību. Kompetentajām iestādēm organizējot un veicot izmeklēšanu un izpildes darbības, būtu pienācīgi jāņem vērā iespējamie riski un krāpnieciskas vai maldinošas prakses iespējamība lauksaimniecības un pārtikas aprītē.
- (89) Ir īpaši svarīgi oficiālajās kontrolēs pārbaudīt atbilstību Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka visā Savienībā faktiski tiek sasniegti šādu tiesību aktu mērķi. Traucējumi dalībvalsts kontroles sistēmās konkrētos gadījumos var būtiski kaitēt minēto mērķu sasniegšanai un neatkarīgi no operatoru vai citu dalībnieku iesaistīšanās vai atbildības izraisīt riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi vai izraisīt situācijas, kur plašā mērogā un nopietni netiek ievēroti Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai nopietnu traucējumu dalībvalsts kontroles sistēmā gadījumā būtu jāspēj reaģēt, pieņemot pasākumus, kuru mērķis ir minētos riskus lauksaimniecības un pārtikas aprītē ierobežot vai likvidēt, līdz attiecīgā dalībvalsts īsteno vajadzīgās darbības, lai traucējumu kontroles sistēmā novērstu. Tāpēc īstenošanas pilnvaras būtu jāpiesūta Komisijai.
- (90) Par Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu un šīs regulas noteikumu pārkāpumiem visā Savienībā valstu līmenī būtu jāpiemēro iedarbīgas, preventīvas un samērīgas sankcijas, kuru apmēru nosaka, *inter alia* ņemot vērā iespējamo kaitējumu cilvēku veselībai, kuru var radīt pārkāpumi, tostarp gadījumos, kad operatori oficiālas kontroles laikā nesadarbojas, un gadījumos, kad tiek sagatavoti vai izmantoti viltoti vai maldinoši oficiālie sertifikāti vai apliecinājumi. Lai finansiālās sankcijas, kas piemērojamas par noteikumu pārkāpumiem, kas veikti, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi, būtu pietiekami biedējošas, to apmērs būtu jānosaka tik liels, lai tas pārsniegtu to nepienācīgo priekšrocību, ko pārkāpuma veicējs gūst, īstenojot minēto praksi.
- (91) Ikvienam būtu jāspēj kompetentajām iestādēm darīt zināmu jaunu informāciju, kas tām palīdz atklāt šīs regulas un 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus un piemērot sankcijas šo pārkāpumu gadījumā. Tomēr ziņošanu par pārkāpumiem varētu kavēt tas, ka nav skaidru procedūru vai ir bail no atriebības. Ziņošana par šīs regulas pārkāpumiem ir noderīgs instruments, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde spēj atklāt pārkāpumus un piemērot sankcijas par tiem. Tāpēc ar šo regulu būtu jānodrošina, ka tiek ieviesti atbilstīgi pasākumi, lai ikviens varētu brīdināt kompetentās iestādes par šīs regulas iespējamiem pārkāpumiem un lai minēto personu pasargātu no atriebības.
- (92) Šī regula attiecas uz jomām, kurām jau piemēro konkrētus pašlaik spēkā esošus tiesību aktus. Lai izvairītos no dublēšanās un lai izveidotu saskaņotu tiesisko regulējumu, būtu jāatceļ un ar šo regulu jāaizstāj šādi tiesību akti:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 un Regula (EK) Nr. 854/2004 ⁽¹⁾, Padomes Direktīvas 89/608/EEK ⁽²⁾, 89/662/EEK ⁽³⁾, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK ⁽⁴⁾, 97/78/EK un Padomes Lēmums 92/438/EEK ⁽⁵⁾.

- (93) Lai nodrošinātu konsekvenci, būtu jāgroza šādi tiesību akti: Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 ⁽⁶⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 ⁽⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 ⁽⁸⁾, Regula (EK) Nr. 1069/2009, Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 ⁽¹⁰⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 ⁽¹¹⁾ un Padomes Direktīvas 98/58/EK ⁽¹²⁾, 1999/74/EK ⁽¹³⁾, 2007/43/EK ⁽¹⁴⁾, 2008/119/EK ⁽¹⁵⁾ un 2008/120/EK ⁽¹⁶⁾.
- (94) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 652/2014 ⁽¹⁷⁾ ir paredzēts satvars, atbilstoši kuram Savienībā visā lauksaimniecības un pārtikas aprītē regulas aptvertajās jomās jāfinansē darbības un pasākumi saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam. Dažu šo darbību un pasākumu mērķis ir uzlabot oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanu visā Savienībā. Regula (ES) Nr. 652/2014 būtu jāgroza, lai ņemtu vērā ar šo regulu atcelto Regulu (EK) Nr. 882/2004.
- (95) Ņemot vērā konkrēto situāciju attiecībā uz augu nozari, kurai līdz šim kontroles nav piemērotas tāda pašā līmenī kā citām precēm saskaņā ar šo regulu, ir būtiski, lai jaunās sistēmas ieviešana noritētu pēc iespējas raitāk un vienmērīgāk. Tāpēc ir jāievieš konkrētas normas par attiecīgu deleģēto aktu pieņemšanas laiku. Tāpat ir skaidrs, ka ir pamatoti augu nozarei paredzēt atbrīvojumu no pienākuma attiecībā uz dokumentu kontrolpārbaudēm, kas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 89/608/EEK (1989. gada 21. novembris) par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu tiesību aktu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā (OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 89/662/EEK (1989. gada 11. decembris) par veterinārijām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 96/93/EK (1996. gada 17. decembris) par dzīvnieku un dzīvnieku produktu sertificēšanu (OV L 13, 16.1.1997., 28. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 92/438/EEK (1992. gada 13. jūlijs) par veterinārās robežkontroles procedūru datorizāciju (*Shift* projekts), par Direktīvas 90/675/EEK, 91/496/EEK, 91/628/EEK un Lēmuma 90/424/EEK grozīšanu un Lēmuma 88/192/EEK atcelšanu (OV L 243, 25.8.1992., 27. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414 (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes Direktīva 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.).

⁽¹³⁾ Padomes Direktīva 1999/74/EK (1999. gada 19. jūlijs), ar ko paredz minimālos standartus dējējvistu aizsardzībai (OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 2007/43/EK (2007. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka obligātos noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai (OV L 182, 12.7.2007., 19. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva 2008/119/EK (2008. gada 18. decembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes Direktīva 2008/120/EK (2008. gada 18. decembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodutīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK (OV L 189, 27.6.2014., 1. lpp.).

jāveic robežkontroles punktus, tādu augu, augu produktu un citu objektu gadījumā, kuru radītā riska līmenis ir zems, un attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem atļaut dokumentu kontrolpārbaudes veikt attālināti no robežkontroles punkta, ja šādas attālinātas pārbaudes spēj nodrošināt vienādu pašāvērtības līmeni.

- (96) Lai grozītu atsaucis uz Eiropas standartiem un šīs regulas II un III pielikumu nolūkā ņemt vērā tiesību aktu izstrādi un tehnikas un zinātnes attīstību un lai šo regulu papildinātu ar specifiskiem noteikumiem, kas reglamentē oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības jomās, uz kurām tā attiecas, tostarp ar noteikumiem par personāla kvalifikāciju un mācībām, par kompetento iestāžu papildu pienākumiem un uzdevumiem, par gadījumiem, kuros nav nepieciešama laboratoriju akreditācija, par noteiktiem atbrīvojumiem no oficiālajām kontrolēm uz robežām, par kritērijiem, kas izmantojami, lai noteiktu identitātes kontrolpārbaudi un fizisko kontrolpārbaudi biežumu, par to nosacījumu noteikšanu, kas jāizpilda attiecībā uz noteiktiem dzīvniekiem vai precēm, ko ievieš Savienībā no trešām valstīm, par Eiropas Savienības references laboratorijām un centriem piemērojamām papildu prasībām un uzdevumiem, un par papildu prasībām, ko piemēro valstu references laboratorijām, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (97) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz Eiropas Savienības references laboratoriju un Eiropas Savienības references centru nozīmēšanu, lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumu un integritāti un dzīvnieku labturību, dalībvalstīs veiktu Komisijas kontroļu programmu pieņemšanu, pastiprinātu oficiālo kontroļu veikšanu gadījumos, kad ir pārkāpti Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību akti, kad ir nepieciešama saskaņota Komisijas palīdzība un turpmāki pasākumi, būtu jāpiesūta Komisijai īstenošanas pilnvaras.
- (98) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, tostarp noteikumus un praktiskus pasākumus attiecībā uz revīzijām, sertifikātu un citu dokumentu formu, datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidi, sadarbību starp operatoriem un kompetentajām iestādēm un kompetentajām iestādēm savā starpā un ar muitas dienestiem un citām iestādēm, paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm un to validēšanu un interpretēšanu, izsekojamību, to dzīvnieku vai preču iekļaušanu sarakstos, kam veic kontroles, kā arī to valstu vai reģionu iekļaušanu sarakstā, kas var eksportēt noteiktus dzīvniekus un preces uz Savienību, sūtījumu iepriekšēju paziņošanu, informācijas apmaiņu, robežkontroles punktiem, izolēšanu un karantīnu, trešo valstu veiktās pirmseksporta kontroles apstiprināšanu, pasākumiem riska ierobežošanai vai būtiskas plaša mēroga neatbilstības novēršanai attiecībā uz noteiktiem dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir trešā valstī vai tās reģionā, to trešo valstu vai reģionu atzīšanu, kas piedāvā garantijas, kuras ir līdzvērtīgas Savienībā piemērojamām, un šīs atzīšanas atcelšanu, dalībvalstu darbiniekiem rīkotām mācībām un apmaiņas programmām, un par ārkārtas situāciju plāniem attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību, lai piemērotu vispārējo krīzes vadības plānu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā, būtu jāpiesūta Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (99) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt saskaņotu pieeju attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, ko veic, lai nodrošinātu Savienības lauksaimniecības un pārtikas aprites tiesību aktu piemērošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā ietekmes, sarežģītības un pārrobežu un starptautiskā rakstura dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā regulā ir paredzēti noteikumi attiecībā uz:

- a) dalībvalstu kompetento iestāžu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību īstenošanu;
- b) oficiālo kontroļu finansēšanu;
- c) administratīvo palīdzību un sadarbību starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu 2. punktā minēto noteikumu pareizu piemērošanu;
- d) Komisijas kontroļu īstenošanu dalībvalstīs un trešās valstīs;
- e) to nosacījumu pieņemšanu, kas jāizpilda attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kurus ievad Savienībā no trešās valsts;
- f) ar oficiālām kontrolēm saistītās informācijas un datu pārvaldībai paredzētas datorizētas informācijas sistēmas izveidi.

2. Šī regula attiecas uz oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem – neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti Savienības vai dalībvalstu līmenī, ar mērķi piemērot Savienības tiesību aktus, – šādās jomās:

- a) pārtika un pārtikas nekaitīgums, integritāte un veselīgums jebkurā pārtikas ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā, tostarp noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt taisnīgu tirdzniecības praksi un aizsargāt patērētāju intereses un informāciju, un noteikumi, ar ko reglamentē saskarei ar pārtikas produktiem paredzētu materiālu un izstrādājumu ražošanu un izmantošanu;
- b) ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) apzināta izplatīšana vidē pārtikas un dzīvnieku barības ražošanas nolūkos;
- c) dzīvnieku barība un dzīvnieku barības nekaitīgums jebkurā dzīvnieku barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā, un dzīvnieku barības izmantošanu, tostarp noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt taisnīgu tirdzniecības praksi un aizsargāt patērētāju veselību, intereses un informāciju;
- d) dzīvnieku veselības prasības;
- e) tādu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai novēršana un mazināšana, kurus rada dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasinātie produkti;
- f) dzīvnieku labturības prasības;
- g) aizsardzības pasākumi pret augiem kaitīgajiem organismiem;
- h) prasības augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū un izmantošanai un pesticīdu ilgtspējīgai izmantošanai, izņemot pesticīdu lietošanas iekārtas;
- i) bioloģiskā ražošana un bioloģisko produktu marķēšana;
- j) aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantēto tradicionālo īpatnību izmantošana un marķēšana.

3. Šī regula attiecas arī uz oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību prasībām, kas noteiktas 2. punktā minētajos noteikumos, ja minētie noteikumi piemērojami dzīvniekiem un precēm, ko ievad Savienībā vai ko paredzēts eksportēt no Savienības.

4. Šī regula neattiecas uz oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību:
- Regulai (ES) Nr. 1308/2013; tomēr šo regulu piemēro pārbaudēm, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 89. pantu, ja minētajās pārbaudēs atklāj iespējamu krāpniecisku vai maldinošu praksi attiecībā uz tirdzniecības standartiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 73.–91. pantā;
 - Eiropas un Parlamenta un Padomes Direktīvai 2010/63/ES ⁽¹⁾;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/82/EK ⁽²⁾.
5. Šīs regulas 4., 5., 6., 8. pants, 12. panta 2. un 3. punkts, 15. pants, 18.–27. pants, 31.–34. pants, 37.–42. pants un 78. pants, 86.–108. pants, 112. panta b) punkts, 130. pants un 131.–141. pants attiecas arī uz citām oficiālajām darbībām, ko veic kompetentās iestādes saskaņā ar šo regulu vai šā panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

2. pants

Oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības

1. Šajā regulā “oficiālās kontroles” ir darbības, ko veic kompetentās iestādes vai deleģētās institūcijas, vai fiziskas personas, kam saskaņā ar šo regulu ir deleģēti noteikti oficiālās kontroles uzdevumi, lai pārbaudītu:
- vai operatori ievēro šo regulu un 1. panta 2. punktā minētos noteikumus; un
 - vai dzīvnieki un preces atbilst prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos, tostarp oficiālu sertifikātu vai oficiālu apliecinājumu izdošanas nolūkā.
2. Šajā regulā “citas oficiālās darbības” ir darbības, izņemot oficiālās kontroles, ko veic kompetentās iestādes vai deleģētās institūcijas, vai fiziskas personas, kam saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem ir deleģētas noteiktas citas oficiālās darbības, tostarp darbības, kuru mērķis ir pārbaudīt dzīvnieku slimību vai augiem kaitīgo organismu klātbūtni, novērst vai ierobežot šādu dzīvnieku slimību vai augiem kaitīgo organismu izplatīšanos, likvidēt minētās dzīvnieku slimības vai augiem kaitīgos organismus, atļauju vai apstiprinājumu piešķiršanu un oficiālu sertifikātu vai oficiālu apliecinājumu izdošanu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “pārtikas aprites tiesību akti” ir pārtikas aprites tiesību akti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 1. punktā;
- “barības aprites tiesību akti” ir normatīvie un administratīvie akti, ar ko gan Savienības, gan valstu līmenī reglamentē barību vispār un jo īpaši barības nekaitīgumu jebkurā barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā, vai barības izmantošanu;
- “kompetentās iestādes” ir:
 - dalībvalsts centrālās iestādes, kas atbildīgas par oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību organizēšanu saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - jebkura cita iestāde, kam uzticēta minētā atbildība;
 - attiecīgā gadījumā – trešās valsts attiecīgās iestādes;

⁽¹⁾ Eiropas un Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/63/ES (2010. gada 22. septembris) par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

- 4) "bioloģisko produktu kontroles iestāde" ir dalībvalsts publiska administratīva organizācija bioloģiskajai ražošanai un bioloģisko produktu marķēšanai, kam kompetentās iestādes ir pilnīgi vai daļēji uzticējušas savu kompetenci attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 ⁽¹⁾ piemērošanu, attiecīgā gadījumā arī attiecīgā trešās valsts iestāde vai iestāde, kas darbojas trešā valstī;
- 5) "deleģētā institūcija" ir atsevišķa juridiska persona, kam kompetentās iestādes ir deleģējušas konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus vai noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālajām darbībām;
- 6) "kontroles pārbaudes procedūras" ir pasākumi, ko kompetentās iestādes ievieš, un darbības, ko tās veic, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles un cita oficiālās darbības ir konsekventas un efektīvas;
- 7) "kontroles sistēma" ir sistēma, kas aptver kompetentās iestādes un resursus, struktūras, pasākumus un procedūras, kuras ieviestas dalībvalstī, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas saskaņā ar šo regulu un 18.–27. pantā minētajiem noteikumiem;
- 8) "kontroles plāns" ir kompetento iestāžu sagatavots apraksts, kurā ietverta informācija par oficiālās kontroles sistēmas struktūru un organizatorisko struktūru un par tās darbību un sīki izstrādāts to oficiālo kontroļu plāns, kas noteiktā laikposmā veicamas katrā no jomām, kuras reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
- 9) "dzīvnieki" ir dzīvnieki, kā definēts Regulas (ES) 2016/429 4. panta 1) punktā;
- 10) "dzīvnieku slimība" ir slimība, kā definēts Regulas (ES) 2016/429 4. panta 16) punktā;
- 11) "preces" ir viss, uz ko attiecinā vienu vai vairākus no 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, izņemot dzīvniekus;
- 12) "pārtika" ir pārtika, kā definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā;
- 13) "barība" ir barība, kā definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;
- 14) "dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti" ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. punktā;
- 15) "atvasinātie produkti" ir atvasinātie produkti, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 2. punktā;
- 16) "augi" ir augi, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 2. panta 1) punktā;
- 17) "augiem kaitīgie organismi" ir kaitīgie organismi, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 1. punktā;
- 18) "augu aizsardzības līdzekļi" ir augu aizsardzības līdzekļi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. panta 1. punktā;
- 19) "dzīvnieku izcelsmes produkti" ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ⁽²⁾ I pielikuma 8.1. punktā;
- 20) "reproduktīvie produkti" ir reproduktīvie produkti, kā definēts Regulas (ES) 2016/429 4. panta 28) punktā;
- 21) "augu produkti" ir augu produkti, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 2. panta 2) punktā;
- 22) "citi objekti" ir citi objekti, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 2. panta 5) punktā;
- 23) "apdraudējums" ir jebkurš ierosinātais vai apstākļi, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi;
- 24) "risks" ir nelabvēlīgas ietekmes iespējamības attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi un minētās ietekmes smaguma, kas izriet no apdraudējuma, funkcija;
- 25) "oficiāla sertificēšana" ir procedūra, ar kuras starpniecību kompetentās iestādes apliecina atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

⁽²⁾ Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139., 30.4.2004., 55. lpp.).

- 26) "sertificējošā amatpersona" ir:
- a) jebkura kompetento iestāžu amatpersona, ko šīs iestādes pilnvarojušas parakstīt oficiālos sertifikātus; vai
 - b) jebkura cita fiziska persona, ko kompetentās iestādes pilnvarojušas parakstīt oficiālos sertifikātus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- 27) "oficiāls sertifikāts" ir rakstisks vai elektronisks dokuments, ko parakstījusi sertificējošā amatpersona un kas apliecina atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kuras paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
- 28) "oficiāls apliecinājums" ir jebkura etiķete, zīme vai cits apliecinājums, ko izsniedz operatori kompetento iestāžu uzraudzībā, kuru īsteno ar specializētu oficiālo kontroļu starpniecību, vai kompetentās iestādes pašas un kas garantē atbilstību vienai vai vairākām prasībām, kuras paredzētas šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
- 29) "operators" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, uz kuru attiecas viens vai vairāki no pienākumiem, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
- 30) "revīzija" ir sistemātiska un neatkarīga pārbaude, ko veic, lai noskaidrotu, vai darbības un ar šādām darbībām saistītie rezultāti atbilst plānotajiem pasākumiem un vai šie pasākumi tiek īstenoti efektīvi un ir piemēroti mērķu sasniegšanai;
- 31) "vērtējums" ir operatoru klasifikācija, kuras pamatā ir izvērtējums par to atbilstību vērtēšanas kritērijiem;
- 32) "oficiālais veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko iecēlusi kompetentā iestāde vai nu kā štata darbinieku vai citā statusā un kas ir attiecīgi kvalificēts, lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības saskaņā ar šo regulu un attiecīgajiem 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- 33) "oficiālā fitosanitārijas amatpersona" ir fiziska persona, ko iecēlusi kompetenta iestāde vai nu kā štata darbinieku vai citā statusā un kas ir attiecīgi apmācīts, lai veiktu oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības saskaņā ar šo regulu un attiecīgajiem 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;
- 34) "īpašs riska materiāls" ir īpašs riska materiāls, kā definēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
- 35) "tāls pārvadājums" ir tāls pārvadājums, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1/2005 2. panta m) punktā;
- 36) "pesticīdu lietošanas iekārta" ir pesticīdu lietošanas iekārta, kā definēta Direktīvas 2009/128/EK 3. panta 4. punktā;
- 37) "sūtījums" ir kāds skaits dzīvnieku vai kāds daudzums preču, uz kurām attiecas viens un tas pats oficiālais sertifikāts, oficiālais apliecinājums vai jebkurš cits dokuments, ko nosūta ar to pašu transportlīdzekli un no tās pašas teritorijas vai trešās valsts, un kuras – izņemot preces, uz ko attiecas 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie noteikumi, – atbilst vienam un tam pašam veidam, klasei vai aprakstam;
- 38) "robežkontroles punkts" ir vieta, ko dalībvalsts nozīmējusi 47. panta 1. punktā paredzēto oficiālo kontroļu veikšanai, un pie tās piederošie objekti;
- 39) "izvešanas vieta" ir robežkontroles punkts vai jebkura cita vieta, kuru nozīmējusi dalībvalsts un caur kuru dzīvnieki, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1/2005 darbības jomā, tiek izvesti no Savienības muitas teritorijas;
- 40) "ievešana Savienībā" ir dzīvnieku un preču ievēšana vienā no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām teritorijām no citām teritorijām, izņemot saistībā ar 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem šis termins ir preču ievēšana "Savienības teritorijā", kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 3. punkta otrajā daļā;
- 41) "dokumentu kontrolpārbaude" ir to oficiālo sertifikātu, oficiālo apliecinājumu un citu dokumentu, arī komerciālu dokumentu, pārbaude, kuriem jābūt pievienoti sūtījumam, kā paredzēts 1. panta 2. punktā un 56. panta 1. punktā minētajos noteikumos vai īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar 77. panta 3. punktu, 126. panta 3. punktu, 128. panta 1. punktu un 129. panta 1. punktu;

- 42) "identitātes kontrolpārbaude" ir vizuāla inspicēšana, kurā pārbauda, vai sūtījuma saturs un marķējums, arī dzīvnieku apzīmējumi, zīmogi un transportlīdzekļi, atbilst informācijai, kas sniegta oficiālajos sertifikātos, oficiālajos apliecinājumos un citos sūtījumam pievienotajos dokumentos;
- 43) "fiziska kontrolpārbaude" ir dzīvnieku vai preču un attiecīgā gadījumā iesaiņojuma, transportlīdzekļu, marķējuma un temperatūras pārbaude, paraugu ņemšana analīzes veikšanai, testēšanai vai diagnostikai un jebkura cita kontrolpārbaude, kas nepieciešama, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- 44) "tranzīts" ir tāda pārvietošana no trešās valsts uz kādu citu trešo valsti, kura muitas uzraudzībā notiek caur vienu no I pielikuma sarakstā norādītajām teritorijām vai notiek no vienas no I pielikuma sarakstā norādītajām teritorijām uz citu I pielikuma sarakstā norādīto teritoriju pēc trešās valsts teritorijas šķērsošanas, izņemot saistībā ar 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem tā ir viena no turpmāk minētajām pārvietošanām;
- a) pārvietošana no trešās valsts uz kādu citu trešo valsti, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 3. punkta pirmajā daļā, kura muitas uzraudzībā notiek caur "Savienības teritoriju", kā definēts minētās regulas 1. panta 3. punkta otrajā daļā; vai
- b) pārvietošana no "Savienības teritorijas" uz kādu citu "Savienības teritorijas" daļu, kā definēts Regulas (ES) 2016/2031 1. panta 3. punkta otrajā daļā, kura notiek, šķērsojot trešās valsts teritoriju, kā definēts minētās regulas 1. panta 3. punkta pirmajā daļā;
- 45) "muitas dienestu uzraudzība" ir muitas uzraudzība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 27. punktā ⁽¹⁾;
- 46) "muitas dienestu kontrole" ir muitas kontrole, kā definēts Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 3. punktā;
- 47) "oficiāla aizturēšana" ir procedūra, ar kuras starpniecību kompetentās iestādes nodrošina, ka tādas dzīvniekus un preces, kam jāveic oficiālās kontroles, nepārvieto vai neaizskar, pirms nav pieņemts lēmums par to galamērķi; tas attiecas arī uz glabāšanu, ko saskaņā ar norādījumiem un kompetento iestāžu kontrolē veic operatori;
- 48) "pārvadājuma žurnāls" ir dokuments, kas aprakstīts Regulas (EK) Nr. 1/2005 II pielikuma 1.–5. punktā;
- 49) "oficiālais palīgs" ir kompetento iestāžu pārstāvis, kurš saņēmis apmācību saskaņā ar 18. pantā noteiktajām prasībām un kuru nodarbina noteiktu oficiālo kontroļu uzdevumu vai noteiktu tādu uzdevumu veikšanai, kuri saistīti ar citām oficiālajām darbībām;
- 50) "gaļa un ēdami gaļas subprodukti", piemērojot šīs regulas 49. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ir produkti, kas uzskaitīti I pielikuma otrās daļas I iedaļas 2. nodaļas 0201.–0208. apakšnodaļā Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 ⁽²⁾;
- 51) "veselības marķējums" ir marķējums, ko uzliek pēc tam, kad ir veiktas 18. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētās oficiālās kontroles, un kas apliecina, ka gaļa ir derīga lietošanai pārtikā.

II SADAĻA

OFICIĀLĀS KONTROLES UN CITAS OFICIĀLĀS DARBĪBAS DALĪBVALSTĪS

I NODAĻA

Kompetentās iestādes

4. pants

Kompetento iestāžu nozīmēšana

1. Katrai jomai, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, dalībvalstis nozīmē kompetento iestādi vai iestādes, kam tās uztic pienākumu organizēt vai veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

2. Ja vienā un tajā pašā jomā dalībvalsts pienākumu organizēt vai veikt oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības uztic vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei valsts, reģionālā vai vietējā līmenī vai ja kompetentajām iestādēm, kas nozīmētas saskaņā ar 1. punktu, šāda nozīmēšana ļauj konkrētus ar oficiālajām kontrolēm vai citām oficiālajām darbībām saistītus pienākumus nodot citām publiskām iestādēm, tad dalībvalsts:

- a) nodrošina, ka koordinācija starp visām iesaistītajām iestādēm ir efektīva un lietderīga un ka oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības visā tās teritorijā ir konsekventas un efektīvas; un
- b) atbilstīgi dalībvalstu konstitucionālajām prasībām nozīmē vienu atbildīgo iestādi, kuras pienākums ir koordinēt sadarbību un saziņu ar Komisiju un citām dalībvalstīm attiecībā uz tādām oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, ko veic katrā no jomām, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi.

3. Kompetentās iestādes, kuru pienākums ir pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, var uzticēt noteiktus ar oficiālo kontroli vai citām oficiālajām darbībām saistītus pienākumus vienai vai vairākām bioloģisko produktu kontroles iestādēm. Tādos gadījumos tās piešķir koda numuru katrai no šīm iestādēm.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai tiek paziņota kontaktinformācija un jebkādas izmaiņas attiecībā uz šādām iestādēm:

- a) kompetentās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar 1. punktu;
- b) viena atbildīgā iestāde, kas nozīmēta saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu;
- c) 3. punktā minētās bioloģisko produktu kontroles iestādes;
- d) deleģētās institūcijas, kas norādītas 28. panta 1. punktā.

Pirmajā daļā minēto informāciju dalībvalstis arī publisko, tostarp internetā.

5. pants

Vispārīgie pienākumi attiecībā uz kompetentajām iestādēm un bioloģisko produktu kontroles iestādēm

1. Kompetentajām iestādēm un bioloģisko produktu kontroles iestādēm:
 - a) ir ieviestas tādas procedūras un/vai pasākumi, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību atbilstību un efektivitāti;
 - b) ir ieviestas tādas procedūras un/vai tādi pasākumi, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību objektivitāti, kvalitāti un konsekveni visos līmeņos;
 - c) ir ieviestas tādas procedūras un/vai tādi pasākumi, lai nodrošinātu, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, nav iesaistīts nekādos interešu konfliktos;
 - d) ir vai ir pieejama pietiekama laboratoriju kapacitāte analīzei, testēšanai un diagnostikai;
 - e) ir vai ir pieejams pietiekams tāds atbilstīgi kvalificēts un pieredzējis personāls, lai oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības varētu veikt efektīvi un lietderīgi;
 - f) ir pieejami atbilstīgi un pienācīgi uzturēti kompleksi un aprīkojums, lai nodrošinātu, ka personāls oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības var veikt efektīvi un lietderīgi;
 - g) ir juridiskas pilnvaras veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības un īstenot pasākumus, kas paredzēti šajā regulā un 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
 - h) ir ieviestas juridiskas procedūras, lai nodrošinātu, ka personālam ir piekļuve operatoru telpām un operatoru rīcībā esošajiem dokumentiem, lai tas varētu pienācīgi pildīt savus uzdevumus;
 - i) ir ieviesti ārkārtas situāciju plāni un tās ir gatavas ārkārtas gadījumā šādus plānus īstenot, ja tas ir vajadzīgs saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

2. Jebkura oficiāla veterinārārsta iecelšana amatā ir noformējama rakstiski, nosakot ar iecelšanu amatā saistītās oficiālās kontroles un pārējās oficiālās darbības un ar tām saistītus uzdevumus. Uz visiem oficiālajiem veterinārārstiem attiecas šajā regulā paredzētās prasības, ko piemēro kompetento iestāžu personālam, tostarp prasība par interešu konflikta neesamību.

3. Jebkuras oficiālas fitosanitārijas amatpersonas iecelšana amatā ir noformējama rakstiski, nosakot ar iecelšanu amatā saistītās oficiālās kontroles un pārējās oficiālās darbības un ar tām saistītus uzdevumus. Uz visām oficiālajām fitosanitārijas amatpersonām attiecas šajā regulā paredzētās prasības, ko piemēro kompetento iestāžu personālam, tostarp prasība par interešu konflikta neesamību.

4. Personāls, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības:

- a) savas kompetences jomā tiek tā attiecīgi apmācīts, lai varētu kompetenti pildīt savus pienākumus un konsekventi veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības;
- b) pārzina jaunākās norises savā kompetences jomā un pēc vajadzības tiek regulāri papildus apmācīts; un
- c) tiek atbilstoši apmācīts par II pielikuma I nodaļā izklāstītajiem tematiem un par kompetento iestāžu pienākumiem, kas izriet no šīs regulas.

Kompetentās iestādes, bioloģisko produktu kontroles iestādes un deleģētās institūcijas izstrādā un īsteno mācību programmas, lai nodrošinātu, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības, tiek apmācīts, kā minēts a), b) un c) apakšpunktā.

5. Ja kompetentās iestādes dienestos ir vairāk nekā viena struktūrvienība, kas kompetenta veikt oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības, starp dažādajām struktūrvienībām nodrošina efektīvu un lietderīgu koordināciju un sadarbību.

6. pants

Kompetento iestāžu revīzijas

1. Lai nodrošinātu savu atbildību šai regulai, kompetentās iestādes veic iekšējas revīzijas vai uzdod veikt revīzijas attiecībā uz sevi un, ņemot vērā minēto revīziju rezultātus, veic attiecīgus pasākumus.
2. Šā panta 1. punktā minētās revīzijas izvērtē neatkarīgi eksperti un veic pārredzamā veidā.

7. pants

Tiesības apstrīdēt

Kompetento iestāžu saskaņā ar 55. pantu, 66. panta 3. un 6. punktu, 67. pantu, 137. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 138. panta 1. un 2. punktu pieņemtus lēmumus par fiziskām vai juridiskām personām šādām personām ir tiesības apstrīdēt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Tiesības apstrīdēt neietekmē kompetento iestāžu pienākumu nekavējoties rīkoties, lai likvidētu vai ierobežotu riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai, vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

8. pants

Kompetento iestāžu konfidencialitātes pienākumi

1. Kompetentās iestādes nodrošina, lai, ievērojot 3. punktu, trešām personām netiktu izpausta informācija, kas iegūta, veicot pienākumus saistībā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, ja uz minēto informāciju pēc būtības attiecas dienesta noslēpums saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem.

Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, lai personām un citām personām, ko nodarbina oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā, tiktu noteikti attiecīgi konfidencialitātes pienākumi.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī bioloģisko produktu kontroles iestādēm, deleģētajām institūcijām un fiziskām personām, kam deleģēti noteikti oficiālās kontroles uzdevumi, un oficiālajām laboratorijām.

3. Ja vien informāciju, uz ko attiecas dienesta noslēpums, kā minēts 1. punktā, izpaust neliek sevišķi svarīgas sabiedrības intereses un neskarot gadījumus, kad izpaušanu prasa Savienības vai valsts tiesību akti, šāda informācija ietver informāciju, kuras izpaušana kaitētu:

- a) inspicēšanas, izmeklēšanas vai revīzijas mērķim;
- b) operatora vai jebkuras citas fiziskas vai juridiskas personas komercinteresu aizsardzībai; vai
- c) tiesvedības un juridiska atzinuma aizsardzībai.

4. Kompetentās iestādes, nosakot, vai informāciju, uz ko attiecas dienesta noslēpums, kā minēts 1. punktā, izpaust neliek sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, *inter alia* ņem vērā iespējamus riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai videi, un šādu risku raksturu, nopietnību un apmēru.

5. Šajā pantā paredzētie konfidencialitātes pienākumi neliedz kompetentajām iestādēm publicēt vai citādi publiskot informāciju par tādu oficiālo kontroļu rezultātiem, kas attiecas uz atsevišķiem operatoriem, ar noteikumu, ka, neskarot gadījumus, kad izpaušanu prasa Savienības vai valsts tiesību akti, ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ņemot vērā situācijas steidzamību, pirms publicēt vai izpaust tādu informāciju, ko kompetentā iestāde plāno publicēt vai citādi publiskot, attiecīgajam operatoram ir dota iespēja šo informāciju komentēt; un
- b) publicētajā vai citādi publiskotajā informācijā ir ņemti vērā attiecīgā operatora izteiktie komentāri, vai arī tā ir publicēta vai izpausta kopā ar šādiem komentāriem.

II NODAĻA

Oficiālās kontroles

I iedaļa

Vispārīgas prasības

9. pants

Oficiālo kontroļu vispārīgie noteikumi

1. Kompetentās iestādes visiem operatoriem regulāri veic oficiālās kontroles, riska pamatoti un pietiekami bieži, ņemot vērā:

- a) apzinātos riskus, kas saistīti ar:
 - i) dzīvniekiem un precēm;
 - ii) darbībām, kuras ir operatoru kontrolē;
 - iii) vietu, kur notiek operatoru darbības;
 - iv) tādu produktu, procesu, materiālu vai vielu izmantošanu, kuri var ietekmēt pārtikas nekaitīgumu, integritāti un veselīgumu vai barības nekaitīgumu, dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību, augu veselību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – kuri var arī nelabvēlīgi ietekmēt vidi;

- b) jebkādu informāciju, kas norāda uz iespējamību, ka patērētāji varētu tikt maldināti, jo īpaši attiecībā uz pārtikas veidu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelšanās vietu, izgatavošanas vai ražošanas metodi;
- c) attiecībā uz operatoriem veikto oficiālo kontroļu iepriekš reģistrēto iznākumu un operatoru atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- d) tādu operatoru paškontroļu uzticamību un rezultātus, ko veikuši paši operatori vai pēc to lūguma trešā persona, tostarp attiecīgos gadījumos privātas kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem; un
- e) jebkādu informāciju, kas varētu liecināt par neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

2. Kompetentās iestādes regulāri, atbilstīgā biežumā, kas noteikts riska pamatoti, veic oficiālās kontroles, lai identificētu iespējamus tīšus 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus, kas veikti, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi, un ņemot vērā informāciju par šādiem pārkāpumiem, ar kuru apmainās, izmantojot 102.–108. pantā paredzētās administratīvās palīdzības mehānismus, un jebkādu citu informāciju, kas norāda uz šādu pārkāpumu iespējamību.

3. Oficiālās kontroles, ko, pirms noteiktus dzīvniekus vai preces laiž tirgū vai pārvieto, īsteno, lai izsniegtu tādas oficiālus sertifikātus vai oficiālus apliecinājumus, kuri saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem vajadzīgi kā priekšnosacījums dzīvnieku vai preču laišanai tirgū vai pārvietošanai, veic gan saskaņā ar:

- a) šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, gan
- b) piemērojamiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 18.–27. pantu.

4. Oficiālās kontroles veic bez iepriekšēja paziņojuma, izņemot gadījumus, kad šāds paziņojums ir vajadzīgs un pienācīgi pamatots oficiālās kontroles veikšanai. Attiecībā uz oficiālajām kontrolēm pēc operatora lūguma – kompetentā iestāde var nolemt, vai oficiālās kontroles jāveic ar iepriekšēju paziņojumu vai bez tā. Oficiālās kontroles ar iepriekšēju paziņojumu neliedz veikt oficiālās kontroles bez iepriekšēja paziņojuma.

5. Oficiālās kontroles veic, cik vien iespējams, tā, lai administratīvais slogs un darbības traucējumi operatoriem saglabātos nepieciešamajā minimālajā līmenī, bet bez negatīvas ietekmes uz minēto kontroļu efektivitāti.

6. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic vienādi, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību pielāgot kontroles konkrētām situācijām, neatkarīgi no tā, vai attiecīgie dzīvnieki un preces:

- a) ir pieejami Savienības tirgū, turklāt neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir dalībvalstī, kurā oficiālās kontroles tiek veiktas, vai citā dalībvalstī;
- b) ir paredzēti eksportēšanai no Savienības; vai
- c) tiek ievesti Savienībā.

7. Ciktāl tas ir stingri nepieciešams oficiālo kontroļu organizēšanai, galamērķa dalībvalstis var pieprasīt, lai operatori, kam dzīvniekus vai preces piegādā no citas dalībvalsts, ziņotu par šādu dzīvnieku vai preču atvešanu.

10. pants

Operatori, procesi un darbības, kam veic oficiālās kontroles

1. Ciktāl tas nepieciešams, lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic attiecībā uz:

- a) dzīvniekiem un precēm jebkurā ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas un izmantošanas posmā;

- b) vielām, materiāliem vai citiem objektiem, kas var ietekmēt dzīvnieku un preču īpašības vai veselību, un attiecībā uz to atbilstību piemērojamām prasībām jebkurā ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas un izmantošanas posmā;
- c) operatoriem saistībā ar darbībām, tostarp dzīvnieku turēšanu, iekārtām, transportlīdzekļiem, telpām un citām vietām, kas ir to kontrolē, un to apkārtnei un attiecībā uz dokumentiem, kuri ar to saistīti.
2. Neskarot noteikumus par pastāvošajiem sarakstiem vai reģistriem, kas izveidoti, pamatojoties uz 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes sastāda un pastāvīgi atjaunina operatoru sarakstu. Ja šāds saraksts vai reģistrs jau ir izveidots citiem mērķiem, tad to var izmantot arī šīs regulas vajadzībām.
3. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus lai šo regulu grozītu attiecībā uz to operatoru kategoriju noteikšanu, kurus neiekļauj šā panta 2. punktā minētajā operatoru sarakstā, ja viņu iekļaušana šādā sarakstā tiem radītu nesamērīgu administratīvo slogu salīdzinājumā ar risku, ko rada to darbības.

11. pants

Oficiālo kontroļu pārredzamība

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic, nodrošinot augstu pārredzamības līmeni, un vismaz reizi gadā publisko, tostarp publicējot internetā, būtisku informāciju par oficiālo kontroļu organizēšanu un veikšanu.

Tās arī nodrošina, ka regulāri un laikus publicē šādu informāciju:

- a) oficiālo kontroļu veids, skaits un rezultāts;
- b) konstatēto neatbilstības gadījumu veids un skaits;
- c) to gadījumu veids un skaits, kuros kompetentās iestādes veikušas pasākumus saskaņā ar 138. pantu; un
- d) to gadījumu veids un skaits, kuros piemērotas 139. pantā minētās sankcijas.

Attiecīgos gadījumos šī punkta otrās daļas a) un d) apakšpunktā minēto informāciju var sniegt, publicējot 113. panta 1. punktā minēto ikgadējo ziņojumu.

2. Kompetentās iestādes nosaka procedūras ar mērķi nodrošināt, lai jebkādas neprecizitātes publiskotajā informācijā tiktu attiecīgi koriģētas.

3. Kompetentās iestādes var publicēt vai citādi publiskot informāciju par vērtējumu, kas atsevišķiem operatoriem piešķirts, pamatojoties uz vienas vai vairāku oficiālo kontroļu rezultātiem, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vērtēšanas kritēriji ir objektīvi, pārredzami un publiski pieejami; un
- b) ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai nodrošinātu vērtēšanas procesa godīgumu, konsekvensi un pārredzamību.

12. pants

Dokumentētas kontroles procedūras

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic saskaņā ar dokumentētām procedūrām.

Minētās procedūras aptver kontroles procedūru tematiskās jomas, kas izklāstītas II pielikuma II nodaļā, un tajās ietilpst norādījumi personālam, kas veic oficiālās kontroles.

2. Kompetentās iestādes ir ieviesušas kontroles pārbaudes procedūras.

3. Kompetentās iestādes:
 - a) veic koriģējošas darbības visos gadījumos, ja 2. punktā paredzētajās procedūrās konstatē trūkumus; un
 - b) pēc vajadzības atjaunina 1. punktā paredzētās dokumentētās procedūras.
4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī deleģētajām institūcijām un bioloģisko produktu kontroles iestādēm.

13. pants

Oficiālo kontroļu rakstveida uzskaitē

1. Kompetentās iestādes noformē rakstveida uzskaiti par katru oficiālo kontroli, ko tās veic. Minētā uzskaitē var būt papīra vai elektroniskā formā.

Šādā uzskaitē ietver:

- a) oficiālo kontroļu nolūka aprakstu;
- b) izmantotās kontroles metodes;
- c) oficiālo kontroļu iznākumu; un
- d) attiecīgā gadījumā – pasākumus, ko kompetentās iestādes attiecīgajam operatoram pieprasa veikt attiecīgo oficiālo kontroļu rezultātā.

2. Ja vien tas nav citādi noteikts tiesu izmeklēšanas vai tiesvedības aizsardzības nolūkos, operatoriem, kam piemēro oficiālu kontroli, izsniedz 1. punktā paredzētās uzskaites kopiju, izņemot gadījumus, kad ir izsniegts oficiāls sertifikāts vai oficiāls apliecinājums. Ja oficiālās kontroles laikā konstatē jebkādu neatbilstību, kompetentās iestādes par to nekavējoties rakstiski informē operatoru.

3. Ja oficiālajās kontrolēs ir vajadzīga kompetento iestāžu personāla vai pārstāvju nepārtraukta vai regulāra klātbūtne operatora telpās, 1. punktā paredzēto uzskaiti veic tik bieži, lai kompetentās iestādes un operators varētu:

- a) regulāri iegūt informāciju par atbilstības līmeni; un
- b) nekavējoties iegūt informāciju par visām neatbilstībām, kas apzinātas oficiālajās kontrolēs.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī deleģētajām institūcijām, bioloģisko produktu kontroles iestādēm un fiziskām personām, kurām ir deleģēti konkrēti oficiālo kontroļu uzdevumi.

14. pants

Oficiālo kontroļu metodes un paņēmieni

Oficiālās kontroles metodes un paņēmieni ietver attiecīgi:

- a) kontroļu, ko operatori ieviesuši, un iegūto rezultātu pārbaudi;
- b) inspekciju saistībā ar:
 - i) iekārtām, transportlīdzekļiem, telpām un citām vietām, kas ir to kontrolē, un to apkārtņi;
 - ii) dzīvniekiem un precēm, tostarp pusfabrikātiem, izejvielām, sastāvdaļām, pārstrādes palīg līdzekļiem un citiem līdzekļiem, ko izmanto preču sagatavošanai vai ražošanai vai dzīvnieku barošanai vai kopšanai;

- iii) tīrīšanas un uzkopšanas līdzekļiem un procesiem;
 - iv) izsekojamību, marķējumu, noformējumu, reklāmu un attiecīgajiem iepakojuma materiāliem, tostarp materiāliem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem;
- c) higiēnas apstākļu kontroli operatoru telpās;
 - d) procedūru novērtējumu attiecībā uz labu ražošanas praksi, labu higiēnas praksi, labu lauksaimniecības praksi un procedūrām, kuru pamatā ir apdraudējuma analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas principi (*HACCP*);
 - e) tādu dokumentu, izsekojamības pierakstu un citas reģistrētas informācijas pārbaudi, kuriem var būt būtiska nozīme, novērtējot atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, tostarp attiecīgos gadījumos tādas pārtikas, barības un jebkuras vielas vai materiāla pavaddokumentu pārbaudi, kuru ievēro uzņēmumā vai izved no tā;
 - f) pārrunām ar operatoriem un to personālu;
 - g) operatoru veikto mērījumu un citu testa rezultātu pārbaudi;
 - h) paraugu ņemšanu, analīzi, diagnozi un testiem;
 - i) operatoru revīzijas;
 - j) veic jebkādas citas darbības, kas vajadzīgas neatbilstības gadījumu konstatēšanai.

15. pants

Operatoru pienākumi

1. Ciktāl oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību veikšanai tas ir nepieciešams, operatori pēc kompetento iestāžu pieprasījuma kompetento iestāžu personālam nodrošina piekļuvi:
 - a) iekārtām, transportlīdzekļiem, telpām un citām vietām, kas ir to kontrolē, un to apkārtnē;
 - b) savām datorizētajām informācijas pārvaldības sistēmām;
 - c) dzīvniekiem un precēm, kas ir to kontrolē;
 - d) saviem dokumentiem un jebkādai citai svarīgai informācijai.
2. Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā operatori palīdz kompetento iestāžu un bioloģisko produktu kontroles iestāžu personālam veikt tā uzdevumus un sadarbojas ar to.
3. Par tādiem sūtījumiem atbildīgais operators, kurus ievēro Savienībā, papildus 1. un 2. punktā izklāstītajiem pienākumiem visu ar dzīvniekiem un precēm saistīto informāciju nekavējoties dara pieejamu papīra vai elektroniskā formā.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par sadarbību un informācijas apmaiņu starp operatoriem un kompetentajām iestādēm saistībā ar 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču atvešanu un izkraušanu, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu to pilnīgu identifikāciju un šādu dzīvnieku un preču efektīvas oficiālās kontroles. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
5. Šīs regulas 10. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā un ievērojot 10. panta 3. punktu, operatori sniedz kompetentajām iestādēm vismaz šādu atjauninātu informāciju:
 - a) to nosaukums un juridiskais statuss; un
 - b) to konkrētās darbības, tostarp darbības, ko veic, izmantojot distancālās saziņas līdzekļus, un vietas, kas ir to kontrolē.

6. Ar šo pantu noteiktos operatoru pienākumus piemēro arī gadījumos, ja oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības veic oficiālie veterinārārsti, oficiālās fitosanitārijas amatpersonas, deleģētās institūcijas, kontroles iestādes un fiziskas personas, kam deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi vai konkrēti uzdevumi saistībā ar citām oficiālajām darbībām.

II iedaļa

Papildu prasības oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām noteiktās jomās

16. pants

Papildu prasības

1. Jomās, uz kurām attiecas šajā iedaļā paredzētie noteikumi, minētos noteikumus piemēro papildus pārējiem šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā šādus elementus:
 - a) pieredze, ko kompetentās iestādes un pārtikas un barības apritē iesaistītie uzņēmēji guvuši, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 ⁽¹⁾ 5. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 183/2005 ⁽²⁾ 6. pantā minētās procedūras;
 - b) zinātnes un tehnoloģiju attīstība;
 - c) tas, ko patērētāji sagaida attiecībā uz pārtikas sastāvu un pārtikas patēriņa modeļu maiņu;
 - d) riski cilvēku un dzīvnieku veselībai un augu veselībai saistībā ar dzīvniekiem un precēm; un
 - e) informācija par iespējamajiem tīšiem pārkāpumiem, kas veikti, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi.
3. Pieņemot šajā iedaļā paredzētos deleģētos aktus un īstenošanas aktus, un ciktāl tas nekavē sasniegt 1. panta 2. punktā minēto noteikumu iecerētos mērķus, Komisija, ņem vērā arī šādus elementus:
 - a) vajadzība veicināt deleģēto aktu un īstenošanas aktu piemērošanu, ņemot vērā mazo uzņēmumu darbības veidu un lielumu;
 - b) vajadzība nodrošināt tradicionālo metožu nepārtrauktu izmantošanu jebkurā pārtikas ražošanas, pārstrādes vai izplatīšanas un tradicionālo pārtikas produktu ražošanas posmā; un
 - c) to operatoru vajadzības, kuri atrodas reģionos un uz kuriem attiecas īpaši ģeogrāfiski ierobežojumi.

17. pants

Konkrētas definīcijas

Šīs regulas 18. panta piemērošanas nolūkā:

- a) "oficiālā veterinārārsta atbildībā" nozīmē, ka oficiālais veterinārārsts uztic darbības izpildi oficiālajam palīgam;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības (OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.).

- b) "oficiālā veterinārārsta uzraudzībā" nozīmē, ka darbību veic oficiālais palīgs oficiālā veterinārārsta atbildībā, un visu laiku, kas nepieciešams minētās darbības izpildei, oficiālais veterinārārsts atrodas attiecīgajās telpās;
- c) "pirmskaušanas apskate" nozīmē pārbaudi pirms kaušanas darbībām attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības prasību ievērošanu, tostarp – attiecīgā gadījumā – katra atsevišķa dzīvnieka klinisko apskati un Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma III sadaļā minētās pārtikas aprites informācijas pārbaudi;
- d) "pēckaušanas veterinārā ekspertīze" nozīmē pārbaudi kautuvē vai savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā attiecībā uz tādu prasību ievērošanu, ko piemēro:
 - i) liemeņiem, kā definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.9. punktā, un subproduktiem, kā definēts minētā pielikuma 1.11. punktā, lai nolemtu, vai gaļa ir derīga lietošanai pārtikā;
 - ii) īpaša riska materiāla drošai izņemšanai; un
 - iii) dzīvnieku veselībai un labturībai.

18. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, kuri paredzēti lietošanai pārtikā

1. Oficiālajās kontrolēs, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kas minēti šīs regulas 1. panta 2. punktā attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kuri paredzēti lietošanai pārtikā, iekļauj pārbaudi par atbilstību prasībām, kas noteiktas attiecīgi Regulās (EK) Nr. 852/2004, (EK) Nr. 853/2004, (EK) Nr. 1069/2009 un (EK) Nr. 1099/2009.
2. Oficiālajās kontrolēs, kas minētas 1. punktā un ko veic saistībā ar gaļas ražošanu, ietilpst:
 - a) pirmskaušanas apskate, ko kautuvē veic oficiālais veterinārārsts, kuram saistībā ar dzīvnieku iepriekšēju atlasīšanu var palīdzēt šajā nolūkā apmācīts oficiālais palīgs;
 - b) atkāpjoties no a) apakšpunkta, attiecībā uz mājputniem un zaķveidīgajiem – pirmskaušanas apskate, ko veic oficiālais veterinārārsts, oficiālā veterinārārsta uzraudzībā vai – ja pastāv pietiekamas garantijas – oficiālā veterinārārsta atbildībā;
 - c) pēckaušanas veterinārā ekspertīze, ko veic oficiālais veterinārārsts, oficiālā veterinārārsta uzraudzībā vai arī – ja ir īstenotas pietiekamas garantijas – oficiālā veterinārārsta atbildībā;
 - d) pārējās oficiālās kontroles, ko kautuvēs, gaļas sadalīšanas uzņēmumos un savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos veic oficiālais veterinārārsts, oficiālā veterinārārsta uzraudzībā vai – ja pastāv pietiekamas garantijas – oficiālā veterinārārsta atbildībā, lai pārbaudītu atbilstību prasībām, ko piemēro attiecībā uz:
 - i) gaļas ražošanas higiēnu,
 - ii) veterināro zāļu atliekvielu un kontaminantu klātbūtni dzīvnieku izcelsmes produktos, kas paredzēti lietošanai pārtikā,
 - iii) labas higiēnas prakses revīzijām un tām procedūrām, kuru pamatā ir HACCP principi;
 - iv) laboratorijas testiem, ar ko nosaka zoonožu ierosinātāju un dzīvnieku slimību klātbūtni un pārbauda atbilstību Komisijas Regulas (EK) Nr. 2073/2005 ⁽¹⁾ 2. panta b) punktā definētajam mikrobioloģiskajam kritērijam;

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.).

- v) darbībām ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un īpašu riska materiālu un to utilizāciju;
- vi) dzīvnieku veselību un labturību.
3. Kompetentā iestāde, pamatojoties uz riska analīzi, var ļaut kautuves personālam uzņēmumos, kuros kauj mājputnus vai zaķveidīgos, palīdzēt veikt uzdevumus saistībā ar 2. punktā minētajām oficiālajām kontrolēm vai uzņēmumos, kuros kauj citu sugu dzīvniekus, veikt konkrētus paraugu ņemšanas un testēšanas uzdevumus saistībā ar šādām kontrolēm – ar nosacījumu, ka personāls:
- a) darbojas neatkarīgi no tiem kautuves darbiniekiem, kuri ir iesaistīti ražošanā;
- b) ir izgājuši atbilstošu apmācību šo uzdevumu veikšanai; un
- c) veic šos uzdevumus oficiālā veterinārārsta vai oficiālā palīga klātbūtnē un sekojot oficiālā veterinārārsta vai oficiālā palīga norādījumiem.
4. Ja 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajās oficiālajās kontrolēs nav konstatēti nekādi trūkumi, kas padarītu gaļu nederīgu lietošanai pārtikā, oficiālais veterinārārsts vai oficiālā veterinārārsta uzraudzībā, vai oficiālā veterinārārsta atbildībā, vai arī – saskaņā ar 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem – kautuves personāls mājas nagaiņiem, saimniecībā audzētiem medījamiem zīdītājiem, izņemot zaķveidīgo kārtas, un lielajiem medījamiem dzīvniekiem uzliek veselības marķējumu.
5. Oficiālais veterinārārsts joprojām ir atbildīgs par lēmumiem, kas pieņemti pēc 2. un 4. punktā minētajām oficiālajām kontrolēm, pat ja viņš darbības izpildi uztic oficiālajam palīgam.
6. Šā panta 1. punktā minēto oficiālo kontroļu nolūkā, kuras veic attiecībā uz dzīvām gliemenēm, kompetentās iestādes klasificē ražošanas un pārvietošanas teritorijas.
7. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz konkrētiem noteikumiem šā panta 2.–6. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanai par:
- a) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, nosaka, kad pirmskaušanas apskati noteiktās kautuvēs var veikt oficiālā veterinārārsta uzraudzībā vai oficiālā veterinārārsta atbildībā un ar noteikumu, ka atkāpes neietekmē šīs regulas mērķu sasniegšanu;
- b) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem – attiecībā uz mājputniem un zaķveidīgajiem – nosaka, kad tiek ievērotas pietiekamas garantijas, lai oficiālās kontroles veiktu oficiālā veterinārārsta atbildībā saistībā ar 2. punkta b) apakšpunktā minētajām pirmskaušanas apskatēm;
- c) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, nosaka, kad ārkārtas kaušanas gadījumā pirmskaušanas apskati var veikt ārpus kautuves;
- d) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 2. punkta a) un b) apakšpunkta, nosaka, kad pirmskaušanas apskati var veikt dzīvnieku izcelsmes saimniecībā;
- e) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem nosaka, kad tiek ievērotas pietiekamas garantijas, lai oficiālās kontroles veiktu oficiālā veterinārārsta atbildībā saistībā ar 2. punkta c) un d) apakšpunktā minēto pēckaušanas veterināro ekspertīzi un minētajām revīzijas darbībām;
- f) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 2. punkta c) apakšpunkta, nosaka, kad ārkārtas kaušanas gadījumā pēckaušanas veterināro ekspertīzi jāveic oficiālajam veterinārārstam;
- g) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 6. punkta, nosaka, kad attiecībā uz ķemmišgliemenēm, jūras vēderkājiem un jūras gurķiem nav jāklasificē ražošanas un pārvietošanas teritorijas;
- h) konkrētām atkāpēm attiecībā uz *Rangifer tarandus tarandus*, *Lagopus lagopus* un *Lagopus mutus*, lai ļautu turpināt īstenot senas vietējās un tradicionālās paražas un praksi, ar noteikumu, ka atkāpes neietekmē šīs regulas mērķu sasniegšanu;

- i) kritērijiem un nosacījumiem, pēc kuriem, atkāpjoties no 2. punkta d) apakšpunkta, nosaka, kad oficiālās kontroles gaļas sadalīšanas uzņēmumos var veikt personāls, kuru šim mērķim ir norīkojušas kompetentās iestādes un kurš ir atbilstoši apmācīts;
- j) konkrētām minimālajām prasībām kompetento iestāžu personālam, oficiālajam veterinārārstam un oficiālajam palīgam nolūkā nodrošināt ar šo pantu paredzēto uzdevumu pienācīgu izpildi, tostarp konkrētām minimālajām apmācības prasībām;
- k) atbilstošām minimālajām apmācības prasībām kautuves personālam, kas palīdz veikt uzdevumus saistībā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām saskaņā ar 3. punktu.

8. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem šajā pantā minēto oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz:

- a) konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai un minēto oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, ņemot vērā konkrētos apdraudējumus un riskus, kādi pastāv attiecībā uz katru dzīvnieku izcelsmes produktu, un dažādos procesus, kādus tam veic, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem, kurus varētu radīt dzīvnieku izcelsmes produkti;
- b) nosacījumiem, pēc kuriem klasificē un uzrauga dzīvu gliemeņu klasificētas ražošanas un pārvietošanas teritorijas;
- c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā;
- d) šā panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskajiem pasākumiem, tostarp vienotajām prasībām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu pietiekamu garantiju ievērošanu gadījumos, kad oficiālās kontroles tiek veiktas oficiālā veterinārārsta atbildībā;
- e) veselības marķējuma tehniskajām prasībām un praktiskajiem pasākumiem tā piemērošanai;
- f) konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai un minēto oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu attiecībā uz svaigpienu, piena produktiem un zvejas produktiem, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem, kurus tie varētu radīt.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. Ievērojot šīs regulas mērķus un jo īpaši pārtikas nekaitīguma prasības, dalībvalstis var pieņemt valsts līmeņa pasākumus, īstenojot laika un apmēra ziņā ierobežotus pilotprojektus, lai izvērtētu alternatīvus praktiskos pasākumus oficiālo kontroļu veikšanai gaļas ražošanā. Par minētajiem valsts līmeņa pasākumiem paziņo saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas (ES) 2015/1535 5. un 6. pantā. Pilotprojektu laikā veiktās izvērtēšanas iznākumu, tiklīdz tas pieejams, dara zināmu Komisijai.

10. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

19. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar attiecīgo vielu atliekvielām pārtikā un barībā

1. Oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajiem noteikumiem ietver oficiālās kontroles, kas jebkurā ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā jāveic attiecībā uz attiecīgām vielām, tostarp vielām, kuras paredzēts izmantot materiālos, kas ir saskarē ar pārtiku, attiecībā uz kontaminantiem un neatļautām, aizliegtām un nevēlamām vielām, kuru izmantošana vai klātbūtne kultūraugos vai dzīvniekos vai nolūkā ražot vai pārstrādāt pārtiku vai barību var radīt šādu vielu atliekvielas pārtikā vai barībā.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par šā panta 1. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanu un par darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc minētajām oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- a) konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai, tostarp – attiecīgā gadījumā – paraugu klāstu un ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmu, kurā paraugus jāņem saskaņā ar 34. panta 6. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes metodēm, ņemot vērā konkrētos apdraudējumus un riskus, kas saistīti ar šā panta 1. punktā minētajām vielām;
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz neatbilstību vai aizdomām par to jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā;
- c) to, kādos gadījumos, ja dzīvnieki un preces no trešām valstīm ir neatbilstīgi, vai ja ir aizdomas par to, kompetentajām iestādēm jāveic viens vai vairāki 65.–72. pantā minētie pasākumi.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem 1. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanai un darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm, attiecībā uz:

- a) šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, ņemot vērā apdraudējumus un riskus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām vielām;
- b) konkrētiem pasākumiem un konkrētu saturu papildus tiem, kas paredzēti 110. pantā, attiecībā uz 109. panta 1. punktā paredzētā valsts daudzgadu kontroles plāna (VDKP) attiecīgo daļu sagatavošanu;
- c) konkrētiem praktiskiem pasākumiem 102.–108. pantā paredzētā administratīvās palīdzības mehānisma aktivizēšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

20. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem

1. Oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta a), c), d) un e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem ietver oficiālās kontroles, kas jebkurā ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā jāveic attiecībā uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- a) konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem un reproduktīvajiem produktiem, lai reaģētu uz atzītiem apdraudējumiem un riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, veicot oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;
- b) konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, lai reaģētu uz konkrētiem apdraudējumiem un riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, veicot oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;
- c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz neatbilstību vai aizdomām par to jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem šā panta 1. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanai, attiecībā uz:

- a) šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu attiecībā uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem un reprodūktīvajiem produktiem, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, veicot oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību slimību profilakses un kontroles pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem noteikumiem; un
- b) šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz konkrētiem apdraudējumiem un riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, veicot oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

21. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic sakarā ar dzīvnieku labturības prasībām

1. Oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajiem noteikumiem veic visos attiecīgajos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos lauksaimniecības un pārtikas aprītē.
2. Oficiālās kontroles ar mērķi pārbaudīt atbilstību noteikumiem, kas paredz dzīvnieku labturības prasības to pārvadāšanas gadījumā, jo īpaši Regulai (EK) Nr. 1/2005, ietver:
 - a) attiecībā uz tāliem pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm – oficiālas kontroles, ko veic pirms iekraušanas, lai pārbaudītu, vai dzīvnieki ir pārvadāšanai piemērotā stāvoklī;
 - b) attiecībā uz tādiem tāliem pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kuros pārvadā zirgu dzimtas mājdzīvniekus, kas nav reģistrēti zirgu dzimtas dzīvnieki, un liellopu, aitu, kazu un cūku sugu mājdzīvniekus, un pirms minētajiem pārvadājumiem veicamas:
 - i) pārvadājumu žurnālu oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadājuma žurnāls ir reālistisks un liecina par atbilstību Regulai (EK) Nr. 1/2005; un
 - ii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadājuma žurnālā norādītajam pārvadātājam ir derīga pārvadātāja atļauja, derīgs atbilstības sertifikāts transportlīdzekļa izmantošanai tāliem pārvadājumiem un derīgi autovadītāju un pavadoņu kvalifikācijas sertifikāti;
 - c) robežkontroles punktus, kas paredzēti 59. panta 1. punktā, un izvešanas vietās veicamas:
 - i) oficiālas kontroles attiecībā uz pārvadājamo dzīvnieku stāvokļa piemērotību pārvadāšanai un attiecībā uz transportlīdzekli, lai pārbaudītu atbilstību Regulas (EK) Nr. 1/2005 I pielikuma II nodaļai un – attiecīgos gadījumos – tās VI nodaļai;
 - ii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai pārvadātāji ievēro piemērojamos starptautiskos nolīgumus un vai tiem ir derīgas pārvadātāju atļaujas un derīgi autovadītāju un pavadoņu kvalifikācijas sertifikāti; un
 - iii) oficiālas kontroles, kurās pārbauda, vai zirgu dzimtas dzīvnieki un liellopu, aitu, kazu un cūku sugu mājdzīvnieki ir pārvadāti tālos pārvadājumos vai tiks tādos pārvadāti.
3. Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā kompetentās iestādes veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu jebkuru kavēšanos no dzīvnieku iekraušanas brīža līdz izbraukšanai vai pārvadāšanas laikā.

Kompetentās iestādes pārvadāšanas laikā neaiztur dzīvniekus, ja vien tas nav noteikti nepieciešams dzīvnieku labturības vai dzīvnieku vai cilvēku veselības nolūkā. Ja dzīvnieki pārvadāšanas laikā ir jāaiztur ilgāk nekā divas stundas, kompetentās iestādes nodrošina, lai tiktu veikti pienācīgi pasākumi to aprūpei un vajadzības gadījumā to pabarošanai, dzirdināšanai, izkraušanai un izmitināšanai.

4. Ja pēc 2. punkta b) apakšpunktā minētajām oficiālajām kontrolēm tiek konstatēta neatbilstība un ja pirms tāla pārvadājuma organizētājs to nekorģē, veicot attiecīgas izmaiņas pārvadāšanas kārtībā, kompetentās iestādes minēto tālo pārvadājumu aizliedz.

5. Ja pēc 2. punkta c) apakšpunktā minētajām oficiālajām kontrolēm kompetentās iestādes konstatē, ka dzīvnieki nav piemērotā stāvoklī, lai turpinātu braucienu līdz galamērķim, tās dod rīkojumu dzīvniekus izkraut, padzirdīt, pabarot un atpūtināt, līdz tie ir piemērotā stāvoklī, lai braucienu turpinātu.

6. Šīs regulas 105. un 106. panta piemērošanas nolūkā par neatbilstību šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem paziņo:

- a) dalībvalstīm, kuras izsniegušas atļauju pārvadātājam;
- b) ja konstatē neatbilstību jebkuram tādām noteikumam, kas piemērojams transportlīdzeklim, – dalībvalstij, kura izsniegusi transportlīdzekļa apstiprinājuma sertifikātu;
- c) ja konstatē neatbilstību jebkuram tādām noteikumam, kas piemērojams autovadītājiem, – dalībvalstij, kura izsniegusi autovadītāja kvalifikācijas sertifikātu.

7. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

8. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā dzīvnieku labturības risku, kas saistīts ar lauksaimniecisko darbību un ar dzīvnieku pārvadāšanu, kaušanu un nonāvēšanu, un tajos paredz noteikumus par:

- a) konkrētām prasībām šādu oficiālo kontroļu veikšanai, lai reaģētu uz risku, kas saistīts ar dažādām dzīvnieku sugām un transportlīdzekļiem, un uz vajadzību novērst neatbilstīgu praksi un mazināt dzīvnieku ciešanas;
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā;
- c) dzīvnieku labturības prasību izpildes pārbaudīšanu robežkontroles punktos un izvešanas vietās un to prasību minimumu, kas piemērojamas minētajām izvešanas vietām;
- d) konkrētiem kritērijiem un nosacījumiem 102.–108. pantā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai;
- e) to, kādos gadījumos un apstākļos oficiālajā kontrolē, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību dzīvnieku labturības prasībām, var izmantot konkrētus dzīvnieku labturības rādītājus, kas pamatoti ar novērtējamiem snieguma kritērijiem, un par to, kā šādus rādītājus izstrādāt, pamatojoties uz zinātnes un tehnikas datiem.

9. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, ar kuriem paredz dzīvnieku labturības prasības, un attiecībā uz darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm, attiecībā uz:

- a) šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz risku, kas saistīts ar dažādām dzīvnieku sugām un transportlīdzekļiem, un uz vajadzību novērst neatbilstīgu praksi un mazināt dzīvnieku ciešanas; un
- b) praktiskajiem pasākumiem saistībā ar rakstisku dokumentu uzskaiti par veiktajām oficiālajām kontrolēm un to uzglabāšanas laikposmu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar augu veselību

1. Oficiālajās kontrolēs, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, ietilpst oficiālās kontroles attiecībā uz kaitīgiem organismiem, augiem, augu produktiem un citiem objektiem, un profesionāliem operatoriem un citiem darbiniekiem, kuriem piemēro šos noteikumus.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, nosakot noteikumus tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, kas piemērojami minētajām precēm, un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc minēto oficiālo kontroļu veikšanas. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- a) konkrētām prasībām par tādu oficiālo kontroļu veikšanu attiecībā uz tādu konkrētu augu, augu produktu un citu objektu ieviešanu un apriti Savienībā, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie noteikumi, lai reaģētu uz atzītiem apdraudējumiem un riskiem augu veselībai, kas saistīti ar konkrētiem augiem, augu produktiem un citiem konkrētas izcelsmes vai izcelšanās vietas objektiem; un
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem tādu oficiālo kontroļu veikšanai attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem Savienības noteikumiem, kas piemērojami minētajām precēm, un par darbībām, kuras kompetentās iestādes veic pēc šādām oficiālām kontrolēm attiecībā uz:

- a) vienotu šādu oficiālo kontroļu minimālo biežumu, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu, uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem augu veselībai, kas saistīti ar konkrētiem augiem, augu produktiem un citiem konkrētas izcelsmes vai izcelšanās vietas objektiem;
- b) vienotu tādu oficiālo kontroļu biežumu, kuras kompetentās iestādes veic attiecībā uz operatoriem, kam ir atļauts izsniegt augu pasēs saskaņā ar Regulas (ES) 2016/2031 84. panta 1. punktu, ņemot vērā to, vai attiecīgie operatori ir īstenojuši kaitīgo organismu riska pārvaldības plānu, kurš paredzēts minētās regulas 91. pantā attiecībā uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem, ko tie audzē vai ražo;
- c) vienotu tādu oficiālo kontroļu biežumu, kuras kompetentās iestādes veic attiecībā uz operatoriem, kam ir atļauts lietot Regulas (ES) 2016/2031 96. panta 1. punktā minēto marķējumu vai izsniegt minētās regulas 99. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto oficiālu apliecinājumu;

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

23. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar ĢMO pārtikas un barības ražošanas nolūkos un ģenētiski modificētu pārtiku un barību

1. Oficiālajās kontrolēs ar mērķi pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem noteikumiem ietilpst oficiālās kontroles attiecībā uz ĢMO pārtikas un barības ražošanas nolūkos un ģenētiski modificētu pārtiku un barību, ko veic visos attiecīgajos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos lauksaimniecības un pārtikas aprītē.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par šā panta 1. punktā minētos noteikumus par oficiālo kontroļu veikšanu un par darbībām, kuras kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā vajadzību nodrošināt oficiālo kontroļu minimālo līmeni, kas novērstu praksi, kura ir pretrunā 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un paredz:

- a) konkrētas prasības par oficiālo kontroļu veikšanu, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem attiecībā uz:
 - i) tādu ĢMO pārtikas un barības ražošanas nolūkos un ģenētiski modificētas pārtikas un barības klātbūtni lauksaimniecības un pārtikas aprītē, kuri nav atļauti saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK vai Regulu (EK) Nr. 1829/2003;
 - ii) ĢMO audzēšanu pārtikas un barības ražošanas nolūkos un tāda uzraudzības plāna pareizu piemērošanu, kas minēts Direktīvas 2001/18/EK 13. panta 2. punkta e) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 1829/2003 5. panta 5. punkta b) apakšpunktā un 17. panta 5. punkta b) apakšpunktā;
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem šā panta 1. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanai, ņemot vērā vajadzību nodrošināt oficiālo kontroļu minimālo līmeni, kas novērstu praksi, ar kuru pārkāpj minētos noteikumus attiecībā uz vienotu šādu oficiālo kontroļu minimālo biežumu ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem attiecībā uz:

- a) tādu ĢMO pārtikas un barības ražošanas nolūkos un ģenētiski modificētas pārtikas un barības klātbūtni lauksaimniecības un pārtikas aprītē, kuri nav atļauti saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK vai Regulu (EK) Nr. 1829/2003;
- b) ĢMO audzēšanu pārtikas un barības ražošanas nolūkos un tāda uzraudzības plāna pareizu piemērošanu, kas minēts Direktīvas 2001/18/EK 13. panta 2. punkta e) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 1829/2003 5. panta 5. punkta b) apakšpunktā un 17. panta 5. punkta b) apakšpunktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

24. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar augu aizsardzības līdzekļiem

1. Oficiālajās kontrolēs, kurās pārbauda atbilstību šīs regulas 1. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, iekļauj oficiālās kontroles attiecībā uz darbīgām vielām un aizsargvielām, sinerģistiem, papildvielām un palīgvielām, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1107/2009 2. panta 2. un 3. punktā.

2. Lai noteiktu 1. punktā minēto riska pamatoto oficiālo kontroļu biežumu, kompetentās iestādes ņem vērā arī šādus faktorus:

- a) attiecīgo uzraudzības darbību rezultātus, tostarp attiecībā uz pesticīdu atlieku uzraudzības darbībām, kas veiktas Regulas (EK) Nr. 396/2005 32. panta 2. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽¹⁾ 8. panta nolūkā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

- b) informāciju par neatļautiem augu aizsardzības līdzekļiem, tostarp nelegālu tirdzniecību ar augu aizsardzības līdzekļiem, un par iestāžu veiktu attiecīgo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 649/2012 ⁽¹⁾ 8. pantā minēto kontroļu rezultātiem; un
- c) informāciju par saindēšanos saistībā ar augu aizsardzības līdzekļiem, tostarp informāciju, kas ir pieejama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 56. pantu, un informāciju par reaģēšanu ārkārtas situācijās, ko sniedz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾ 45. panta 1. punktā minētās struktūras.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par šā panta 1. punktā minēto oficiālo kontroļu veikšanu. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- a) konkrētām prasībām šādu oficiālo kontroļu veikšanai, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem, kurus varētu radīt augu aizsardzības līdzekļi, attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu ražošanu, laišanu tirgū, ieviešanu Savienībā, marķēšanu, iepakojšanu, transportēšanu, glabāšanu un izmantošanu, lai nodrošinātu to drošu un ilgtspējīgu izmantošanu un apkarotu to nelegālu tirdzniecību; un
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem oficiālo kontroļu veikšanai 1. punktā minētajiem produktiem attiecībā uz:

- a) šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz atzītiem vienotiem apdraudējumiem un riskiem, kurus varētu radīt augu aizsardzības līdzekļi, attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu ražošanu, laišanu tirgū, ieviešanu Savienībā, marķēšanu, iepakojšanu, transportēšanu, glabāšanu un izmantošanu, lai nodrošinātu to drošu un ilgtspējīgu izmantošanu un apkarotu to nelegālu tirdzniecību;
- b) informācijas vākšanu, uzraudzību un ziņošanu par gadījumiem, kur ir aizdomas par augu aizsardzības līdzekļu izraisītu saindēšanos;
- c) informācijas vākšanu, uzraudzību un ziņošanu par neatļautiem augu aizsardzības līdzekļiem, tostarp par augu aizsardzības līdzekļu nelegālu tirdzniecību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā atļauj deleģēt noteiktus šajā pantā minētos oficiālās kontroles uzdevumus vienai vai vairākām fiziskām personām.

25. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām saistībā ar bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem attiecībā uz to, kā tiek veiktas oficiālās kontroles, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem attiecībā uz:

- a) konkrētām prasībām un papildu saturu, kas papildina to, kas paredzēts 110. pantā, attiecībā uz 109. panta 1. punktā paredzētā VDKP attiecīgo daļu sagatavošanu un par 113. pantā paredzētā ziņojuma konkrētu papildu saturu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 649/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu (OV L 201, 27.7.2012., 60. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

- b) konkrētiem Eiropas Savienības references centru pienākumiem un uzdevumiem, kas papildina 98. pantā noteiktos;
- c) praktiskiem pasākumiem 102.–108. pantā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un deleģētajām institūcijām par neatbilstības gadījumiem vai neatbilstības iespējamību;
- d) paraugu ņemšanai, laboratoriskai analīzei un testēšanai izmantojamām metodēm, izņemot jebkādus noteikumus, kas ietver sliekšņu noteikšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

26. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, ko kompetentās iestādes veic sakarā ar aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālajām īpatnībām

1. Atkāpjoties no 31. panta 3. punkta, attiecībā uz 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, ja kompetentās iestādes ir deleģējušas lēmumu pieņemšanu par atļauju izmantot produkta reģistrētu nosaukumu, tās var deleģēt arī šādu pasākumu piemērošanu:

- a) dot rīkojumu uz noteiktām operatora darbībām attiecināt sistemātiskas vai pastiprinātas oficiālās kontroles;
- b) dot rīkojumu operatoram biežāk veikt paškontroles;
- c) dot rīkojumu mainīt marķējumu, lai panāktu atbilstību produkta specifikācijām un 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus par tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem. Minētajos deleģētajos aktos paredz noteikumus par:

- a) 12. un 14. pantā minētajām prasībām, metodēm un paņēmieniem attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, kuras veic, lai pārbaudītu atbilstību produktu specifikācijām un marķēšanas prasībām;
- b) 14. pantā minētajām metodēm un paņēmieniem attiecībā uz tādu oficiālo kontroļu veikšanu, kuru mērķis ir visos ražošanas, sagatavošanas un izplatīšanas posmos nodrošināt to preču un dzīvnieku izsekojamību, uz kuriem attiecas 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētie noteikumi, un garantēt atbilstību minētajiem noteikumiem;
- c) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 138. panta 1. un 2. punktā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem attiecībā uz to, kā tiek veiktas oficiālās kontroles, kurās pārbauda atbilstību 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem attiecībā uz:

- a) konkrētus praktiskos pasākumus 102.–108. pantā paredzēto administratīvās palīdzības mehānismu aktivizēšanai, tostarp attiecībā uz informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un deleģētajām institūcijām par neatbilstības gadījumiem vai neatbilstības iespējamību; un
- b) deleģēto institūciju konkrētiem ziņošanas pienākumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Šīs regulas 30. panta piemērošanas nolūkā ir atļauta dažu šajā pantā minēto oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšana vienai vai vairākām fiziskām personām.

27. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm un par darbībām, ko kompetentās iestādes veic gadījumos, ja konstatē jaunus riskus, kas saistīti ar pārtiku un barību

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, nosakot noteikumus tādu oficiālo kontroļu veikšanai, ko konkrētu kategoriju pārtikai vai barībai veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta a)–e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, un par darbībām, kas kompetentajām iestādēm jāveic pēc šādām oficiālajām kontrolēm. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā konstatētos jaunus riskus, kas ar pārtiku vai barību var rasties cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, vai jebkādos šādus riskus, kas izriet no jauniem pārtikas vai barības ražošanas vai patēriņa modeļiem, un ko nevar efektīvi novērst bez šādiem kopīgiem noteikumiem. Minētie akti paredz noteikumus par:

- a) vienotām konkrētām prasībām oficiālo kontroļu veikšanai, lai reaģētu uz konkrētiem apdraudējumiem un riskiem, kādi pastāv attiecībā uz katras kategorijas pārtiku un barību, un dažādos procesos, ko tai piemēro; un
- b) to, kādos gadījumos kompetentajām iestādēm attiecībā uz konkrētām neatbilstībām jāveic viens vai vairāki pasākumi, kas norādīti 137. panta 2. punktā un 138. panta 2. punktā.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par vienotiem praktiskiem pasākumiem attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, ko konkrētu kategoriju pārtikai vai barībai veic nolūkā pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta a)–e) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, lai novērstu konstatētos jaunus riskus, kas ar pārtiku vai barību var rasties cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, vai jebkādos šādus riskus, kas izriet no jauniem pārtikas vai barības ražošanas vai patēriņa modeļiem, un ko nevar efektīvi novērst bez šādiem vienotiem noteikumiem attiecībā uz šādu oficiālo kontroļu vienotu minimālo biežumu, ja minimāls oficiālo kontroļu līmenis ir nepieciešams, lai reaģētu uz konkrētiem apdraudējumiem un riskiem, kādi pastāv attiecībā uz katras kategorijas pārtiku un barību un dažādiem procesiem, ko tai piemēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar nopietnu risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi, Komisija saskaņā ar 145. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

III NODAĻA

Kompetento iestāžu konkrētu uzdevumu deleģēšana

28. pants

Kā kompetentās iestādes deleģē konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus

1. Kompetentās iestādes konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus var deleģēt vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti attiecīgi 29. un 30. pantā. Kompetentā iestāde nodrošina to, ka deleģētajai institūcijai vai fiziskajai personai, kam deleģēti šādi uzdevumi, ir nepieciešamās pilnvaras, lai šos uzdevumus efektīvi pildītu.

2. Ja kompetentā iestāde vai dalībvalsts, ja tā nolemj deleģēt konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus, kuru mērķis ir pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem, vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām, tā katrai deleģētajai institūcijai piešķir koda numuru un nozīmē attiecīgas iestādes, kas atbildīgas par to apstiprināšanu un uzraudzību.

29. pants

Nosacījumi konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanai deleģētajām institūcijām

Šīs regulas 28. panta 1. punktā minēto konkrēto oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanu deleģētajai institūcijai veic rakstiski un tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) deleģējumā ir precīzi aprakstīti minētie oficiālās kontroles uzdevumi, ko deleģētā institūcija var veikt, un nosacījumi, saskaņā ar kādiem tā minētos uzdevumus var veikt;
- b) deleģētā institūcija:
 - i) ir ar speciālām zināšanām iekārtām un infrastruktūru, kas nepieciešamas minēto tai deleģēto oficiālās kontroles uzdevumu veikšanai;
 - ii) ir ar pietiekamu skaitu atbilstīgi kvalificētu un pieredzējušu darbinieku;
 - iii) minētos tai deleģētos oficiālās kontroles uzdevumus veic objektīvi un neiesaistoties nekādos interešu konfliktos, un jo īpaši nenonākot tādā situācijā, kas var tieši vai netieši ietekmēt viņu profesionālās uzvedības neitralitāti;
 - iv) darbojas un ir akreditēta saskaņā ar standartiem, kas atbilst attiecīgajiem deleģētajiem uzdevumiem, tostarp standartu EN ISO/IEC 17020 "Prasības dažāda veida institūcijām, kas veic inspekciju";
 - v) ir ar pietiekamām pilnvarām veikt tai deleģētās oficiālās kontroles uzdevumus; un
- c) ir ieviesti pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu koordināciju starp deleģējošajām kompetentajām iestādēm un deleģēto institūciju.

30. pants

Nosacījumi konkrētu oficiālās kontroles uzdevumu deleģēšanai fiziskām personām

Kompetentās iestādes var deleģēt vienai vai vairākām fiziskām personām konkrētus oficiālās kontroles uzdevumus, ja to atļauj 18.–27. pantā paredzētie noteikumi. Šādu deleģēšanu veic rakstiski, un tā atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) deleģējumā ir precīzi aprakstīti minētie oficiālās kontroles uzdevumi, ko fiziskās personas var veikt, un nosacījumi, saskaņā ar kādiem fiziskās personas minētos uzdevumus var veikt;
- b) fiziskām personām:
 - i) ir speciālās zināšanas, iekārtas un infrastruktūra, kas nepieciešami minēto tām deleģēto oficiālās kontroles uzdevumu veikšanai;
 - ii) ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze;
 - iii) tās darbojas objektīvi un neatrodas ar minēto tām deleģēto oficiālās kontroles uzdevumu izpildi saistītos interešu konfliktos; un
- c) ir ieviesti pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu koordināciju starp deleģējošajām kompetentajām iestādēm un fiziskajām personām.

31. pants

Ar citām oficiālajām darbībām saistītu noteiktu uzdevumu deleģēšanas nosacījumi

1. Kompetentās iestādes noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālajām darbībām, var deleģēt vienai vai vairākām deleģētajām institūcijām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) šādu deleģēšanu neaizliedz 1. panta 2. punktā minētie noteikumi; un

- b) ir izpildīti 29. pantā paredzētie nosacījumi, izņemot tā b) apakšpunkta iv) punktā paredzēto.
2. Kompetentās iestādes var deleģēt noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar citām oficiālajām darbībām, vienai vai vairākām fiziskām personām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) šādu deleģēšanu atļauj 1. panta 2. punktā minētie noteikumi; un
- b) ir izpildīti 30. pantā minētie *mutatis mutandis* piemērotie nosacījumi.
3. Kompetentās iestādes deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām nedelegē lēmumu par to uzdevumiem, kas paredzēti 138. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 138. panta 2. un 3. punktā.

32. pants

Deleģēto institūciju un fizisko personu pienākumi

Deleģētās institūcijas vai fiziskās personas, kam saskaņā ar 28. panta 1. punktu deleģēti noteikti oficiālās kontroles uzdevumi vai saskaņā ar 31. pantu ar citām oficiālajām darbībām saistīti konkrēti uzdevumi:

- a) regulāri un pēc katra kompetento iestāžu pieprasījuma informē deleģējošās kompetentās iestādes par oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību iznākumiem;
- b) nekavējoties informē deleģējošās kompetentās iestādes, ja oficiālo kontroļu iznākumi liecina par neatbilstību vai norāda uz neatbilstības iespējamību, ja vien ar konkrētu vienošanos starp kompetento iestādi un attiecīgo deleģēto institūciju vai fizisko personu nav paredzēts citādi; un
- c) nodrošina kompetentajām iestādēm piekļuvi savām telpām un kompleksiem, sadarbojas un palīdz.

33. pants

Deleģējošo kompetento iestāžu pienākumi

Kompetentās iestādes, kuras deleģētām institūcijām vai fiziskām personām ir deleģējušas noteiktus oficiālās kontroles uzdevumus saskaņā ar 28. panta 1. punktu vai ar citām oficiālajām darbībām saistītus konkrētus uzdevumus saskaņā ar 31. pantu:

- a) pēc nepieciešamības un izvairoties no dublēšanās, rīko šādu institūciju vai personu revīzijas vai inspicēšanu, ņemot vērā visas 29. panta b) punkta iv) apakšpunktā minētās akreditācijas;
- b) nekavējoties pilnīgi vai daļēji atsauc deleģēšanu, ja:
- i) ir pierādījumi, ka šāda deleģētā institūcija vai fiziskā persona tai deleģētos uzdevumus neveic pienācīgi;
- ii) deleģētā institūcija vai fiziskā persona neveic atbilstīgus un laikus īstenotus pasākumus, lai novērstu konstatētos trūkumus; vai
- iii) ir pierādījumi par deleģētās institūcijas vai fiziskās personas neatkarības vai objektivitātes trūkumu.

Šis apakšpunkts neskar kompetento iestāžu pilnvaras atsaukt deleģēšanu citu, regulā neminētu iemeslu dēļ.

IV NODAĻA

Paraugu ņemšana, analīze, testēšana un diagnostika

34. pants

Paraugu ņemšanai, analīzei, testēšanai un diagnostikai izmantotās metodes

1. Metodes, ko izmanto paraugu ņemšanai un laboratoriskajai analīzei, testēšanai un diagnostikai oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā, atbilst Savienības noteikumiem, ar kuriem nosaka šādas metodes vai šādu metožu izpildes kritērijus.

2. Ja nav 1. punktā minēto Savienības noteikumu, un saistībā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām oficiālās laboratorijas izmanto vienu no šādām metodēm atkarībā no to piemērotības konkrētajām analīzes, testēšanas un diagnostikas vajadzībām:

- a) pieejamās metodes, kas atbilst attiecīgajiem starptautiski atzītajiem noteikumiem vai protokoliem, arī tiem, kurus apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN); vai

attiecīgās metodes, ko izstrādājušas vai iesaka Eiropas Savienības references laboratorijas un kas validētas saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem;

- b) ja nav piemērotu a) apakšpunktā minēto noteikumu vai protokolu, metodes, kas atbilst attiecīgiem valsts līmenī paredzētiem noteikumiem, vai arī, ja tādu noteikumu nav, attiecīgās metodes, ko izstrādājušas vai iesaka valsts references laboratorijas un kas validētas saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem; vai

attiecīgas metodes, kas izstrādātas un validētas starplaboratoriju vai laboratorijas robežās veiktos metožu validācijas pētījumos saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem.

3. Ja laboratoriska analīze, testēšana vai diagnostika ir vajadzīga steidzami un ja nepastāv neviens no šā panta 1. un 2. punktā minētajām metodēm, attiecīgā valsts references laboratorija vai, ja šādas valsts references laboratorijas nav, jebkura cita saskaņā ar 37. panta 1. punktu nozīmēta laboratorija, kamēr nav validēta attiecīga starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem atbilstoša metode, var izmantot citas metodes, kas nav šā panta 1. un 2. punktā norādītās metodes.

4. Ja vien iespējams, laboratoriskās analīzes metodes atbilst attiecīgajiem kritērijiem, kas paredzēti III pielikumā.

5. Paraugus ņem, apstrādā un marķē tā, lai nodrošinātu to juridisko, zinātnisko un tehnisko derīgumu.

6. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus:

- a) paraugu ņemšanai un laboratoriskai analīzei, testēšanai un diagnostikai izmantojamām metodēm;

- b) izpildes kritērijiem, analīzes, testēšanas vai diagnostikas parametriem, mērījumu nenoteiktību un minēto metožu validācijas procedūrām;

- c) analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultātu interpretācijai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

35. pants

Otra eksperta atzinums

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka operatoriem, kuru dzīvniekiem vai precēm ņem paraugus, veic analīzi, testēšanu vai diagnostiku sakarā ar oficiālajām kontrolēm, ir tiesības uz otra eksperta atzinumu, kura izmaksas sedz pats operators.

Tiesības uz otra eksperta atzinumu nozīmē to, ka operatoram ir tiesības lūgt, lai ar paraugu ņemšanu, analīzi, testēšanu vai diagnostiku saistītos dokumentus izskatītu cits atzīts un attiecīgi kvalificēts eksperts.

2. Attiecīgā gadījumā, ja tas ir piemēroti un tehniski iespējams, jo īpaši ņemot vērā to, kāda ir apdraudējuma izplatība vai sadalījums dzīvniekos vai precēs, cik ātrbojīgi ir paraugi vai preces un kāds substrāta daudzums ir pieejams, – kompetentās iestādes:

- a) ņemot paraugu un ja to lūdz operators, nodrošina, ka tiek paņemts pietiekams daudzums, lai varētu saņemt otra eksperta atzinumu un veikt 3. punktā minēto pārskatīšanu, ja tāda izrādītos nepieciešama; vai

- b) ja pietiekamu daudzumu, kā minēts a) apakšpunktā, paņemt nav iespējams, par to informē operatoru.

Šo punktu nepiemēro, kad tiek izvērtēta karantīnas organismu klātbūtne augos, augu produktos vai citos objektos nolūkā pārbaudīt atbilstību 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka gadījumā, ja starp kompetentajām iestādēm un operatoriem ir strīds, kura pamatā ir 1. punktā minētais otrā eksperta atzinums, operatori var par saviem līdzekļiem lūgt veikt sākotnējās analīzes, testēšanas vai diagnostikas dokumentu pārskatīšanu un attiecīgos gadījumos – lai cita oficiāla laboratorija veiktu atkārtotu analīzi, testēšanu vai diagnostiku.

4. Operatora iesniegts pieteikums par otra eksperta atzinumu saskaņā ar šā panta 1. punktu neskar kompetento iestāžu pienākumu nekavējoties rīkoties, lai likvidētu vai ierobežotu riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai vai dzīvnieku labturībai, vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

36. pants

Paraugu ņemšana no dzīvniekiem un precēm, ko piedāvā pārdošanai, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus

1. Attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko piedāvā pārdošanai, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus, oficiālai kontrolei var izmantot paraugus, ko kompetentās iestādes pasūtījušas no operatoriem, sevi neidentificējot.

2. Kad kompetentās iestādes ir ieguvušas paraugus, tās veic visus pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatori, no kuriem tiek pasūtīti minētie paraugi saskaņā ar 1. punktu:

- a) ir informēti, ka šādi paraugi ir paņemti sakarā ar oficiālu kontroli un, attiecīgā gadījumā, tiek analizēti vai testēti šādas oficiālas kontroles mērķiem; un
- b) attiecībā uz minētajā punktā minēto paraugu analīzi vai testēšanu var izmantot tiesības uz otrā eksperta atzinumu, kā paredzēts 35. panta 1. punktā.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro tām deleģētajām institūcijām un fiziskajām personām, kam deleģēti konkrēti oficiālās kontroles uzdevumi.

37. pants

Oficiālo laboratoriju nozīmēšana

1. Kompetentās iestādes nozīmē oficiālās laboratorijas, kas veic laboratorisko analīzi, testēšanu un diagnostiku paraugiem, kuri paņemti oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību laikā, dalībvalstī, kuras teritorijā šādas kompetentās iestādes darbojas, vai citā dalībvalstī, vai arī trešā valstī, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu Līgumslēdzēja valsts.

2. Laboratoriju, kas atrodas citā dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu Līgumslēdzēja valsts, kompetentās iestādes par oficiālo laboratoriju var nozīmēt, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai kompetentās iestādes varētu veikt 39. panta 1. punktā minētās revīzijas un inspicēšanu vai šādu revīziju un inspicēšanas veikšanu deleģēt tās dalībvalsts vai trešās valsts, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu Līgumslēdzēja valsts, kompetentajām iestādēm, kurā attiecīgā laboratorija atrodas; un
- b) attiecīgo laboratoriju par oficiālo laboratoriju jau ir nozīmējušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā laboratorija atrodas.

3. Oficiālās laboratorijas nozīmējums ir rakstisks, un tajā ir sīki aprakstīti:

- a) uzdevumi, ko laboratorija veic kā oficiālā laboratorija;

- b) nosacījumi, saskaņā ar kādiem tā veic a) apakšpunktā minētos uzdevumus; un
- c) pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu koordināciju un sadarbību starp laboratoriju un kompetentajām iestādēm.
4. Kompetentās iestādes par oficiālo laboratoriju var nozīmēt tikai tādu laboratoriju:
- a) kam ir speciālās zināšanas, iekārtas un infrastruktūra, kas nepieciešami, lai paraugus analizētu, testētu vai diagnosticētu;
- b) kam ir pietiekams atbilstīgi kvalificēts, apmācīts un pieredzējis personāls;
- c) kas nodrošina, ka tai uzticētie uzdevumi, kuri izklāstīti 1. punktā, tiek veikti objektīvi un ka tā nav iesaistīta nekādos interešu konfliktos saistībā ar oficiālās laboratorijas uzdevumu izpildi;
- d) kas var laikus nodrošināt oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību laikā paņemtajiem paraugiem veiktās analīzes, testa vai diagnostikas rezultātus; un
- e) kas darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 un ko saskaņā ar minēto standartu akreditējusi valsts akreditācijas iestāde, kura darbojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008.
5. Šā panta 4. punkta e) apakšpunktā minētās oficiālās laboratorijas akreditācijas tvērumš:
- a) ietver tās laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, kas laboratorijai jāizmanto analīzēm, testēšanai vai diagnostikai, kad tā darbojas kā oficiālā laboratorija;
- b) var ietvert vienu vai vairākas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes vai metožu grupas;
- c) var būt definējams elastīgi, lai akreditācijas tvērumā kā pārveidotus variantus varētu ietvert tādas metodes, ko oficiālā laboratorija izmantojusi akreditācijas piešķiršanas laikā, vai papildus minētajām metodēm tādas jaunas metodes, kas balstās uz pašas laboratorijas validācijām bez valsts akreditācijas iestādes veiktas īpašas novērtēšanas pirms šādu pārveidotu vai jaunu metožu izmantošanas.
6. Ja nevienai oficiālajai laboratorijai, kas saskaņā ar 1. punktu nozīmēta Savienībā vai trešā valstī, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzēja valsts, nav tādu speciālo zināšanu, iekārtu, infrastruktūras un personāla, kas nepieciešams jaunas vai īpaši specifiskas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas veikšanai, kompetentās iestādes var lūgt, lai minēto analīzi, testus un diagnostiku veiktu laboratorija vai diagnostikas centrs, kas neatbilst vienai vai vairākām 3. un 4. punktā izklāstītajām prasībām.

38. pants

Oficiālo laboratoriju pienākumi

1. Ja paraugiem, kas paņemti oficiālo kontroli vai citu oficiālo darbību laikā, veiktas analīzes, testa vai diagnostikas rezultāti liecina par risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, vai norāda uz neatbilstības iespējamību, oficiālās laboratorijas nekavējoties informē kompetentās iestādes, kuras tās ir norīkojušas veikt minēto analīzi, testu vai diagnostiku, un – attiecīgā gadījumā – deleģētās institūcijas vai fiziskas personas, kurām ir deleģēti uzdevumi. Tomēr konkrētās vienošanās starp kompetentajām iestādēm, deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām, kurām ir deleģēti uzdevumi, un oficiālajām laboratorijām var precizēt, ka šī informācija nav jāsniedz nekavējoties.
2. Pēc Eiropas Savienības references laboratorijas vai valsts references laboratorijas lūguma oficiālās laboratorijas piedalās starplaboratoriju salīdzinošos testos vai prasmes testos, ko organizē attiecībā uz analīzi, testiem vai diagnostiku, kuru tās veic kā oficiālās laboratorijas.
3. Oficiālās laboratorijas pēc kompetento iestāžu lūguma publisko to metožu nosaukumus, kuras izmanto analīzei, testiem vai diagnostikai, ko veic sakarā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām.

4. Oficiālās laboratorijas pēc kompetento iestāžu lūguma kopā ar rezultātiem norāda metodi, kura izmantota katrai analīzei, testēšanai vai diagnostikai, ko veic sakarā ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām.

39. pants

Oficiālo laboratoriju revīzijas

1. Kompetentās iestādes to oficiālo laboratoriju revīzijas, kuras tās ir nozīmējušas saskaņā ar 37. panta 1. punktu, organizē regulāri un jebkurā brīdī, kad tās uzskata revīziju par nepieciešamu, ja vien tās neuzskata šādas revīzijas par liekām, ņemot vērā 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto akreditācijas izvērtējumu.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties atsauc nozīmētas oficiālās laboratorijas pilnvaras vai nu pilnībā, vai attiecībā uz noteiktiem uzdevumiem, ja šāda laboratorija neveic atbilstīgus un laikus īstenotus koriģējošus pasākumus pēc tam, kad 1. punktā paredzētajā revīzijā gūtie rezultāti liecina, ka:

- a) tā vairs neatbilst 37. panta 4. un 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
- b) tā nepilda 38. pantā paredzētos pienākumus;
- c) tai ir neapmierinoši rezultāti 38. panta 2. punktā minētajos starplaboratoriju salīdzinošos testos.

40. pants

Atkāpes no nosacījuma par noteiktu oficiālo laboratoriju obligāto akreditāciju

1. Atkāpjoties no 37. panta 4. punkta e) apakšpunkta, kompetentās iestādes par oficiālajām laboratorijām neatkarīgi no tā, vai tās atbilst minētajā apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, var nozīmēt:

- a) laboratorijas:
 - i) kam vienīgais darbības veids ir konstatēt *Trichinella* gaļā;
 - ii) kas izmanto tikai tās *Trichinella* konstatēšanas metodes, kuras norādītas Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/1375 ⁽¹⁾ 6. pantā;
 - iii) kas *Trichinella* konstatēšanu veic kompetento iestāžu vai tādas oficiālās laboratorijas uzraudzībā, kura ir nozīmēta saskaņā ar 37. panta 1. punktu un saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 ir akreditēta izmantot šā punkta ii) apakšpunktā minētās metodes; un
 - iv) kas regulāri piedalās un pienācīgi izpilda starplaboratoriju salīdzinošos testus vai prasmes testus, ko valsts references laboratorijas organizē attiecībā uz metodēm, kuras tās izmanto *Trichinella* konstatēšanai;
- b) laboratorijas, kas veic analīzi, testus vai diagnostiku tikai sakarā ar citām oficiālajām darbībām, ar noteikumu, ka tās:
 - i) izmanto tikai 34. panta 1. punktā un 34. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā minētās laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodes;
 - ii) analīzi, testus vai diagnostiku veic, kompetentajām iestādēm vai valsts references laboratorijām uzraugot to izmantotās metodes;
 - iii) regulāri piedalās un pienācīgi izpilda starplaboratoriju salīdzinošos testus vai prasmes testus, ko valsts references laboratorijas organizē attiecībā uz metodēm, kuras tās izmanto;
 - iv) ir ieviesušas kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, kas nodrošina, lai ar izmantotajām laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm tiktu iegūti pamatoti un uzticami rezultāti.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1375 (2015. gada 10. augusts), ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām trihinellas pārbaudēm gaļā (OV L 212, 11.8.2015., 7. lpp.).

2. Ja attiecībā uz metodēm, ko izmanto šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās laboratorijas, ir vajadzīga laboratoriskās analīzes, testa vai diagnostikas rezultātu apstiprināšana, apstiprinošo laboratorisko analīzi, testu vai diagnostiku veic oficiāla laboratorija, kura atbilst 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā izklāstītajām prasībām.
3. Saskaņā ar 1. punktu nozīmētās oficiālās laboratorijas atrodas dalībvalstīs, kuru teritorijā atrodas kompetentās iestādes, kas tās nozīmējušas.

41. pants

Pilnvaras noteikt atkāpes no nosacījuma par visu oficiālajās laboratorijās izmantoto laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metožu obligāto akreditāciju

Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 144. pantu, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz gadījumiem un nosacījumiem, saskaņā ar kādiem kompetentās iestādes par oficiālajām laboratorijām atbilstīgi 37. panta 1. punktam var nozīmēt laboratorijas, kas neatbilst 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz visām metodēm, ko tās izmanto oficiālajām kontrolēm vai citām oficiālajām darbībām, ja šādas laboratorijas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) tās darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 un saskaņā ar to ir akreditētas izmantot vienu vai vairākas metodes, kas ir līdzīgas pārējām to izmantotajām metodēm un kas raksturo pārējās to izmantotās metodes; un
- b) tās regulāri un būtiskā apjomā izmanto metodes, attiecībā uz kurām ieguvušas šā panta a) punktā minēto akreditāciju; izņemot attiecībā uz jomu, kuru reglamentē 1. panta 2. punkta g) apakšpunkta noteikumi, ja 34. panta 1. un 2. punktā minētā validētā metode konkrēto augu kaitēkļu noteikšanai nepastāv.

42. pants

Pagaidu atkāpes no nosacījumiem par oficiālo laboratoriju obligāto akreditāciju

1. Atkāpjoties no 37. panta 5. punkta a) apakšpunkta, kompetentās iestādes var uz laiku nozīmēt esošu oficiālo laboratoriju par oficiālu laboratoriju saskaņā ar 37. panta 1. punktu tādas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes izmantošanai, attiecībā uz kuru tā nav ieguvusi 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā minēto akreditāciju:

- a) ja attiecīgās metodes izmantošana ir jauna prasība Savienības tiesību aktos;
- b) ja izmantošanas metodes pārmaiņu ieviešanai ir vajadzīga jauna akreditācija vai oficiālās laboratorijas iepriekš iegūtas akreditācijas tvēruma paplašināšana; vai
- c) gadījumos, kur vajadzība izmantot metodi izriet no ārkārtas situācijas vai no riska, kas no jauna radies cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.

2. Šā panta 1. punktā minēto pagaidu nozīmēšanu veic, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) oficiālā laboratorija jau saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 ir akreditēta izmantot metodi, kas ir līdzīga metodei, kura neietilpst tās akreditācijas tvērumā;
- b) oficiālajā laboratorijā ir ieviesta kvalitātes nodrošināšanas sistēma, kas nodrošina, lai, izmantojot esošās akreditācijas tvērumā neietilpstošu metodi, tiktu iegūti pamatoti un uzticami rezultāti;
- c) analīzi, testus vai diagnostiku veic kompetento iestāžu vai attiecīgajai metodei nozīmētās valsts references laboratorijas uzraudzībā.

3. Šā panta 1. punktā minētā pagaidu nozīmējuma termiņš nepārsniedz vienu gadu. To var vienreiz pagarināt par vēl vienu gadu.

4. Saskaņā ar 1. punktu nozīmētās oficiālās laboratorijas atrodas dalībvalstīs, kuru teritorijā atrodas kompetentās iestādes, kas tās nozīmējušas.

V NODAĻA

Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, ko ievēd Savienībā

43. pants

Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, ko ievēd Savienībā

Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, ko ievēd Savienībā, tiek veiktas riska pamatoti. Attiecībā uz 47. un 48. pantā minētajiem dzīvniekiem un precēm šādas oficiālas kontroles veic saskaņā ar 47.–64. pantu.

I iedaļa

Dzīvnieki un preces, kuriem nepiemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktus saskaņā ar II iedaļu

44. pants

Tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, kuriem nepiemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktus saskaņā ar II iedaļu

1. Lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes regulāri, riska pamatoti un pietiekami bieži veic tādu dzīvnieku un preču oficiālās kontroles, ko ievēd Savienībā un kam nepiemēro 47. un 48. pantu.
2. Šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču oficiālo kontroļu pietiekamo biežumu nosaka, ņemot vērā:
 - a) ar dažāda veida dzīvniekiem un precēm saistītos riskus cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – GMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi;
 - b) jebkādu informāciju, kas norāda uz iespējamību, ka patērētāji varētu tikt maldināti, jo īpaši attiecībā uz preču veidu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelšanās vietu, izgatavošanas vai ražošanas metodi;
 - c) to, kāda ir:
 - i) trešās valsts un izcelsmes novietnes vai atbilstošā gadījumā – audzēšanas vietas;
 - ii) eksportētāja;
 - iii) par sūtījumu atbildīgā operatora līdzšinējā atbilstība 1. panta 2. punkta minēto noteikumu prasībām, kuras piemērojamas attiecīgajiem dzīvniekiem vai precēm;
 - d) kontroles, kas attiecīgajiem dzīvniekiem un precēm jau veiktas; un
 - e) garantijas, ko trešās valsts, kura ir izcelsmes valsts, kompetentās iestādes ir sniegušas attiecībā uz dzīvnieku un preču atbilstību 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētajām prasībām vai prasībām, kas tām atzītas par vismaz līdzvērtīgām.
3. Šā panta 1. punktā paredzētās oficiālās kontroles veic attiecīgā vietā Savienības muitas teritorijā, arī:
 - a) Savienībā ievēšanas vietā;

- b) robežkontroles punktā;
- c) vietā, no kuras notiek laišana brīvā apgrozībā Savienībā;
- d) par sūtījumu atbildīgā operatora noliktavās un telpās;
- e) galamērķa vietā.

4. Neatkarīgi no 1. un 3. punkta, ja kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka ievēšana Savienībā var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, tās robežkontroles punktos un citās Savienībā ievēšanas vietās veic oficiālās kontroles:

- a) transportlīdzekļiem, arī tukšiem; un
- b) iepakojumam, tostarp paliktņiem.

5. Kompetentās iestādes var arī veikt oficiālās kontroles precēm, kam piemēro vienu no muitas procedūrām, kuras definētas Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 16. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un pagaidu uzglabāšanas vietā, kā definēts minētās regulas 5. panta 17. punktā.

45. pants

Tādi dzīvnieku un preču oficiālās kontroles veidi, kas nav oficiālās kontroles robežkontroles punktos saskaņā ar II iedaļu

1. Ja oficiālās kontroles veic saskaņā ar 44. panta 1. punktu, tās:
 - a) vienmēr ietilpst dokumentu kontrolpārbaude; un
 - b) ietver identitātes kontrolpārbaudi un fizisko kontrolpārbaudi atkarībā no riska cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.
2. Kompetentās iestādes veic 1. punkta b) apakšpunktā minētās fiziskās kontrolpārbaudes atbilstīgos apstākļos, kas ļauj pienācīgi veikt izmeklēšanu.
3. Ja šā panta 1. punktā minētās dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes vai fiziskās kontrolpārbaudes liecina, ka dzīvnieki un preces neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, piemēro 66. panta 1., 3. un 5. punktu, 67., 68. un 69. pantu, 71. panta 1. un 2. punktu, 72. panta 1. un 2. punktu, 137. un 138. pantu.
4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz to, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem kompetentās iestādes var pieprasīt operatoriem ziņot par tādu noteiktu preču atvešanu, ko ievē Savienībā.

46. pants

Paraugi, ko ņem no dzīvniekiem un precēm, kuriem nepiemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktos saskaņā ar II iedaļu

1. Ja ņem dzīvnieku un preču paraugus, kompetentās iestādes, neskarot 34.–42. pantu:
 - a) informē attiecīgos operatorus un vajadzības gadījumā muitas dienestus; un
 - b) lemj, vai dzīvniekus vai preces ir jāaiztur, pirms ir pieejami veikto analīžu, testu vai diagnostikas rezultāti, vai tos var atbrīvot ar noteikumu, ka ir nodrošināta dzīvnieku vai preču izsekojamība.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem:

- a) izveido procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu 1. punkta b) apakšpunktā minēto dzīvnieku vai preču izsekojamību; un
- b) nosaka, kādiem dokumentiem jābūt līdzīgi 1. punktā minētajiem dzīvniekiem vai precēm, kad kompetentās iestādes ir paņēmušas paraugus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II iedaļa

Dzīvnieku un preču oficiālās kontroles robežkontroles punktos

47. pants

Dzīvnieki un preces, kam piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktos

1. Lai pārliecinātos par atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes robežkontroles punktos, kur notiek pirmā atvešana Savienībā, veic oficiālās kontroles katram sūtījumam, kurā ietilpst šādas Savienībā ievestu dzīvnieku un preču kategorijas:

- a) dzīvnieki;
- b) dzīvnieku izcelsmes produkti, reproduktīvie produkti un dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti;
- c) augi, augu produkti un citi objekti, kas minēti sarakstos, kuri izveidoti saskaņā ar Regulas (ES) 2016/2031 72. panta 1. punktu un 74. panta 1. punktu;
- d) preces no konkrētām trešām valstīm, attiecībā uz kurām Komisija, izmantojot šā panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētos īstenošanas aktus, ir lēmusi, ka ir vajadzīgs pasākums, ar ko paredz īslaicīgi pastiprināt oficiālās kontroles to Savienībā ieviešanas vietās, jo pastāv zināms vai no jauna radies risks vai tāpēc, ka ir pierādījumi, ka varētu būt vērojama būtiska plaša mēroga neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- e) dzīvnieki un preces, kam piemēro ārkārtas pasākumu, kurš paredzēts tiesību aktos, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantu, Regulas (ES) 2016/429 249. pantu vai Regulas (ES) 2016/2031 28. panta 1. punktu, 30. panta 1. punktu, 40. panta 3. punktu, 41. panta 3. punktu, 49. panta 1. punktu, 53. panta 3. punktu un 54. panta 3. punktu, un kurš paredz, ka minēto ar Kombinētās nomenklatūras kodiem identificēto dzīvnieku vai preču sūtījumiem, tos ievadot Savienībā, ir jāpiemēro oficiālās kontroles;
- f) dzīvniekiem un precēm, attiecībā uz kuru ieviešanu Savienībā ar tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar 126. vai 128. pantu, vai 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem ir paredzēti nosacījumi vai pasākumi, kas nosaka, ka, šādus dzīvniekus vai preces ievadot Savienībā, ir jāpārliecinās par atbilstību minētajiem nosacījumiem vai pasākumiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem:

- a) izveido sarakstus, kuros izklāsta visus dzīvniekus un preces, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus; un
- b) izveido to preču sarakstu, kuras pieder pie 1. punkta d) apakšpunktā minētās kategorijas, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus, un vajadzības gadījumā to atjaunina saistībā ar attiecīgajā apakšpunktā minētajiem riskiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz grozījumiem šā panta 1. punktā minētajās sūtījumu kategorijās, lai tajās ietvertu kombinētus produktus, sienu un salmus un citus produktus, stingri aptverot tikai produktus, kas rada jaunu identificētu risku vai ievērojami palielinātu risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.

4. Ja vien 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētajos aktos, ar ko nosaka pasākumus vai nosacījumus, nav paredzēts citādi, šo pantu piemēro arī 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumiem, ja tie ir nekomerciāli.
5. Par sūtījumu atbildīgie operatori nodrošina, ka 1. punktā minētās dzīvnieku un preču kategorijas uzrāda oficiālajām kontrolēm pirmās atvešanas Savienībā robežkontroles punktā.

48. pants

Dzīvnieki un preces, kurus attiecībā uz oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos skar izņēmums

Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem 47. pantu nepiemēro šādām dzīvnieku un preču kategorijām, un ja šāds izņēmums ir pamatots:

- a) preces, ko nosūta kā tirdzniecības paraugus vai kā izstādes eksponātus, kuri nav paredzēti laišanai tirgū;
- b) dzīvnieki un preces, kas paredzēti zinātniskiem mērķiem;
- c) preces, kas atrodas starptautiskos transportlīdzekļos, ko neizkrauj un kas ir paredzētas apkalpes locekļu un pasažieru patēriņam;
- d) preces, kas ir daļa no pasažieru personīgās bagāžas un ir paredzētas personīgam patēriņam vai lietošanai;
- e) nelieli tādu preču sūtījumi fiziskām personām, ko nav paredzēts laist tirgū;
- f) lolojumdzīvnieki, kā definēts Regulas (ES) 2016/429 4. panta 11) punktā;
- g) preces, kurām veikta konkrēta apstrāde un kuru daudzums nepārsniedz minētajos deleģētajos aktos noteikto;
- h) dzīvnieku vai preču kategorijas, kas rada zemu risku vai nerada konkrētu risku un kurām tāpēc nav vajadzīgas kontroles robežkontroles punktos.

49. pants

Oficiālās kontroles robežkontroles punktos

1. Lai pārbaudītu atbilstību piemērojamām prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos, kompetentās iestādes 47. panta 1. punktā minēto kategoriju dzīvnieku un preču sūtījumu oficiālās kontroles veic, kad šāds sūtījums tiek atvests robežkontroles punktā. Minētās oficiālās kontroles aptver dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes.
2. Fiziskās kontrolpārbaudes, ja tās attiecas uz:
 - a) dzīvniekiem, izņemot ūdensdzīvniekus vai gaļu un ēdamus gaļas subproduktus, – veic oficiāls veterinārārsts, kuram var palīdzēt personāls, kurš ir apmācīts saskaņā ar 5. punktā paredzētajām prasībām veterinārijas lietās un kuru šim mērķim ir nozīmējušas kompetentās iestādes;
 - b) ūdensdzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas nav tie, kas minēti šā punkta a) apakšpunktā, reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, – veic oficiāls veterinārārsts vai personāls, kurš ir apmācīts saskaņā ar 5. punktā paredzētajām prasībām un kuru minētajam mērķim ir nozīmējušas kompetentās iestādes;
 - c) augiem, augu produktiem un citiem objektiem, – veic oficiāla fitosanitārijas amatpersona.
3. Kompetentās iestādes robežkontroles punktos sistemātiski veic transportēto dzīvnieku sūtījumu un transportlīdzekļu oficiālās kontroles, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punktā noteiktajām dzīvnieku labturības prasībām. Kompetentās iestādes ievieš tādu kārtību, ka transportēto dzīvnieku oficiālās kontroles ir prioritāras un tiek mazināta šādu kontroļu kavēšanās.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par praktiskiem pasākumiem attiecībā uz to, kā noformējami 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumi, no kādām transporta vienībām vai apakšvienībām var sastāvēt atsevišķs sūtījums un kāds katrā sūtījumā ir šādu transporta vienību vai apakšvienību maksimālais skaits, ņemot vērā vajadzību nodrošināt sūtījumu ātru un efektīvu apstrādi un oficiālās kontroles, kas jāveic kompetentajām iestādēm, un attiecīgā gadījumā starptautiskos standartus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros nosaka konkrētas apmācības prasības šā panta 2. punktā minētajam personālam attiecībā uz fizisko kontrolpārbaūžu veikšanu robežkontroles punktos.

50. pants

Sertifikāti un dokumenti, ko pievieno sūtījumiem un daļītiem sūtījumiem

1. Tādu oficiālo sertifikātu vai dokumentu oriģinālus vai to elektroniskos ekvivalentus, kam saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem jābūt līdz 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem, iesniedz robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm, kas tos glabā, ja vien 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos nav paredzēts citādi.

2. Robežkontroles punkta kompetentās iestādes par sūtījumu atbildīgajam operatoram papīra formā vai elektroniski izsniedz 1. punktā minēto oficiālo sertifikātu vai dokumentu kopiju, kas ir attiecīgi apliecināta, vai, ja sūtījums ir daļīts sūtījums, individuāli apliecinātas šādu sertifikātu vai dokumentu kopijas.

3. Sūtījumus nedala, pirms nav veiktas oficiālās kontroles un nav pabeigta 56. pantā minētā vienotā sanitārā ieviešanas dokumenta (VSID) sagatavošana saskaņā ar 56. panta 5. punktu un 57. pantu.

4. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem līdz 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem uz galamērķa vietu ir jābūt VSID.

51. pants

Konkrēti noteikumi par oficiālajām kontrolēm robežkontroles punktos

1. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredzēts:

- a) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem robežkontroles punkta kompetentās iestādes var atļaut 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu tālāku transportēšanu līdz to galamērķa vietai, pirms ir pieejami fizisko kontrolpārbaūžu rezultāti, ja šādas kontrolpārbaudes ir vajadzīgas;
- b) kādos termiņos un kādā kārtībā veic dokumentu kontrolpārbaudes un vajadzības gadījumā identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes dzīvnieku un preču kategorijām, uz kurām attiecas 47. panta 1. punktā minētās oficiālās kontroles un kuri tiek ievesti Savienībā pa jūru vai ar gaisa transportu no trešās valsts, kad minētie dzīvnieki vai preces tiek pārvietotas no kuģa vai gaisa kuģa un muitas uzraudzībā pārvesti uz citu kuģi vai gaisa kuģi tajā pašā ostā vai lidostā, gatavojoties tālākai pārvietošanai ("pārkrauti sūtījumi");
- c) kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes tādiem pārkrautiem sūtījumiem un dzīvniekiem, ko atved ar gaisa vai jūras transportu un kas tālākai transportēšanai paliek tajā pašā transportlīdzeklī, var veikt robežkontroles punktā, kurš nav punkts, caur ko tie pirmo reizi atvesti Savienībā;

- d) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem var atļaut 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu tranzītu un šādu sūtījumu dažu oficiālo kontroļu veikšanu robežkontroles punktos, arī kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem preces uzglabā īpaši apstiprinātās muitas noliktavās vai brīvajās zonās;
- e) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem piemēro izņēmumus attiecībā uz noteikumiem par identitātes kontrolpārbaudēm un fiziskām kontrolpārbaudēm 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto preču pārkrautiem sūtījumiem un sūtījumu tranzītu.
2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem piemēro izņēmumus attiecībā uz noteikumiem par dokumentu kontrolpārbaudēm 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto preču pārkrautiem sūtījumiem un sūtījumu tranzītu.

52. pants

Dokumentu kontrolpārbaudu, identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu sīki izstrādāta kārtība

Lai nodrošinātu 49., 50. un 51. panta vienādu īstenošanu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz darbībām, kas veicamas minētajos pantos paredzēto dokumentu kontrolpārbaudu, identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu laikā un pēc tām, lai nodrošinātu šādu oficiālo kontroļu efektīvu veikšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

53. pants

Oficiālo kontroļu neveikšana robežkontroles punktos

1. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem, kuros paredz, kādos gadījumos un saskaņā ar kādiem nosacījumiem:
- a) 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes kompetentās iestādes atbilstīgā veidā var veikt tādos kontrolpunktos, kas nav robežkontroles punkti, ar noteikumu, ka šādi kontrolpunkti atbilst prasībām, kas paredzētas 64. panta 3. punktā un īstenošanas aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 64. panta 4. punktu;
- b) to sūtījumu fiziskās kontrolpārbaudes, kuriem pirmās atvešanas Savienībā robežkontroles punktā ir veiktas dokumentu kontrolpārbaudes un identitātes kontrolpārbaudes, var veikt citā robežkontroles punktā citā dalībvalstī;
- c) to sūtījumu identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes, kuriem pirmās atvešanas Savienībā robežkontroles punktā ir veiktas dokumentu pārbaudes, var veikt citā robežkontroles punktā citā dalībvalstī;
- d) konkrētus kontroles uzdevumus var veikt muitas dienesti vai citas publiskās iestādes, ciktāl šādi uzdevumi jau neietilpst minēto iestāžu atbildības jomā, attiecībā uz:
- i) 65. panta 2. punktā minētajiem sūtījumiem;
 - ii) pasažieru personīgo bagāžu;
 - iii) precēm, kas pasūtītas tālpārdošanā, tostarp arī pa telefonu vai izmantojot internetu;
 - iv) lolojumdzīvniekiem, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 576/2013 ⁽¹⁾ 5. pantā;
- e) dokumentu kontrolpārbaudes 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto augu, augu produktu un citu objektu sūtījumiem var veikt attālināti no robežkontroles punkta.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 576/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par lolojumdzīvnieku nekomerciālu pārvietošanu un par Regulas (EK) Nr. 998/2003 atcelšanu (OV L 178, 28.6.2013., 1. lpp.).

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem kontroles punktiem piemēro arī 56. panta 3. punkta b) apakšpunktu, 57. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 59. panta 1. punktu, 60. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktu, un 62. un 63. pantu.

54. pants

Dokumentu kontrolpārbaudu, identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežums

1. Visiem 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem veic dokumentu kontrolpārbaudes.
2. Šīs regulas 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežums ir atkarīgs no riska, ko katrs dzīvnieks, prece vai dzīvnieku vai preču kategorija rada cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par 2. punktā minētā atbilstošā biežuma vienādu piemērošanu. Minētajos noteikumos paredz, ka minētais biežums ir lielāks par nulli, un nosaka:
 - a) kritērijus un procedūras, ko ievēro, nosakot un mainot biežumu identitātes kontrolpārbaudēm un fiziskām kontrolpārbaudēm, kuras veicamas 47. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem, un pielāgojot to biežumu ar šādām kategorijām saistītajam riska līmenim, ņemot vērā:
 - i) informāciju, ko Komisija savākusi saskaņā ar 125. panta 1. punktu;
 - ii) to kontroļu rezultātus, kuras veikuši Komisijas eksperti saskaņā ar 120. panta 1. punktu;
 - iii) operatoru līdzšinējo atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - iv) datus un informāciju, kas savākta, izmantojot 131. pantā minēto informācijas pārvaldības sistēmu oficiālo kontroļu vajadzībām (IMSOC);
 - v) pieejamos zinātniskos novērtējumus; un
 - vi) jebkuru citu informāciju par risku, kas saistīts ar attiecīgajām dzīvnieku un preču kategorijām;
 - b) nosacījumus, saskaņā ar kādiem dalībvalstis var palielināt saskaņā ar a) apakšpunktu noteikto identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežumu, lai ņemtu vērā vietējos riska faktorus;
 - c) procedūras, ar kurām nodrošinātu, ka saskaņā ar a) apakšpunktu noteiktais identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežums tiek piemērots laikus un vienveidīgi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus, kuros nosaka:
 - a) identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežumu 47. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām preču kategorijām; un
 - b) identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu biežumu 47. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām, ja vien tas jau nav paredzēts attiecīgajos apakšpunktos norādītajos tiesību aktos.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

55. pants

Lēmumi par sūtījumiem

1. Pēc oficiālo kontroļu, tostarp dokumentu kontrolpārbaudu un vajadzības gadījumā identitātes kontrolpārbaudu un fizisko kontrolpārbaudu, veikšanas kompetentās iestādes pieņem lēmumu par katru 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu, norādot, vai sūtījums atbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, piemērojamai muitas procedūrai.

2. Lēmumus par sūtījumiem pieņem:
 - a) oficiāls veterinārārsts, ja tie attiecas uz dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produktiem, reproduktīvajiem produktiem vai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem; vai
 - b) oficiāla fitosanitārijas amatpersona, ja tie attiecas uz augiem, augu produktiem un citiem objektiem.
3. Atkāpjoties no 2. punkta a) apakšpunkta, kompetentās iestādes var nolemt, ka lēmumu par lietošanai pārtikā paredzētu zvejas produktu, dzīvu gliemeņu, dzīvu adatādaņu, dzīvu tunikātu un dzīvu jūras vēderkāju sūtījumiem pieņem piemēroti apmācīts personāls, ko šim nolūkam speciāli nozīmējušas kompetentās iestādes.

56. pants

Kā vienoto sanitāro ieviešanas dokumentu (VSID) lieto operators un kompetentās iestādes

1. Attiecībā uz katru 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu par sūtījumu atbildīgais operators aizpilda attiecīgo VSID daļu, kurā sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai varētu tūlītēji un pilnīgi identificēt sūtījumu un tā galamērķi.
2. Šajā regulā izdarītās atsauces uz VSID ietver atsauci uz tās elektronisko ekvivalentu.
3. VSID lieto:
 - a) operatori, kas ir atbildīgi par 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumiem, lai iepriekš paziņotu robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm par šādu sūtījumu atvešanu; un
 - b) robežkontroles punkta kompetentās iestādes, lai:
 - i) reģistrētu veikto oficiālo kontroļu rezultātus un visus lēmumus, kas pieņemti, uz tiem pamatojoties, arī lēmumu noraidīt sūtījumu;
 - ii) paziņotu i) punktā minēto informāciju, izmantojot *IMSOC*.
4. Iepriekšēju paziņošanu saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu par sūtījumu atbildīgie operatori veic, attiecīgo VSID daļu aizpildot un iesniedzot *IMSOC* tālākai nosūtīšanai robežkontroles punkta kompetentajām iestādēm pirms sūtījuma fiziskās atvešanas Savienībā.
5. Robežkontroles punkta kompetentās iestādes VSID pabeidz, tiklīdz:
 - a) ir veiktas visas 49. panta 1. punktā prasītās oficiālās kontroles;
 - b) ir pieejami fizisko kontrolpārbaūžu rezultāti, ja šādas kontrolpārbaudes ir jāveic; un
 - c) par sūtījumu ir pieņemts lēmums saskaņā ar 55. pantu, lēmumu reģistrējot VSID.

57. pants

Kā VSID lieto muitas dienesti

1. Šīs regulas 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu nodošanu muitas procedūrai, arī to ieviešanu vai darbības ar tiem muitas noliktavās vai brīvajās zonās, veic pēc tam, kad par sūtījumu atbildīgais operators muitas dienestiem ir iesniedzis VSID, neskarot 48. pantā minētos izņēmumus un 53. un 54. pantā minētos noteikumus. Šajā posmā robežkontroles punkta kompetentās iestādes ir pienācīgi pabeigušas aizpildīt VSID *IMSOC*.

2. Muitas dienesti:
 - a) sūtījumam neļauj piemērot muitas procedūru, kas atšķiras no tās, kuru norādījušas robežkontroles punkta kompetentās iestādes; un
 - b) neskarot 48. pantā minētos izņēmumus un 53. un 54. pantā minētos noteikumus, sūtījumu brīvā apgrozībā ļauj laist tikai tad, kad ir iesniegts pienācīgi aizpildīts VSID, kas apliecina, ka sūtījums atbilst 1. panta 2. punktā minētajiem piemērojamajiem noteikumiem.
3. Ja par kādu 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku vai preču kategoriju sūtījumu ir sagatavota muitas deklarācija un ja nav iesniegts VSID, muitas dienesti sūtījumu aiztur un nekavējoties informē robežkontroles punkta kompetentās iestādes. Kompetentās iestādes veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 66. panta 6. punktu.

58. pants

VSID formas, termiņi un konkrētie lietošanas noteikumi

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par:

- a) VSID formu un tā iesniegšanas un lietošanas norādījumus, ņemot vērā atbilstīgos starptautiskos standartus; un
- b) minimālajiem termiņiem, ko par sūtījumu atbildīgie operatori ievēro 56. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā paziņošanā par sūtījumiem, lai robežkontroles punkta kompetentās iestādes varētu laikus un rezultatīvi veikt oficiālās kontroles.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

59. pants

Robežkontroles punktu nozīmēšana

1. Dalībvalstis nozīmē robežkontroles punktus oficiālo kontroļu veikšanai vienai vai vairākām 47. panta 1. punktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām.
2. Pirms robežkontroles punkta nozīmēšanas dalībvalstis par to paziņo Komisijai. Minētajā paziņojumā ietilpst visa informācija, kas Komisijai vajadzīga, lai pārbaudītu, vai ierosinātais robežkontroles punkts atbilst 64. pantā noteiktajām minimālajām prasībām.
3. Trīs mēnešu laikā no 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas Komisija informē dalībvalsti:
 - a) par to, vai ierosinātā robežkontroles punkta nozīmēšana ir atkarīga no tādas kontroles labvēlīga iznākuma, ko Komisijas eksperti veic saskaņā ar 116. pantu, lai pārbaudītu atbilstību 64. pantā noteiktajām minimālajām prasībām; un
 - b) par šādas kontroles dienu, kas nav vēlāk par sešiem mēnešiem pēc paziņošanas.
4. Ja Komisija informē kādu dalībvalsti saskaņā ar 3. punktu, ka kontrole nav vajadzīga, dalībvalsts var veikt nozīmēšanu.
5. Dalībvalsts robežkontroles punkta nozīmēšanu atliek, līdz Komisija tai paziņo par labvēlīgu kontroles iznākumu. Komisija 3. punkta a) apakšpunktā paredzētās kontroles iznākumu paziņo vēlākais trijos mēnešos pēc kontroles dienas.

60. pants

Robežkontroles punktu iekļaušana sarakstos

1. Katra dalībvalsts internetā publicē atjauninātu tās teritorijā esošo robežkontroles punktu sarakstu, par katru robežkontroles punktu norādot šādu informāciju:
 - a) tā kontaktinformāciju;
 - b) tā darba laiku;
 - c) tā precīzu atrašanās vietu un vai tā ir osta, lidosta vai vieta ievēšanai pa dzelzceļu vai autoceļu; un
 - d) 47. panta 1. punktā minētās dzīvnieku un preču kategorijas, uz kurām attiecas tā nozīmējuma tvērumš.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par to, kādas formas, kategorijas, apzīmējumu saīsinājumi un cita informācija dalībvalstīm jāizmanto robežkontroles punktu sarakstos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

61. pants

Esošu robežkontroles vienību apstiprinājumu atsaukšana un to atkārtota nozīmēšana

1. Robežkontroles punktu apstiprinājumu, kas dots saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 6. pantu un Direktīvas 91/496/EEK 6. pantu, ievēšanas vietu nozīmējumu, kas veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 669/2009 5. pantu un Direktīvas 2000/29/EK 13.c panta 4. punktu, un pirmo ievēšanas punktu nozīmējumu saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 284/2011 ⁽¹⁾ 5. pantu atsauc.
2. Dalībvalstis robežkontroles punktus, nozīmētās ievēšanas vietas, šā panta 1. punktā minētās ievēšanas vietas un pirmos ievēšanas punktus var no jauna nozīmēt par robežkontroles punktiem saskaņā ar 59. panta 1. punktu ar nosacījumu, ka ir izpildītas 64. pantā minētās minimālās prasības.
3. Šā panta 2. punktā minētajai nozīmēšanai no jauna nepiemēro 59. panta 2., 3. un 5. punktu.

62. pants

Robežkontroles punktu nozīmējuma atsaukšana

1. Ja robežkontroles punkti 64. pantā minētajām prasībām vairs neatbilst, dalībvalstis:
 - a) atsauc 59. panta 1. punktā paredzēto nozīmējumu attiecībā uz visām vai konkrētām tādām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām nozīmēšana veikta; un
 - b) minētos robežkontroles punktus svīturo no 60. panta 1. punktā minētajiem sarakstiem attiecībā uz tām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām nozīmējums tiek atsaukts.
2. Dalībvalstis Komisiju un pārējās dalībvalstis informē par robežkontroles punkta nozīmējuma atsaukšanu, kā paredzēts 1. punktā, un par šādas atsaukšanas iemesliem.
3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz to, kādos gadījumos robežkontroles punktus, kuru nozīmējums atsaukts saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, taču tikai daļēji, var nozīmēt atkārtoti, atkāpjoties no 59. panta, un par atkārtotas nozīmēšanas procedūrām.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 284/2011 (2011. gada 22. marts), ar ko paredz īpašus nosacījumus un sīki izstrādātas procedūras, lai importētu poliamīda un melamīna plastmasas virtuves piederumus, kuru izcelsmes vai nosūtīšanas vieta ir Ķīnas Tautas Republika un Honkongas īpašās pārvaldes apgabals Ķīnā (OV L 77, 23.3.2011., 25. lpp.).

4. Šis pants neskar dalībvalstu kompetenci lemt par robežkontroles punktu nozīmējuma atsaukšanu citu, šajā regulā neminētu iemeslu dēļ.

63. pants

Robežkontroles punktu nozīmējuma apturēšana

1. Dalībvalsts aptur robežkontroles punkta nozīmējumu un dod rīkojumu pārtraukt punkta darbības attiecībā uz visām vai dažām dzīvnieku un preču kategorijām, attiecībā uz kurām šāds nozīmējums veikts, ja šādas darbības var izraisīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi. Nopietna riska gadījumā apturēšana notiek nekavējoties.
2. Dalībvalstis Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par katru robežkontroles punkta nozīmējuma apturēšanu un par šādas apturēšanas iemesliem.
3. Dalībvalstis robežkontroles punkta nozīmējuma apturēšanu atspoguļo 60. panta 1. punktā minētajos sarakstos.
4. Dalībvalstis 1. punktā paredzēto apturēšanu atceļ, tiklīdz:
 - a) kompetentās iestādes pārliecinās, ka 1. punktā minētais risks vairs nepastāv; un
 - b) tās Komisijai un pārējām dalībvalstīm ir paziņojušas informāciju, uz kuru balstoties, apturēšana tiek atcelta.
5. Šis pants neskar dalībvalstu kompetenci lemt par robežkontroles punktu nozīmējuma apturēšanu citu, šajā regulā neminētu iemeslu dēļ.

64. pants

Robežkontroles punktiem izvirzītās minimālās prasības

1. Robežkontroles punkti atrodas tiešā tuvumā Savienībā ieviešanas vietai, un vai nu vietā, ko muitas dienesti ir nozīmējuši saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 135. panta 1. un 2. punktu, vai brīvajā zonā.
2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz to, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem, ja ir īpaši ģeogrāfiski ierobežojumi, robežkontroles punkts var atrasties citā attālumā, nevis tiešā tuvumā Savienībā ieviešanas vietai.
3. Robežkontroles punktiem ir:
 - a) pietiekams attiecīgi kvalificēts personāls;
 - b) telpas vai citi kompleksi, kas ir piemēroti to dzīvnieku un preču kategoriju veidam un apjomam, ar kuriem tiek veiktas darbības;
 - c) iekārtas un telpas vai citi kompleksi, kas ļauj veikt oficiālās kontroles katrai dzīvnieku un preču kategorijai, attiecībā uz kuru robežkontroles punkts nozīmēts;
 - d) ieviesti pasākumi, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu piekļuvi jebkuram citām iekārtām, telpām un pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai īstenotu saskaņā ar 65., 66. un 67. pantu noteiktos pasākumus aizdomu gadījumos par neatbilstību, neatbilstīgu sūtījumu gadījumos vai gadījumos, kad sūtījumi rada risku;
 - e) ieviesti ārkārtas situāciju pasākumi, lai nodrošinātu oficiālo kontroļu netraucētu norisi un saskaņā ar 65., 66. un 67. pantu noteikto pasākumu rezultatīvu piemērošanu neparedzamu un neplānotu apstākļu vai notikumu gadījumos;
 - f) tehnoloģija un iekārtas, kas nepieciešamas, lai IMSOC efektīvi darbotos un, attiecīgā gadījumā, jebkāda cita datorizēta informācijas pārvaldības sistēma, kas vajadzīga datu un informācijas apstrādei un apmaiņai;

- g) piekļuve tādu oficiālo laboratoriju pakalpojumiem, kuras var nodrošināt analīzes, testēšanas un diagnostikas rezultātus attiecīgos termiņos un kuru rīcībā ir informācijas tehnoloģijas rīki, kas nepieciešami, lai vajadzības gadījumā nodrošinātu veikto analīžu, testu vai diagnostikas rezultātu ievadīšanu IMSOC;
- h) ieviesti attiecīgi pasākumi pareizai darbību veikšanai ar dažādu kategoriju dzīvniekiem un precēm un iespējamo šķērskontaminācijas risku novēršanai; un
- i) ieviesti pasākumi, kas jāveic, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajiem biodrošības standartiem, tādējādi novēršot slimību izplatīšanos Savienībā.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par šā panta 3. punkta prasībām, lai ņemtu vērā konkrētas iezīmes un loģistikas vajadzības, kas attiecas uz oficiālo kontroļu veikšanu un saskaņā ar 66. panta 3. un 6. punktu un 67. pantu pieņemto pasākumu piemērošanu attiecībā uz dažādajām 47. panta 1. punktā minētajām dzīvnieku un preču kategorijām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz to, kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem robežkontroles punktus, kas nozīmēti neapstrādātu apaļkoku un sazāģētu un šķeldotu kokmateriālu importam, var atbrīvot no vienas vai vairākām saistībām, kuras minētas šā panta 3. punktā, lai ņemtu vērā to par oficiālajām kontrolēm atbildīgo kompetento iestāžu vajadzības, kas darbojas īpašos ģeogrāfiskajos ierobežojumos, vienlaikus nodrošinot kontroļu pareizu izpildi.

III iedaļa

Rīcība gadījumos, ja ir aizdomas par neatbilstību, un gadījumos, kad Savienībā ievestie dzīvnieki un preces ir neatbilstīgi

65. pants

Aizdomas par neatbilstību un pastiprinātas oficiālās kontroles

1. Gadījumos, ja ir aizdomas par 44. panta 1. punktā un 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, kompetentās iestādes veic oficiālās kontroles, lai šādas aizdomas apstiprinātu vai noraidītu.
2. Dzīvnieku un preču sūtījumiem, par kuriem operatori nav deklarējuši, ka tos veido 47. panta 1. punktā minētās dzīvnieku un preču kategorijas, kompetentās iestādes oficiālās kontroles veic tad, ja ir iemesls uzskatīt, ka šādas dzīvnieku vai preču kategorijas sūtījumā ietilpst.
3. Kompetentās iestādes oficiāli aiztur 1. un 2. punktā minētos sūtījumus, līdz tiek saņemti minētajos punktos paredzēto oficiālo kontroļu rezultāti.

Attiecīgā gadījumā šādus sūtījumus izolē vai tur karantīnā un dzīvniekus izmitina, baro, dzirda un, ja vajadzīgs, kopj līdz minēto oficiālo kontroļu iznākumam.

4. Ja kompetentajām iestādēm ir pamatotas aizdomas par sūtījumu atbildīgā operatora krāpniecisku vai maldinošu praksi vai ja oficiālo kontroļu iznākums rada pamatu uzskatīt, ka 1. panta 2. punktā minētie noteikumi ir būtiski vai atkārtoti pārkāpti, tās attiecīgā gadījumā un papildus 66. panta 3. punktā minētajiem pasākumiem attiecīgi pastiprina to sūtījumu oficiālās kontroles, kuriem ir viena un tā pati izcelsme vai lietojums.

5. Par savu lēmumu veikt pastiprinātas oficiālās kontroles kompetentās iestādes ar IMSOC starpniecību informē Komisiju un dalībvalstis, kā paredzēts šā panta 4. punktā, norādot sava lēmuma iemeslus.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka noteikumus par procedūrām, saskaņā ar kurām kompetentās iestādes koordinēti veic šā panta 4. un 5. punktā minētās pastiprinātās kontroles. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

66. pants

Pasākumi, kas jāveic neatbilstīgu Savienībā ievestu sūtījumu gadījumos

1. Kompetentās iestādes oficiāli aiztur jebkuru Savienībā ievesto dzīvnieku vai preču sūtījumu, kas neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, un liedz to ievest Savienībā.

Kompetentās iestādes vajadzības gadījumā jebkādu šādu sūtījumu izolē vai tur karantīnā un šādam sūtījumam piederīgus dzīvniekus tur, aprūpē vai kopj pienācīgos apstākļos, līdz tiek pieņemts lēmums par turpmāko rīcību. Ja iespējams, kompetentās iestādes ņem vērā arī interesi nodrošināt īpašu rūpību attiecībā uz atsevišķiem preču veidiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par praktiskiem pasākumiem šā panta 1. punkta otrajā daļā minētajai izolēšanai un karantīnai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Kompetentā iestāde attiecībā uz 1. punktā minēto sūtījumu nekavējoties dod par sūtījumu atbildīgajam operatoram rīkojumu:

- a) iznīcināt sūtījumu;
- b) pārsūtīt sūtījumu ārpus Savienības saskaņā ar 72. panta 1. un 2. punktu; vai
- c) sūtījumu īpaši apstrādāt saskaņā ar 71. panta 1. un 2. punktu vai ar jebkādu citu pasākumu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un, attiecīgā gadījumā, paredzēt sūtījumu citiem nolūkiem, nevis sākotnēji paredzētajam nolūkam.

Jebkuru pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto darbību veic, ievērojot 1. panta 2. punktā minētos noteikumus, tostarp – jo īpaši attiecībā uz dzīvnieku sūtījumiem – noteikumus, kas paredzēti, lai neradītu dzīvniekiem nekādas sāpes, stresu vai ciešanas, no kā var izvairīties.

Ja sūtījums ietver augus, augu produktus vai citus objektus, pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu piemēro vai nu sūtījumam, var arī sūtījumu partijām.

Pirms likt operatoram rīkoties saskaņā ar pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, kompetentā iestāde uzklaua attiecīgo operatoru, ja vien nav vajadzīga tūlītēja rīcība, lai reaģētu uz cilvēkiem, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi radītu risku.

4. Ja kompetentā iestāde liek operatoram veikt vienu vai vairākas 3. punkta pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā noteiktās darbības, minētā kompetentā iestāde izņēmuma kārtā var atļaut veikt darbību tikai attiecībā uz daļu no sūtījuma ar nosacījumu, ka daļēja iznīcināšana, pārsūtīšana, īpaša apstrāde vai cits pasākums:

- a) ir tāds, kas nodrošina atbilstību;
- b) nerada risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi; un
- c) netraucē oficiālās kontroles darbībām.

5. Kompetentās iestādes katru lēmumu liegt sūtījuma ieviešanu, kā paredzēts šā panta 1. punktā, un katru rīkojumu, kas dots saskaņā ar šā panta 3. un 6. punktu un 67. pantu, nekavējoties paziņo:

- a) Komisijai;
- b) pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
- c) muitas dienestiem;

- d) izcelsmes trešās valsts kompetentajām iestādēm; un
- e) par sūtījumu atbildīgajam operatoram.

Šādu paziņošanu veic, izmantojot IMSOC.

6. Ja 47. panta 1. punktā minēto dzīvnieku vai preču kategoriju sūtījums netiek uzrādīts tajā minētajām oficiālajām kontrolēm vai netiek uzrādīts saskaņā ar 50. panta 1. un 3. punktā un 56. panta 1., 3. un 4. punktā noteiktajām prasībām vai noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 48. pantu, 49. panta 4. punktu, 51. pantu, 53. panta 1. punktu un 58. pantu, kompetentās iestādes dod rīkojumu nekavējoties apturēt vai atsaukt un oficiāli aizturēt šādu sūtījumu.

Šādiem sūtījumiem piemēro šā panta 1., 3. un 5. punktu.

- 7. Ar šajā pantā minēto pasākumu piemērošanu saistītās izmaksas sedz par sūtījumu atbildīgais operators.

67. pants

Pasākumi, kas jāveic attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kurus ievie Savienībā no trešām valstīm un kuri rada risku

Ja oficiālās kontroles liecina, ka dzīvnieku vai preču sūtījums rada risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, šādu sūtījumu izolē vai tur karantinā, un pie tā piederošos dzīvniekus tur, aprūpē vai kopj pienācīgos apstākļos, līdz tiek pieņemts lēmums par turpmāko rīcību.

Kompetentās iestādes attiecīgo sūtījumu patur oficiālā aizturēšanā un nekavējoties dod par šo sūtījumu atbildīgajam operatoram rīkojumu:

- a) sūtījumu iznīcināt, ievērojot 1. panta 2. punktā minētos noteikumus, un veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi, un attiecībā uz dzīvniekiem, tostarp jo īpaši noteikumus, lai neradītu dzīvniekiem nekādas sāpes, stresu vai ciešanas, no kā var izvairīties; vai
- b) sūtījumam piemērot īpašu apstrādi saskaņā ar 71. panta 1. un 2. punktu.

Ar šajā pantā minēto pasākumu piemērošanu saistītās izmaksas sedz par sūtījumu atbildīgais operators.

68. pants

Turpmākā rīcība pēc lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz neatbilstīgiem sūtījumiem, kurus ievie Savienībā no trešām valstīm

1. Kompetentās iestādes:

- a) anulē oficiālos sertifikātus un attiecīgā gadījumā citus saistītus dokumentus, kas ir līdzīgi sūtījumiem, kuriem piemēroti pasākumi atbilstoši 66. panta 3. un 6. punktam un 67. pantam; un
- b) sadarbojas saskaņā ar 102.–108. pantu, lai veiktu visus turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka Savienībā nav iespējams atkārtoti ievest sūtījumus, kuru ieviešana tikusi aizliegta saskaņā ar 66. panta 1. punktu.

2. Kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā oficiālās kontroles tikušas veiktas, pārrauga saskaņā ar 66. panta 3. un 6. punktu un 67. pantu noteikto pasākumu piemērošanu, lai nodrošinātu, ka attiecīgais sūtījums nelabvēlīgi neietekmē cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi ne pirms minēto pasākumu piemērošanas, ne tās laikā.

Attiecīgā gadījumā šādu piemērošanu veic citas dalībvalsts kompetento iestāžu uzraudzībā.

69. pants

Rīcība gadījumā, ja operators nepiemēro kompetento iestāžu noteiktos pasākumus

1. Par sūtījumu atbildīgais operators visus pasākumus, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar 66. panta 3. un 6. punktu un 67. pantu, veic nekavējoties un ne vēlāk kā 60 dienu laikā no dienas, kurā kompetentās iestādes paziņojušas attiecīgajam operatoram par savu lēmumu saskaņā ar 66. panta 5. punktu. Kompetentās iestādes var precizēt īsāku laikposmu nekā 60 dienas.
2. Ja, beidzoties 1. punktā minētajam laikposmam, attiecīgais operators nav nekādi rīkojies, kompetentās iestādes dod rīkojumu:
 - a) sūtījumu iznīcināt vai tam piemērot jebkādu citu atbilstīgu pasākumu;
 - b) gadījumos, kas minēti 67. pantā – sūtījumu iznīcināt atbilstīgā kompleksā, kas atrodas iespējami tuvu robežkontroles punktam, un veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vidi.
3. Kompetentās iestādes šā panta 1. un 2. punktā minēto termiņu var pagarināt uz laiku, kas vajadzīgs, lai saņemtu 35. pantā minētā otrā eksperta atzinuma rezultātus, ja vien tas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku, dzīvnieku un augu veselību, dzīvnieku labturību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vidi.
4. Ar šajā pantā minēto pasākumu piemērošanu saistītās izmaksas sedz par sūtījumu atbildīgais operators.

70. pants

Konsekvence 66., 67. un 68. panta piemērošanā

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus, lai nodrošinātu, ka visi 59. panta 1. punktā minētie robežkontroles punkti un 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie kontrolpunkti konsekventi veic pasākumus un izpilda lēmumus un rīkojumus, ko kompetentās iestādes pieņēmušas saskaņā ar 66., 67. un 68. pantu, kas kompetentajām iestādēm jāievēro, reaģējot uz izplatītām vai atkārtotām neatbilstības vai riska situācijām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

71. pants

Sūtījumu īpaša apstrāde

1. Sūtījumu īpašajā apstrādē, kas minēta 66. panta 3. punkta c) apakšpunktā un 67. panta b) punktā, attiecīgi var ietilpt:
 - a) tāda apstrāde vai pārstrāde (vajadzības gadījumā arī attīrīšana, taču ne atšķaidīšana), lai sūtījums atbilstu 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām vai pārsūtīšanā iesaistītās trešās valsts prasībām; vai
 - b) jebkāda cita apstrāde tādā veidā, kas atbilst nekaitīgai lietošanai barībā vai pārtikā vai citiem mērķiem, kuri nav lietošana barībā vai pārtikā.
2. Šā panta 1. punktā minētā īpašā apstrāde ir:
 - a) iedarbīgi veikta un nodrošina, ka tiek likvidēti visi riski cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi;
 - b) dokumentēta un veikta kompetento iestāžu kontrolē vai vajadzības gadījumā, balstoties uz savstarpēju vienošanos, citas dalībvalsts kompetento iestāžu kontrolē; un
 - c) atbilst prasībām, kas paredzētas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz prasībām un nosacījumiem, saskaņā ar kādiem jānotiek šā panta 1. punktā minētajai īpašajai apstrādei.

Ja nav noteikumu, kas pieņemti ar deleģētajiem aktiem, šāda īpaša apstrāde notiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

72. pants

Sūtījumu pārsūtīšana

1. Kompetentās iestādes ļauj sūtījumus pārsūtīt, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - a) ar operatoru, kas atbildīgs par sūtījumu, ir saskaņots galamērķis;
 - b) par sūtījumu atbildīgais operators ir rakstveidā informējis dalībvalsts kompetentās iestādes, ka izcelsmes trešās valsts vai – ja tā nav viena un tā pati valsts – galamērķa trešās valsts kompetentās iestādes ir tikušas informētas par iemesliem, kuru dēļ attiecīgo dzīvnieku vai preču sūtījumu liegts ievest Savienībā, un apstākļiem, kādos tas noticis;
 - c) ja galamērķa trešā valsts nav izcelsmes trešā valsts – operators ir saņēmis šīs galamērķa trešās valsts kompetento iestāžu piekrišanu, un minētās kompetentās iestādes ir paziņojušas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ka tās ir gatavas sūtījumu pieņemt; un
 - d) dzīvnieku sūtījumu gadījumā – pārsūtīšana notiek atbilstoši dzīvnieku labturības prasībām.
2. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi neattiecas uz 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto preču kategoriju sūtījumiem.

IV iedaļa

Pirmseksporta kontroļu apstiprināšana

73. pants

Trešo valstu veiktu pirmseksporta kontroļu apstiprināšana

1. Komisija pēc trešās valsts pieprasījuma ar īstenošanas aktiem var apstiprināt konkrētas pirmseksporta kontroles, ko minētā trešā valsts dzīvnieku un preču sūtījumiem veic pirms to eksportēšanas uz Savienību, lai pārbaudītu, vai eksportētie sūtījumi atbilst 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām. Šāds apstiprinājums attiecas tikai uz sūtījumiem, kuru izcelsme ir attiecīgajā trešā valstī, un to var piešķirt par vienu vai vairākām dzīvnieku vai preču kategorijām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajā apstiprinājumā precizē:
 - a) tādu oficiālo kontroļu maksimālo biežumu, kas, sūtījumus ievdot Savienībā, dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāveic, ja nav iemesla aizdomām par neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem vai par krāpniecisku vai maldinošu praksi;
 - b) oficiālos sertifikātus, kam jābūt līdzīgi sūtījumiem, kurus ievē Savienībā;
 - c) šā punkta b) apakšpunktā minēto sertifikātu paraugu;
 - d) trešās valsts kompetentās iestādes, kuru atbildībā jāveic pirmseksporta kontroles; un
 - e) attiecīgā gadījumā – jebkuru deleģēto institūciju, kurai minētās kompetentās iestādes var deleģēt noteiktus uzdevumus. Šādu deleģējumu var apstiprināt tikai tad, ja tas atbilst 28.–33. pantā noteiktajiem kritērijiem vai līdzvērtīgiem nosacījumiem.

3. Šā panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu trešai valstij var piešķirt tikai tad, ja pieejamie pierādījumi un, attiecīgā gadījumā, Komisijas kontrole, kas veikta saskaņā ar 120. pantu, apliecina, ka oficiālo kontroļu sistēma šādā trešā valstī spēj nodrošināt, ka:

- a) uz Savienību eksportēto dzīvnieku vai preču sūtījumi atbilst 1. panta 2. punktā minēto noteikumu prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām; un
- b) kontroles, ko veic trešā valstī pirms nosūtīšanas uz Savienību, ir pietiekami iedarbīgas, lai tās varētu aizstāt 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētās dokumentu kontrolpārbaudes, identitātes kontrolpārbaudes un fiziskās kontrolpārbaudes vai mazināt to biežumu.

4. Kompetentās iestādes vai apstiprinājumā norādītā deleģētā institūcija:

- a) ir atbildīga par saziņu ar Savienību; un
- b) nodrošina, lai katram kontrolētajam sūtījumam būtu pievienoti 2. punkta b) apakšpunktā minētie oficiālie sertifikāti.

5. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz sīki izstrādātus noteikumus un kritērijus tādu pirmseksporta kontroļu apstiprināšanai, ko veic trešās valstīs saskaņā ar šā panta 1. punktu, un oficiālajām kontrolēm, ko dalībvalstu kompetentās iestādes veic dzīvniekiem un precēm, uz kurām attiecas minētajā punktā minētais apstiprinājums. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

74. pants

Trešo valstu veikto pirmseksporta kontroļu apstiprinājuma neievērošana un atsaukšana

1. Ja tādu dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumu oficiālajās kontrolēs, kam ir apstiprinātas konkrētas pirmseksporta kontroles saskaņā ar 73. panta 1. punktu, tiek konstatēta būtiska un atkārtota neatbilstība 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, dalībvalstis nekavējoties:

- a) ar IMSOC starpniecību informē Komisiju, pārējās dalībvalstis un attiecīgos operatorus, papildus prasot administratīvu palīdzību saskaņā ar 102.–108. pantā noteiktajām procedūrām; un
- b) sūtījumiem no attiecīgās trešās valsts palielina oficiālo kontroļu skaitu un, ja tas vajadzīgs, lai pienācīgi analītiski pārbaudītu situāciju, atbilstīgā skaitā tur paraugus, ko glabā piemērotos apstākļos.

2. Komisija 73. panta 1. punktā paredzēto apstiprinājumu ar īstenošanas aktiem var atsaukt, ja pēc šā panta 1. punktā minētajām oficiālajām kontrolēm ir norādes, ka 73. panta 3. un 4. punktā noteiktās prasības vairs netiek izpildītas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V iedaļa

Iestāžu sadarbība attiecībā uz sūtījumiem no trešām valstīm

75. pants

Iestāžu sadarbība attiecībā uz sūtījumiem, ko ievēd Savienībā no trešām valstīm

1. Kompetentās iestādes, muitas dienesti un citas dalībvalstu iestādes, kas nodarbojas ar Savienībā ieviestiem dzīvniekiem un precēm, cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko ievēd Savienībā, veic saskaņā ar šīs regulas prasībām.

Šajā nolūkā kompetentās iestādes, muitas dienesti un citas iestādes:

- a) nodrošina savstarpēju piekļuvi informācijai, kas ir vajadzīga to attiecīgo darbību organizācijai un norisei attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kurus ievie Savienībā; un
- b) nodrošina laikus īstenotu šādas informācijas apmaiņu, arī ar elektroniskiem līdzekļiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem paredz noteikumus par vienotiem sadarbības pasākumiem, kas 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm, muitas dienestiem un citām iestādēm jāievieš, lai nodrošinātu, ka:

- a) kompetentajām iestādēm ir piekļuve informācijai, kas vajadzīga, lai varētu tūlītēji un pilnīgi identificēt dzīvnieku un preču sūtījumus, kurus ievie Savienībā un kuriem piemēro oficiālās kontroles robežkontroles punktā saskaņā ar 47. panta 1. punktu;
- b) veicot informācijas apmaiņu vai sinhronizējot attiecīgās datu kopas, tiek savstarpēji atjaunināta kompetento iestāžu, muitas dienestu un citu iestāžu savāktā informācija par Savienībā ieviestiem dzīvnieku un preču sūtījumiem; un
- c) tiek ātri paziņoti lēmumi, kurus šādas iestādes pieņēmušas, pamatojoties uz a) un b) apakšpunktā norādīto informāciju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

76. pants

Iestāžu sadarbība attiecībā uz sūtījumiem, kam nepiemēro konkrētas kontroles uz robežām

1. Šā panta 2., 3. un 4. punktu piemēro attiecībā uz dzīvnieku un preču sūtījumiem, kuriem nepiemēro kontroles, tos ievie Savienībā, kā noteikts šīs regulas 47. panta 1. punktā, un attiecībā uz kuriem ir izsniegta muitas deklarācija laišanai brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 12. punktu un minētās regulas 158.–202. pantu.

2. Muitas dienesti laišanu brīvā apgrozībā aptur, ja tiem ir iemesls uzskatīt, ka sūtījums var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, un nekavējoties informē kompetentās iestādes par šādu apturēšanu.

3. Sūtījumu, kura laišana brīvā apgrozībā apturēta atbilstīgi 2. punktam, laiž brīvā apgrozībā, ja 3 darbdienu laikā no brīža, kad laišana apturēta, kompetentās iestādes muitas dienestiem nav pieprasījušas to joprojām apturēt vai ir informējušas muitas dienestus, ka risks nepastāv.

4. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka pastāv risks cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi:

- a) tās lūdz muitas dienestiem nelaist sūtījumu brīvā apgrozībā un sūtījumam pievienotajā fakturrēķinā un jebkurā citā attiecīgā pavaddokumentā vai attiecīgajos elektroniskajos ekvivalentos ierakstīt šādu paziņojumu:

“Produkts rada risku: laišana brīvā apgrozībā nav atļauta. Regula (ES) .../... (*)”;

- b) bez kompetento iestāžu piekrišanas nav atļautas nekādas citas muitas procedūras; un

- c) tiek piemērots 66. panta 1., 3., 5. un 6. punkts, 67., 68. un 69. pants, 71. panta 1. un 2. punkts un 72. panta 1. un 2. punkts.

5. Attiecībā uz tādu dzīvnieku un preču sūtījumiem, uz kuriem, tos ievie Savienībā, neattiecas 47. panta 1. punktā noteiktās kontroles un attiecībā uz kuriem nav izsniegta muitas deklarācija laišanai brīvā apgrozībā, ja muitas dienestiem ir iemesls uzskatīt, ka sūtījums var radīt risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, tie visu attiecīgo informāciju nosūta galamērķa dalībvalsts muitas dienestiem.

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

VI iedaļa

Konkrēti pasākumi

77. pants

Noteikumi par konkrētām oficiālajām kontrolēm un pasākumiem, kas jāveic pēc šādām kontrolēm

1. Komisija saskaņā ar 144. pantu pieņem deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz noteikumiem par to, kā veic konkrētas oficiālās kontroles, un par pasākumiem neatbilstības gadījumos, lai būtu ņemtas vērā šādu dzīvnieku un preču kategoriju īpatnības un tas, kādā kārtībā un kādā veidā tos transportē:

- a) tādu svaigu zivsaimniecības produktu sūtījumi, kurus no zvejas kuģa, kas peld ar trešās valsts karogu, tieši izkrauj ostās, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar 5. panta 1. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 1005/2008 ⁽¹⁾;
- b) nedrīnātu, neatpalvotu savvaļas medījamo dzīvnieku sūtījumi;
- c) šīs regulas 47. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto preču kategoriju sūtījumi, ko neatkarīgi no tā, vai tos uzglabā īpaši apstiprinātā muitas noliktavā vai brīvās zonās, iekrauj kuģos, kuri izpeld no Savienības teritorijas, un kas ir paredzēti kuģa nodrošinājumam vai apkalpes vai pasažieru patēriņam;
- d) koksnes iepakojamais materiāls;
- e) ar dzīvniekiem kopā nosūtītā barība, kas ir paredzēta to barošanai;
- f) dzīvnieki un preces, ko pasūta, izmantojot tālpārdošanu, un ko piegādā no trešās valsts uz adresi Savienībā, un paziņošanas prasības, kas vajadzīgas, lai varētu pienācīgi veikt oficiālās kontroles;
- g) augu produkti, kas, ņemot vērā to turpmāko galamērķi, var radīt infekcijas vai risku, ka var izplatīties lipīgas dzīvnieku slimības;
- h) šīs regulas 47. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto dzīvnieku un preču kategoriju sūtījumi, kuru izcelsme ir Savienībā un kuri tiek nosūtīti atpakaļ uz Savienību pēc tam, kad trešā valsts tos liegusi ievest savā teritorijā;
- i) preces, ko Savienībā no trešās valsts ievie bez taras neatkarīgi no tā, vai visu šādu preču izcelsme ir attiecīgajā trešā valstī;
- j) šīs regulas 47. panta 1. punktā minēto preču sūtījumi, ko ievie no Horvātijas teritorijas un kas tranzītā šķērso Bosnijas un Hercegovinas teritoriju Neumā ("Neumas koridors"), pirms tās atkārtoti ievie Horvātijas teritorijā caur ieviešanas vietām Klekā vai *Zaton Doli*;
- k) dzīvnieki un preces, kam saskaņā ar 48. pantu nepiemēro 47. pantu.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pārbauda, kā noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumus transportē un atved no atvešanas robežkontroles punkta līdz uzņēmumam galamērķa vietā Savienībā, līdz robežkontroles punktam galamērķa vietā vai līdz izvešanas robežkontroles punktam.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par:

- a) oficiālo sertifikātu paraugiem un šādu sertifikātu izsniegšanas noteikumiem; un
- b) to dokumentu formu, kam jābūt līdz 1. punktā minēto kategoriju dzīvniekiem vai precēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

VI NODAĻA

Oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību finansēšana

78. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejami pietiekami finanšu resursi personāla komplektēšanai un citi resursi, kas kompetentajām iestādēm vajadzīgi oficiālo kontroļu un citu oficiālo darbību veikšanai.
2. Šo nodaļu piemēro arī gadījumā, kad daži oficiālās kontroles uzdevumi un citas oficiālās darbības tiek deleģētas saskaņā ar 28. un 31. pantu.

79. pants

Obligātās nodevas vai maksa

1. Kompetentās iestādes iekasē nodevas vai maksu par oficiālajām kontrolēm, kas veiktas saistībā ar IV pielikuma II nodaļā minētajām darbībām un attiecībā uz 47. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem un precēm robežkontroles punktos vai 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos robežkontroles punktos, vai nu:
 - a) izmaksu līmeni, kas aprēķinātas saskaņā ar 82. panta 1. punktu; vai arī
 - b) IV pielikumā paredzētajās summās.
2. Kompetentās iestādes iekasē nodevas vai maksu, lai segtu izmaksas, kas tām rodas saistībā ar:
 - a) oficiālajām kontrolēm, ko veic 47. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem un precēm;
 - b) oficiālajām kontrolēm, ko veic pēc operatora lūguma, lai saņemtu Regulas (EK) Nr. 183/2005 10. pantā minēto apstiprinājumu;
 - c) oficiālajām kontrolēm, kas sākotnēji nebija plānotas un:
 - i) kuras kļuvušas vajadzīgas pēc tam, kad konstatēta tā paša operatora neatbilstības gadījums tādā oficiālā kontrolē, kas veikta saskaņā ar šo regulu; un
 - ii) ko veic, lai novērtētu neatbilstības gadījuma apjomu vai ietekmi vai pārbaudītu, ka neatbilstība ir novērsta.
3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta dalībvalstis var saistībā ar IV pielikuma II nodaļā minētajām darbībām, balstoties uz objektīviem un nediskriminējošiem iemesliem, samazināt nodevu vai maksas summu, ņemot vērā:
 - a) operatoru, kuriem ir mazs apgrozījums, intereses;
 - b) ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā izmantotās tradicionālās metodes;
 - c) to operatoru vajadzības, kas izvietoti reģionos, uz kuriem attiecas īpaši ģeogrāfiski ierobežojumi; un
 - d) oficiālo kontroļu apliecināto operatora atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem attiecīgajiem noteikumiem.
4. Dalībvalstis var nolemt, ka saskaņā ar 82. panta 1. punkta b) apakšpunktu aprēķinātās nodevas un maksu neiekasē zem summas, zem kuras, ņemot vērā iekasēšanas izmaksas un paredzēto vispārējo ienākumu no nodevām un maksām, šo nodevu un maksas iekasēšana būtu neekonomiska.
5. Šo pantu nepiemēro oficiālajām kontrolēm, ko veic, lai pārbaudītu atbilstību 1. panta 2. punkta i) un j) apakšpunktā minētajiem noteikumiem.

80. pants

Citas nodevas vai maksa

Lai segtu oficiālu kontroļu vai citu oficiālu darbību izmaksas, dalībvalstis var iekasēt nodevas vai maksu, kas nav 79. pantā minētās nodevas vai maksa, ja vien tas nav aizliegts leģislatīvajās normās, ko piemēro jomās, kuras reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi.

81. pants

Izmaksas

Nodevas vai maksa, ko iekasē saskaņā ar 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 79. panta 2. punktu, nosaka, balstoties uz šādām izmaksām, ciktāl tās izriet no attiecīgajām oficiālajām kontrolēm:

- a) oficiālo kontroļu veikšanā iesaistītā personāla, tostarp atbalsta un administratīvā personāla, algas, to sociālā nodrošinājuma, pensiju un apdrošināšanas izmaksas;
- b) kompleksu un iekārtu izmaksas, arī uzturēšanas un apdrošināšanas izmaksas, un citas saistītās izmaksas;
- c) izlietojamo materiālu un rīku izmaksas;
- d) izmaksas, ko deleģētās institūcijas iekasē par kompetento iestāžu pakalpojumiem, lai veiktu minētajām deleģētajām institūcijām deleģētās oficiālās kontroles;
- e) šā punkta a) apakšpunktā minētā personāla mācību izmaksas, izņemot mācības, kas vajadzīgas, lai saņemtu kvalifikāciju, kura ļauj būt nodarbinātam kompetentajās iestādēs;
- f) šā punkta a) apakšpunktā minētā personāla ceļa izmaksas un attiecīgās uzturēšanās izmaksas;
- g) paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas izmaksas, ko oficiālās laboratorijas iekasē par minētajiem uzdevumiem.

82. pants

Nodevu vai maksas aprēķināšana

1. Nodevas vai maksu, ko iekasē saskaņā ar 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 79. panta 2. punktu, nosaka saskaņā ar vienu no šādām aprēķināšanas metodēm vai to kombināciju:

- a) pēc vienotas likmes, pamatojoties uz kopējām oficiālo kontroļu izmaksām, kas kompetentajām iestādēm radušās konkrētā periodā, un piemēro visiem operatoriem neatkarīgi no tā, vai atsaucē periodā attiecībā uz katru operatoru, kuram piemēro maksu, jebkādas oficiālas kontroles tiek veiktas; nosakot katrai operatoru nozarei, darbībai un kategorijai iekasējamo maksu apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā, kā attiecīgā veida un apjoma darbība un attiecīgie riska faktori ietekmē šādu oficiālo kontroļu kopējo izmaksu sadalījumu; vai
- b) pamatojoties uz katras atsevišķās oficiālās kontroles faktisko izmaksu aprēķinu, un piemēro operatoriem, kuriem piemēro šādu oficiālo kontroli.

2. Ceļa izmaksas, kas minētas 81. panta f) punktā, 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 79. panta 2. punktā minēto nodevu vai maksas aprēķināšanai ņem vērā tā, lai operatori netiktu diskriminēti pēc tā, kāds ir attālumš no to telpām līdz kompetento iestāžu atrašanās vietai.

3. Gadījumos, kad nodevas vai maksu aprēķina saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, tās nodevas vai maksu, ko iekasē kompetentās iestādes, nepārsniedz kopējās izmaksas, kas radušās sakarā ar oficiālajām kontrolēm, kuras veiktas 1. punkta a) apakšpunktā minētajā laikposmā.

4. Ja nodevas vai maksu aprēķina saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, tās nepārsniedz veiktās oficiālās kontroles faktiskās izmaksas.

83. pants

Nodevu vai maksas iekasēšana un piemērošana

1. Operatoram nosaka nodevu vai maksu par oficiālu kontroli vai citu oficiālu darbību, ko veic, balstoties uz sūdzību, tikai tad, ja minētās kontroles rezultātā tiek apstiprināta neatbilstība.
2. Nodevas vai maksa, ko iekasē saskaņā ar 79. un 80. pantu, ne tieši, ne netieši neatmaksā, ja vien tās nav iekasētas nepamatoti.
3. Dalībvalstis var nolemt, ka nodevas vai maksu iekasē nevis kompetentās iestādes, bet citas iestādes vai deleģētās institūcijas.

84. pants

Nodevu vai maksas samaksa

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka operatori pēc pieprasījuma saņem pierādījumu par samaksātajām nodevām vai maksu gadījumā, ja operatoriem citādā veidā nav piekļuves šādam pierādījumam.
2. Nodevas vai maksa, ko iekasē saskaņā ar 79. panta 1. punktu, maksā par sūtījumu atbildīgais operators vai tā pārstāvis.

85. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina augstu pārredzamības līmeni attiecībā uz:
 - a) nodevām un maksu, kas paredzētas 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 79. panta 2. punktā un 80. pantā, proti, par:
 - i) metodēm un datiem, ko izmanto minēto nodevu vai maksas noteikšanai;
 - ii) nodevu vai maksu apmēru, ko piemēro katrai operatoru kategorijai un par katru oficiālo kontroli vai citu oficiālo darbību kategoriju;
 - iii) 81. pantā minēto izmaksu sadalījumu;
 - b) to iestāžu vai struktūru identitāti, kas ir atbildīgas par nodevu vai maksu ievākšanu.
2. Katra kompetentā iestāde dara sabiedrībai pieejamu šā panta 1. punktā minēto informāciju par katru atsaucis periodu un kompetentās iestādes izmaksām, par kurām ir vajadzīga nodeva vai maksa saskaņā ar 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 79. panta 2. punktu un 80. pantu.
3. Dalībvalstis apspriežas ar attiecīgajiem ieinteresētajiem dalībniekiem par vispārīgajām metodēm, lai aprēķinātu 79. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 79. panta 2. punktā un 80. pantā paredzētās nodevas vai maksu.

VII NODAĻA

Oficiālā sertifikācija

86. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz oficiālo sertificēšanu

1. Oficiālās sertificēšanas rezultātā tiek izdoti:
 - a) oficiāli sertifikāti; vai
 - b) oficiāli apliecinājumi gadījumos, kas paredzēti 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos.

2. Ja kompetentās iestādes deleģē noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar oficiālu sertifikātu vai oficiālu apliecinājumu izsniegšanu vai ar 91. panta 1. punktā minēto oficiālo uzraudzību, šāda deleģēšana atbilst 28.–33. pantiem.

87. pants

Oficiāli sertifikāti

Šīs regulas 88., 89. un 90. pantu piemēro:

- a) ja 1. panta 2. punktā minētie noteikumi paredz oficiāla sertifikāta izsniegšanu; un
- b) attiecībā uz oficiāliem sertifikātiem, kuri ir vajadzīgi dzīvnieku un preču sūtījumu eksportam uz trešām valstīm vai kurus galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde prasa nosūtīšanas dalībvalsts kompetentajai iestādei attiecībā uz dzīvnieku vai preču sūtījumiem, kas jāeksportē uz trešām valstīm.

88. pants

Oficiālo sertifikātu parakstīšana un izsniegšana

1. Oficiālos sertifikātus izsniedz kompetentās iestādes.
2. Kompetentās iestādes nozīmē sertificējošās amatpersonas, kurām ir atļauts parakstīt oficiālos sertifikātus, un nodrošina, ka minētās amatpersonas:
 - a) ir objektīvas, nav iesaistītas nekādos interešu konfliktos un jo īpaši nav tādā situācijā, kas var tieši vai netieši ietekmēt viņu profesionālās uzvedības neitralitāti attiecībā uz to, kas tiek sertificēts; un
 - b) tiek attiecīgi apmācītas par noteikumiem, kuru ievērošanu apliecina oficiāls sertifikāts, un par to, kā tiek tehniski novērtēta atbilstība šiem noteikumiem, kā arī šīs regulas attiecīgajiem noteikumiem.
3. Oficiālos sertifikātus paraksta sertificējošā amatpersona un izsniedz ar vienu no šādiem pamatojumiem:
 - a) sertificējošās amatpersonas tiešas zināšanas par sertificēšanai būtiskiem atjauninātiem faktiem un datiem, kas ir iegūti:
 - i) oficiālā kontrolē; vai
 - ii) izriet no cita kompetento iestāžu izsniegta oficiāla sertifikāta;
 - b) sertificēšanai būtiski fakti un dati, kuru pārzināšanu ir apliecinājusi cita persona, ko šim nolūkam pilnvarojušas kompetentās iestādes un kas rikojas to kontrolē, ar nosacījumu, ka šādu faktu un datu pareizību var pārbaudīt sertificējošā amatpersona;
 - c) sertificēšanai būtiski fakti un dati, kas iegūti, izmantojot operatoru paškontroļu sistēmas, un ko papildina un apstiprina regulāro oficiālo kontroļu rezultāti, ja sertificējošā amatpersona tādējādi ir pārliecinājies, ka ir izpildīti oficiālā sertifikāta izsniegšanas nosacījumi.
4. Sertificējošā amatpersona oficiālus sertifikātus paraksta un izsniedz, pamatojoties tikai uz šā panta 3. punkta a) apakšpunktu, ja to paredz 1. panta 2. punktā minētie noteikumi.

89. pants

Oficiālu sertifikātu uzticamības garantijas

1. Oficiāli sertifikāti atbilst šādām prasībām:
 - a) tiem ir unikāls kods:

- b) sertificējošā amatpersona tos neparaksta, ja tie nav aizpildīti vai aizpildīti nepilnīgi;
 - c) tos sagatavo vienā vai vairākās Savienības iestāžu oficiālajās valodās, ko saprot sertificējošā amatpersona, un, attiecīgā gadījumā, kādā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām;
 - d) ir autentiski un pareizi;
 - e) tie ļauj identificēt personu, kura tos parakstījusi, un to izsniegšanas datumu; un
 - f) tie dod iespēju viegli pārbaudīt saikni starp sertifikātu, iestādi, kas to izsniegusi, un sūtījumu, partiju vai atsevišķu dzīvnieku vai preci, uz kuru sertifikāts attiecas.
2. Kompetentās iestādes veic visus atbilstīgus pasākumus, lai novērstu viltotu vai maldinošu oficiālu sertifikātu izsniegšanu vai to ļaunprātīgu izmantošanu.

90. pants

Īstenošanas pilnvaras attiecībā uz oficiāliem sertifikātiem

Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus 88. un 89. panta vienādai piemērošanai attiecībā uz:

- a) oficiālu sertifikātu paraugiem un šādu sertifikātu izsniegšanas noteikumiem, kuru prasības nav noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos;
- b) mehānismiem un tehniskajiem pasākumiem, kas nodrošina pareizu un uzticamu oficiālu sertifikātu izsniegšanu un novērš krāpšanās risku;
- c) procedūrām, kas jāievēro sertifikātu atsaukšanas gadījumā un aizstājēsertifikātu izsniegšanā;
- d) oficiālu sertifikātu apliecinātu kopiju sagatavošanas noteikumiem;
- e) tādu dokumentu formu, kam jābūt līdzīgi dzīvniekiem un precēm pēc oficiālo kontroļu veikšanas;
- f) elektronisku sertifikātu izsniegšanas un elektronisko parakstu izmantošanas noteikumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

91. pants

Oficiāli apliecinājumi

1. Ja šajā regulā vai 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos operatoriem paredz pienākumu kompetento iestāžu oficiālā uzraudzībā izsniegt oficiālus apliecinājumus vai šādu pienākumu paredz kompetentajām iestādēm, piemēro šā panta 2., 3. un 4. punktu.
2. Oficiāli apliecinājumi:
 - a) ir autentiski un pareizi;
 - b) tos sagatavo vienā vai vairākās Savienības iestāžu oficiālajās valodās, un, attiecīgā gadījumā, kādā no galamērķa dalībvalsts oficiālajām valodām; un
 - c) ja tie attiecas uz sūtījumu vai partiju – dod iespēju pārbaudīt saikni starp oficiālo apliecinājumu un attiecīgo sūtījumu vai partiju.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka personāls, kas veic oficiālās kontroles, lai uzraudzītu oficiālu apliecinājumu izsniegšanu, vai – ja oficiālus apliecinājumus izsniedz kompetentās iestādes – personāls, kas iesaistīts šādu oficiālu apliecinājumu izsniegšanā:

- a) ir objektīvs, nav iesaistīts nekādos interešu konfliktos, un jo īpaši nav tādā situācijā, kas var tieši vai netieši ietekmēt viņu profesionālās uzvedības neitralitāti attiecībā uz to, kas ar oficiālajiem apliecinājumiem tiek sertificēts; un
- b) ir saņēmis piemērotu apmācību par:
 - i) noteikumiem, kuru ievērošanu apliecina oficiālie apliecinājumi, un par to, kā tehniski novērtēt atbilstību minētajiem noteikumiem;
 - ii) šajā regulā paredzētajiem attiecīgajiem noteikumiem.

4. Kompetentās iestādes veic regulāras oficiālās kontroles, lai pārbaudītu, vai:

- a) operatori, kas izsniedz apliecinājumus, ievēro 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētos nosacījumus; un
- b) apliecinājumu izsniedz, pamatojoties uz atbilstīgiem, pareiziem un pārbaudāmiem faktiem un datiem.

III SADAĻA

REFERENCES LABORATORIJAS UN REFERENCES CENTRI

92. pants

Lēmums, ar ko izveido Eiropas Savienības references laboratoriju

1. Jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, Eiropas Savienības references laboratorija tiek izveidota, ja oficiālo kontroļu vai citu oficiālo darbību efektivitāte ir atkarīga arī no tā, cik kvalitatīvas, vienveidīgas un uzticamas ir:

- a) analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, ko izmanto oficiālās laboratorijas, kuras nozīmētas saskaņā ar 37. panta 1. punktu; un
- b) šādu oficiālo laboratoriju veiktās analīzes, testu un diagnostikas rezultāti.

2. Eiropas Savienības references laboratorija tiek izveidota, ja ir atzīta vajadzība veicināt vienveidīgas prakses saistībā ar 1. punkta a) apakšpunktā minēto metožu attīstību vai izmantošanu.

3. Komisija regulāri pārskata Eiropas Savienības references laboratoriju pilnvaras un darbību.

4. Komisija ar deleģētu aktu saskaņā ar 144. pantu papildina šo regulu, pieņemot lēmumu izveidot šādu Eiropas Savienības references laboratoriju.

93. pants

Eiropas Savienības references laboratoriju nozīmēšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nozīmē Eiropas Savienības references laboratorijas gadījumos, kad ir pieņemts lēmums izveidot šādu laboratoriju saskaņā ar 92. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minēto nozīmēšanu:

- a) veic atklātā izraudzīšanās procesā; un
- b) ir ierobežota laikā un minimums uz piecu gadu laikposmu vai tiek regulāri pārskatīta.

3. Eiropas Savienības referenes laboratorijas:
- darbojas saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 un tās saskaņā ar minēto standartu akreditē valsts akreditācijas iestāde, kas darbojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008. Minētās akreditācijas tvērumš:
 - attiecas uz visām laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm, kas laboratorijai jāizmanto, kad tā darbojas kā Eiropas Savienības referenes laboratorija;
 - var attiekties uz vienu vai vairākām laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm vai metožu grupām;
 - var būt definējama elastīgi, lai akreditācijas tvērumā kā pārveidoti varianti varētu būt tādas metodes, ko Eiropas Savienības referenes laboratorija izmantojusi akreditācijas piešķiršanas laikā, vai papildus minētajām metodēm tādas jaunas metodes, kas balstās uz pašas laboratorijas validācijām bez tās dalībvalsts, kurā atrodas Eiropas Savienības referenes laboratorija, akreditācijas iestādes veiktas konkrētas novērtēšanas pirms šādu pārveidotu vai jaunu metožu izmantošanas;
 - savus Eiropas Savienības referenes laboratorijas uzdevumus pilda objektīvi, neiesaistoties nekādos interešu konfliktos, un jo īpaši nenonākot tādā situācijā, kas var tieši vai netieši ietekmēt viņu profesionālās uzdevības neitralitāti;
 - ir nodrošinātas vai noslēdz līgumus ar attiecīgi kvalificētu personālu, kas ir pietiekami apmācīts par analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm, kuras izmanto to kompetences jomās, un, attiecīgā gadījumā, ar atbalsta personālu;
 - to rīcībā ir tām uzticēto uzdevumu veikšanai vajadzīgā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tām ir pieejami;
 - nodrošina, lai to personāls un jebkurš līgumdarbinieks labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi un lai to darbā tiktu ņemtas vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises pētniecībā;
 - ir aprīkotas ar vajadzīgo aprīkojumu vai ir tam piekļuve, lai ārkārtas situācijās veiktu savus uzdevumus; un
 - attiecīgā gadījumā ir aprīkotas tā, lai varētu izpildīt attiecīgos biodrošības standartus.
4. Atkāpjoties no šā panta 3. punkta a) apakšpunkta, attiecībā uz jomu, ko reglamentē 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie noteikumi, Komisija var nozīmēt oficiālās laboratorijas, ko kompetentās iestādes par tādām ir nozīmējušas, balstoties uz izņēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 41. pantu, par Eiropas Savienības referenes laboratorijām, neatkarīgi no tā, vai tās izpilda šā panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētos nosacījumus.
5. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, laboratorijas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1829/2003 32. panta pirmajā daļā un Regulas (EK) Nr. 1831/2003 21. panta pirmajā daļā, ir Eiropas Savienības referenes laboratorijas, kurām ir pienākumi un kas veic šīs regulas 94. pantā minētos uzdevumus šādās jomās:
- ĢMO un ģenētiski modificēta pārtika un barība; un
 - barības piedevas.
6. Personāla konfidencialitātes pienākumus, kas minēti 8. pantā, piemēro *mutatis mutandis* Eiropas Savienības referenes laboratoriju personālam.

94. pants

Eiropas Savienības referenes laboratoriju pienākumi un uzdevumi

- Eiropas Savienības referenes laboratorijas palīdz pilnveidot un saskaņot tādas analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, kas jāizmanto oficiālajām laboratorijām, kuras nozīmētas saskaņā ar 37. panta 1. punktu, un pilnveidot un saskaņot tajās iegūtos analīzes, testēšanas un diagnostikas datus.

2. Eiropas Savienības references laboratorijas, kas nozīmētas saskaņā ar 93. panta 1. punktu, ir atbildīgas par šādiem uzdevumiem, ciktāl tie ir iekļauti references laboratoriju gada vai daudzgadu darba programmās, kuras ir izveidotas atbilstīgi mērķiem un prioritātēm attiecīgajās darba programmās, kuras Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 652/2014 36. pantu:

- a) valsts references laboratorijām sniegt sīki izstrādātu informāciju un ieteikumus par laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodēm, tostarp references metodēm;
- b) valsts references laboratorijām sniegt references materiālus;
- c) koordinēt, kā valsts references laboratorijas un, ja vajadzīgs, citas oficiālās laboratorijas piemēro a) apakšpunktā minētās metodes, konkrētāk, regulāri organizējot starplaboratoriju salīdzinošu testēšanu vai prasmes testus un pēc šādas salīdzinošas testēšanas vai prasmes testiem nodrošinot turpmāko rīcību saskaņā ar starptautiski atzītiem protokoliem, ja tādi ir pieejami, un informējot Komisiju un dalībvalstis par starplaboratoriju salīdzinošās testēšanas vai prasmes testu rezultātiem un turpmāko rīcību;
- d) koordinēt praktiskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu jaunas laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes, un informēt valsts references laboratorijas par šīs jomas sasniegumiem;
- e) valsts references laboratoriju un, vajadzības gadījumā, citu oficiālo laboratoriju personālam, kā arī trešo valstu ekspertiem rīkot mācību kursus;
- f) savu pienākumu tvērumā sniegt zinātnisku un tehnisku atbalstu Komisijai;
- g) valsts references laboratorijām sniegt informāciju par attiecīgām valsts, Savienības un starptautiska līmeņa pētniecības darbībām;
- h) savu pienākumu tvērumā sadarboties ar laboratorijām trešās valstīs un ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EFSA), Eiropas Zāļu aģentūru (EMA) un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (ECDC);
- i) aktīvi palīdzēt dalībvalstīs diagnosticēt pārtikas infekciju, zoonožu vai dzīvnieku slimību vai augiem kaitīgo organismu uzliesmojumus, veicot patogēnu izolātu vai kaitīgo organismu paraugu apstiprinošu diagnosticēšanu, raksturošanu vai taksonomisko vai epizootisko izpēti;
- j) koordinēt vai veikt testus, lai pārbaudītu pārtikas infekciju, zoonožu vai dzīvnieku slimību un augiem kaitīgo organismu diagnosticēšanā izmantoto reaģentu un reaģentu partiju kvalitāti;
- k) ja attiecas uz šo laboratoriju kompetences jomu – izveidot un uzturēt:
 - i) augiem kaitīgo organismu references kolekcijas un/vai patogēnu references celmus;
 - ii) references kolekcijas ar materiāliem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem un ko izmanto analīzes aprīkojuma kalibrēšanā, un valsts references laboratorijas nodrošināt ar to paraugiem;
 - iii) atjauninātus pieejamo standartvielu un reaģentu un šādu vielu un reaģentu ražotāju un piegādātāju sarakstus; un
- l) ja attiecas uz šo laboratoriju kompetences jomu – attiecīgos gadījumos sadarbojas savstarpēji un ar Komisiju, lai izstrādātu analīzes, testēšanas vai diagnozes metodes, kas atbilst augstiem standartiem.

Attiecībā uz k) apakšpunkta i) punktu Eiropas Savienības references laboratorija var izveidot un uzturēt šādas atsauces kolekcijas un atsauces veidus, uz līguma pamata uzticot ārpalpojuma citām oficiālajām laboratorijām un zinātniskajām organizācijām.

3. Eiropas Savienības references laboratorijas publicē tādu valsts references laboratoriju sarakstu, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar 100. panta 1. punktu.

Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centru nozīmēšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nozīmē Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centrus, kas atbalsta Komisijas un dalībvalstu darbības saistībā ar 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minēto noteikumu piemērošanu.

2. Šā panta 1. punktā minētā nozīmēšana:
 - a) tiek veikta atklātā izraudzīšanās procesā; un
 - b) ir uz ierobežotu laikposmu vai to regulāri pārskata.
3. Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centri:
 - a) darbojas neatkarīgi attiecībā uz savu kā Eiropas Savienības references centru uzdevumu īstenošanu;
 - b) tiem ir augsta līmeņa zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas par cilvēku un dzīvnieku savstarpējām attiecībām, dzīvnieku uzvedību, dzīvnieku psiholoģiju, dzīvnieku ģenētiku, dzīvnieku veselību un uzturu saistībā ar dzīvnieku labturību, un dzīvnieku labturības aspektiem, kas saistīti ar dzīvnieku izmantošanu komerciāliem un zinātniskiem mērķiem;
 - c) tiem ir attiecīgi kvalificēts personāls, kas ir pietiekami apmācīts b) apakšpunktā minētajās jomās un ar dzīvniekiem saistītos ētikas jautājumos, un, attiecīgā gadījumā, atbalsta personāls;
 - d) tiem ir uzticēto uzdevumu veikšanai vajadzīgā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tiem ir pieejami; un
 - e) tie nodrošina, lai to personāls labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi b) apakšpunktā minētajās jomās un lai to darbā ņemtu vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises, tostarp pētījumus un pasākumus, kurus veikuši citi Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centri, minēto jomu pētniecībā.

96. pants

Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centru pienākumi un uzdevumi

Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centri ir atbildīgi par šādiem atbalsta uzdevumiem, ciktāl tie ir iekļauti references centru gada vai daudzgadu darba programmās, kuras ir izveidotas atbilstīgi mērķiem un prioritātēm attiecīgajās darba programmās, kuras Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 652/2014 36. pantu:

- a) savu pienākumu tvērumā nodrošināt zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas, tostarp attiecīgā gadījumā koordinētas palīdzības formā attiecīgajiem valsts atbalsta tīkliem un struktūrām jomā, ko regulē 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētie noteikumi;
- b) nodrošināt zinātniskās un tehniskās speciālās zināšanas 21. panta 8. punkta e) apakšpunktā minēto dzīvnieku labturības rādītāju izstrādē un piemērošanā;
- c) izstrādāt dzīvnieku labturības līmeņa novērtēšanas un dzīvnieku labturības uzlabošanas metodes vai koordinēt to izstrādi;
- d) veikt zinātniskus un tehniskus pētījumus par komerciāliem vai zinātniskiem mērķiem izmantotu dzīvnieku labturību;
- e) organizēt mācību kursus a) apakšpunktā minēto valsts zinātniskā atbalsta tīklu vai struktūru personālam, kompetento iestāžu personālam un trešo valstu ekspertiem; un
- f) izplatīt pētījumu konstatējumus un tehniskās inovācijas un sadarboties ar Savienības pētniecības iestādēm jomās, kas ir to uzdevumu tvērumā.

97. pants

Eiropas Savienības references centru lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei nozīmēšana

1. Komisija ar īstenošanas aktiem var nozīmēt Savienības references centrus, kas atbalsta Komisijas un dalībvalstu darbības ar mērķi novērst, konstatēt un apkarot 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus, kas veikti ar maldinošu krāpniecisku vai maldinošu praksi.

2. Šā panta 1. punktā minētā nozīmēšana:
 - a) tiek veikta atklātā izraudzīšanās procesā; un
 - b) ir uz ierobežotu laikposmu vai to regulāri pārskata.
3. Eiropas Savienības references centri lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei:
 - a) darbojas neatkarīgi attiecībā uz savu kā Eiropas Savienības references centru uzdevumu īstenošanu;
 - b) ir ar augstu zinātniskās un tehniskās kompetences līmeni jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, un tiesu ekspertīzē, ko piemēro minētajās jomās, lai ar attiecīgu spēju veiktu vai koordinētu pētniecību visaugstākajā līmenī preču autentiskuma un integritātes jomā un izstrādātu, piemērotu un apstiprinātu metodes, kas izmantojamas, lai atklātu ar krāpniecisku vai maldinošu praksi veiktus 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus;
 - c) nodarbina attiecīgi kvalificētu personālu, kas ir pietiekami apmācīts b) apakšpunktā minētajās jomās, un vajadzīgo atbalsta personālu;
 - d) tiem ir uzticēto uzdevumu veikšanai vajadzīgā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tiem ir pieejami; un
 - e) nodrošina, lai to personāls labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi b) apakšpunktā minētajās jomās un lai to darbā ņemtu vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākos zinātniskos pētījumus minētajās jomās.

98. pants

Eiropas Savienības references centru lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei pienākumi un uzdevumi

Eiropas Savienības references centri lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei ir atbildīgi par šādiem atbalsta uzdevumiem, ciktāl tie ir iekļauti references centru gada vai daudzgadu darba programmās, kuras ir izveidotas atbilstīgi mērķiem un prioritātēm attiecīgajās darba programmās, kuras Komisija ir pieņēmusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 652/2014 36. pantu:

- a) sniegt īpašas zināšanas saistībā ar lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumu un integritāti un ar to, kā atklāt ar krāpniecisku vai maldinošu praksi veiktus šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus, saistībā ar tiesu ekspertīzi, ko piemēro jomās, kuras reglamentē minētie noteikumi;
- b) sniegt konkrētas analīzes, kas paredzētas to lauksaimniecības un pārtikas aprites segmentu noteikšanai, kuros varētu būt notikuši ar krāpniecisku vai maldinošu praksi veikti šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumi, un kas paredzētas tam, lai palīdzētu izstrādāt konkrētu oficiālo kontroļu metodes un kārtību;
- c) vajadzības gadījumā īstenot šīs regulas 94. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktā minētos uzdevumus, tādējādi izvairoties no dublēšanās ar to Eiropas Savienības references laboratoriju uzdevumiem, kas nozīmētas saskaņā ar šīs regulas 93. pantu;
- d) vajadzības gadījumā izveidot un uzturēt autentisku references materiālu kolekcijas vai datubāzes, kas izmantojamas, lai atklātu ar krāpniecisku vai maldinošu praksi veiktus šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpumus; un
- e) izplatīt pētījumu konstatējumus un tehniskās inovācijas jomās, kas ir to uzdevuma tvērumā.

99. pants

Komisijas pienākumi

1. Komisija publicē un vajadzības gadījumā atjaunina šādus sarakstus:
 - a) 93. pantā paredzētās Eiropas Savienības references laboratorijas;

- b) 95. pantā paredzētie Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centri;
- c) 97. pantā minētie Eiropas Savienības references centri lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz Eiropas Savienības references laboratorijām, Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centriem un Eiropas Savienības references centriem lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei piemērojamo prasību un to pienākumu un uzdevumu noteikšanu papildus tiem, kas noteikti 93. panta 3. punktā, 94. pantā, 95. panta 3. punktā, 96. pantā, 97. panta 3. punktā un 98. pantā. Šādi deleģētie akti ir jāierobežo tikai attiecībā uz situācijām, kad ir no jauna radies risks, vai ārkārtas situācijām, uz jaunām dzīvnieku slimībām vai augu slimībām vai situācijām, kurās ir vajadzīgas jaunas juridiskas prasības.

3. Eiropas Savienības references laboratorijām un Eiropas Savienības references centriem piemēro Komisijas kontroles, lai pārbaudītu to atbilstību 93. panta 3. punkta, 94. panta, 95. panta 3. punkta un 97. panta 3. punkta prasībām.

4. Ja šā panta 3. punktā minētās Komisijas kontroles liecina par neatbilstību 93. panta 3. punktā, 94. pantā, 95. panta 3. punktā un 97. panta 3. punktā noteiktajām prasībām, Komisija pēc komentāru saņemšanas no Eiropas Savienības references laboratorijas vai Eiropas Savienības references centra:

- a) ar īstenošanas aktu atsauc laboratorijas vai centra nozīmējumu; vai
- b) veic jebkādu citu atbilstīgu pasākumu.

100. pants

Valsts references laboratoriju nozīmēšana

1. Dalībvalstis katrai Eiropas Savienības references laboratorijai, kas nozīmēta saskaņā ar 93. panta 1. punktu, nozīmē vienu vai vairākas valsts references laboratorijas.

Dalībvalstis var nozīmēt valsts references laboratoriju arī gadījumos, kad nav atbilstošas Eiropas Savienības references laboratorijas.

Dalībvalsts var nozīmēt laboratoriju, kas atrodas citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzēja puse.

Vienu laboratoriju var nozīmēt par valsts references laboratoriju vairāk nekā vienai dalībvalstij.

2. Valsts references laboratorijām piemēro prasības, kas paredzētas 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā, 37. panta 5. punktā, 39. pantā, 42. panta 1. punktā, 42. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un 42. panta 3. punktā.

Atkāpjoties no 37. panta 4. punkta e) apakšpunkta, attiecībā uz jomu, ko reglamentē ar noteikumiem, kas minēti 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā, kompetentās iestādes var nozīmēt oficiālās laboratorijas, ko kompetentās iestādes par tādām ir nozīmējušas, balstoties uz izņēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 41. pantu, par valsts references laboratorijām, neatkarīgi no tā, vai tās atbilst minētajā 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam.

3. Valsts references laboratorijas atbilst šādām prasībām:

- a) savus valsts references laboratorijas uzdevumus pilda objektīvi, neiesaistoties nekādos interešu konfliktos, un jo īpaši nenonākot tādā situācijā, kas var tieši vai netieši ietekmēt viņu profesionālās uzvedības neitralitāti;
- b) tās ir nodrošinātas vai noslēdz līgumus ar attiecīgi kvalificētu personālu, kas ir pietiekami apmācīts par analīzes, testēšanas un diagnostikas metodēm to kompetences jomās, un, attiecīgā gadījumā, ar atbalsta personālu;
- c) to rīcībā ir tām uzticēto uzdevumu veikšanai vajadzīgā infrastruktūra, aprīkojums un produkti vai šāda infrastruktūra, aprīkojums un produkti tām ir pieejami;
- d) nodrošina, lai to personāls vai jebkurš līgumdarbinieks labi pārzinātu starptautiskos standartus un praksi un lai to darbā tiktu ņemtas vērā valsts, Savienības un starptautiska līmeņa jaunākās norises pētniecībā;

e) ir aprīkotas ar vajadzīgo aprīkojumu vai ir tam piekļuve, lai ārkārtas situācijās veiktu savus uzdevumus; un

f) attiecīgā gadījumā ir aprīkotas tā, lai varētu izpildīt attiecīgos biodrošības standartus.

4. Dalībvalstis:

a) katras valsts references laboratorijas nosaukumu un adresi paziņo Komisijai, attiecīgajai Eiropas Savienības references laboratorijai un citām dalībvalstīm;

b) šā punkta a) apakšpunktā minēto informāciju publisko; un

c) vajadzības gadījumā atjaunina a) apakšpunktā minēto informāciju.

5. Dalībvalstis, kam uz vienu Eiropas Savienības references laboratoriju ir vairāk nekā viena valsts references laboratorija, gādā, ka šādas laboratorijas cieši sadarbojas, lai starp tām, ar citu valstu references laboratorijām un ar Eiropas Savienības references laboratoriju būtu nodrošināta efektīva koordinācija.

6. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz valsts references laboratorijām piemērojamo prasību noteikšanu papildus prasībām, kas noteiktas šā panta 2. un 3. punktā. Šādus deleģētos aktus izmanto tikai, lai nodrošinātu saskaņotību ar jebkādam papildu prasībām, kas pieņemtas saskaņā ar 99. panta 2. punktu.

101. pants

Valsts references laboratoriju pienākumi un uzdevumi

1. Valsts references laboratorijas savas kompetences jomā:

a) sadarbojas ar Eiropas Savienības references laboratorijām un piedalās šādu laboratoriju organizētos mācībuursos un starplaboratoriju salīdzinošos testos;

b) koordinē saskaņā ar 37. panta 1. punktā nozīmēto oficiālo laboratoriju darbības, lai saskaņotu un uzlabotu laboratoriskās analīzes, testēšanas vai diagnostikas metodes un to izmantošanu;

c) attiecīgā gadījumā organizē starplaboratoriju salīdzinošu testēšanu vai prasmes testus starp oficiālām laboratorijām, nodrošina atbilstīgu turpmāko rīcību pēc šādiem testiem un informē kompetentās iestādes par šādu testu rezultātiem un turpmāko rīcību;

d) nodrošina Eiropas Savienības references laboratorijas sniegtās informācijas izplatīšanu kompetentajām iestādēm un oficiālajām laboratorijām;

e) savu uzdevumu tvērumā sniedz zinātnisku un tehnisku palīdzību kompetentajām iestādēm 109. pantā minēto VDKP un saskaņā ar 112. pantu pieņemto koordinēto kontroles programmu īstenošanā;

f) attiecīgā gadījumā apstiprina reaģentus un reaģentu partiju, sagatavo un atjaunina pieejamo standartvielu un reaģentu un šādu vielu un reaģentu ražotāju un piegādātāju sarakstus;

g) vajadzības gadījumā vada apmācības kursus to oficiālo laboratoriju personālam, kas nozīmētas saskaņā ar 37. panta 1. punktu; un

h) aktīvi palīdz dalībvalstij, kas tās ir nozīmējusi, lai diagnosticētu pārtikas infekciju, zoonožu, dzīvnieku slimību vai augiem kaitīgo organismu uzliesmojumus un sūtijumu neatbilstību gadījumos, veicot patogēnu izolātu vai kaitīgo organismu paraugu apstiprinošu diagnosticēšanu, raksturošanu un taksonomisko vai epizootisko izpēti.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz pienākumu un uzdevumu noteikšanu valsts references laboratorijām papildus tiem, kas paredzēti šā panta 1. punktā. Šādus deleģētos aktus izmanto tikai, lai nodrošinātu saskaņotību ar jebkādiem papildu pienākumiem un uzdevumiem, kas pieņemti saskaņā ar 99. panta 2. punktu.

IV SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ PALĪDZĪBA UN SADARBĪBA

102. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs sniedz cita citai administratīvo palīdzību saskaņā ar 104.–107. pantu, lai nodrošinātu 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pareizu piemērošanu gadījumos, kas saistīti ar vairāk nekā vienu dalībvalsti.
 2. Administratīvajā palīdzībā – attiecīgā gadījumā un attiecīgajām kompetentajām iestādēm vienojoties – ietilpst dalībvalsts kompetento iestāžu piedalīšanās tādās oficiālās kontrolēs uz vietas, ko veic citas dalībvalsts kompetentās iestādes.
 3. Šī sadaļa neskar valstu tiesību aktus:
 - a) kuri ir piemērojami to dokumentu un informācijas publiskošanai, uz ko attiecas tiesu izmeklēšanas un tiesvedība, vai kas ir saistīti ar tiesas izmeklēšanām un tiesvedību, tostarp kriminālizmeklēšanām; un
 - b) kuru mērķis ir aizsargāt fizisku vai juridisku personu komercintereses.
 4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu to, ka no citām tiesībsargājošām iestādēm, prokuroru un tiesu iestādēm uz kompetentām iestādēm nosūta informāciju par iespējamu neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, uz ko attiecas šīs sadaļas piemērošana un kas var būt:
 - a) risks cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi; vai
 - b) šīs regulas 1. panta 2. punktā minēto noteikumu iespējams pārkāpums, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi.
 5. Visa 104.–107. punktam atbilstošā saziņa starp kompetentajām iestādēm notiek rakstiski papīra vai elektroniskā formā.
 6. Lai racionalizētu un vienkāršotu ziņojumu apmaiņu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka standartformu:
 - a) šīs regulas 104. panta 1. punktā paredzētajiem palīdzības pieprasījumiem; un
 - b) parastu un atkārtotu paziņojumu un atbilžu sniegšanai.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

103. pants

Koordinācijas institūcijas

1. Katra dalībvalsts nozīmē vienu vai vairākas koordinācijas institūcijas, kas darbojas kā kontaktpunkti, kuri ir atbildīgi par informācijas apmaiņas veicināšanu starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar 104.–107. pantu.
2. Koordinācijas institūciju nozīmēšana neliedz īstenot tiešu saziņu, informācijas apmaiņu vai sadarbību starp kompetento iestāžu personālu dažādās dalībvalstīs.
3. Dalībvalstis Komisijai un citām dalībvalstīm paziņo saskaņā ar 1. punktu nozīmēto koordinācijas institūciju kontakttinformāciju un visas turpmākās šādu datu izmaiņas.
4. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē un atjaunina to koordinācijas institūciju sarakstu, ko dalībvalstis tai paziņojušas saskaņā ar 3. punktu.
5. Visus 104. panta 1. punktam atbilstošos palīdzības pieprasījumus un visus 105., 106. un 107. pantam atbilstošos paziņojumus un ziņojumus koordinācijas institūcija nosūta attiecīgajai koordinācijas institūcijai dalībvalstī, kurai pieprasījums vai paziņojums adresēts.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka tehnisko rīku specifikācijas un procedūras saziņai starp koordinācijas institūcijām, kas nozīmētas saskaņā ar šā panta 1. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

104. pants

Palīdzība pēc pieprasījuma

1. Ja kādas dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka oficiālo kontroļu veikšanai vai šādām oficiālām kontrolēm sekojošas iedarbīgas turpmākās rīcības īstenošanai to teritorijā tām ir vajadzīgi dati vai informācija no citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tās attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedz pamatotu administratīvās palīdzības pieprasījumu. Pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes:

- a) nekavējoties apstiprina tā saņemšanu;
- b) ja prasītāja kompetentā iestāde tā paredz, – tās desmit darbdienu laikā no pieprasījuma saņemšanas norāda paredzamo laiku, kas nepieciešams, lai informētā veidā reaģētu uz pieprasījumu; un
- c) veic oficiālās kontroles vai izmeklēšanu, kas nepieciešama, lai prasītājām kompetentajām iestādēm nekavējoties iesniegtu visu nepieciešamo informāciju un dokumentus, kas tām dod iespēju pieņemt informētus lēmumus un pārbaudīt atbilstību Savienības noteikumiem savā jurisdikcijā.

2. Var nosūtīt dokumentu oriģinālus vai iesniegt to kopijas.

3. Pēc vienošanās starp prasītājām kompetentajām iestādēm un pieprasījuma saņēmējām kompetentajām iestādēm pirmo minēto kompetento iestāžu nozīmēts personāls var būt klāt 1. punkta c) apakšpunktā minētajās oficiālajās kontrolēs un izmeklēšanās, ko veic pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes.

Tādos gadījumos prasītāju kompetento iestāžu personāls:

- a) jebkurā brīdī var uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurā norādīta to identitāte un oficiālais statuss;
- b) ar savu pārstāvju starpniecību un vienīgi veicamās administratīvās izmeklēšanas mērķim no operatora saņem piekļuvi tām pašām telpām un dokumentiem, kam var piekļūt pieprasījuma saņēmēju kompetento iestāžu personāls; un
- c) pēc savas iniciatīvas neīsteno izmeklēšanas pilnvaras, kas piešķirtas pieprasījuma saņēmēju kompetento iestāžu amatpersonām.

105. pants

Palīdzība bez pieprasījuma neatbilstības gadījumā

1. Ja kompetentās iestādes dalībvalstī uzzina par neatbilstības gadījumu un ja šāda neatbilstība var ietekmēt citu dalībvalsti, tās bez iepriekšēja pieprasījuma un bez liekas kavēšanās šādu informāciju paziņo attiecīgās citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes, kas informētas saskaņā ar 1. punktu:

- a) bez liekas kavēšanās apstiprina paziņojuma saņemšanu;
- b) ja paziņotāja kompetentā iestāde tā paredz – tās desmit darbdienu laikā no paziņojuma saņemšanas norāda:
 - i) kādu izmeklēšanu tās plāno veikt; vai
 - ii) kādu iemeslu dēļ tās uzskata, ka izmeklēšana nav nepieciešama; un
- c) ja b) apakšpunktā minēto izmeklēšanu uzskata par nepieciešamu, tās lietu izmeklē un nekavējoties informē paziņotājas kompetentās iestādes par rezultātiem un attiecīgā gadījumā par visiem veiktajiem pasākumiem.

106. pants

Palīdzība tādas neatbilstības gadījumā, kas rada risku vai atkārtotu vai iespējamu būtisku pārkāpumu

1. Ja, veicot oficiālās kontroles dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, kompetentās iestādes konstatē, ka šādi dzīvnieki vai preces neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem un tādējādi rada risku dzīvnieku, cilvēku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi vai ka ar tiem, iespējams, tiek būtiski pārkāpti minētie noteikumi, tās nekavējoties paziņo to nosūtīšanas dalībvalsts un jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, lai tās varētu sākt attiecīgu izmeklēšanu.

2. Paziņojuma saņēmējas kompetentās iestādes nekavējoties:

- a) apstiprina paziņojuma saņemšanu;
- b) ja paziņotāja kompetentā iestāde tā paredz – norāda, kādu izmeklēšanu tās plāno veikt; un
- c) izmeklē lietu, veic visus nepieciešamos pasākumus un informē paziņotājas kompetentās iestādes par to, kāda veida izmeklēšana un oficiālās kontroles ir veiktas, un par pieņemtajiem lēmumiem un to iemesliem.

3. Ja paziņotājām kompetentajām iestādēm ir iemesls uzskatīt, ka konstatētā neatbilstība ar paziņojuma saņēmēju kompetento iestāžu veikto izmeklēšanu vai pasākumiem netiek pienācīgi novērsta, tās pieprasa, lai paziņojuma saņēmējas kompetentās iestādes veiktās oficiālās kontroles vai pasākumus papildinātu. Šādos gadījumos abu dalībvalstu kompetentās iestādes:

- a) cenšas vienoties par pieeju, lai pienācīgi risinātu neatbilstību, arī ar kopīgām oficiālām kontrolēm un izmeklēšanu saskaņā ar 104. panta 3. punktu; un
- b) nekavējoties informē Komisiju, ja nevar vienoties par attiecīgiem pasākumiem.

4. Ja oficiālās kontroles, ko veic attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, liecina par atkārtotiem neatbilstības gadījumiem, kā minēts 1. punktā, galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

107. pants

Trešo valstu palīdzība, pamatojoties uz sniegto informāciju

1. Ja kompetentās iestādes no trešās valsts saņem informāciju, kas liecina par neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem vai risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi, tās nekavējoties:

- a) paziņo šādu informāciju kompetentajām iestādēm citās attiecīgajās dalībvalstīs; un
- b) paziņo šādu informāciju Komisijai, ja šāda informācija ir vai var būt būtiska Savienības līmenī.

2. Informāciju, kas iegūta oficiālajās kontrolēs un izmeklēšanā, kuras veic saskaņā ar šo regulu, 1. punktā minētajai trešai valstij var paziņot, ar noteikumu, ka:

- a) šādai ziņošanai piekrit kompetentās iestādes, kas sniegušas informāciju;
- b) trešā valsts ir apņēmusies sniegt palīdzību, kas nepieciešama, lai savāktu pierādījumus par praksi, kura ir vai šķiet neatbilstoša Savienības noteikumiem vai rada risku cilvēkiem, dzīvniekiem, augiem vai videi; un
- c) ir ievēroti attiecīgie Savienības un valsts noteikumi, kas piemērojami personas datu paziņošanai trešām valstīm.

108. pants

Komisijas koordinēta palīdzība un turpmākā rīcība

1. Ja kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs nespēj vienoties par attiecīgu rīcību, lai novērstu neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija nekavējoties koordinē pasākumus un darbības, ko veic kompetentās iestādes saskaņā ar šo sadaļu, ja Komisijai pieejamā informācijā ir vai nu:
 - a) ziņots par darbībām, kas ir vai šķiet neatbilstošas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, un šādas darbības ir vai varētu būt saistītas ar pārkāpumiem vairāk nekā vienā dalībvalstī; vai
 - b) norādīts, ka tādas pašas vai līdzīgas darbības, kas ir vai šķiet neatbilstošas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, varētu tikt īstenotas vairāk nekā vienā dalībvalstī.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos Komisija var:
 - a) sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, nosūtīt inspekcijas grupu oficiālas kontroles veikšanai uz vietas;
 - b) ar īstenošanas aktiem pieprasīt, lai nosūtīšanas dalībvalsts kompetentās iestādes un, attiecīgā gadījumā, citu dalībvalstu kompetentās iestādes attiecīgi pastiprinātu oficiālās kontroles un par veiktajiem pasākumiem ziņotu Komisijai;
 - c) veikt jebkādus citus attiecīgus pasākumus saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu, paredzot noteikumus ātrai informācijas apmaiņai 1. punktā minētajos gadījumos.

V SADAĻA

PLĀNOŠANA UN ZIŅOŠANA

109. pants

Valsts daudzgadu kontroles plāni (VDKP) un viena VDKP struktūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka oficiālās kontroles, ko reglamentē šī regula, kompetentās iestādes veic, pamatojoties uz VDKP, kuru koordinēti sagatavo un īsteno visā to teritorijā.
2. Dalībvalstis nozīmē vienu struktūru, kura ir atbildīga par:
 - a) VDKP sagatavošanas koordinēšanu starp visām kompetentajām iestādēm, kuras atbildīgas par oficiālajām kontrolēm;
 - b) VDKP saskaņotības nodrošināšanu;
 - c) informācijas vākšanu par VDKP īstenošanu, ņemot vērā 113. pantā minēto gada ziņojumu iesniegšanu, un vajadzības gadījumā par tā pārskatīšanu un atjaunināšanu saskaņā ar 111. panta 2. punktu.

110. pants

VDKP saturs

1. VDKP sagatavo tā, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek plānotas visās jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, un saskaņā ar 9. pantā noteiktajiem kritērijiem un 18.–27. pantā paredzētajiem noteikumiem.
2. VDKP ietilpst vispārīga informācija par oficiālās kontroles sistēmu struktūru un organizāciju attiecīgajā dalībvalstī katrā aptvertajā jomā, un tajos ir ietverta informācija vismaz par:
 - a) VDKP stratēģiskajiem mērķiem un par to, kā šie mērķi ir atspoguļoti oficiālo kontroļu prioritāšu noteikšanā un resursu sadalīšanā;

- b) oficiālo kontroļu risku kategorizēšanu;
- c) kompetento iestāžu nozīmēšanu un to uzdevumiem centrālā, reģionālā un vietējā līmenī un par šīm iestādēm pieejamiem resursiem;
- d) attiecīgā gadījumā deleģē uzdevumus deleģētajām institūcijām;
- e) oficiālo kontroļu vispārīgo organizāciju un pārvaldību valsts, reģionālā un vietējā līmenī, arī atsevišķos uzņēmumos veicamo oficiālo kontroļu vispārīgo organizāciju un pārvaldību;
- f) kontroles sistēmām, ko piemēro dažādām nozarēm un koordinācijai starp dažādajiem kompetento iestāžu dienestiem, kuri ir atbildīgi par oficiālajām kontrolēm šādās nozarēs;
- g) procedūrām un pasākumiem, kas ieviesti, lai nodrošinātu 5. panta 1. punktā minēto kompetento iestāžu pienākumu izpildi;
- h) kompetento iestāžu personāla mācībām;
- i) šīs regulas 12. panta 1. punktā paredzētajām dokumentētajām procedūrām;
- j) ārkārtas situāciju plānu vispārējo organizāciju un darbību saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem; un
- k) dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbības un savstarpējās palīdzības vispārējo organizāciju.

111. pants

VDKP sagatavošana, atjaunināšana un pārskatīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 109. panta 1. punktā paredzētais VDKP tiek publiskots, izņemot plāna daļas, kuru izpaušana varētu mazināt oficiālo kontroļu rezultativitāti.
2. VDKP regulāri atjaunina, lai to pielāgotu 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos ieviestiem grozījumiem, un pārskata, lai ņemtu vērā vismaz šādus faktorus:
 - a) no jauna radušās slimības, no jauna radušies augiem kaitīgi organismi vai citi no jauna radušies riski cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi;
 - b) būtiskas izmaiņas dalībvalsts kompetento iestāžu struktūrā, pārvaldībā vai darbībā;
 - c) dalībvalstu veikto oficiālo kontroļu iznākums;
 - d) saskaņā ar 116. panta 1. punktu dalībvalstī veikto Komisijas kontroļu iznākums;
 - e) zinātniskie konstatējumi; un
 - f) tādu oficiālu kontroļu rezultāti, ko dalībvalstī veikušas trešās valsts kompetentās iestādes.
3. Dalībvalstis pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai sava attiecīgā VDKP jaunāko atjaunināto versiju.

112. pants

Koordinētas kontroles programmas un informācijas un datu vākšana

Lai veiktu Savienības mēroga mērķtiecīgu novērtējumu par situāciju 1. panta 2. punktā minēto noteikumu piemērošanā vai lai noskaidrotu konkrētu apdraudējumu izplatību Savienībā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par:

- a) ierobežota termiņa koordinētu kontroles programmu īstenošanu kādā no jomām, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
- b) tādu datu un informācijas vākšanas organizēšanu uz *ad hoc* pamata, kuri attiecas uz konkrēta 1. panta 2. punktā minēto noteikumu kopuma piemērošanu vai noteiktu apdraudējumu izplatību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

113. pants

Dalībvalstu ikgadējie ziņojumi

1. Katru gadu līdz 31. augustam katra dalībvalsts iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izklāstīti:
 - a) grozījumi, kas izdarīti VDKP, lai ņemtu vērā 111. panta 2. punktā minētos faktorus;
 - b) tādu oficiālo kontroļu iznākums, kas veiktas iepriekšējā gadā saskaņā ar VDKP;
 - c) tādu gadījumu veids un skaits katrā jomā, kuros kompetentās iestādes iepriekšējā gadā konstatējušas neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - d) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu VDKP produktīvu darbību, tostarp izpildes pasākumi un šādu pasākumu rezultāti; un
 - e) saite uz kompetentās iestādes tīmekļa vietni, kurā atrodas publiski pieejama informācija par 85. panta 2. punktā minētajām nodevām vai maksu.
2. Lai nodrošinātu, ka 1. punktā paredzētie ikgadējie ziņojumi ir vienādi noformēti, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem un attiecīgā gadījumā atjaunina standarta veidlapu paraugus minētajā punktā minētās informācijas un datu iesniegšanai.

Minētajos īstenošanas aktos, kad vien iespējams, nosaka atļauju izmantot standarta veidlapu paraugus, ko Komisija noteikusi citiem ziņojumiem par oficiālām kontrolēm, kuri dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

114. pants

Komisijas ikgadējie ziņojumi

1. Līdz katra gada 31. janvārim Komisija publisko ikgadēju ziņojumu par oficiālo kontroļu darbību dalībvalstīs, ņemot vērā:
 - a) ikgadējos ziņojumus, ko iesniegušas dalībvalstis saskaņā ar 113. pantu; un
 - b) tādu Komisijas kontroļu rezultātus, kas veiktas saskaņā ar 116. panta 1. punktu.
2. Šā panta 1. punktā minētajā ikgadējā ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj ieteikumus par iespējamiem uzlabojumiem dalībvalstu oficiālās kontroles sistēmās un konkrētās oficiālās kontrolēs noteiktās jomās.

115. pants

Ārkārtas situāciju plāns attiecībā uz pārtiku un barību

1. Lai piemērotu vispārējo krīzes vadības plānu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā, dalībvalstis attiecībā uz pārtiku un barību sagatavo ārkārtas situāciju plānus, kuros izklāsta pasākumus, kas tūlītēji piemērojami, ja tiek konstatēts, ka pārtika vai barība tieši, netieši vai ar vides starpniecību rada būtisku risku cilvēku vai dzīvnieku veselībai.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajos ārkārtas situāciju plānos attiecībā uz pārtiku un barību norāda:
 - a) kompetentās iestādes, kas jāiesaista;
 - b) šā punkta a) apakšpunktā minēto iestāžu pilnvaras un pienākumus; un
 - c) kanālus un procedūras informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un citām attiecīgām personām pēc vajadzības.

3. Dalībvalstis savus ārkārtas situāciju plānus attiecībā uz pārtiku un barību regulāri pārskata, lai ņemtu vērā izmaiņas kompetento iestāžu organizatoriskajā struktūrā un pieredzi, kas gūta plāna un modelējošo mācību īstenošanā.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz:

a) šā panta 1. punktā paredzēto ārkārtas situāciju plānu izstrādes noteikumiem, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 178/2002 55. panta 1. punktā paredzētā vispārējā krīzes vadības plāna konsekventu un efektīvu izmantošanu; un

b) ieinteresēto personu pienākumiem šādu ārkārtas situāciju plānu izstrādē un ieviešanā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI SADAĻA

SAVIENĪBAS DARBĪBAS

I NODAĻA

Komisijas veiktās kontroles

116. pants

Komisijas veiktās kontroles dalībvalstīs

1. Komisijas eksperti katrā dalībvalstī veic kontroles, tostarp revīzijas, lai:

a) pārbaudītu, kā tiek piemēroti 1. panta 2. punktā minētie un šajā regulā paredzētie noteikumi;

b) pārbaudītu, kā darbojas valsts kontroles sistēmas jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi un šajā regulā paredzētie noteikumi, un kompetentās iestādes, kas tās īsteno;

c) izpētītu un savāktu informāciju:

i) par oficiālajām kontrolēm un izpildes praksi jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi un šajā regulā paredzētie noteikumi;

ii) par būtiskām vai pastāvīgām problēmām 1. panta 2. punktā minēto noteikumu piemērošanā vai izpildē;

iii) attiecībā uz ārkārtas situācijām – par problēmām, kas radušās no jauna, vai jaunām norisēm dalībvalstīs jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi un šajā regulā paredzētie noteikumi.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās kontroles organizē sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un veic regulāri.

3. Šā panta 1. punktā paredzētajās kontrolēs var ietilpt pārbaudes uz vietas. Komisijas eksperti var pavadīt kompetento iestāžu personālu, kas veic oficiālās kontroles.

4. Komisijas ekspertiem var palīdzēt eksperti no dalībvalstīm. Valsts ekspertiem, kas pavada Komisijas ekspertus, piešķir tādas pašas piekļuves tiesības kā Komisijas ekspertiem.

117. pants

Komisijas ziņojumi par kontrolēm dalībvalstīs

Komisija:

a) sagatavo ziņojuma projektu par konstatējumiem un par ieteikumiem, kā risināt trūkumus, ko apzinājuši tās eksperti saskaņā ar 116. panta 1. punktu veikto kontroļu laikā;

b) komentāru sniegšanai nosūta a) apakšpunktā paredzētā ziņojuma projekta kopiju dalībvalstij, kurā veiktas kontroles;

- c) šā punkta b) apakšpunktā minētās dalībvalsts komentārus ņem vērā, sagatavojot galīgo ziņojumu par konstatējumiem, kas gūti kontrolēs, kuras tās eksperti veikuši dalībvalstīs, kā paredzēts 116. panta 1. punktā; un
- d) publisko c) apakšpunktā minēto galīgo ziņojumu un b) apakšpunktā minētos dalībvalsts komentārus.

118. pants

Komisijas kontroļu programma dalībvalstīs

1. Komisija ar īstenošanas aktiem:
 - a) iedibina ikgadēju vai daudzgadu kontroles programmu, kas paredzēta kontrolēm, kuras tās ekspertiem jāveic dalībvalstīs, kā paredzēts 116. panta 1. punktā; un
 - b) līdz katra gada beigām attiecībā uz nākamo gadu paziņo dalībvalstīm ikgadējo kontroles programmu vai jebkādas daudzgadu kontroles programmas atjauninājumus.
2. Komisija savu kontroles programmu ar īstenošanas aktiem var grozīt, lai ņemtu vērā norises jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi. Visus šādus grozījumus nekavējoties paziņo dalībvalstīm.

119. pants

Dalībvalstu pienākumi attiecībā uz Komisijas veiktām kontrolēm

Dalībvalstis:

- a) veic attiecīgus turpmākos pasākumus, lai novērstu visus konkrētos vai sistēmiskos trūkumus, kas konstatēti kontrolēs, kuras veikuši Komisijas eksperti saskaņā ar 116. panta 1. punktu;
- b) sniedz nepieciešamo tehnisko palīdzību un nodrošina pieejamo dokumentāciju, tostarp – pēc pamatota pieprasījuma – 6. pantā minēto revīziju rezultātus, un citu tehnisko atbalstu, ko Komisijas eksperti pieprasa, lai tie varētu veikt kontroles efektīvi un rezultatīvi; un
- c) sniedz nepieciešamo palīdzību, lai nodrošinātu, ka Komisijas ekspertiem ir piekļuve visām telpām vai telpu daļām, dzīvniekiem un precēm, un informācijai, arī datorsistēmām, kas ir būtiskas to pienākumu izpildei.

120. pants

Komisijas veiktās kontroles trešās valstīs

1. Komisijas eksperti var trešās valstīs veikt kontroles, lai:
 - a) pārbaudītu, vai trešās valsts tiesību akti un sistēmas, arī oficiālā sertificēšana un oficiālo sertifikātu, oficiālo etiķešu, oficiālo zīmju un citu oficiālo apliecinājumu izsniegšana, ir atbilstīgi vai līdzvērtīgi prasībām, kas paredzētas noteikumos, kuri minēti 1. panta 2. punktā;
 - b) pārbaudītu, vai trešās valsts kontroles sistēma spēj nodrošināt, ka uz Savienību eksportēto dzīvnieku un preču sūtījumi atbilst attiecīgajām prasībām, kas paredzētas ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, vai prasībām, kas atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām;
 - c) vāktu informāciju un datus nolūkā noskaidrot cēloņus problēmām, kas attiecībā uz dzīvnieku un preču eksportu no kādas trešās valsts rodas atkārtoti vai ir no jauna radušās.
2. Šā panta 1. punktā paredzētajās kontrolēs jo īpaši ņem vērā:
 - a) trešās valsts tiesību aktus;
 - b) trešās valsts kompetento iestāžu organizāciju, to pilnvaras un neatkarību, uzraudzību, kādai tās pakļautas, un to pilnvaras iedarbīgi nodrošināt piemērojamo tiesību aktu izpildi;

- c) trešās valsts kompetentās iestādes personāla mācības par oficiālo kontroļu veikšanu;
 - d) kompetentajām iestādēm pieejamos resursus, arī analīzes, testēšanas un diagnostikas infrastruktūru;
 - e) vai pastāv un vai darbojas tādas dokumentētas kontroles procedūras un kontroles sistēmas, kas izstrādātas, pamatojoties uz prioritātēm;
 - f) attiecīgā gadījumā – situāciju attiecībā uz dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību, zoonozēm un augu veselību un procedūras Komisijas un attiecīgo starptautisko institūciju informēšanai par dzīvnieku slimību un augiem kaitīgo organismu uzliesmojumiem;
 - g) kādā apjomā tiek veiktas un kā darbojas trešās valsts kompetentās iestādes kontroles, ko veic tādiem dzīvniekiem, augiem un to produktiem, kurus ievēd no citām trešām valstīm; un
 - h) garantijas, ko trešā valsts var sniegt attiecībā uz atbilstību vai līdzvērtību prasībām, kuras noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos.
3. Lai veicinātu 1. punktā paredzēto kontroļu rezultativitāti un efektivitāti, Komisija pirms šādu kontroļu veikšanas var pieprasīt, lai attiecīgā trešā valsts iesniegtu:
- a) šīs regulas 125. panta 1. punktā minēto nepieciešamo informāciju; un
 - b) attiecīgā gadījumā un ja nepieciešams – rakstiskus dokumentus par tās kompetento iestāžu veiktajām kontrolēm.
4. Komisija var norīkot dalībvalstu ekspertus palīdzēt tās ekspertiem 1. punktā paredzēto kontroļu laikā.

121. pants

Komisijas veikto kontroļu biežums trešās valstīs

Šīs regulas 120. pantā minēto Komisijas veikto kontroļu biežumu trešās valstīs nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

- a) to dzīvnieku un preču riska novērtējums, kurus no attiecīgās trešās valsts eksportē uz Savienību;
- b) šīs regulas 1. panta 2. punktā minētie noteikumi;
- c) no attiecīgās trešās valsts Savienībā ievesto dzīvnieku un preču apjoms un veids;
- d) tādu kontroļu iznākums, ko jau veikuši Komisijas eksperti vai citas inspicēšanas iestādes;
- e) tādu oficiālo kontroļu iznākums, kuras dzīvniekiem un precēm veiktas brīdī, kad tos no attiecīgās trešās valsts ievēd Savienībā, un jebkādu citu oficiālo kontroļu iznākums, ko veikušas dalībvalstu kompetentās iestādes;
- f) informācija, kas saņemta no EFSA vai līdzīgām institūcijām;
- g) informācija, kas saņemta no starptautiski atzītām institūcijām, piemēram:
 - i) Pasaules Veselības organizācijas;
 - ii) Pārtikas kodeksa komisijas;
 - iii) Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE);
 - iv) Eiropas un Vidusjūras augu aizsardzības organizācijas un jebkādas citas reģionālas augu aizsardzības organizācijas, kas izveidota saskaņā ar Starptautisko augu aizsardzības konvenciju (IPPC);
 - v) IPPC sekretariāta;
 - vi) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas;
 - vii) Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas;
 - viii) Konvencijai par bioloģisko daudzveidību pievienotā Kartahenas protokola par bioloģisko drošību sekretariāta;

- h) pierādījumi par no jauna radušos slimību situācijām vai citiem apstākļiem, kas varētu novest pie tā, ka dzīvnieki un preces, ko Savienībā ievad no trešās valsts, rada riskus veselībai vai videi vai krāpnieciskas vai maldinošas prakses risku;
- i) vajadzība izmeklēt ārkārtas situācijas atsevišķās trešās valstīs vai uz šādām situācijām reaģēt.

122. pants

Komisijas ziņojumi par kontrolēm trešās valstīs

Komisija ziņo par konstatējumiem, kas gūti katrā kontrolē, kura veikta saskaņā ar 120. un 121. pantu. Attiecīgā gadījumā tā savā ziņojumā iekļauj ieteikumus.

Komisija savus ziņojumus publisko.

123. pants

Komisijas kontroļu programma trešās valstīs

Komisija trešām valstīm paredzēto Komisijas kontroļu programmu dalībvalstīm paziņo jau iepriekš un ziņo par rezultātiem. Komisija minēto programmu var grozīt, lai būtu ņemtas vērā norises jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi. Visus šādus grozījumus iepriekš paziņo dalībvalstīm.

124. pants

Trešo valstu veiktās kontroles dalībvalstīs

1. Dalībvalstis informē Komisiju par trešo valstu kompetento iestāžu plānotajām kontrolēm to teritorijā jomās, ko reglamentē ar 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.
2. Komisijas eksperti var piedalīties šā panta 1. punktā minētajās kontrolēs, ja to pieprasa to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurā minētās kontroles veic.
3. Komisijas eksperti 1. punktā minētajās kontrolēs piedalās jo īpaši, lai:
 - a) konsultētu par 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
 - b) sniegtu Savienības līmenī pieejamu informāciju un datus, kas trešās valsts kompetento iestāžu veiktajai kontrolei var būt noderīgi;
 - c) veicinātu konsekvenci un vienveidību attiecībā uz trešo valstu kompetento iestāžu veiktajām kontrolēm dažādās dalībvalstīs.

II NODAĻA

Nosacījumi dzīvnieku un preču ieviešanai Savienībā

125. pants

Informācija par trešo valstu kontroles sistēmām

1. Komisija pieprasa, lai trešās valstis, kas iecerējušas uz Savienību eksportēt dzīvniekus vai preces, par to teritorijā ieviesto sanitārās un fitosanitārās kontroles sistēmu vispārīgo organizāciju un pārvaldību sniegtu šādu pareizu un atjauninātu informāciju:
 - a) visi sanitārie vai fitosanitārie noteikumi, kas pieņemti vai ierosināti to teritorijā;
 - b) riska novērtēšanas procedūras un faktori, kas ņemti vērā, lai novērtētu riskus un noteiktu attiecīgo sanitārās vai fitosanitārās aizsardzības līmeni;

- c) visas kontroles un inspicēšanas procedūras un mehānismi, attiecīgā gadījumā arī tie, kurus piemēro no trešām valstīm ievestiem dzīvniekiem vai precēm;
 - d) oficiālās sertificēšanas mehānismi;
 - e) attiecīgā gadījumā – visi pasākumi, kuri veikti saskaņā ar 122. panta pirmajā daļā paredzētajiem ieteikumiem;
 - f) attiecīgā gadījumā – to kontroļu rezultāti, kuras veiktas attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, ko iecerēts eksportēt uz Savienību; un
 - g) attiecīgā gadījumā – informācija par to, kā mainīta tādu kontroles sistēmu struktūra un darbība, kuras pieņemtas, lai izpildītu Savienības sanitārās vai fitosanitārās prasības vai ieteikumus, kas paredzēti 122. panta pirmajā daļā.
2. Pieprasījums sniegt 1. punktā minēto informāciju ir samērīgs, tajā ņem vērā uz Savienību eksportējamo dzīvnieku un preču veidu un trešās valsts specifisko situāciju un struktūru.

126. pants

Papildnosacījumu noteikšana dzīvnieku un preču ievēšanai Savienībā

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz nosacījumiem, kādiem jāatbilst dzīvniekiem un precēm, ko ievē Savienībā no trešām valstīm, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu dzīvnieku un preču atbilstību attiecīgajām prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos, izņemot 1. panta 2. punkta d), e), g) un h) apakšpunktu, vai prasībām, kas atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām.
2. Nosacījumos, kas paredzēti 1. punktā minētajos deleģētajos aktos, dzīvniekus un preces identificē, norādot to Kombinētās nomenklatūras kodus, un tajos var ietilpt:
- a) prasība, ka noteiktus dzīvniekus un preces Savienībā ievē tikai no tādas trešās valsts vai trešās valsts reģiona, kas iekļauts Komisijas īpaši šim nolūkam izstrādātā sarakstā;
 - b) prasība, ka noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumiem no trešām valstīm jābūt nosūtītiem no tādiem uzņēmumiem un saņēmējiem vai sagatavotiem tādos uzņēmumos, kas atbilst attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām vai prasībām, kuras atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām;
 - c) prasība, ka noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumiem līdz jābūt oficiālam sertifikātam, oficiālam apliecinājumam vai jebkādam citam pierādījumam, ka sūtījumi atbilst attiecīgajām 1. punktā minētajām prasībām vai prasībām, kuras atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām, tostarp akreditētas laboratorijas veikti analīžu rezultāti;
 - d) pienākums c) apakšpunktā minētos pierādījumus iesniegt konkrētā formā;
 - e) jebkāda cita prasība, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka noteikti dzīvnieki un preces nodrošina tādu veselības un – ĢMO gadījumā – arī vides aizsardzības līmeni, kas līdzvērtīgs tam, kurš tiek nodrošināts ar 1. punktā minētajām prasībām.
3. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt noteikumus par formu un veidu tādiem oficiāliem sertifikātiem, oficiāliem apliecinājumiem vai pierādījumiem, kas vajadzīgi saskaņā ar šīs regulas 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

127. pants

Trešo valstu iekļaušana 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sarakstā

1. Trešās valsts vai tās reģiona iekļaušana 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā sarakstā notiek saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem apstiprina pieprasījumu, ko tai šīs regulas 1. punktā minētajā nolūkā nosūtījusi attiecīgā trešā valsts un kam pievienoti attiecīgi pierādījumi un garantijas, ka attiecīgie dzīvnieki un preces no minētās trešās valsts atbilst attiecīgajām 126. panta 1. punktā minētajām prasībām vai tām līdzvērtīgām prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem un atjaunina saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Komisija pieņem lēmumu par 2. punktā minēto pieprasījumu, attiecīgi ņemot vērā:

- a) trešās valsts tiesību aktus attiecīgajā nozarē;
- b) trešās valsts kompetento iestāžu un tās kontroles dienestu struktūru un organizatorisko struktūru, tiem pieejamās pilnvaras, garantijas, ko var iesniegt attiecībā uz konkrētajā nozarē attiecināmo trešās valsts tiesību aktu piemērošanu un izpildi un oficiālās sertificēšanas procedūru uzticamību;
- c) to, vai trešās valsts kompetentās iestādes veikušas pietiekamas oficiālās kontroles un citas darbības, lai novērtētu, vai pastāv apdraudējumi attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vidi;
- d) to, cik regulāri un ātri trešā valsts sniegusi informāciju par apdraudējumu esamību attiecībā uz cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vidi;
- e) trešās valsts sniegtās garantijas, ka:
 - i) nosacījumi, ko piemēro uzņēmumiem, no kuriem uz Savienību eksportē dzīvniekus vai preces, atbilst prasībām, kas ir līdzvērtīgas 126. panta 1. punktā minētajām prasībām;
 - ii) ir sagatavots un tiek atjaunināts i) punktā minēto uzņēmumu saraksts;
 - iii) šā apakšpunkta i) punktā minēto uzņēmumu saraksts un tā atjauninātās versijas tiek nekavējoties paziņotas Komisijai;
 - iv) trešās valsts kompetentās iestādes i) punktā minētajos uzņēmumos regulāri un rezultatīvi veic kontroles;
- f) to kontroļu konstatējumus, kuras Komisija veikusi trešā valstī saskaņā ar 120. panta 1. punktu;
- g) visu citu informāciju vai datus par trešās valsts spēju garantēt, ka Savienībā tiek ievesti tikai tādi dzīvnieki vai preces, kas sniedz tādu pašu aizsardzības līmeni, kāds tiek panākts ar attiecīgajām 126. panta 1. punktā minētajām prasībām, vai tam līdzvērtīgu līmeni.

4. Komisija svītro atsauci uz trešo valsti vai trešās valsts reģionu no 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā saraksta, ja vairs netiek nodrošināta atbilstība nosacījumiem iekļaušanai sarakstā. Piemēro šā panta 2. punktā minēto procedūru.

128. pants

Īpaši pasākumi attiecībā uz konkrētu dzīvnieku un preču ieviešanu Savienībā

1. Izņemot gadījumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 53. pantā un Regulas (ES) 2016/429 249. pantā, ja ir pierādījumi, ka konkrētu tādu dzīvnieku vai preču ieviešana Savienībā, kuru izcelsme ir trešā valstī, tās reģionā vai trešo valstu grupā, rada risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai vai – ĢMO gadījumā – arī videi, vai ja ir pierādījumi, ka pastāv būtiska plaša mēroga neatbilstība šīs regulas 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas nepieciešami šāda riska ierobežošanai vai konstatētās neatbilstības izbeigšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajos pasākumos dzīvniekus un preces norāda pēc to Kombinētās nomenklatūras kodiem, un tajos var ietvert:
- aizliegumu ievest Savienībā 1. punktā minētos dzīvniekus un preces, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem;
 - prasību, ka 1. punktā minētajiem dzīvniekiem un precēm, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, pirms nosūtīšanas veic konkrētu apstrādi vai kontroles;
 - prasību, ka 1. punktā minētajiem dzīvniekiem un precēm, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, tos ievēdot Savienībā, veic konkrētu apstrādi vai kontroles;
 - prasību, ka šā panta 1. punktā minētajiem dzīvnieku un preču sūtījumiem, kuru izcelsme ir attiecīgajās trešās valstīs vai to reģionos vai kuri nosūtīti no šādām valstīm vai reģioniem, jābūt pievienotam oficiālam sertifikātam, oficiālam apliecinājumam vai jebkādam citam pierādījumam, ka sūtījums atbilst prasībām, kas noteiktas 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos, vai prasībām, kuras atzītas vismaz par tām līdzvērtīgām;
 - prasību, ka d) apakšpunktā minētie pierādījumi jāiesniedz, ievērojot konkrētu formu;
 - citus pasākumus, kas nepieciešami riska ierobežošanai.
3. Pieņemot 2. punktā minētos pasākumus, ņem vērā:
- informāciju, kas savākta saskaņā ar 125. pantu;
 - jebkādu citu informāciju, ko sniegušas attiecīgās trešās valstis; un
 - vajadzības gadījumā – 120. panta 1. punktā paredzēto Komisijas veikto kontroļu rezultātus.
4. Ja tas ir nepieciešams tādu nenovēršamu, pienācīgi pamatotu un steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar cilvēku veselību un dzīvnieku veselību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vides aizsardzību, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas tūlītēji piemērojami saskaņā ar 145. panta 3. punktā minēto procedūru.

129. pants

Līdzvērtība

1. Jomās, ko reglamentē 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, izņemot 1. panta 2. punkta d), e), g) un h) apakšpunktu, Komisija var ar īstenošanas aktiem atzīt, ka trešā valstī vai tās reģionos noteiktie pasākumi ir līdzvērtīgi minētajos noteikumos paredzētajām prasībām, pamatojoties uz:
- tās informācijas un datu rūpīgu pārbaudi, kurus attiecīgā trešā valsts iesniegusi atbilstoši 125. panta 1. punktam; un
 - attiecīgā gadījumā – saskaņā ar 120. panta 1. punktu veiktas kontroles apmierinošiem rezultātiem.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Šā panta 1. punktā minētajos īstenošanas aktos nosaka praktiskos pasākumus dzīvnieku un preču ievēšanai Savienībā no attiecīgās trešās valsts vai tās reģioniem, un tajos var norādīt:
- to oficiālo sertifikātu vai apliecinājumu veidu un saturu, kuri ir līdzīgi dzīvniekiem vai precēm;
 - konkrētas prasības, kas piemērojamas dzīvnieku vai preču ievēšanai Savienībā un oficiālajām kontrolēm, kuras veicamas, tos ievēdot Savienībā;
 - vajadzības gadījumā – procedūras tādu sarakstu sagatavošanai un grozīšanai, kur iekļauj attiecīgās trešās valsts reģionos vai uzņēmumos, no kuriem atļauts dzīvniekus un preces ievest Savienībā.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem nekavējoties atceļ šā panta 1. punktā paredzētos īstenošanas aktus, ja vairs netiek izpildīts kāds no līdzvērtības atzīšanas nosacījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

Kompetento iestāžu un citu iestāžu personāla mācības

130. pants

Personāla mācības un apmaiņa

1. Komisija var organizēt mācību pasākumus dalībvalstu kompetento iestāžu personālam un, attiecīgā gadījumā, šo valstu citu iestāžu personālam, kas iesaistīts šīs regulas un 1. panta 2. punktā minēto noteikumu iespējamu pārkāpumu izmeklēšanā.

Komisija minētos pasākumus organizē sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm.

2. Šā panta 1. punktā minētie mācību pasākumi veicina saskaņotas pieejas izstrādi attiecībā uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām dalībvalstīs. Šādos pasākumos pēc vajadzības iekļauj mācības par:

- a) šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem;
- b) kontroles metodēm un paņēmieniem, kas ir svarīgi oficiālajām kontrolēm un citām kompetento iestāžu oficiālajām darbībām;
- c) ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības metodēm un paņēmieniem.

3. Šā panta 1. punktā minētajos mācību pasākumos var piedalīties trešo valstu kompetento iestāžu personāls, un tos var organizēt ārpus Savienības.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka zināšanas, kas iegūtas šā panta 1. punktā minētajos mācību pasākumos, tiek izplatītas pēc vajadzības un atbilstoši izmantotas 5. panta 4. punktā minētajos personāla mācību pasākumos.

Šīs regulas 5. panta 4. punktā minētajās mācību programmās iekļauj mācību pasākumus, kas orientēti uz šādu zināšanu izplatīšanu.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm var organizēt programmas tāda kompetento iestāžu personāla apmaiņai, kuras veic oficiālās kontroles vai citas oficiālās darbības, starp divām vai vairākām dalībvalstīm.

Šāda apmaiņa var notikt, pagaidām norīkojot kompetento iestāžu personālu no vienas dalībvalsts uz citu vai apmainoties ar šādu personālu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt šā panta 1. punktā minēto mācību pasākumu un šā panta 5. punktā minēto programmu organizēšanas noteikumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

Informācijas pārvaldības sistēma

131. pants

Informācijas pārvaldības sistēma oficiālo kontroļu vajadzībām (IMSOC)

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izveido un pārvalda datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu oficiālo kontroļu vajadzībām (IMSOC) to mehānismu un rīku integrētai izmantošanai, ar kuru starpniecību tiek pārvaldīti un apstrādāti ar oficiālām kontrolēm un citām oficiālām darbībām saistīti dati, informācija un dokumenti, kā arī notiek automātiska apmaiņa ar tiem.

2. Dalībvalstis un Komisija veic personas datu apstrādi, izmantojot IMSOC un jebkuru no tās komponentiem, tikai ar mērķi veikt oficiālās kontroles un citas oficiālās darbības saskaņā ar šo regulu un 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem.

132. pants

IMSOC vispārīgās funkcijas

IMSOC:

- a) dod iespēju veikt tādu informācijas, datu un dokumentu datorizētu apstrādi un apmaiņu, kas vajadzīgi oficiālo kontroļu veikšanai un izriet no oficiālo kontroļu veikšanas vai oficiālo kontroļu veikšanas vai rezultātu dokumentācijas, visos gadījumos, kad šī regula, 1. panta 2. punktā minētie noteikumi vai 16.–27. pantā paredzētie deleģētie un īstenošanas akti paredz šādas informācijas, datu un dokumentu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, starp kompetentajām iestādēm un Komisiju un – attiecīgā gadījumā – ar citām iestādēm un operatoriem;
- b) nodrošina mehānismu datu, informācijas un dokumentu apmaiņai saskaņā ar 102.–108. pantu;
- c) nodrošina rīku, ar ko savākt un pārvaldīt Komisijai iesniegtos dalībvalstu ziņojumus par oficiālajām kontrolēm;
- d) dod iespēju sagatavot, apstrādāt un nosūtīt – arī elektroniskā veidā – Regulas (EK) Nr. 1/2005 5. panta 4. punktā minēto pārvaldījuma žurnālu, dokumentus, kas iegūti ar minētās regulas 6. panta 9. punktā minēto navigācijas sistēmu, oficiālos sertifikātus un šīs regulas 56. pantā minēto VSID; un
- e) integrē esošās datorizētās sistēmas, ko pārvalda Komisija un ko izmanto, lai ātri apmainītos ar datiem, informāciju un dokumentiem par riskiem cilvēku, dzīvnieku veselībai un labturībai un augu veselībai, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantā, Regulas (ES) 2016/429 20. pantā un Regulas (ES) 2016/2031 103. pantā un nodrošina atbilstīgas saiknes starp minētajām sistēmām un tās citiem komponentiem.

133. pants

IMSOC izmantošana attiecībā uz dzīvniekiem un precēm, kam piemēro konkrētas oficiālās kontroles

1. Attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kuru pārvietošanai Savienībā vai laišanai tirgū piemēro konkrētas prasības vai procedūras, kas noteiktas 1. panta 2. punktā paredzētajos noteikumos, IMSOC dod iespēju kompetentajām iestādēm nosūtīšanas vietā un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par šādu dzīvnieku vai preču oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju un dokumentiem par dzīvniekiem vai precēm, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, un par veiktajām oficiālajām kontrolēm.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro precēm, uz kurām attiecināta 1. panta 2. punkta g) un h) apakšpunktā minētos noteikumus.

2. Attiecībā uz eksportētiem dzīvniekiem un precēm, kam piemēro Savienības noteikumus sakarā ar eksporta sertifikāta izsniegšanu, IMSOC dod iespēju nosūtīšanas vietas kompetentajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju un dokumentiem par šādiem dzīvniekiem un precēm un par minētajiem dzīvniekiem un precēm veikto kontroļu iznākumu.

3. Attiecībā uz dzīvniekiem vai precēm, kam piemēro 44.–64. pantā minētās oficiālās kontroles, IMSOC:

- a) dod iespēju kompetentajām iestādēm robežkontroles punktos un citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par šādu dzīvnieku vai preču oficiālo kontroļu veikšanu, reāllaikā apmainīties ar datiem, informāciju un dokumentiem par šādiem dzīvniekiem un precēm un par šādiem dzīvniekiem vai precēm veiktajām kontrolēm;
- b) dod iespēju kompetentajām iestādēm robežkontroles punktos veikt attiecīgu datu, informācijas un dokumentu koplietošanu un apmaiņu ar muitas dienestiem un citām iestādēm, kas atbildīgas par kontroļu veikšanu tādiem dzīvniekiem vai precēm, kurus Savienībā ievie no trešām valstīm, un ar operatoriem, kas iesaistīti ieviešanas procedūrās, saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstoši 15. panta 4. punktam un 75. panta 2. punktam, un citiem attiecīgiem Savienības noteikumiem; un
- c) atbalsta un vada procedūras, kas minētas 54. panta 3. punkta a) apakšpunktā un 65. panta 6. punktā.

4. Šā panta nolūkā IMSOC integrē esošo *Traces* sistēmu.

134. pants

IMSOC darbība

Komisija pieņem īstenošanas aktus par IMSOC darbību, ar kuriem paredz:

- a) IMSOC un tās sistēmas komponentu tehniskās specifikācijas, tostarp elektroniskas datu apmaiņas mehānismu apmaiņai ar esošajām valstu sistēmām, piemērojamo standartu identifikāciju, ziņojuma struktūru definīciju, datu vārdnīcas, apmaiņu ar protokoliem un procedūrām;
- b) konkrētus noteikumus IMSOC un tās sistēmas komponentu darbībai, lai nodrošinātu personas datu aizsardzību un informācijas apmaiņas drošību;
- c) konkrētus noteikumus IMSOC un tās komponentu darbībai un izmantošanai, tostarp noteikumus, lai atjauninātu un izveidotu nepieciešamās saiknes starp 132. panta e) punktā un 133. panta 4. punktā minētajām sistēmām;
- d) ārkārtas situāciju pasākumus, kas piemērojami gadījumā, ja neviena no IMSOC funkcionalitātēm nav pieejama;
- e) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem attiecīgām trešām valstīm un starptautiskām organizācijām var piešķirt daļēju piekļuvi IMSOC funkcionalitātēm, un šādas piekļuves praktiskos pasākumus;
- f) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem datus, informāciju un dokumentus jānosūta, izmantojot IMSOC;
- g) noteikumus par elektronisku sistēmu, kurā kompetentajām iestādēm jāpieņem elektroniski sertifikāti, ko izsniegušas trešo valstu kompetentās iestādes; un
- h) kādos gadījumos un ar kādiem nosacījumiem neregulāriem lietotājiem var piešķirt izņēmumus attiecībā uz IMSOC izmantošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

135. pants

Datu aizsardzība

1. Direktīvu 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (*) piemēro tiktāl, ciktāl informācija, ko apstrādā, izmantojot IMSOC, satur personas datus, kā definēts Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punktā un Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta a) punktā.
2. Attiecībā uz pienākumiem pārsūtīt attiecīgo informāciju IMSOC un apstrādāt jebkādas personas datus, kas var izrietēt no minētās darbības, dalībvalstu kompetentās iestādes tiek uzskatītas par personas datu apstrādātājiem, kā noteikts Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punktā.
3. Attiecībā uz pienākumiem pārvaldīt IMSOC un jebkādu personas datu apstrādi, kas var izrietēt no minētās darbības, Komisiju uzskata par personu, kas ir atbildīga par datu apstrādi, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 45/2001 2. panta d) punktā.
4. Lai aizsargātu Direktīvas 95/46/EK 13. panta 1. punkta d) un f) apakšpunktā minētās intereses, dalībvalstis, ciktāl nepieciešams, var ierobežot minētās direktīvas 6. panta 1. punktā, 10. pantā, 11. panta 1. punktā un 12. pantā noteiktās tiesības un pienākumus.
5. Komisija Regulas (EK) Nr. 45/2001 4. panta 1. punktā, 11. pantā, 12. panta 1. punktā un 13.–17. pantā noteiktās tiesības un pienākumus var ierobežot, ja šāds ierobežojošs pasākums ir nepieciešams, lai laikā, kad tiek plānotas vai veiktas darbības, ar kurām konkrētajā gadījumā, uz ko attiecas informācija, pārbauda atbilstību barības vai pārtikas aprites tiesību aktiem vai nodrošina barības vai pārtikas aprites tiesību aktu izpildi, aizsargātu minētās regulas 20. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā minētās intereses.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un strukturās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

136. pants

Datu drošība

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka IMSOC atbilst noteikumiem par datu drošību, ko Komisija pieņēmusi attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 17. pantu un Regulas (EK) Nr. 45/2001 22. pantu.

VII SADAĻA

IZPILDES DARBĪBAS

I NODAĻA

Kompetento iestāžu darbības un sankcijas

137. pants

Kompetento iestāžu vispārīgie pienākumi attiecībā uz izpildes darbībām

1. Rīkodamās saskaņā ar šo nodaļu, kompetentās iestādes par prioritārām uzskata darbības, kas jāveic, lai novērstu vai ierobežotu riskus cilvēku, dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī videi.
2. Ja ir aizdomas par neatbilstību, kompetentās iestādes veic izmeklēšanu, lai minētās aizdomas apstiprinātu vai noraidītu.
3. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. punktu veiktās darbības ietver:
 - a) pastiprinātu oficiālo kontroļu veikšanu dzīvniekiem, precēm un operatoriem attiecīgā periodā;
 - b) dzīvnieku un preču, un, attiecīgā gadījumā, visu neatļauto vielu vai produktu oficiālo aizturēšanu.

138. pants

Darbības konstatētas neatbilstības gadījumā

1. Ja tiek konstatēta neatbilstība, kompetentās iestādes veic:
 - a) jebkādu darbību, kas nepieciešama, lai noskaidrotu neatbilstības izcelsmi un apjomu un noteiktu operatora pienākumus; un
 - b) attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais operators neatbilstību novērš un nepieļauj šādas neatbilstības atkārtotanos.

Lemjot, kādus pasākumus veikt, kompetentās iestādes ņem vērā minētās neatbilstības veidu un operatora līdzšinējo atbilstību.

2. Rīkojoties saskaņā ar šā panta 1. punktu, kompetentās iestādes veic visus pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem, tostarp, bet ne tikai:
 - a) dod rīkojumu dzīvniekiem veikt ārstēšanu vai apstrādi vai to veic;
 - b) dod rīkojumu izkraut, pārkraut citā transportlīdzeklī, paturēt un aprūpēt dzīvniekus, noteikt karantīnas periodus, atlikt dzīvnieku kaušanu, un vajadzības gadījumā dod rīkojumu, ka jāsniedz veterinārā palīdzība;
 - c) dod rīkojumu veikt preču apstrādi, etiķešu pārveidošanu vai korigējošas informācijas sniegšanu patērētājiem;

- d) ierobežo vai aizliedz dzīvnieku un preču laišanu tirgū, pārvietošanu, ieviešanu Savienībā vai eksportēšanu, un aizliedz tos ievest atpakaļ nosūtīšanas dalībvalstī vai dod rīkojumu tos ievest atpakaļ nosūtīšanas dalībvalstī;
 - e) dod rīkojumu operatoram biežāk veikt paškontroles;
 - f) dod rīkojumu uz noteiktām attiecīgā operatora darbībām attiecināt pastiprinātas vai sistemātiskas oficiālās kontroles;
 - g) dod rīkojumu atsaukt, izņemt, aizvākt un iznīcināt preces, attiecīgā gadījumā preces ļaujot izmantot citiem nolūkiem, nekā sākotnēji paredzēts;
 - h) dod rīkojumu uz attiecīgu periodu pilnīgi vai daļēji izolēt vai slēgt attiecīgā operatora darbību vai tā uzņēmumus, saimniecības vai citas telpas;
 - i) dod rīkojumu uz attiecīgu periodu pilnīgi vai daļēji pārtraukt attiecīgā operatora darbības un – attiecīgā gadījumā – tīmekļa vietnes, ko tas uztur vai izmanto;
 - j) dod rīkojumu apturēt vai atsaukt reģistrāciju vai attiecīgās novietnes, ražotnes, saimniecības vai transportlīdzekļa apstiprinājumu, pārvadātāja atļauju, vai autovadītāja kvalifikācijas sertifikātu;
 - k) dod rīkojumu nokaut vai nonāvēt dzīvniekus, ar nosacījumu, ka cilvēku veselības, kā arī dzīvnieku veselības un labturības aizsargāšanai tas ir visatbilstīgākais pasākums.
3. Kompetentās iestādes attiecīgajam operatoram vai tā pārstāvim iesniedz:
- a) rakstisku paziņojumu par savu lēmumu attiecībā uz tādu darbību vai pasākumu, kas veicami saskaņā ar 1. un 2. punktu, norādot šāda lēmuma pamatojumu; un
 - b) informāciju par jebkādam tiesībām šādus lēmumus pārsūdzēt un par piemērojamo procedūru un termiņiem saistībā ar šādām tiesībām pārsūdzēt.
4. Visus izdevumus, kas rodas saskaņā ar šo pantu, sedz atbildīgie operatori.
5. Gadījumā, ja ir izsniegti viltoti vai maldinoši oficiālie sertifikāti vai tie ir ļaunprātīgi izmantoti, kompetentās iestādes veic atbilstīgus pasākumus, tostarp:
- a) sertificējošās amatpersonas uz laiku atstādina no darba pienākumiem;
 - b) atsauc pilnvaras parakstīt oficiālus sertifikātus;
 - c) jebkurus citus pasākumus, lai novērstu to, ka 89. panta 2. punktā minētie pārkāpumi tiek atkārtoti.

139. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis līdz 2019. gada 14. decembrim paziņo Komisijai minētos noteikumus un nekavējoties informē to par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas tos ietekmē.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka finansiālās sankcijas par šīs regulas un 1. panta 2. punktā minēto noteikumu pārkāpšanu, kas veikta, īstenojot krāpniecisku vai maldinošu praksi, saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbilst vai nu vismaz operatora ekonomiskām priekšrocībām vai attiecīgā gadījumā procentuālai daļai no operatora apgrozījuma.

140. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu pieejami efektīvi mehānismi, kas ļautu ziņot par faktiskiem vai iespējamajiem šīs regulas pārkāpumiem.

2. Mehānismi, kas minēti 1. punktā, ietver vismaz:
 - a) procedūras ziņojumu par pārkāpumiem saņemšanai un turpmākai rīcībai;
 - b) to personu, kas ziņo par pārkāpumu, atbilstošu aizsardzību pret atriebību, diskrimināciju vai cita veida netaisnīgu attieksmi; un
 - c) tās personas, kas ziņo par pārkāpumu, personas datu aizsardzību saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem.

II NODAĻA

Savienības izpildes pasākumi

141. pants

Nopietni traucējumi dalībvalsts kontroles sistēmā

1. Ja Komisijai ir pierādījumi par nopietniem traucējumiem dalībvalsts kontroles sistēmā un ja šādi traucējumi var radīt plaša mēroga risku cilvēku, dzīvnieku vai augu veselībai, dzīvnieku labturībai vai – ĢMO un augu aizsardzības pasākumu gadījumā – arī videi vai to dēļ plašā mērogā var tikt pārkāpti 1. panta 2. punktā minētie noteikumi, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem, kas piemērojami, līdz šādi traucējumi ir novērsti:

- a) aizliegums darīt pieejamus tirgū vai pārvadāt vai pārvietot noteiktus dzīvniekus vai preces, ko skar kontroles sistēmas traucējumi, vai ar šādiem dzīvniekiem vai precēm veikt citas darbības;
- b) īpaši nosacījumi attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām darbībām, dzīvniekiem vai precēm;
- c) oficiālo kontroļu darbības apturēšana robežkontroles punktos vai citos kontrolpunktos, ko skar oficiālās kontroles sistēmas traucējumi, vai šādu robežkontroles punktu vai citu kontrolpunktu atsaukšana;
- d) citi piemēroti pagaidu pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgo risku ierobežotu, līdz kontroles sistēmas traucējumi ir novērsti.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 145. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus pieņem tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts pēc pieprasījuma un Komisijas noteiktā atbilstīgā laikposmā nav koriģējusi situāciju.

3. Ja tas ir nepieciešams tādu nenovēršamu, pienācīgi pamatotu un steidzamu iemeslu dēļ, kas saistīti ar cilvēku un dzīvnieku veselību vai – ĢMO un augu aizsardzības līdzekļu gadījumā – arī vides aizsardzību, Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 145. panta 3. punktā minēto procedūru.

VIII SADAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

I NODAĻA

Procedūras noteikumi

142. pants

Grozījumi pielikumos un atsauces uz Eiropas standartiem

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz grozījumiem II un III pielikumā, lai ņemtu vērā grozījumus 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos un tehnikas un zinātnes attīstību.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz atsaucēm uz Eiropas standartiem, kas minēti 29. panta b) punkta iv) apakšpunktā, 37. panta 4. punkta e) apakšpunktā un 93. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ja minētos standartus groza CEN.

143. pants

Datu aizsardzība

1. Personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstīs saskaņā ar šo regulu, dalībvalstis piemēro Direktīvu 95/46/EK.
2. Personas datu apstrādei, ko saskaņā ar šo regulu veic Komisija, tiek piemērota Regula (EK) Nr. 45/2001.

144. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 18. panta 7. punktā, 21. panta 8. punktā, 41. pantā, 45. panta 4. punktā, 47. panta 3. punktā, 48. pantā, 50. panta 4. punktā, 51. pantā, 53. panta 1. punktā, 62. panta 3. punktā, 64. panta 2. un 5. punktā, 77. panta 1. un 2. punktā, 99. panta 2. punktā, 100. panta 6. punktā, 101. panta 2. punktā, 126. panta 1. punktā, 142. panta 1. un 2. punktā, 149. panta 2. punktā, 150. panta 3. punktā, 154. panta 3. punktā, 155. panta 3. punktā un 165. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 18. panta 7. punktā, 21. panta 8. punktā, 41. pantā, 45. panta 4. punktā, 47. panta 3. punktā, 48. pantā, 50. panta 4. punktā, 51. pantā, 53. panta 1. punktā, 62. panta 3. punktā, 64. panta 2. un 5. punktā, 77. panta 1. un 2. punktā, 99. panta 2. punktā, 100. panta 6. punktā, 101. panta 2. punktā, 126. panta 1. punktā, 142. panta 1. un 2. punktā, 149. panta 2. punktā, 150. panta 3. punktā, 154. panta 3. punktā, 155. panta 3. punktā un 165. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 18. panta 7. punktu, 21. panta 8. punktu, 41. pantu, 45. panta 4. punktu, 47. panta 3. punktu, 48. pantu, 50. panta 4. punktu, 51. pantu, 53. panta 1. punktu, 62. panta 3. punktu, 64. panta 2. un 5. punktu, 77. panta 1. un 2. punktu, 99. panta 2. punktu, 100. panta 6. punktu, 101. panta 2. punktu, 126. panta 1. punktu, 142. panta 1. un 2. punktu, 149. panta 2. punktu, 150. panta 3. punktu, 154. panta 3. punktu, 155. panta 3. punktu un 165. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

145. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu, izņemot attiecībā uz šīs regulas 25. un 26. pantu, attiecībā uz kuru Komisijai attiecīgi palīdz komitejas, kas izveidotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 un Regulu (ES) Nr. 1151/2012. Minētās komitejas ir komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu, ko lasa kopā ar tās 5. pantu.

II NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

146. pants

Atcelšana

1. Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Lēmumu 92/438/EEK atceļ no 2019. gada 14. decembra.

2. Atsauces uz atceltajiem aktiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulām V pielikumā.

147. pants

Saikne ar Regulu (EK) Nr. 882/2004

Visu Regulas (EK) Nr. 882/2004 VII pielikumā minēto Eiropas Savienības references laboratoriju nozīmēšana paliek spēkā līdz tajā pašā jomā tiek nozīmēta Eiropas Savienības references laboratorija saskaņā ar šīs regulas 93. pantu.

148. pants

Saikne ar Regulām (EK) Nr. 852/2004 un (EK) Nr. 853/2004 saistībā ar pārtikas aprites uzņēmumu apstiprināšanu

1. Kompetentās iestādes nosaka procedūras, ko izmantot pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem, piesakoties uz sava uzņēmuma apstiprināšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 un (EK) Nr. 853/2004.

2. Kad tiek saņemts pieteikums apstiprināšanai no pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja, kompetentā iestāde veic apmeklējumu uz vietas.

3. Kompetentā iestāde apstiprina uzņēmumu attiecīgajām darbībām vienīgi tad, ja pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs ir pierādījis, ka ir izpildījis attiecīgo pārtikas aprites tiesību aktu prasības.

4. Kompetentā iestāde var piešķirt apstiprinājumu ar nosacījumiem, ja tiek konstatēts, ka uzņēmums atbilst visām infrastruktūras un aprīkojuma prasībām. Tā var piešķirt pilnīgu apstiprinājumu vienīgi tad, ja jaunas oficiālās kontroles laikā, ko uzņēmumā veic trīs mēnešos pēc apstiprinājuma ar nosacījumiem piešķiršanas, tiek konstatēts, ka uzņēmums atbilst pārējām attiecīgajām pārtikas aprites tiesību aktu prasībām. Ja progress ir acīmredzams, taču uzņēmums joprojām neatbilst visām attiecīgajām prasībām, kompetentā iestāde var pagarināt apstiprinājumu ar nosacījumiem. Tomēr apstiprinājums ar nosacījumiem nepārsniedz kopā sešus mēnešus, izņemot zivju pārstādes kuģu un saldētājkuģu, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, gadījumā – attiecībā uz tiem šāds apstiprinājums ar nosacījumiem nepārsniedz kopā 12 mēnešus.

5. Kompetentā iestāde pārskata uzņēmumu apstiprinājumus, veicot oficiālās kontroles.

149. pants

Pārejas pasākumi, kas saistīti ar Direktīvas 91/496/EEK un Direktīvas 97/78/EK atcelšanu

1. Līdz 2022. gada 14. decembrim vai līdz agrākai dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar šā panta 2. punktu, šīs regulas attiecīgo noteikumu vietā turpina piemērot Direktīvas 91/496/EEK un Direktīvas 97/78/EK attiecīgos noteikumus, kas reglamentē šīs regulas 47. panta 2. punktā, 48. pantā, 51. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 54. panta 1. un 3. punktā un 58. panta a) punktā minētos jautājumus.

2. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto dienu. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jāpieņem atbilstoši deleģētajiem aktiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti 47. panta 2. punktā, 48. pantā, 51. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā, 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 54. panta 1. un 3. punktā un 58. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

150. pants

Pārejas pasākumi, kas saistīti ar Direktīvas 96/23/EK atcelšanu

1. Līdz 2022. gada 14. decembrim vai līdz agrākai dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar šā panta 3. punktu, šīs regulas attiecīgo noteikumu vietā kompetentās iestādes turpina veikt oficiālās kontroles, kas nepieciešamas, lai konstatētu Direktīvas 96/23/EK I pielikumā norādīto vielu un atlieku grupu klātbūtni, saskaņā ar minētās direktīvas II, III un IV pielikumu.

2. Līdz 2022. gada 14. decembrim vai līdz agrākai dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar šā panta 3. punktu, šīs regulas attiecīgo noteikumu vietā turpina piemērot Direktīvas 96/23/EK 29. panta 1. un 2. punktu.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz šā panta 1. un 2. punktā minēto agrāko dienu. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka atbilstīgi deleģētajiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti 19. un 112. pantā.

151. pants

Direktīvas 98/58/EK grozījumi

Direktīvu 98/58/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 3) punktu aizstāj ar šādu:

“3) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (**).”

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

2) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svītro;

(*) Regulas numurs.

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

c) panta 3. punkta a) apakšpunktu svīturo;

3) direktīvas 7. pantu svīturo.

152. pants

Direktīvas 1999/74/EK grozījumi

Direktīvu 1999/74/EK groza šādi:

1) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svīturo;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtošanās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

c) panta 3. punkta a) apakšpunktu svīturo;

2) direktīvas 9. pantu svīturo.

153. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 999/2001 groza šādi:

1) regulas 19. un 21. pantu svīturo;

2) X pielikuma A un B nodaļu svīturo.

154. pants

Regulas (EK) Nr. 1/2005 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas pasākumi

1. Regulu (EK) Nr. 1/2005 groza šādi:

1) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta d) punktu aizstāj ar šādu:

“d) “robežkontroles punkts” ir robežkontroles punkts, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (**) 3. panta 38) punktā.

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontrolju regula) (OV L ..., ..., ...).”;

(*) Regulas numurs.

b) panta f) punktu aizstāj ar šādu:

“f) “kompetenta iestāde” ir kompetentas iestādes, kā definēts Regulas (ES) .../... (*) 3. panta 3) punktā.”;

c) panta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) “izvešanas punkts” ir izvešanas punkts, kā definēts Regulas (ES) .../... (*) 3. panta 39) punktā.”;

d) panta p) punktu aizstāj ar šādu:

“p) “valsts pilnvarots veterinārārsts” ir oficiālais veterinārārsts, kā definēts Regulas (ES) .../... (*) 3. panta 32) punktā.”;

2) regulas 14., 15., 16. un 21. pantu, 22. panta 2. punktu, 23., 24. un 26. pantu svīturo;

3) regulas 27. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svīturo;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstību konstatējumiem un rīcības plānu to novēršanai.”;

4) regulas 28. pantu svīturo.

2. Līdz 2022. gada 14. decembrim vai līdz agrākai dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar šā panta 3. punktu, šīs regulas attiecīgo normu vietā turpina piemērot Regulas (EK) Nr. 1/2005 14., 15., 16. un 21. pantu, 22. panta 2. punktu, 23., 24. pantu un 26. pantu.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz šā panta 2. punktā minēto dienu. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka atbilstoši deleģētajiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti 21. pantā.

155. pants

Regulas (EK) Nr. 396/2005 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas pasākumi

1. Regulas (EK) Nr. 396/2005 26. un 27. pantu, 28. panta 1. un 2. punktu un 30. pantu svīturo.

2. Līdz 2022. gada 14. decembrim vai līdz agrākai dienai, kas jānosaka deleģētajā aktā, kuru pieņem saskaņā ar šā panta 3. punktu, šīs regulas attiecīgo normu vietā turpina piemērot Regulas (EK) Nr. 396/2005 26. pantu, 27. panta 1. punktu un 30. pantu.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz šā panta 2. punktā minēto dienu. Minētā diena ir diena, kurā sāk piemērot attiecīgos noteikumus, kas jānosaka atbilstoši deleģētajiem vai īstenošanas aktiem, kuri paredzēti 19. pantā.

156. pants

Direktīvas 2007/43/EK grozījumi

Direktīvu 2007/43/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) (**) (***) 3. panta 3) punktā;

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).
(**) Regulas numurs

d) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir oficiālais veterinārārsts, kā definēts Regulas (ES) (*) 3. panta 32) punktā;

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).";

2) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu svīturo;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtotās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus."

157. pants

Direktīvas 2008/119/EK grozījumi

Direktīvu 2008/119/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 2) punktu aizstāj ar šādu:

"2) "kompetentās iestādes" ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (***) 3. panta 3) punktā.

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).";

2) direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu svīturo;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtotās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus."

3) direktīvas 9. pantu svīturo.

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

(**) Regulas numurs.

158. pants

Direktīvas 2008/120/EK grozījumi

Direktīvu 2008/120/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 10) punktu aizstāj ar šādu:

“10) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (**).” 3. panta 3) punktā.

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

2) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu svītro;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ikgadēju ziņojumu par iepriekšējā gada pārbaudēm, ko kompetentā iestāde veikusi, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Ziņojumam pievieno analīzi par būtiskākajiem neatbilstības konstatējumiem un valsts rīcības plānu neatbilstību atkārtotās novēršanai vai samazināšanai turpmākajos gados. Komisija dalībvalstīm iesniedz minēto ziņojumu kopsavilkumus.”;

3) direktīvas 10. pantu svītro.

159. pants

Regulas (EK) Nr. 1099/2009 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1099/2009 groza šādi:

1) direktīvas 2. panta q) punktu aizstāj ar šādu:

“q) “kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (***) 3. panta 3) punktā.

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

2) direktīvas 22. pantu svītro.

(*) Regulas numurs.

160. pants

Regulas (EK) Nr. 1069/2009 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1069/2009 groza šādi:

1) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10) “kompetentā iestāde” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (***) 3. panta 3) punktā.

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

b) panta 15. punktu aizstāj ar šādu:

“15. “tranzīts” ir tranzīts, kā definēts Regulas (ES) .../... (***) 3. panta 44) punktā.”;

2) regulas 45., 49. un 50. pantu svīturo.

161. pants

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1107/2009 groza šādi:

1) regulas 68. pantu groza šādi:

a) panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis līdz katra gada 31. augustam Komisijai iesniedz ziņojumu par tādu iepriekšējā gada oficiālo kontroļu tvērumu un iznākumu, kas veiktas, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai.”;

b) panta otro un trešo daļu svīturo;

2) regulas 78. panta 1. punkta n) apakšpunktu svīturo.

162. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1151/2012

Regulu (ES) Nr. 1151/2012 groza šādi:

1) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu: “Oficiālo kontroļu saturs”;

b) panta 1. un 2. punktu svīturo;

(*) Regulas numurs.

(***) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

c) panta 3. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“3. Oficiālās kontroles, ko veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) .../... (*) (**), aptver:

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprītes tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

2) regulas 37. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem, aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un garantētām tradicionālām īpatnībām, ar ko apzīmē produktus, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā, atbilstību produkta specifikācijai pirms produkta laišanas tirgū pārbauda:

a) kompetentās iestādes, kas nozīmētas saskaņā ar Regulu (ES) .../... (***) 4. pantu; vai

b) deleģētās institūcijas, kā definēts Regulas (ES) .../... (***) 3. panta 5) punktā.”;

b) panta 3. punktā svīturo pirmo daļu;

c) panta 4. punktā vārdus “1. un 2. punktā” aizstāj ar šādiem: “2. punktā”;

3) regulas 38. pantu svīturo;

4) regulas 39. pantu aizstāj ar šādu:

“39. pants

Deleģētās institūcijas, kas veic kontroles trešās valstīs

Deleģētās institūcijas, kas veic kontroles trešās valstīs un kas minētas 37. panta 2. punkta b) apakšpunktā, akreditē saskaņā ar attiecīgo saskaņoto standartu “Atbilstības novērtēšana. Prasības struktūrām, kas veic produktu, procesu un pakalpojumu sertifikāciju”. Šīs deleģētās institūcijas var akreditēt vai nu valsts akreditācijas iestāde Savienībā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, vai akreditācijas iestāde ārpus Savienības, kas ir parakstījusi daudzpusēju atzīšanas vienošanos Starptautiskā akreditācijas foruma aizbildnībā.”

163. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 652/2014

Regulu (ES) Nr. 652/2014 groza šādi:

1) regulas 30. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai segtu izmaksas, kas turpmāk nosauktajām rodas, īstenojot Komisijas apstiprinātās darba programmas, var piešķirt dotācijas:

a) Eiropas Savienības references laboratorijām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (*) (***) 93. pantā, un Eiropas Savienības references centriem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1012 29. pantā (***)”;

(*) Regulas numurs.

(***) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

- b) Eiropas Savienības dzīvnieku labturības references centriem, kas minēti Regulas (ES) .../... (*) 95. pantā.
- c) Eiropas Savienības references centri lauksaimniecības un pārtikas aprites autentiskumam un integritātei, kas minēti Regulas (ES) .../... (*) 97. pantā.

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).

(*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievēšanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā (“Dzīvnieku audzēšanas regula”) (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.);

2) iekļauj šādu pantu:

“30.a pants

Augu veselības jomas valsts references laboratoriju akreditācija

1. Valsts references laboratorijām, kas minētas Regulas (ES) .../... (*) 100. pantā, var piešķirt dotācijas par izmaksām, kas rodas sakarā ar akreditācijas iegūšanu saskaņā ar standartu EN ISO/IEC 17025 “Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības”, lai varētu izmantot laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metodes, ar kurām pārbauda atbilstību noteikumiem par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem.

2. Dotācijas var piešķirt vienai valsts references laboratorijai katrā dalībvalstī par katru Eiropas Savienības augu veselības references laboratoriju laikposmā līdz trim gadiem pēc attiecīgās Eiropas Savienības references laboratorijas nozīmēšanas.”

164. pants

Regulas (ES) 2016/429 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas noteikumi

1. Regulu (ES) 2016/429 groza šādi:

1) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 33) punktu aizstāj ar šādu:

“33) “oficiālā kontrole” ir jebkādas formas kontrole, ko veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) .../... (**) (***);

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L ..., ..., ...).”;

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

(**) Regulas numurs.

b) regulas 51) punktu aizstāj ar šādu:

“51) “Traces” ir sistēmas komponents, kas iestrādāts IMSOC, kā minēts Regulas (ES) .../... (*) 131. līdz 136. pantā;”;

c) panta 53) punktu aizstāj ar šādu:

“53) “oficiālais veterinārārsts” ir oficiālais veterinārārsts, kā definēts Regulas (ES) .../... (*) 3. panta 32. punktā;”;

d) panta 55) punktu aizstāj ar šādu:

“55) “kompetentā iestāde” ir dalībvalsts centrālā veterinārā iestāde, kas atbildīga par oficiālo kontroli un citu oficiālo darbību organizēšanu saskaņā ar šo regulu un Regulu (ES) .../... (*), vai jebkura cita iestāde, kurai šāds pienākums ir deleģēts;”;

2) regulas 229. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Par konkrēto sūtījumu atbildīgie operatori dzīvnieku, reproduktīvo produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumus no trešām valstīm vai teritorijām uzrāda oficiālo kontroli nolūkam, kā noteikts Regulas (ES) .../... (*) 47. pantā.”;

3) regulas 281. pantu svīturo.

2. Līdz Regulas (ES) 2016/429 piemērošanas dienai turpina turpmāk norādītās normas piemērot jautājumiem, ko reglamentē ar minēto regulu:

a) Direktīvas 89/662/EEK 9. pants;

b) Direktīvas 90/425/EEK 10. pants;

c) Direktīvas 91/496/EEK 18. panta 1., 3., 4., 5., 6., 7. un 8. punkts;

d) Direktīvas 97/78/EK 22. panta 1., 3., 4., 5., 6. un 7. punkts.

3. Ņemot vērā Regulas (ES) 2016/429 14. pantu un neskarot minētajā regulā noteikto piemērošanas dienu, šīs regulas 31. panta 2. punkta vajadzībām tiek uzskatīts, ka nosacījums tā piemērošanai ir izpildīts jau no 2019. gada 14. decembra.

165. pants

Regulas (ES) 2016/2031 grozījumi un ar tiem saistītie pārejas noteikumi

1. Regulu (ES) 2016/2031 groza šādi:

1) regulas 2. panta 6) punktu aizstāj ar šādu:

“6) “kompetentā iestāde” ir kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... (**) (***) 3. panta 3) punktā;

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK, 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroli regula) (OV L ..., ..., ...).”;

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

(**) Regulas numurs.

- 2) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Kompetento iestāžu oficiāls apstiprinājums par Savienības karantīnas organisma klātbūtni

Ja kompetentajai iestādei ir aizdomas vai tā ir saņēmusi pierādījumus par Savienības karantīnas organisma vai tāda kaitīgā organisma klātbūtni, kuram piemēro pasākumus, kas pieņemti, ievērojot 30. panta 1. punktu, tajā attiecīgās dalībvalsts teritorijas daļā, kurā minētais kaitīgais organisms iepriekš netika konstatēts, vai tādu augu, augu produktu vai citu objektu sūtījumā, kurš ir ievests, kuru paredzēts ievest vai kurš ir pārvietots Savienības teritorijā, tā nekavējoties veic jebkurus pasākumus, kas ir nepieciešami, lai, pamatojoties uz Regulas (ES) .../... (*) 37. pantā minētās oficiālās laboratorijas diagnostiku, apstiprinātu (“oficiāli apstiprināt”), vai minētā kaitīgā organisma klātbūtne ir vai nav konstatēta.

Kamēr nav saņemts oficiāls apstiprinājums par minētā kaitīgā organisma klātbūtni, attiecīgās dalībvalstis attiecīgā gadījumā veic fitosanitāros pasākumus, lai novērstu minētā kaitīgā organisma izplatīšanās risku.

Šā panta pirmajā daļā minētās aizdomas vai pierādījumi var tikt balstīti uz jebkuru informāciju, kas saņemta, ievērojot 14. un 15. pantu, vai no jebkura cita avota.”;

- 3) regulas 11. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Paziņojumus saskaņā ar pirmo daļu nosūta attiecīgās dalībvalsts viena atbildīgā iestāde, kā minēts Regulas (ES) .../... (*) 4. panta 2. punktā, izmantojot 103. pantā minēto elektronisko paziņošanas sistēmu.”;

- 4) regulas 25. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) Plāna īstenošanā iesaistīto struktūru pienākumi un atbildība gadījumā, kad ir apstiprināta attiecīgā prioritārā kaitīgā organisma klātbūtne vai radušās aizdomas par to, kā arī iestāžu hierarhiju un to darbību koordinācijas procedūras, ko jāveic kompetentajām iestādēm, citām valsts iestādēm, kuras minētas Regulas (ES) .../... (*) 4. panta 2. punktā, iesaistītajām deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām, kuras noteiktas minētās regulas 28. panta 1. punktā, laboratorijas un profesionālajiem operatoriem, tostarp koordināciju ar kaimiņos esošām dalībvalstīm un vajadzības gadījumā ar kaimiņos esošām trešām valstīm.”

- 5) regulas 41. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja Savienības teritorijā ir ievesti vai pārvietoti augi, augu produkti vai citi objekti, tādējādi pārkāpjot šā panta 1. punktu, dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, kā minēts Regulas (ES) .../... (*) 66. panta 3. punktā, un, izmantojot 103. pantā minēto elektronisko paziņošanas sistēmu, informē Komisiju un citas dalībvalstis.

Attiecīgā gadījumā minēto paziņojumu nosūta arī trešai valstij, no kuras šie augi, augu produkti vai citi objekti tika ievesti Savienības teritorijā.”;

- 6) regulas 44. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Attiecīgā gadījumā Komisija attiecīgajā trešā valstī veic izmeklēšanu saskaņā ar Regulas (ES) .../... (*) 120. pantu, lai pārliecinātos, vai ir izpildīti šā panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi.”;

- 7) regulas 49. panta 6. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja augs, augu produkta vai cita objekta ievēšana Savienības teritorijā ir atteikta vai tā pārvietošana Savienības teritorijā ir aizliegta, jo attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka ir pārkāpts šā panta 2. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minētais aizliegums, šī dalībvalsts izmanto šīs regulas 103. pantā minēto elektronisko paziņošanas sistēmu, lai par to paziņotu Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Attiecīgā gadījumā minētajā paziņojumā ietver informāciju par pasākumiem, ko minētā dalībvalsts veikusi saistībā ar attiecīgajiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem saskaņā ar Regulas (ES) .../... (*) 66. panta 3. punktu.”;

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

8) regulas 76. panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Ja attiecīgā trešā valsts nav IPPC līgumslēdzēja puse, kompetentā iestāde pieņem tikai tādas fitosanitāros sertifikātus, ko izsniegušas iestādes, kuras ir kompetentas saskaņā ar minētās trešās valsts noteikumiem, un kas paziņoti Komisijai. Komisija, izmantojot 103. pantā minēto elektronisko paziņošanas sistēmu, par saņemtajiem paziņojumiem informē dalībvalstis un operatorus saskaņā ar Regulas (ES) .../... (*) 132. panta a) punktu.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 105. pantu, lai papildinātu šo regulu attiecībā uz šā punkta pirmajā daļā minētajiem pieņemšanas nosacījumiem nolūkā nodrošināt minēto sertifikātu uzticamību.

5. Elektroniskus fitosanitāros sertifikātus pieņem tikai tad, ja tie iesniegti, izmantojot Regulas (ES) .../... (*) 131. panta 1. punktā minēto IMSOC vai veicot elektronisku datu apmaiņu ar tās starpniecību.”;

9) regulas 77. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Ja fitosanitārais sertifikāts izsniegts saskaņā ar 71. panta 1., 2. un 3. punktu un attiecīgā kompetentā iestāde secina, ka nav izpildīti 76. pantā minētie nosacījumi, tā anulē minēto fitosanitāro sertifikātu un nodrošina, lai tas vairs netiktu pievienots attiecīgajiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem. Šādā gadījumā un attiecībā uz attiecīgajiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem kompetentā iestāde veic vienu no pasākumiem, kas noteikti Regulas (ES) .../... (*) 66. panta 3. punktā.”;

10) regulas 91. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Atļauju saņēmušiem operatoriem, kas īsteno apstiprinātu kaitīgo organismu riska pārvaldības plānu, inspekcijas var piemērot retāk, kā minēts Regulas (ES) .../... (*) 22. panta 3. punkta b) apakšpunktā.”;

11) regulas 94. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Atkāpjoties no šīs regulas 87. panta, gadījumos, kad Savienības teritorijā no trešās valsts tiek ievests augs, augu produkts vai cits objekts, kura pārvietošanai Savienības teritorijā nepieciešama augu pase, ievērojot šīs regulas 79. panta 1. punktu un 80. panta 1. punktu, tad pasi izsniedz, ja saskaņā ar Regulas (ES) .../... (*) 49. panta 1. punktu veiktās pārbaudes saistībā tā ievēšanu ir pabeigtas apmierinoši un ir ļāvušas secināt, ka attiecīgais augs, augu produkts vai cits objekts atbilst augu pases izsniegšanas pamatprasībām saskaņā ar šīs regulas 85. pantu un vajadzības gadījumā šīs regulas 86. pantu.”;

12) regulas 100. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Elektroniskus eksporta fitosanitāros sertifikātus izsniedz, izmantojot IMSOC, vai veicot elektronisku datu apmaiņu ar tās starpniecību.”;

13) regulas 101. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Elektroniskus reeksporta fitosanitāros sertifikātus izsniedz, izmantojot IMSOC vai veicot elektronisku datu apmaiņu ar tās starpniecību.”;

14) regulas 102. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pirmseksporta sertifikāts attiecīgajiem augiem, augu produktiem un citiem objektiem ir pievienots visu laiku, kamēr tos pārvieto Savienības teritorijā, ja vien attiecīgās dalībvalstis ar tajā iekļauto informāciju nav apmainījušas, izmantojot IMSOC vai veicot elektronisku datu apmaiņu ar tās starpniecību.”;

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

15) regulas 103. pantu aizstāj ar šādu:

“103. pants

Elektroniskas sistēmas paziņojumu iesniegšanai izveidošana

Komisija izveido elektronisku sistēmu dalībvalstu paziņojumu iesniegšanai.

Minētā sistēma ir savienota un savietojama ar IMSOC.”;

16) regulas 109. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“Direktīva 2000/29/EK tiek atcelta, neskarot Regulas (ES) .../... (*) 165. panta 2., 3. un 4. punktu.”

2. Attiecīgos Direktīvas 2000/29/EK pantus turpina piemērot jautājumiem, ko reglamentē ar šīs regulas 47. panta 2. punktu, 48. pantu, 51. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu, 53. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 54. panta 1. un 3. punktu un 58. panta a) punktu, tā vietā, lai piemērotu iepriekš uzskaitītos noteikumus; piemērošanu veic līdz 2022. gada 14. decembrim vai agrākai dienai pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ko nosaka ar deleģētu aktu, kurš pieņemts saskaņā ar šā panta 3. punktu.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 144. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šo regulu attiecībā uz šā panta 2. punktā minēto dienu.

4. Neskarot šā panta 2. un 3. punktu un 167. panta 1. punktā paredzēto piemērošanas dienu, Komisija pieņem 53. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā minētos deleģētos aktus attiecībā uz 47. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām precēm vismaz 12 mēnešus pirms to piemērošanas dienas.

166. pants

Pārejas pasākumi deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanai

Neskarot 167. pantā minētās piemērošanas dienas un pārejas pasākumus, kas paredzēti šajā nodaļā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt šajā regulā paredzētos deleģētos un īstenošanas aktus no ... [167. panta 1. punktā minētā spēkā stāšanās dienā]. Šādus aktus piemēro no piemērošanas dienas, kas paredzēta saskaņā ar 167. pantu, neskarot nekādus pārejas pasākumus, kas paredzēti šajā nodaļā.

167. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Ja vien 2.–4. punktā nav paredzēts citādi, to piemēro no 2019. gada 14. decembra.

2. Jomā, ko reglamentē ar noteikumiem, kas minēti 1. panta 2. punkta g) apakšpunktā, 34. panta 1., 2. un 3. punktu, 37. panta 4. punkta e) apakšpunktu un 37. panta 5. punktu piemēro no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 gadi].

3. Ar šo regulu atceltās Regulas (EK) Nr. 882/2004 32. un 33. panta vietā no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena + 1 gads] piemēro šīs regulas 92.–101. pantu.

4. Regulas 163. pantu piemēro no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena].

(*) Tās regulas numurs, kas ietverta dokumentā ST 10755/16 (2013/0140(COD)).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

—

I PIELIKUMS

3. PANTA 40. PUNKTĀ MINĒTĀS TERITORIJAS, IZŅEMOT GADĪJUMUS, KAD PIEMĒRO 1. PANTA 2. PUNKTA
G) APAKŠPUNKTU

1. Beļģijas Karalistes teritorija
 2. Bulgārijas Republikas teritorija
 3. Čehijas Republikas teritorija
 4. Dānijas Karalistes teritorija, izņemot Fēru salas un Grenlandi
 5. Vācijas Federatīvās Republikas teritorija
 6. Igaunijas Republikas teritorija
 7. Īrijas teritorija
 8. Grieķijas Republikas teritorija
 9. Spānijas Karalistes teritorija, izņemot Seūtu un Melīļu
 10. Francijas Republikas teritorija
 11. Horvātijas Republikas teritorija
 12. Itālijas Republikas teritorija
 13. Kīpras Republikas teritorija
 14. Latvijas Republikas teritorija
 15. Lietuvas Republikas teritorija
 16. Luksemburgas Lielhercogistes teritorija
 17. Ungārijas teritorija
 18. Maltas Republikas teritorija
 19. Nīderlandes Karalistes teritorija Eiropā
 20. Austrijas Republikas teritorija
 21. Polijas Republikas teritorija
 22. Portugāles Republikas teritorija
 23. Rumānijas teritorija
 24. Slovēnijas Republikas teritorija
 25. Slovākijas Republikas teritorija
 26. Somijas Republikas teritorija
 27. Zviedrijas Karalistes teritorija
 28. Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes teritorija
-

II PIELIKUMS

KOMPETENTO IESTĀŽU PERSONĀLA MĀCĪBAS

I NODAĻA

Mācību priekšmeti personālam, kas veic oficiālās kontroles un citas oficiālas darbības

1. Dažādas kontroles metodes un paņēmieni, piemēram, inspicēšana, pārbaudīšana, skrīnings, mērķorientēts skrīnings, paraugu ņemšana un laboratoriskā analīze, testēšana un diagnostika
2. Kontroles procedūras
3. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētie noteikumi
4. Novērtēšana attiecībā uz neatbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem
5. Apdraudējumi dzīvnieku un preču audzēšanā un ražošanā, pārstrādē un izplatīšanā
6. Dažādie audzēšanas, ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi un iespējamie riski cilvēku veselībai un – attiecīgā gadījumā – dzīvnieku un augu veselībai, dzīvnieku labturībai, videi
7. Izvērtēšana attiecībā uz HACCP procedūru un labas lauksaimniecības prakses piemērošanu
8. Pārvaldības sistēmas, piemēram, kvalitātes nodrošināšanas programmas, ko pārvalda operatori, un to novērtēšana, ciktāl tās ir būtiskas attiecībā uz 1. panta 2. punktā minētajos noteikumos paredzētajām prasībām
9. Oficiālās sertificēšanas sistēmas
10. Ārkārtas situāciju pasākumi, arī attiecībā uz saziņu starp dalībvalstīm un Komisiju
11. Tiesvedība un no oficiālajām kontrolēm izrietošās sekas
12. Kā pārbaudīt rakstiskus dokumentālus materiālus un citu reģistrētu informāciju (arī tādu, kas saistīta ar starplaboratoriju salīdzinošo testēšanu, akreditāciju, un riska novērtēšanu), kurai, iespējams, ir būtiska nozīme, novērtējot atbilstību 1. panta 2. punktā minētajiem noteikumiem
13. Kontroles procedūras un prasības dzīvnieku un preču ievēšanai Savienībā no trešām valstīm
14. Jebkāda cita joma, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles tiek veiktas saskaņā ar šo regulu

II NODAĻA

Tematiskās jomas, kas attiecas uz kontroles procedūrām

1. Kompetento iestāžu organizatoriskā struktūra un attiecības starp centrālajām kompetentajām iestādēm un iestādēm, kam tās uzticējušas oficiālās kontroles vai uzdevušas veikt citas oficiālas darbības
2. Attiecības starp kompetentajām iestādēm un deleģētajām institūcijām vai fiziskām personām, kam tās deleģējušas ar oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām saistītus uzdevumus
3. Paziņojums par sasniedzamajiem mērķiem
4. Personāla uzdevumi, pienākumi un atbildība
5. Paraugu ņemšanas procedūras, kontroles metodes un paņēmieni, arī laboratoriskā analīze, testēšana un diagnostika, rezultātu interpretācija un izrietošie lēmumi
6. Skrīninga un mērķorientēta skrīninga programmas
7. Savstarpēja palīdzība, ja oficiālajās kontrolēs vajadzīga vairāk nekā vienas dalībvalsts rīcība

8. Turpmākā rīcība pēc oficiālajām kontrolēm
 9. Sadarbība ar citiem dienestiem un nodaļām, kam var būt attiecīgi pienākumi, vai ar operatoriem
 10. Paraugu ņemšanas un laboratoriskās analīzes, testēšanas un diagnostikas metožu atbilstības pārbaude
 11. Jebkādas citas darbības vai informācija, kas vajadzīga efektīvai oficiālo kontroļu norisei
-

III PIELIKUMS

ANALĪZES METOŽU RAKSTUROJUMS

1. Analīzes metodes un mērījumu rezultātus būtu jāraksturo ar šādiem kritērijiem:
 - a) pareizība (patiesums un precizitāte);
 - b) piemērojamība (matrica un koncentrācijas diapazons);
 - c) noteikšanas robeža;
 - d) kvantitatīvās noteikšanas robeža;
 - e) precizitāte;
 - f) atkārtojamība;
 - g) reproducējamība;
 - h) atgūstamība;
 - i) selektivitāte;
 - j) jutīgums;
 - k) linearitāte;
 - l) mērījumu nenoteiktība;
 - m) citi kritēriji, ko var izraudzīties pēc vajadzības.
 2. Precizitātes vērtības, kas minētas 1. punkta e) apakšpunktā, iegūst vai nu starplaboratoriju salīdzinošā testēšanā, kas veikta saskaņā ar starptautiski atzītu starplaboratoriju salīdzinošās testēšanas protokolu (piemēram, ISO 5725 "Mērīšanas metožu pareizība (rezultātu patiesums un precizitāte)"), vai, ja ir noteikti analītisko metožu izpildes kritēriji, tās nosaka, pamatojoties uz kritēriju atbilstības testiem. Atkārtojamības un reproducējamības vērtības izsaka starptautiski atzītā formā (piemēram, 95 % ticamības intervāli, kas noteikti ISO 5725 "Mērīšanas metožu pareizība (rezultātu patiesums un precizitāte)"). Starplaboratoriju salīdzinošās testēšanas rezultāti tiek publicēti vai ir brīvi pieejami.
 3. Būtu jānodrošina priekšroka analīzes metodēm, kas ir vienādi piemērojamas dažādām preču grupām, nevis metodēm, kas attiecināmas tikai uz atsevišķām precēm.
 4. Ja analīzes metodes var validēt tikai vienā laboratorijā, tās būtu jāvalidē saskaņā ar starptautiski atzītiem zinātniskiem protokoliem vai vadlīnijām vai, ja ir noteikti analītisko metožu izpildes kritēriji, tās jānosaka, pamatojoties uz kritēriju atbilstības testiem.
 5. Analīzes metodes, kas pieņemtas atbilstoši šai regulai, būtu jāredīgē analīzes metožu standarta formā, ko ieteikusi ISO.
-

IV PIELIKUMS

I NODAĻA

Nodevas vai maksa par oficiālajām kontrolēm, ko veic tiem dzīvnieku un preču sūtījumiem, kurus ievie savienībā

I. DZĪVU DZĪVNIEKU SŪTĪJUMI

a) Liellopi, zirgu dzimtas dzīvnieki, cūkas, aitas, kazas, mājputni, truši un medījамie sīkputni vai medjami sīkdzīvnieki, mežacūkas un savvaļas atgremotāji:

- EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām un
- EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām vai
- EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

b) Citu sugu dzīvnieki:

- EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 46 tonnām vai
- EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

II. GAĻAS SŪTĪJUMI

- EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām un
- EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām vai
- EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

III. ZVEJAS PRODUKTU SŪTĪJUMI

a) Zvejas produkti iesaiņotā veidā:

- i) EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām; un
- ii) EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām; vai
- iii) EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

b) Zvejas produkti, ko pārvadā neiesaiņotā veidā:

- i) EUR 600 par kuģi ar zvejas produktu kravu apjomā līdz 500 tonnām;
- ii) EUR 1 200 par kuģi ar zvejas produktu kravu apjomā no 500 līdz 1 000 tonnām;
- iii) EUR 2 400 par kuģi ar zvejas produktu kravu apjomā no 1 000 līdz 2 000 tonnām;
- iv) EUR 3 600 par kuģi ar zvejas produktu kravu vairāk nekā 2 000 tonnu apjomā.

IV. GAĻAS PRODUKTU, MĀJPUTNU GAĻAS, MEDĪJAMO DZĪVNIEKU GAĻAS, TRUŠU GAĻAS VAI SAIMNIECĪBĀ AUDZĒTU MEDĪJAMO DZĪVNIEKU GAĻAS SŪTĪJUMI

- a) EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām; un
- b) EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām; vai
- c) EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

V. CITU LIETOŠANAI PĀRTIKĀ PAREDZĒTU DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU SŪTĪJUMI, KAS NAV GAĻAS PRODUKTI

a) Citi lietošanai pārtikā paredzēti dzīvnieku izcelsmes produkti iesaiņotā veidā:

- i) EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām; un
- ii) EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām; vai
- iii) EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

b) Citi lietošanai pārtikā paredzēti dzīvnieku izcelsmes produkti, ko pārvadā neiesaiņotā veidā:

- i) EUR 600 par kuģi ar produktu kravu apjomā līdz 500 tonnām;
- ii) EUR 1 200 par kuģi ar produktu kravu apjomā no 500 līdz 1 000 tonnām;
- iii) EUR 2 400 par kuģi ar produktu kravu apjomā no 1 000 līdz 2 000 tonnām,
- iv) EUR 3 600 par kuģi ar produktu kravu vairāk nekā 2 000 tonnu apjomā.

VI. DZĪVNIEKU IZCELSMES BLAKUSPRODUKTU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES BARĪBAS SŪTĪJUMI

a) Tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un tādas dzīvnieku izcelsmes barības sūtījumi, ko pārvadā iesaiņotā veidā:

- i) EUR 55 par sūtījumu apjomā līdz 6 tonnām; un
- ii) EUR 9 par katru tonnu apjomā no 6 līdz 46 tonnām; vai
- iii) EUR 420 par sūtījumu vairāk nekā 46 tonnu apjomā.

b) Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un dzīvnieku izcelsmes barība, ko pārvadā neiesaiņotā veidā:

- i) EUR 600 par kuģi ar produktu kravu apjomā līdz 500 tonnām;
- ii) EUR 1 200 par kuģi ar produktu kravu apjomā no 500 līdz 1 000 tonnām;
- iii) EUR 2 400 par kuģi ar produktu kravu apjomā no 1 000 līdz 2 000 tonnām;
- iv) EUR 3 600 par kuģi ar produktu kravu vairāk nekā 2 000 tonnu apjomā.

VII. TĀDI DZĪVNIEKU UN PREČU SŪTĪJUMI NO TREŠĀM VALSTĪM, KURUS PĀRVADĀ TRANZĪTĀ VAI KURUS PĀRKRAUJ

EUR 30 par pārvadājumu, ko ik pēc stundas ceturkšņa, kuru patērē katrs kontroli veicošais personāla loceklis, palielina par EUR 20.

VIII. TĀDU AUGU, AUGU PRODUKTU UN CITU PRODUKTU, OBJEKTU UN MATERIĀLU SŪTĪJUMI, UZ KURIEM VAR ATRASTIES VAI NO KURIEM VAR IZPLATĪTIES AUGIEM KAITĪGIE ORGANISMI

a) Par dokumentu kontrolpārbaudi: EUR 7 par sūtījumu;

b) par identitātes kontrolpārbaudi:

- i) EUR 7 par sūtījumu, kas nepārsniedz vienu auto kravu, dzelzceļa vagona kravu vai līdzīga izmēra konteinera kravu;
- ii) EUR 14 par sūtījumu, kas pārsniedz minēto izmēru;

c) par augu veselības pārbaudēm atkarībā no šeit norādītajām specifikācijām:

- i) spraudēni, sējeņi (izņemot meža reproduktīvo materiālu), zemeņu vai dārzeņu stādi:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 10 000 vienībām,
 - EUR 0,70 par sūtījumu par katrām papildu 1 000 vienībām,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- ii) krūmi, koki (izņemot nocirstas Ziemassvētku egles), citi krūmu un koku dēsti, arī meža reproduktīvais materiāls (izņemot sēklas):
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 10 000 vienībām,
 - EUR 0,44 par sūtījumu par katrām papildu 1 000 vienībām,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- iii) sīpoli, bumbuļsīpoli, sakneņi, bumbuļi, kas paredzēti stādīšanai (izņemot kartupeļu bumbuļus):
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 200 kg,
 - EUR 0,16 par sūtījumu par katriem papildu 10 kg,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;

- iv) sēklas, audu kultūras:
 - EUR 7,5 par sūtījumu apjomā līdz 100 kg,
 - EUR 0,175 par sūtījumu par katriem papildu 10 kg,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- v) citi stādāmie augi, kas nav minēti citur šajā punktā:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 5 000 vienībām,
 - EUR 0,18 par sūtījumu par katrām papildu 100 vienībām,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- vi) griezti ziedi:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 20 000 vienībām,
 - EUR 0,14 par sūtījumu par katrām papildu 1 000 vienībām,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- vii) zari ar lapām, skuju koku daļas (izņemot nocirstas Ziemassvētku egles):
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 100 kg,
 - EUR 1,75 par sūtījumu par katriem papildu 100 kg,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- viii) nocirstas Ziemassvētku egles:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 1 000 vienībām,
 - EUR 1,75 par sūtījumu par katrām papildu 100 vienībām,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- ix) augu lapas, piemēram lapu garšaugi, garšvielas un lapu dārzeni:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 100 kg,
 - EUR 1,75 par sūtījumu par katriem papildu 10 kg,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;
- x) augļi, dārzeni (izņemot lapu dārzenus):
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 25 000 kg,
 - EUR 0,7 par sūtījumu par katriem papildu 1 000 kg;
- xi) kartupeļu bumbuļi:
 - EUR 52,5 par partiju apjomā līdz 25 000 kg,
 - EUR 52,5 par partiju par katriem papildu 25 000 kg;
- xii) koksne (izņemot mizu):
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 1 000 m³,
 - EUR 0,175 par sūtījumu par katriem papildu 10 m³;
- xiii) zeme un augsnes substrāts, koku miza:
 - EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 25 000 kg,
 - EUR 0,7 par sūtījumu par katriem papildu 1 000 kg,
 - EUR 140 maksimālā summa par sūtījumu;

xiv) labība:

- EUR 17,5 par sūtījumu apjomā līdz 25 000 kg,
- EUR 0,7 par sūtījumu par katriem papildu 1 000 kg,
- EUR 700 maksimālā summa par sūtījumu;

xv) citi augi vai augu produkti, kas nav minēti citur šajā punktā:

- EUR 17,5 par sūtījumu.

Ja kravā ir ne tikai tie produkti, kas atbilst attiecīgā ievilkuma aprakstam, tās kravas daļas, kurās ir produkti, kas atbilst attiecīgā ievilkuma aprakstam (preču partija vai partijas), uzskatāmas par atsevišķu kravu.

II NODAĻA

Nodevas vai maksa par oficiālām kontrolēm kautuvēs, gaļas sadalīšanas uzņēmumos, medījamo dzīvnieku gaļas pārstrādes uzņēmumos, piena ražošanā un par tām, ko piemēro par zvejas produktu un akvakultūras produktu ražošanu un laišanu tirgū

I. NODEVAS VAI MAKSA PAR OFICIĀLĀM KONTROLĒM KAUTUVĒS

a) liellopu gaļa:

- i) pieauguši liellopi: EUR 5 par dzīvnieku;
- ii) jaunlopi: EUR 2 par dzīvnieku;

b) zirgu dzimtas dzīvnieka gaļa: EUR 3 par dzīvnieku;

c) cūkgaļa: dzīvnieki ar kautsvaru, kas ir:

- i) līdz 25 kg: EUR 0,5 par dzīvnieku;
- ii) vienāds vai lielāks par 25 kg: EUR 1 par dzīvnieku;

d) aitas gaļa un kazas gaļa: dzīvnieki ar kautsvaru, kas ir:

- i) līdz 12 kg: EUR 0,15 par dzīvnieku;
- ii) vienāds vai lielāks par 12 kg: EUR 0,25 par dzīvnieku;

e) mājputnu gaļa:

- i) *Gallus* ģints mājputni un pērļu vistiņas: EUR 0,005 par dzīvnieku;
- ii) pīles un zosis: EUR 0,01 par dzīvnieku;
- iii) tītari: EUR 0,025 par dzīvnieku;
- iv) saimniecībā audzētu trušu gaļa: EUR 0,005 par dzīvnieku;
- v) paipalas un irbes: EUR 0,002 par dzīvnieku.

II. NODEVAS VAI MAKSA PAR OFICIĀLĀM KONTROLĒM GAĻAS SADALĪŠANAS UZŅĒMUMOS

Par tonnu:

a) liellopu, teļa, cūkas, nepārnadžu/zirgu dzimtas dzīvnieku, aitu un kazu gaļas: EUR 2;

b) mājputnu un saimniecībā audzētu trušu gaļas: EUR 1,5;

c) šādu saimniecībā audzētu un savvaļas medījamo dzīvnieku gaļas:

- medijamie sīkputni un sīkdzīvnieki: EUR 1,5,
- skrējējputni (strauss, emu, nandu): EUR 3,
- mežacūkas un atgremotāji: EUR 2.

III. NODEVAS VAI MAKSA PAR OFICIĀLĀM KONTROLĒM MEDĪJAMO DZĪVNIĒKU GAĻAS PĀRSTRĀDES UZŅĒMUMOS

- a) medījамie sīkputni: EUR 0,005 par dzīvnieku;
- b) medījамie sīkdzīvnieki: EUR 0,01 par dzīvnieku;
- c) skrējējputni: EUR 0,5 par dzīvnieku;
- d) sauszemes zīdītāji:
 - i) mežacūkas: EUR 1,5 par dzīvnieku;
 - ii) atgremotāji: EUR 0,5 par dzīvnieku.

IV. NODEVAS VAI MAKSA PAR OFICIĀLĀM KONTROLĒM PIENA RAŽOŠANĀ

- a) EUR 1 par 30 tonnām
un
- b) EUR 0,5 par katru nākamo tonnu.

V. NODEVAS VAI MAKSA PAR OFICIĀLĀM KONTROLĒM, KO PIEMĒRO PAR ZVEJAS PRODUKTU UN AKVAKULTŪRAS PRODUKTU RAŽOŠANU UN LAIŠANU TIRGŪ

- a) zvejas un akvakultūras produktu pirmā laišana tirgū:
 - i) EUR 1 par tonu par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī;
 - ii) EUR 0,5 par katru nākamo tonnu;
 - b) pirmā pārdošana zivju tirgū:
 - i) EUR 0,5 par tonnu par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī;
 - ii) EUR 0,25 par katru nākamo tonnu;
 - c) pirmā pārdošana, ja nav veikta svaiguma pakāpes un/vai izmēra gradācija vai ja tā ir nepietiekama:
 - i) EUR 1 par tonnu par pirmajām 50 tonnām konkrētajā mēnesī;
 - ii) EUR 0,5 par katru nākamo tonnu.
-

V PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULAS, KAS MINĒTAS 146. PANTA 2. PUNKTĀ

1. Regula (EK) Nr. 882/2004

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. panta 1. punkts
1. panta 1. punkta otrā daļa	1. panta 2. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 4. punkts
1. panta 3. punkts	—
1. panta 4. punkts	—
2. pants	3. pants
3. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	9. panta 4. punkts
3. panta 3. punkts	10. pants
3. panta 4. punkts	9. panta 6. punkts
3. panta 5. punkts	9. panta 6. punkts
3. panta 6. punkts	9. panta 7. punkts
3. panta 7. punkts	—
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	5. panta 1. punkta a), c), d), e), f), g) un i) apakšpunkts
4. panta 3. punkts	4. panta 2. punkts
4. panta 4. punkts	5. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 5. punkts	5. panta 5. punkts
4. panta 6. punkts	6. panta 1. punkts
4. panta 7. punkts	—
5. panta 1. punkta pirmā daļa	28. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta otrā daļa	—
5. panta 1. punkta trešā daļa	31. panta 3. punkts
5. panta 2. punkta a), b), c) un f) apakšpunkts	29. panta
5. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
5. panta 2. punkta e) apakšpunkts	32. pants
5. panta 3. punkts	33. pants
5. panta 4. punkts	—
6. pants	5. panta 4. punkts
7. panta 1. punkta pirmā daļa	11. panta 1. punkta pirmā daļa
7. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	11. panta 1. punkta otrā daļa
7. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts	—
7. panta 2. punkta pirmais teikums	8. panta 1. punkts
7. panta 2. punkta otrais teikums	—
7. panta 2. punkta trešais teikums	—

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
7. panta 3. punkts	8. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	5. panta 1. punkta h) apakšpunkts
8. panta 3. punkta a) apakšpunkts	12. panta 2. punkts
8. panta 3. punkta b) apakšpunkts	12. panta 3. punkts
8. panta 4. punkts	—
9. panta 1. punkts	13. panta 1. punkta pirmā daļa
9. panta 2. punkts	13. panta 1. punkta otrā daļa
9. panta 3. punkts	13. panta 2. punkts
10. pants	14. pants
11. panta 1. punkts	34. panta 1. un 2. punkts
11. panta 2. punkts	—
11. panta 3. punkts	34. panta 4. punkts
11. panta 4. punkts	34. panta 6. punkts
11. panta 5. punkts	35. panta 1. punkts
11. panta 6. punkts	35. panta 2. punkts
11. panta 7. punkts	34. panta 5. punkts
12. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts
12. panta 2. punkts	37. panta 4. punkta e) apakšpunkts
12. panta 3. punkts	37. panta 5. punkta c) apakšpunkts
12. panta 4. punkts	39. panta 2. punkts
13. pants	115. pants
14. panta 1. punkts	—
14. panta 2. punkts	45. panta 3. punkts
14. panta 3. punkts	—
15. panta 1. punkts	44. panta 1. punkta pirmais teikums
15. panta 2. punkts	44. panta 3. un 5. punkts
15. panta 3. punkts	44. panta 3. un 5. punkts
15. panta 4. punkts	—
15. panta 5. punkts	47. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts un 54. panta 4. punkta pirmais teikums
16. panta 1. punkts	45. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts
16. panta 3. punkta pirmais teikums	45. panta 2. punkts
16. panta 3. punkta otrais teikums	34. panta 5. punkts
17. panta 1. punkta pirmais ievilkums	59. panta 1. punkts
17. panta 1. punkta otrais ievilkums	56. panta 1. punkts, 3. punkta a) apakšpunkts un 4. punkts un 58. pants
17. panta 2. punkts	—
18. pants	65. panta 1., 2. un 3. punkts
19. panta 1. punkts	66. panta 1. un 3. punkts

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
19. panta 2. punkta a) apakšpunkts	67. pants
19. panta 2. punkta b) apakšpunkts	66. panta 6. punkts
19. panta 3. punkts	66. panta 5. punkts
19. panta 4. punkts	7. pants
20. pants	71. pants
21. panta 1. punkts	72. panta 1. punkts
21. panta 2. punkts	69. pants
21. panta 3. punkts	66. panta 1. punkts
21. panta 4. punkts	66. panta 5. punkts
22. pants	66. panta 7. punkts, 67. panta pēdējais teikums un 69. panta 4. punkts
23. panta 1. punkts	73. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	73. panta 2. punkts un 74. pants
23. panta 3. punkts	73. panta 3. punkts
23. panta 4. punkts	73. panta 2. punkts
23. panta 5. punkts	73. panta 4. punkta a) apakšpunkts
23. panta 6. punkts	73. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 4. punkta b) apakšpunkts
23. panta 7. punkts	74. pants
23. panta 8. punkts	74. pants
24. panta 1. punkts	75. panta 1. punkts
24. panta 2. punkts	57. pants
24. panta 3. punkts	46. pants
24. panta 4. punkts	76. pants
25. panta 1. punkts	—
25. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
25. panta 2. punkta b) apakšpunkts	77. panta 1. punkta c) apakšpunkts
25. panta 2. punkta c) apakšpunkts	77. panta 1. punkta f) apakšpunkts
25. panta 2. punkta d) apakšpunkts	48. panta c) un d) punkts un 77. panta 1. punkta e) un k) apakšpunkts
25. panta 2. punkta e) apakšpunkts	—
25. panta 2. punkta f) apakšpunkts	70. pants
25. panta 2. punkta g) apakšpunkts	77. panta 1. punkta h) apakšpunkts
25. panta 2. punkta h) apakšpunkts	46. panta 2. punkta b) apakšpunkts
26. pants	78. panta 1. punkts
27. panta 1. punkts	80. pants
27. panta 2. punkts	79. pants
27. panta 3. punkts	—
27. panta 4. punkts	79. panta 1. punkts
27. panta 5. punkts	—
27. panta 6. punkts	—
27. panta 7. punkts	—

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
27. panta 8. punkts	84. panta 2. punkts
27. panta 9. punkts	83. panta 2. punkts
27. panta 10. punkts	—
27. panta 11. punkts	84. panta 1. punkts
27. panta 12. punkta pirmais teikums	85. pants
27. panta 12. punkta otrais teikums	—
28. pants	—
29. pants	—
30. panta 1. punkta a) apakšpunkts	87. pants
30. panta 1. punkta b) apakšpunkts	90. panta a) punkts
30. panta 1. punkta c) apakšpunkts	88. panta 2. punkts
30. panta 1. punkta d) apakšpunkts	90. panta b) un f) punkts
30. panta 1. punkta e) apakšpunkts	90. panta c) punkts
30. panta 1. punkta f) apakšpunkts	90. panta d) punkts
30. panta 1. punkta g) apakšpunkts	90. panta e) punkts
30. panta 2. punkta a) apakšpunkts	89. panta 1. punkta f) apakšpunkts
30. panta 2. punkta b) apakšpunkts	89. panta 1. punkta d) apakšpunkts
30. panta 3. punkts	—
31. pants	—
32. panta 1. punkta a) apakšpunkts	94. panta 2. punkta a) apakšpunkts
32. panta 1. punkta b) apakšpunkts	94. panta 2. punkta c) apakšpunkts
32. panta 1. punkta c) apakšpunkts	94. panta 2. punkta d) apakšpunkts
32. panta 1. punkta d) apakšpunkts	94. panta 2. punkta e) apakšpunkts
32. panta 1. punkta e) apakšpunkts	94. panta 2. punkta f) apakšpunkts
32. panta 1. punkta f) apakšpunkts	94. panta 2. punkta h) apakšpunkts
32. panta 2. punkta a) apakšpunkts	94. panta 2. punkta a), c) un d) apakšpunkts
32. panta 2. punkta b) apakšpunkts	94. panta 2. punkta i) apakšpunkts
32. panta 2. punkta c) apakšpunkts	94. panta 2. punkta e) apakšpunkts
32. panta 2. punkta d) apakšpunkts	94. panta 2. punkta h) apakšpunkts
32. panta 2. punkta e) apakšpunkts	94. panta 2. punkta e) apakšpunkts
32. panta 3. punkts	93. panta 3. punkta a) apakšpunkts
32. panta 4. punkta a) apakšpunkts	93. panta 3. punkta c) apakšpunkts
32. panta 4. punkta b) apakšpunkts	93. panta 3. punkta d) apakšpunkts
32. panta 4. punkta c) apakšpunkts	93. panta 3. punkta d) apakšpunkts
32. panta 4. punkta d) apakšpunkts	8. pants
32. panta 4. punkta e) apakšpunkts	93. panta 3. punkta e) apakšpunkts
32. panta 4. punkta f) apakšpunkts	94. panta 2. punkta k) apakšpunkta iii) punkts
32. panta 4. punkta g) apakšpunkts	93. panta 3. punkta e) apakšpunkts
32. panta 4. punkta h) apakšpunkts	93. panta 3. punkta f) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
32. panta 5. punkts	99. panta 1. punkts
32. panta 6. punkts	99. panta 2. punkts
32. panta 7. punkts	—
32. panta 8. punkta pirmais teikums	99. panta 3. punkts
32. panta 8. punkta otrais teikums	99. panta 4. punkts
32. panta 9. punkts	—
33. panta 1. punkts	100. panta 1. punkts
33. panta 2. punkts	101. panta 1. punkts
33. panta 3. punkts	100. panta 2. punkts
33. panta 4. punkts	100. panta 4. punkts
33. panta 5. punkts	100. panta 5. punkts
33. panta 6. punkts	101. panta 2. punkts
33. panta 7. punkts	—
34. panta 1. punkts	102. panta 1. punkts
34. panta 2. punkts	102. panta 1. un 2. punkts
34. panta 3. punkts	102. panta 3. punkts
35. panta 1. punkts	103. panta 1. punkts
35. panta 2. punkts	103. panta 3. punkts
35. panta 3. punkts	103. panta 2. punkts
35. panta 4. punkts	—
36. panta 1. punkts	104. panta 1. punkta c) apakšpunkts
36. panta 2. punkta pirmais teikums	—
36. panta 2. punkta otrais teikums	104. panta 2. punkts
36. panta 3. punkta pirmā daļa	104. panta 3. punkta pirmais teikums
36. panta 3. punkta otrā daļa	—
36. panta 3. punkta trešās daļas pirmais teikums	104. panta 3. punkta c) apakšpunkts
36. panta 3. punkta trešās daļas otrais teikums	104. panta 3. punkta b) apakšpunkts
36. panta 4. punkts	104. panta 3. punkta a) apakšpunkts
37. panta 1. punkts	105. panta 1. punkts
37. panta 2. punkts	105. panta 2. punkts
38. panta 1. punkts	106. panta 1. punkts
38. panta 2. punkts	106. panta 2. punkta c) apakšpunkts
38. panta 3. punkts	106. panta 3. punkts
39. panta 1. punkts	107. panta 1. punkts
39. panta 2. punkts	107. panta 2. punkts
40. panta 1. punkts	108. panta 1. punkts
40. panta 2. punkts	—
40. panta 3. punkts	108. panta 2. punkts
40. panta 4. punkts	—

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
41. pants	109. panta 1. punkts
42. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
42. panta 1. punkta b) apakšpunkts	111. panta 2. punkts
42. panta 1. punkta c) apakšpunkts	111. panta 3. punkts
42. panta 2. punkts	110. panta 2. punkts
42. panta 3. punkts	111. panta 2. punkts
43. panta 1. punkta pirmais teikums	—
43. panta 1. punkta otrais teikums	—
43. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
43. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
43. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—
43. panta 1. punkta d)–j) apakšpunkts	—
43. panta 1. punkta k) apakšpunkts	—
43. panta 2. punkts	—
44. panta 1. punkts	113. panta 1. punkts
44. panta 2. punkts	—
44. panta 3. punkts	113. panta 1. punkts
44. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais teikums	114. panta 1. punkts
44. panta 4. punkta pirmās daļas otrais teikums	114. panta 2. punkts
44. panta 5. punkts	—
44. panta 6. punkts	114. panta 1. punkts
45. panta 1. punkts	116. panta 1., 2. un 4. punkts
45. panta 2. punkts	116. panta 3. punkts
45. panta 3. punkts	117. pants
45. panta 4. punkts	118. pants
45. panta 5. punkts	119. pants
45. panta 6. punkts	—
46. panta 1. punkta pirmais teikums	120. panta 1. punkts
46. panta 1. punkta otrais teikums	120. panta 4. punkts
46. panta 1. punkta trešais teikums	120. panta 2. punkts
46. panta 2. punkts	120. panta 3. punkts
46. panta 3. punkts	121. pants
46. panta 4. punkts	—
46. panta 5. punkts	—
46. panta 6. punkts	122. pants
46. panta 7. punkts	123. pants
47. panta 1. punkts	125. panta 1. punkta a)–e) apakšpunkts
47. panta 2. punkts	125. panta 2. punkts
47. panta 3. punkts	125. panta 1. punkta f) un g) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
47. panta 4. punkts	—
47. panta 5. punkts	—
48. panta 1. punkts	126. panta 1. punkts
48. panta 2. punkts	126. panta 2. punkts
48. panta 3. punkts	127. panta 1. un 2. punkts
48. panta 4. punkts	127. panta 3. punkts
48. panta 5. punkta pirmais teikums	127. panta 3. punkta f) apakšpunkts
48. panta 5. punkta otrais un trešais teikums	—
49. pants	129. pants
50. pants	—
51. panta 1. punkts	130. panta 1. un 2. punkts
51. panta 2. punkts	130. panta 3. punkts
51. panta 3. punkts	—
52. pants	124. pants
53. pants	112. pants
54. panta 1. punkts	138. panta 1. punkts
54. panta 2. punkts	138. panta 2. punkts
54. panta 3. punkts	138. panta 3. punkts
54. panta 4. punkts	105. panta 1. punkts
54. panta 5. punkts	138. panta 4. punkts
55. panta 1. punkts	139. panta 1. punkts
55. panta 2. punkts	139. panta 1. punkts
56. panta 1. punkts	141. panta 1. punkts
56. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
56. panta 2. punkta b) apakšpunkts	141. panta 2. punkts
57.–61. pants	—
62. pants	145. pants
63. panta 1. punkts	—
63. panta 2. punkts	25. pants
64. panta pirmā daļa	142. panta 1. punkts
64. panta 1. punkts	142. panta 1. punkts
64. panta 2. punkts	142. panta 2. punkts
65. pants	—
66. pants	—
67. pants	—
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	III pielikums
IV pielikums	—

Regula (EK) Nr. 882/2004	Šī regula
V pielikums	—
VI pielikums	81. pants un 82. panta 2. punkts
VII pielikums	—
VIII pielikums	—

2. Direktīva 96/23/EK

Direktīva 96/23/EK	Šī regula
1. pants	—
2. panta a) punkts	19. pants
2. panta b) punkts	—
2. panta c) punkts	19. pants
2. panta d) punkts	3. panta 3. punkts
2. panta e) punkts	19. pants
2. panta f) punkts	37. panta 1. punkts
2. panta g) punkts	—
2. panta h) punkts	19. pants
2. panta i) punkts	—
3. pants	9. panta 1. un 2. punkts, 19. pants, 109. panta 1. punkts un 112. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 109. panta 2. punkts un 113. pants
4. panta 3. punkts	—
5. pants	111. panta 2. un 3. punkts, 113. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 110. panta 2. punkts
6. pants	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
7. pants	110. panta 2. punkts
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	—
8. panta 3., 4. un 5. punkts	11., 113. un 114. pants
9. panta A punkts	—
9. panta B punkts	—
10. pants	15. pants
11. panta 1. un 2. punkts	9. un 10. pants
11. panta 3. punkts	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 137. un 138. pants
12. panta pirmā daļa	9. panta 4. punkts
12. panta otrā daļa	15. pants
13. pants	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 137. un 138. pants
14. panta 1. punkts	100. un 101. pants
14. panta 2. punkts	93. pants

Direktīva 96/23/EK	Šī regula
15. panta 1. punkta pirmā daļa	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
15. panta 1. punkta otrā daļa	34. panta 6. punkts
15. panta 1. punkta trešā daļa	—
15. panta 2. punkta pirmā daļa	34. panta 6. punkts
15. panta 2. punkta otrā daļa	35. panta 3. punkts
15. panta 3. punkta pirmā, otrā un trešā daļa	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
15. panta 3. punkta ceturtnā daļa	65. līdz 72. pants
16. panta 1. punkts	105. panta 1. punkts, 108. panta 1. punkts un 138. pants
16. panta 2. un 3. punkts	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
17. pants	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
18. pants	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
19. pants	138. panta 4. punkts
20. panta 1. punkts	102. līdz 108. pants
20. panta 2. punkta pirmā daļa	106. panta 1. un 2. punkts
20. panta 2. punkta otrā daļa	106. panta 3. punkts
20. panta 2. punkta trešā un ceturtnā daļa	108. panta 1. punkts
20. panta 2. punkta piektā un sestā daļa	108. panta 2. punkts
21. pants	116., 117. un 119. pants
22. pants	137. pants
23. pants	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
24. panta 1. un 2. punkts	18. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 19. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 137. un 138. pants
24. panta 3. punkts	18. panta 2. punkta d) apakšpunkts, 19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
25. pants	19. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 138. panta 2. punkts
26. pants	7. pants
27. pants	139. pants
28. pants	139. pants
29. panta 1. un 2. punkts	125., 126., 127. un 129. pants
29. panta 3. punkts	47. līdz 64. pants
29. panta 4. punkts	113. panta 1. punkts
30. panta 1. un 2. punkts	65. līdz 72. pants
30. panta 3. punkts	129. panta 3. punkts
31. pants	78. līdz 85. pants
33. pants	145. pants
34. pants	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
35. pants	—
36. pants	—

Direktīva 96/23/EK	Šī regula
37. pants	—
38. pants	—
39. pants	—
I pielikums	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
II pielikums	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
III pielikums	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
IV pielikums	19. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts

3. Direktīva 89/662/EEK un Direktīva 90/425/EEK

Direktīva 89/662/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. panta 1., 2. un 3. punkts	—
2. panta 4. punkts	3. panta 3. punkts
2. panta 5. punkts	3. panta 32. punkts
3. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa	—
3. panta 1. punkta trešā daļa	9. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta ceturrtā daļa	137. panta 2. un 3. punkts un 138. pants
3. panta 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	—
4. panta 1. punkta pirmais teikums	9. panta 1. punkts, 10., 137. un 138. pants
4. panta 1. punkta pirmais ievilkums	9. panta 6. punkta a) apakšpunkts
4. panta 1. punkta otrais ievilkums	—
4. panta 2. punkts	139. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	9. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	137. panta 2. un 3. punkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunkts	—
5. panta 3. punkta c) apakšpunkts	9. panta 7. punkts
5. panta 4. un 5. punkts	—
6. panta 1. punkts	49. pants
6. panta 2. punkts	—
7. panta 1. punkts	102. līdz 108. pants un 138. pants
7. panta 2. punkts	—
8. panta 1. punkts	102. līdz 108. pants
8. panta 2. punkts	7. pants un 138. panta 3. punkts
8. panta 3. punkts	138. panta 4. punkts
9. pants	—
10. pants	4. panta 1. punkts

Direktīva 89/662/EEK	Šī regula
11. pants	10., 14. un 15. pants
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—
16. panta 1. punkts	113. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	—
16. panta 3. punkts	113. panta 2. punkts
17. pants	145. pants
18. pants	145. pants
19. pants	—
20. pants	—
22. pants	—
23. pants	—
A pielikums	—
B pielikums	—

Direktīva 90/425/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. panta 1. līdz 5. punkts	—
2. panta 6. punkts	3. panta 3. punkts
2. panta 7. punkts	3. panta 32. punkts
3. panta 1. un 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	9. pants, 137. panta 2. un 3. punkts un 138. pants
3. panta 4. punkts	—
4. panta 1. punkts	9. pants
4. panta 2. punkts	—
4. panta 3. punkts	139. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	9. pants
5. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	137. panta 2. un 3. punkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta pirmā daļa	—
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta otrā daļa	9. pants
5. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii), iii) un iv) punkts	—
5. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	9. panta 7. punkts
5. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā daļa un trešā daļa	—
5. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
5. panta 3. punkts	—
6. pants	—

Direktīva 90/425/EEK	Šī regula
7. panta 1. punkts	49. pants
7. panta 2. punkts	—
8. panta 1. punkts	102. līdz 108. pants un 138. pants
8. panta 2. punkts	—
9. panta 1. punkts	102. līdz 108. pants
9. panta 2. punkts	7. pants un 138. panta 3. punkts
9. panta 3. punkts	138. panta 4. punkts
9. panta 4. punkts	—
10. pants	—
11. pants	4. panta 1. punkts
12. pants	—
13. pants	10., 14. un 15. punkts
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	145. pants
18. pants	145. pants
19. pants	145. pants
20. pants	131., 132., 133. un 134. punkts
21. pants	—
22. panta 1. punkts	113. panta 1. punkts
22. panta 2. punkts	—
22. panta 3. punkts	113. panta 2. punkts
23. pants	—
24. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
A pielikums	—
B pielikums	—
C pielikums	—

4. Direktīva 97/78/EK un Direktīva 91/496/EEK

Direktīva 97/78/EK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	3. pants
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	3. panta 19. punkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	3. panta 41. punkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	3. panta 42. punkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	3. panta 43. punkts

Direktīva 97/78/EK	Šī regula
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkts f) apakšpunkts	3. panta 37. punkts
2. panta 2. punkta g) apakšpunkts	3. panta 38. punkts
2. panta 2. punkta h) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkts i) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkta j) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkta k) apakšpunkts	3. panta 3. punkts
3. panta 1. un 2. punkts	47. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	15. pants un 56. panta 1. punkts un 3. punkts
3. panta 4. punkts	57. pants
3. panta 5. punkts	47. panta 2. un 3. punkts un 58. pants
4. panta 1. punkts	49. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	—
4. panta 3. un 4. punkts	49. panta 1., 2. un 3. punkts un 52. pants
4. panta 5. punkts	52. pants
5. panta 1. punkts	56. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 4. punkts
5. panta 2. punkts	50. panta 4. punkts
5. panta 3. punkts	50. panta 2. un 3. punkts
5. panta 4. punkts	58. pants
6. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	64. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa	64. panta 2. punkts
6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
6. panta 2. punkts	59. un 62. pants
6. panta 3. punkts	63. pants
6. panta 4. punkts	60. panta 1. punkts un 63. panta 3. punkts
6. panta 5. punkts	—
6. panta 6. punkts	60. panta 2. punkts, 62. panta 3. punkts, 63. panta 5. punkts, 64. panta 2. un 4. punkts
7. panta 1. punkts	50. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	49. panta 1., 2. un 3. punkts un 52. pants
7. panta 3. punkts	57. pants
7. panta 4. punkts	50. panta 2. punkts, 55. pants un 56. panta 4. punkts
7. panta 5. punkts	—
7. panta 6. punkts	52. un 58. pants
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	77. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 3., 4., 5., 6. un 7. punkts	77. panta 2. punkts
9. pants	51. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
10. panta 1., 2. un 4. punkts	54. panta 2. punkts
10. panta 3. punkts	—

Direktīva 97/78/EK	Šī regula
11. pants	51. panta 1. punkta d) apakšpunkts
12. pants	48. panta h) punkts un 77. panta 1. punkta k) apakšpunkts
13. pants	77. panta 1. punkta c) apakšpunkts
14. pants	—
15. pants	77. panta 1. punkta h) apakšpunkts
16. panta 1. punkta a) apakšpunkts	48. panta d) punkts
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	48. panta e) punkts
16. panta 1. punkta c) apakšpunkts	48. panta c) punkts
16. panta 1. punkta d) apakšpunkts	48. panta g) punkts
16. panta 1. punkta e) apakšpunkts	48. panta a) punkts
16. panta 1. punkts f) apakšpunkts	48. panta b) punkts
16. panta 2. punkts	—
16. panta 3. punkts	—
16. panta 4. punkts	77. panta 1. punkta c) un f) apakšpunkts
17. panta 1. punkts	66. panta 3. punkts
17. panta 2. punkts	66. panta 1., 2. un 3. punkts
17. panta 2. punkta a) apakšpunkts	66. panta 3. punkta b) apakšpunkts, 69. un 72. pants
17. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums	—
17. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums	68. panta 1. punkta a) apakšpunkts
17. panta 2. punkta b) apakšpunkts	69. pants
17. panta 3. punkts	65. panta 4., 5. un 6. punkts
17. panta 4. punkts	—
17. panta 5. punkts	66. panta 7. punkts, 69. pants 4. punkts
17. panta 6. punkts	—
17. panta 7. punkts	65. panta 6. punkts, 70. pants un 71. panta 3. punkts
18. pants	64. panta 2. punkts
19. panta 1. punkts	77. panta 1. punkta g) apakšpunkts
19. panta 2. punkts	77. panta 1. punkta a) apakšpunkts
19. panta 3. punkts	64. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 4. punkts
20. panta 1. punkts	65. pants
20. panta 2. punkts	—
22. panta 1. punkts	—
22. panta 2. punkts	67. pants
22. panta 3. punkts	—
22. panta 4. punkts	—
22. panta 5. punkts	—
22. panta 6. punkts	—
22. panta 7. punkts	—

Direktīva 97/78/EK	Šī regula
24. pants	65. panta 4., 5. un 6. punkts
24. panta 3. punkts	73. un 129. pants
25. panta 1. punkts	102.–108. pants
25. panta 2. punkts	7. pants
25. panta 3. punkts	—
26. pants	130. panta 5. un 6. punkts
27. pants	5. panta 4. punkts un 130. panta 1. un 6. punkts
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
32. pants	—
33. pants	—
34. pants	—
35. pants	—
36. pants	—
I pielikums	I pielikums
II pielikums	64. pants
III pielikums	52. pants

Direktīva 91/496/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. panta 1. punkts	—
2. panta 2. punkta a) apakšpunkts	3. panta 41. punkts
2. panta 2. punkta b) apakšpunkts	3. panta 42. punkts
2. panta 2. punkta c) apakšpunkts	3. panta 43. punkts
2. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkta e) apakšpunkts	3. panta 37. punkts
2. panta 2. punkta f) apakšpunkts	3. panta 38. punkts
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	56. panta 1. punkts un 3. punkta a) apakšpunkts un 58. panta b) punkts
3. panta 1. punkta b) apakšpunkts	47. panta 1. punkts un 66. panta 2. punkts
3. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkts	56. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts un 57. pants
3. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts	79. panta 1. punkts
3. panta 1. punkta d) apakšpunkts	57. pants
3. panta 2. punkts	—
4. panta 1. punkts	49. panta 1. punkts, 52. pants
4. panta 2. punkts	49. panta 1., 2. un 3. punkts un 52. pants
4. panta 3. punkts	51. panta 1) punkta c) apakšpunkts
4. panta 4. punkts	79. panta 1. punkts

Direktīva 91/496/EEK	Šī regula
4. panta 5. punkts	5. panta 4. punkts, 51. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 52. pants
5. pants	55. pants, 56. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, 57. pants, 58. panta a) punkts un 66. panta 1. punkts
6. panta 1. punkts	—
6. panta 2. punkta a) apakšpunkts	64. panta 1. un 2. punkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	64. panta 1. punkts
6. panta 2. punkta c) apakšpunkts	59. pants
6. panta 2. punkta d) apakšpunkts	64. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 4. punkts
6. panta 3. punkts	60. pants
6. panta 3. punkta a) apakšpunkts	60. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 3. punkta b) apakšpunkts	60. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 3. punkta c) apakšpunkts	59. panta 2. punkts un 64. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
6. panta 3. punkta e) apakšpunkts	59. panta 2. punkts un 64. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta f) apakšpunkts	59. panta 2. punkts un 64. panta 3. punkts
6. panta 3. punkta g) apakšpunkts	—
6. panta 4. punkts	59. pants un 60. panta 1. punkts
6. panta 5. punkts	60. panta 2. punkts
7. panta 1. punkta pirmais ievilkums	50. panta 2. punkts
7. panta 1. punkta otrais ievilkums	56. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts un 58. pants
7. panta 1. punkta trešais ievilkums	50. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	58. pants
7. panta 3. punkts	—
8. pants	53. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. pants	51. panta 1. punkta d) apakšpunkts
10. pants	66. panta 2. punkts
11. panta 1. punkts	65. pants
11. panta 2. punkts	—
12. panta 1. punkts	66., 68. un 69. punkts
12. panta 2. punkts	66. panta 3. punkts, 9. pants
12. panta 3. punkts	70. pants, 71. panta 3. punkts un 72. panta 3. punkts
12. panta 4. punkts	—
12. panta 5. punkts	—
13. pants	64. panta 2. punkts
14. pants	—
15. pants	79. panta 1. punkts
16. pants	54. pants
17. pants	7. pants
17. a pants	—

Direktīva 91/496/EEK	Šī regula
18. panta 1. punkts	—
18. panta 2. punkts	67. pants
18. panta 3. punkts	—
18. panta 4. punkts	—
18. panta 5. punkts	—
18. panta 6. punkts	—
18. panta 7. punkts	—
18. panta 8. punkts	—
19. pants	116. un 117. pants
20. pants	102. līdz 108. pants
21. pants	130. panta 5. un 6. punkts
22. pants	—
23. pants	—
24. pants	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
A pielikums	64. pants
B pielikums	66. panta 2. punkts

5. Direktīva 96/93/EK

Direktīva 96/93/EK	Šī regula
1. pants	—
2. panta 1. punkta pirmā daļa	—
2. panta 1. punkta otrā daļa	3. panta 26. punkts
2. panta 2. punkts	3. pants
3. panta 1. punkts	88. panta 2. punkta b) apakšpunkts
3. panta 2. punkts	88. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
3. panta 3. punkts	89. panta 1. punkta a) apakšpunkts
3. panta 4. punkts	88. panta 3. punkta b) apakšpunkts
3. panta 5. punkts	90. pants
4. panta 1. punkts	88. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 89. panta 2. punkts

Direktīva 96/93/EK	Šī regula
4. panta 2. punkts	89. panta 1. punkta c) apakšpunkts
4. panta 3. punkts	89. panta 1. punkta e) apakšpunkts
5. pants	89. panta 2. punkts
6. pants	129. pants
7. pants	145. pants
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—

6. Direktīva 89/608/EEK

Direktīva 89/608/EEK	Šī regula
1. pants	—
2. pants	—
3. pants	102. līdz 108. pants
4. pants	102. līdz 108. pants
5. pants	102. līdz 108. pants
6. pants	102. līdz 108. pants
7. pants	102. līdz 108. pants
8. pants	102. līdz 108. pants
9. pants	102. līdz 108. pants
10. pants	8. pants un 102. līdz 108. pants
11. pants	—
12. pants	102. līdz 108. pants
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	8. pants un 102. līdz 108. pants
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
19. pants	—
20. pants	—

7. Lēmums 92/438/EEK

Lēmums 92/438/EEK	Šī regula
1. pants	131. līdz 136. pants
2. pants	—
3. pants	131. līdz 136. pants
4. pants	131. līdz 136. pants

Lēmums 92/438/EEK	Šī regula
5. pants	131. līdz 136. pants
6. pants	64. panta 3. punkts f) apakšpunkts
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	—
I pielikums	131. līdz 136. pants
II pielikums	131. līdz 136. pants
III pielikums	131. līdz 136. pants

8. Regula (EK) Nr. 854/2004

Regula (EK) Nr. 854/2004	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkts
1. panta 1.a punkts	—
1. panta 2. punkts	—
1. panta 3. punkts	—
2. panta 1. punkta c) apakšpunkts	3. panta 3. punkts
2. panta 1. punkta f) apakšpunkts	3. panta 32. punkts
2. panta 1. punkta g) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta h) apakšpunkts	3. panta 49. punkts
2. panta 1. punkta i) apakšpunkts	—
2. panta 2. punkts	—
3. pants	148. pants
4. panta 1. punkts	15. panta 1. un 2. punkts
4. panta 2. punkts	18. panta 1. punkts
4. panta 3. punkts	18. pants
4. panta 4. punkts	18. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 8. punkta a) apakšpunkts
4. panta 5. punkts	18. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 8. punkta a) apakšpunkts
4. panta 6. punkts	—
4. panta 7. punkts	17. panta a) un b) punkts, 18. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 5. punkts
4. panta 8. punkts	9. panta 1. punkts un 18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
4. panta 9. punkts	9. panta 1. punkts un 18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkts	17. pants, 18. panta 1. un 2. punkts, 7. punkta a) un b) apakšpunkts un 8. punkta a) un d) apakšpunkts
5. panta 2. punkts	17. panta a) un b) punkts, 18. panta 4., 5. punkts un 8. punkta e) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 854/2004	Šī regula
5. panta 3. punkts	18. panta 8. punkta c) apakšpunkts un 138. pants
5. panta 4. punkts	17. panta a) un b) punkts, 18. panta 5. punkts, 7. punkta a), b), e) un j) apakšpunkts un 8. punkta a) un d) apakšpunkts
5. panta 5. punkts	5. panta 1. punkta e), g) un h) apakšpunkts
5. panta 6. punkts	18. panta 3. un 4. punkts un 7. punkta k) apakšpunkts
5. panta 7. punkts	18. panta 7. punkta j) apakšpunkts
6. pants	18. panta 6. punkts, 7. punkta g) apakšpunkts un 8. punkta b) apakšpunkts
7. pants	18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
8. pants	18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
10. pants	—
11. pants	126. pants un 127. pants
12. pants	126. pants
13. pants	126. pants un 127. pants
14. pants	126. pants
15. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts un 8. punkta a) apakšpunkts
15. panta 2. punkts	126. pants
15. panta 3. punkts	18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
15. panta 4. punkts	18. panta 8. punkta a) apakšpunkts
16. panta pirmā daļa	18. panta 7. punkts
16. panta otrā daļa	18. panta 8. punkts
17. panta 1. punkts	18. panta 7. un 8. punkts
17. panta 2. punkts	18. panta 7. punkts
17. panta 3.–7. punkts, izņemot gadījumus, kas minēti 4. punkta a) apakšpunkta iii) punktā	—
17. panta 3.–8. punkts, ko piemēro gadījumos, kas minēti 4. punkta a) apakšpunkta iii) punktā	18. panta 9. punkts
18. pants	18. panta 7. un 8. punkts
19. pants	145. pants
20. pants	—
21. panta 1. punkts	114. pants
22. pants	167. pants
I pielikums	17. pants un 18. panta 1., 2., 3., 4. punkts, 7. punkta a), b), c), d), f), k) un j) apakšpunkts un 8. punkta a), c), d) un e) apakšpunkts
II pielikums	18. panta 1. un 6. punkts, 7. punkta g) apakšpunkts un 8. punkta a) un b) apakšpunkts
III pielikums	18. panta 1. punkts un 8. punkta a) apakšpunkts
IV pielikums	18. panta 1. punkts un 8. punkta a) un f) apakšpunkts
V pielikums	126. pants
VI pielikums	126. pants

Padomes paskaidrojuma raksts: Padomes Nostāja (ES) Nr. 1/2017 pirmajā lasījumā nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula)

(2017/C 55/02)

I. IEVADS

1. Komisija 2013. gada 6. maijā iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei iepriekš minēto priekšlikumu, kura pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 43. panta 2. punkts, 114. pants un 168. panta 4. punkta b) apakšpunkts (parastā likumdošanas procedūra) ⁽¹⁾.
2. Eiropas Parlaments (EP) pieņēma nostāju pirmajā lasījumā 2014. gada 15. aprīlī ⁽²⁾. Ir notikušas apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, un tās sniedza atzinumus attiecīgi 2013. gada 16. un 17. oktobrī un 2013. gada 29. novembrī.
3. Apvienotā veterinārijas un fitosanitārijas ekspertu ekspertu darba grupa, Galveno veterinārijas speciālistu darba grupa un Lauksaimniecības padomnieku/atašeju darba grupa priekšlikumu izskatīja trīsdesmit septiņas reizes vairāku prezidentūru laikā.
4. Pastāvīgo pārstāvju komiteja (1. daļa) vienojās par sākotnējām sarunu pilnvarām, kuras Padome pēc tam 2015. gada 26. oktobrī apstiprināja kā vispārēju pieeju ⁽³⁾. Šīs pilnvaras vēl tika pārskatītas 2016. gada 18. maijā ⁽⁴⁾ un 2016. gada 10. jūnijā ⁽⁵⁾.
5. Pēc vairākām tehniskām sanāksmēm un neformāliem dialogiem, kas notika Luksemburgas un Nīderlandes prezidentūras laikā, desmitajā dialogā 2016. gada 15. jūnijā starp abiem likumdevējiem tika panākta pagaidu vienošanās par kompromisa tekstu nolūkā panākt agrīnu otrā lasījuma vienošanos. Pastāvīgo pārstāvju komiteja (1. daļa) kompromisa tekstu apstiprināja 2016. gada 22. jūnijā ⁽⁶⁾.
6. Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētājs 2016. gada 12. jūlijā nosūtīja Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājam adresētu vēstuli, kurā norādīja, ka, ja Padome pieņems savu nostāju pirmajā lasījumā saskaņā ar šai vēstulei pievienoto tekstu, viņš plenārsēdē ieteiks Parlamentam, ka otrajā lasījumā Padomes nostāja būtu jāpieņem bez grozījumiem – pēc tam, kad to būs pārbaudījuši juristi lingvisti.
7. Padome politisku vienošanos par kompromisa tekstu panāca 2016. gada 10. oktobrī ⁽⁷⁾.

II. MĒRĶIS

Regulas priekšlikuma vispārējais mērķis ir vienkāršot un racionalizēt pastāvošo Regulas (EK) Nr. 882/2004 tiesisko regulējumu, gandrīz visus lauksaimniecības un pārtikas ķēdes sektorus aptverot vienā noteikumu kopumā, kas piemērojams attiecībā uz oficiālajām kontrolēm; dažos sektoros – piemēram, augu veselības, augu reproduktīvā materiāla, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai bioloģiskās ražošanas sektorā – pašlaik kontroles reglamentē atsevišķi noteikumi. Regulas mērķis ir arī uzlabot to oficiālo kontroļu efektivitāti, ko dalībvalstis veic visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, tā, lai krīzes situācijās būtu iespējams reaģēt ātri, tajā pašā laikā līdz minimumam samazinot slogu operatoriem; tālab regulā ir paredzēts, ka šādas kontroles jāveic attiecībā uz visiem operatoriem, pamatojoties uz risku un ar atbilstīgu biežumu.

⁽¹⁾ 9464/13 + ADD1 + ADD 2.

⁽²⁾ 8304/14.

⁽³⁾ 13242/15 + 13181/15 + 13209/15.

⁽⁴⁾ 8121/16 + ADD1 līdz ADD5.

⁽⁵⁾ 8346/16.

⁽⁶⁾ 10248/16 + ADD1.

⁽⁷⁾ 12175/16 + ADD1.

III. PADOMES PIRMĀ LASĪJUMA NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi apsvērumi

Kompromisa teksts, par kuru Padomē tika panākta politiska vienošanās, pilnībā atspoguļo abu likumdevēju panākto vienošanos. Tajā ir saglabāti Komisijas priekšlikuma mērķi un vienlaikus ņemti vērā svarīgākie grozījumi, ko Eiropas Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā.

2. Galvenie jautājumi

a) Darbības joma

Komisija atgādināja, ka, lai gan Regulā (EK) Nr. 882/2004 ir paredzēts vispārējs satvars oficiālām kontrolēm barības un pārtikas aprites tiesību aktu, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumu sektoros, vēsturisku apsvērumu dēļ kontroles attiecībā uz dzīvnieku veselību (paredzētas gan vietējo, gan importēto preču pārbaudei) un kontroles attiecībā uz veterināro zāļu atliekām joprojām tiek reglamentētas atsevišķi. Tā arī norādīja uz to, ka kontroles dažiem citiem ar lauksaimniecības un pārtikas ķēdē saistītiem sektoriem, piemēram, augu veselību, augu reproduktīvo materiālu (ARM) un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem (DBP), Regulas (EK) Nr. 882/2004 darbības jomā netika ietvertas un ka tām tika izstrādāti konkrēti atsevišķi sektoriālie režīmi. Tāpēc Komisija ierosināja paplašināt Regulas (EK) Nr. 882/2004 pašreizējā tiesiskā regulējuma darbības jomu, lai ietvertu minētos sektorus, kā arī lai skaidri norādītu, ka tajā ietilpst bioloģiskā ražošana, aizsargāti cilmes vietas nosaukumi, aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantētas tradicionālās īpatnības, un ģenētiski modificēti organismi (ĢMO).

Padome pauda uzskatu, ka pašreizējā posmā – gaidot jauno Komisijas priekšlikumu par augu reproduktīvo materiālu – iekļaut šajā regulā oficiālas kontroles attiecībā uz augu reproduktīvo materiālu ir pārāgi. Ciktāl ir runa par vidē apzināti izplatītiem ĢMO, Padome vienojās oficiālās kontroles attiecināt vienīgi uz ĢMO apzinātu izplatīšanu vidē dzīvnieku barības un pārtikas ražošanas nolūkos, kā arī izslēgt no piemērošanas jomas pesticīdu lietošanas iekārtu specifiskās kontroles. Turklāt Padome paskaidroja, ka, lai gan šī regula nebūtu jāpiemēro atbilstības pārbaudei, kas attiecas uz Regulu (ES) Nr. 1308/2013 (lauksaimniecības tirgu kopīga organizācija), tā būtu jāpiemēro, kad saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 89. pantu veiktajās pārbaudēs tiek konstatēta krāpnieciska vai maldinoša prakse attiecībā uz tirdzniecības standartiem.

b) Oficiālo kontroļu finansēšana

Lai gan Komisijas priekšlikumā bija paturēts pastāvošais vispārējais princips – ka dalībvalstīm būtu jāpiešķir pienācīgi finanšu resursi oficiālajām kontrolēm –, tajā tika ierosināts pašreizējo pienākumu paplašināt, nosakot, ka maksas iekasē ne vien no dažiem uzņēmējiem, bet gan no visiem uzņēmējiem jomās, uz kurām attiecas šī regula. Izvirzītais mērķis bija no visiem sektoriem pilnībā atgūt izmaksas, kas radušās oficiālo kontroļu veikšanā, vienlaikus paredzot atbrīvojumus mikrouzņēmumiem. Tajā netika ierosināts saglabāt pašreizējos fiksētos līmeņus, kas noteikti tādu uzņēmēju obligātai inspicēšanai, kuri strādā ar gaļu, zivsaimniecības produktiem, piena produkciju, dzīvnieku barības uzņēmumu apstiprināšanai un (lielākajā daļā gadījumu) kontroļu veikšanai uz robežām. Tā vietā tajā tika ierosināts, ka minētos līmeņus nosaka dalībvalstis, pamatojoties uz vienādām un pārredzamām metodēm.

Padome uzskatīja, ka obligāto maksu sistēmas darbības jomā izmaiņas nav vajadzīgas un ka pastāvošie fiksētie līmeņi būtu jā saglabā, jo sistēma kopumā ir apmierinoša. Tomēr Padome piekrita, ka tām dalībvalstīm, kuras vēlas maksas iekasēt atbilstīgi radušos izmaksu līmenim un nevis pēc fiksēta līmeņa, būtu jāievēro saskaņoti noteikumi par izmaksu segšanu un aprēķina metodēm. Padome arī piekrita, ka dalībvalstīm vajadzētu būt pienākumam uzlabot nodevu vai maksu aprēķināšanas, iekasēšanas un noteikšanas pārredzamību un apspriešanās ar relevantajām ieinteresētajām personām pārredzamību.

c) Oficiālā veterinārārsta loma

Komisija ierosināja elastīgu pieeju, kas dod iespēju dalībvalstīm nozīmēt personālu, kuru tās uzskata par vislabāk kvalificētu oficiālo kontroļu veikšanai, vienlaikus paredzot pienākumu, ka dalībvalstīm visam personālam ir jānodrošina pienācīga apmācība.

Padome piekrita, ka – lai oficiālās kontroles varētu organizēt efektīvi – būtu jādod dalībvalstīm rīcības brīvība noteikt vispiemērotāko personālu šādu kontroļu veikšanai, ar noteikumu, ka visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē augstā līmenī tiek nodrošināta cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības aizsardzība un ka tiek izpildīti starptautiskie standarti un pienākumi.

Tomēr Padome uzskatīja par vajadzīgu noteikt, ka dalībvalstīm jāvēršas pie oficiālajiem veterinārārstiem konkrētos gadījumos, kad oficiālo kontroļu sekmīga iznākuma nodrošināšanai ir vajadzīgas viņu specifiskās prasmes (piemēram, attiecībā uz dzīvīm dzīvniekiem, gaļu un dažiem citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem). Pēc Padomes domām, tam nevajadzētu skart iespēju, ka dalībvalstis var izmantot arī oficiālos veterinārārstus – tostarp oficiālajām kontrolēm attiecībā uz mājputniem un zaķveidīgajiem – vai citas īpaši nozīmētas personas tādos gadījumos, kad saskaņā ar šo regulu tas nav prasīts.

d) *Deleģētās un īstenošanas pilnvaras*

Ierosinātais tiesību akts būs pamatregula, kas pilnvaros Komisiju, izmantojot deleģētos un/vai īstenošanas aktus, noteikt ievērojamu apjomu attiecīgu detalizētu noteikumu. Izskatot priekšlikumu Padomē, īpaša uzmanība tika atvēlēta ierosinātajiem Komisijas pilnvarojumiem. Lai arī Padome neapstrīdēja un nemainīja pamatregulas principu, liels skaits pantu tika pārstrādāts, lai labāk definētu Komisijas pilnvarojumu.

Turklāt attiecībā uz normām par konkrētiem papildu noteikumiem oficiālajām kontrolēm saistībā ar konkrētām jomām (18.–27. pants), piemēram, tādas gaļas ražošanu, kas paredzēta lietošanai pārtikā, dzīvnieku labturību, augu aizsardzības līdzekļiem vai augu veselību, Padome pamatā ieviesa daudzus būtiskus elementus un attiecīgā gadījumā piešķīra Komisijai pilnvarojumus.

Visbeidzot, lai nodrošinātu, ka vairāki šai regulai vajadzīgie “būtiskākie” deleģētie un īstenošanas akti, kas pareizi jāpiemēro, tiek pieņemti pirms šīs regulas piemērošanas dienas, ir ieviesti pārejas periodi. Tas tāpēc, lai nodrošinātu, ka turpina piemērot spēkā esošos noteikumus, kurus aizstās iepriekš minētie deleģētie un īstenošanas akti, tiklīdz Komisija būs tos pieņēmusi. Tie būtu jāpieņem pēc iespējas drīz un ne vēlāk kā 3 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas. Tādējādi tiks nodrošināts, ka nav pārtraukuma, vienlaikus dodot Komisijai pietiekami daudz laika minēto aktu sagatavošanai.

e) *Ziņošana par pārkāpumiem*

Pēc Eiropas Parlamenta stingra pieprasījuma Padome piekrita šajā regulā iekļaut noteikumus, kas paredz, ka dalībvalstīm ir jābūt ieviestiem mehānismiem, kuri ļauj ziņot par faktiskiem vai potenciāliem šīs regulas pārkāpumiem, par šādas ziņošanas pēcpasākumiem un par ziņojumus sniegušo personu aizsardzību pret atriebību, diskrimināciju vai netaisnīgu attieksmi (140. pants).

IV. SECINĀJUMS

Padomes nostāja pirmajā lasījumā pilnībā atspoguļo vienošanos, kas panākta starp abiem likumdevējiem, kā to apstiprina iepriekš minētā Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas priekšsēdētāja 2016. gada 12. jūlija vēstule Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājam. Pēc tam Padome 2016. gada 10. oktobrī to apstiprināja, pieņemot politisko vienošanos.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV